รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗/๒๕๐๑ (วิสามัญ ๒)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๐๑

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุม การประชุมตามระเบียบวาระวันนี้ เรื่องที่ ๑ เรื่องที่ประธานสภาจะแจ้งต่อที่ประชุม

ด้วยข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๑ แจ้งว่า ได้มีกรรมาธิการในคณะนี้ลาออกจากกรรมาธิการ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๙๒ ๑ คน คือนางสุนี เตลาน คือว่าไม่ได้มาประชุม ๓ ครั้งต่อเนื่องกัน ก็เป็นอันถือว่าลาออก เพราะฉะนั้น จึงขอให้ที่ประชุมดำเนินการพิจารณาเพื่อตั้งกรรมาธิการซ่อมแทนท่านผู้นี้ต่อไป

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์): ขอเสนอพลโท ไสว ดวงมณี แทนนางสุนี

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายฉันท์ จันทชุม ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายฉันท์ จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านผู้เสนอ แต่ข้าพเจ้าขอถอน ข้าพเจ้าขอเสนอคุณทองดี อิสราชีวิน ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน ข้าพเจ้าขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่มีเสนอท่านผู้อื่น ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ตกลงเลือกพลโท ไสว ดวงมณี เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างงบประมาณแทนท่านที่ขาดไป

ต่อไป หมายเลข ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕ และ ๖/๒๕๐๑ (วิสามัญ สมัยที่ ๒)

ที่ประชุมนี้จะมีความเห็นที่จะแก้ไขตกเติมประการใดหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขหรือมีความเห็นประการใด)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่มีความเห็นที่จะตกเติมแก้ไขประการใดแล้ว ถือว่ารับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ตามที่ได้เรียนให้ทราบนั้นแล้ว

หมายเลข ๓ กระทู้ถาม กระทู้ถามอันดับ ๑ กระทู้ด่วนของนายทองดี อิสราชีวิน เรื่องการตั้งสหกรณ์หาทุนเพื่อช่วยเหลือชาวนา เชิญได้

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยปรากฏมาเป็นเวลานานแล้วว่าบรรดาชาวไร่ชาวนา ผู้ยากจนขันแค้นในจังหวัดเชียงใหม่ ได้เอาที่นาไปจำนองไว้กับนายทุน โดยถูกพวกนายทุนหน้าเลือดเรียกเก็บดอกเบี้ยร้อยละ ๓ บาทถึง ๑๐ บาทต่อเดือน กระทำให้ชาวไร่ชาวนาผู้อาภัพเหล่านี้ ต้องสูญเสียเนื้อที่นาไปเป็นจำนวนมาก เป็นสาเหตุให้ผู้เป็นกระดูกสันหลังของชาติมีสภาพสิ้นเนื้อประดาตัวไปตาม ๆ กัน ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ครอบครัวอย่างสาหัสนั้น รัฐบาลทราบหรือไม่ หากรัฐบาลทราบ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่ารัฐบาลจะรีบเร่งดำเนินการจัดตั้งและเปิดสหกรณ์ประ
หาทุนขึ้น ในท้องที่อำเภอฝาง อำ
เชียงดาว อำเภอพร้าว อำเภอจอม
และอำเภอฮอด โดยจัดตั้งเงินงบประมา
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๐๑ ขึ้น เพื่อ
การช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาผู้ยากจน
กำลังประสบความเดือดร้อนใน ๕ อำเ
ดังกล่าวอย่างใดหรือไม่

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (รัฐมนตรีช่
ว่าการกระทรวงสหกรณ์) กระทรวงสหกร
ขอเรียนตอบกระทู้ถามของท่านผู้มีเกียรติ
ต่อไปนี้ เรื่องความเดือดร้อนของชาวนาใ
จังหวัดเชียงใหม่ตามที่ท่านถามมานี้ รัฐบา
ทราบ และได้พยายามช่วยเหลืออยู่เสม
สำหรับการช่วยเหลือในด้านสหกรณ์นั้น
ดำเนินการจัดตั้งสหกรณ์หาทุนในจังหวั
เชียงใหม่แล้ว ๘ อำเภอ คืออำเภอเมือ
เชียงใหม่ อำเภอสารภี อำเภอแม่ริม อำเภ
สันกำแพง อำเภอดอยสะเก็ด อำเภ
สันทราย อำเภอสันป่าตองและอำเภอหาง
รวมจำนวนสหกรณ์หาทุน ๑๗๕ สมาค
ใช้ทุนเงินกู้จากธนาคารสหกรณ์เชียงให
จำกัดสินใช้ ซึ่งปรากฏว่าในวันสิ้นเดือ
มกราคม ๒๕๐๑ สหกรณ์หาทุนเหล่านี้เ
หนี้เงินกู้ธนาคารสหกรณ์เชียงใหม่จำก
สินใช้เป็นจำนวน ๕,๖๗๗,๑๘๓.๑๐ บา
นอกจากการช่วยเหลือโดยวิธีการสหกร
หาทุนดังได้เรียนข้างต้นแล้ว ทางก

ยังได้จัดตั้งสหกรณ์ประเภทอื่น ๆ ขึ้นช่วยเหลืออีก คือ สหกรณ์นิคมกสิกรรม ๒๑ สมาคม ร้านสหกรณ์ ๗ สมาคม สหกรณ์ขายข้าว ๗ สมาคม สมาคมชุมนุมสหกรณ์ ๑ สมาคม สหกรณ์บำรุงและค้าสัตว์ ๑ สมาคม สหกรณ์อุตสาหกรรม ๒ สมาคม ธนาคารสหกรณ์ ๑ สมาคม รวมจำนวนสหกรณ์ทั้งสิ้นในจังหวัดเชียงใหม่ ๒๑๕ สมาคม สำหรับข้อถามของท่านที่ขอให้รีบเร่งจัดตั้งสหกรณ์หาทุนขึ้นในท้องที่อำเภอฝาง เชียงดาว พร้าว จอมทองและฮอดนั้นทางการยังไม่อยู่ในฐานะจะดำเนินการให้ได้ในขณะนี้เนื่องด้วยเหตุผลสองประการคือ ๑ ทางการมีนโยบายที่จะขยายสหกรณ์เพิ่มขึ้นในท้องที่อำเภอที่ยังมีสหกรณ์น้อยให้เป็นกลุ่มก้อนเสียก่อนเพื่อเป็นพื้นฐานมั่นคงพอที่จะจัดสหกรณ์รูปอื่นขึ้นช่วยเหลือราษฎรในโอกาสต่อไป ดังนั้นการจัดตั้งสหกรณ์ในอำเภอใหม่ ทางการจึงยังไม่มีนโยบายที่จะดำเนินการในขณะนี้ ๒. การจัดตั้งสหกรณ์ในอำเภอใหม่จำเป็นต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมากและเมื่อจัดตั้งสหกรณ์ขึ้นเป็นจำนวนพอสมควรแล้วก็จะต้องตั้งที่ทำการสหกรณ์ขึ้นเพราะบางอำเภออยู่ห่างไกลจากจังหวัด สถานการณ์ของประเทศที่เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ไม่อำนวยให้ อย่างไรก็ดีถ้าหากการเงินอำนวยเมื่อใดก็จะได้จัดการตั้งสหกรณ์ขึ้นในโอกาสต่อไป

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์เป็นครั้งที่หนึ่ง ตามที่รัฐบาลได้ตอบข้าพเจ้าว่าสหกรณ์ในจังหวัดเชียงใหม่นั้นได้ตั้งสหกรณ์หาทุนรวมถึง ๘ อำเภอนั้น ข้าพเจ้าก็ขอขอบคุณ แต่ความจริงรัฐมนตรีทราบหรือไม่ว่าสหกรณ์ที่ท่านตั้งอยู่ใน ๘ อำเภอนั้น เป็นการตั้งมาแล้วแต่เก่าก่อน ท่านประธานที่เคารพ เพราะข้าพเจ้าเคยย้ำอยู่เสมอแล้วว่า เป็นเพราะเหตุใดทางรัฐบาลจึงไม่ขยายสหกรณ์ประเภทหาทุนไปให้ทั่วทุกอำเภออย่างนี้เป็นต้น แล้วรัฐบาลทราบไหมว่าราษฎรในอำเภอฝาง เชียงดาว พร้าว จอมทองและอำเภอฮอด เหล่านี้เวลานี้ได้รับความเดือดร้อนจริง ๆ และรัฐบาลเมื่อก็บอกว่ารัฐบาลทราบก็เมื่อทราบท่านจะจัดการตั้งสหกรณ์ประเภทหาทุนขึ้นตามอำเภอ ๕ อำเภอเหล่านี้จะไม่ได้หรือ และท่านบอกว่าถ้าหากว่าตั้งสหกรณ์หาทุนขึ้นอีก ๕ อำเภอ แล้วจะต้องใช้จ่ายเงินไปตั้งสหกรณ์อำเภออะไรเหล่านี้นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า การที่ท่านจะตั้งสหกรณ์ของแต่ละอำเภอขึ้น ในท้องที่อำเภอใหม่ดังกล่าวนั้น ความจริงไม่จำเป็นจะต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่สหกรณ์อำเภอขึ้น ท่านประธานที่เคารพรัฐบาลอาจจะใช้สหกรณ์อำเภอเช่นสหกรณ์อำเภอแม่ริมดูแลนอกจากจะไปดูแลสหกรณ์ในเขตอำเภอแม่แตงแล้วท่านอาจจะ

ส่งสหกรณ์แม่ริมไปดูเลยถึงอำเภอเชียงดาว อำเภอฝางก็ได้ ทั้งนี้ก็เพราะการคมนาคมในจังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าไม่กล้าคุยหรอก การคมนาคมภาคเหนือในจังหวัดเชียงใหม่นั้นดีกว่าภาคอีสานมาก อย่างนี้ท่านจะทำได้ไหม ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ท่านรีบเร่งจัดสหกรณ์หาทุนขึ้นโดยด่วนใน ๕ อำเภอเหล่านี้ นอกจากนี้เป็นความจริงที่ท่านบอกว่าสหกรณ์ในจังหวัดเชียงใหม่นั้นได้เจริญรุ่งเรืองมาทั้งหมดมาด้วยกัน ที่ท่านได้ตั้งสหกรณ์ทุกประเภทถึง ๒๑๕ สมาคมนั้นข้าพเจ้าก็ไม่เถียงแต่เมื่อท่านบอกว่าสหกรณ์นิคมกสิกรรมท่านตั้งมาถึง ๒๑ สมาคมนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอซักถามอย่างนี้ว่า สหกรณ์นิคมกสิกรรมนั้นครั้งหนึ่งท่านทราบหรือไม่ว่า ข้าพเจ้าเคยเสนอให้รัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงสหกรณ์ให้ไปเปิดสหกรณ์นิคมกสิกรรมในท้องที่อำเภอฝางในตำบลแม่นาวาง มีเนื้อที่จำนวนถึงตั้ง ๒ หมื่นกว่าไร่นี้ ทางกระทรวงสหกรณ์จัดการเปิดใหม่ในปี ๒๕๐๒ เดี๋ยวนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าทางรัฐบาลทราบไหมว่า ในขณะนี้สหกรณ์นิคมกสิกรรม ๒๑ สมาคม ในท้องที่อำเภอสันทราย สมาชิกแต่ละครอบครัวนั้นมีลูกหลานโตขึ้นมาบรรลุนิติภาวะแล้ว อายุตั้ง ๒๐ ขึ้นไปแล้ว พวกเหล่านี้ไม่มีที่อยู่ทำกิน ท่านประธานที่เคารพ สหกรณ์นิคมกสิกรรมอำเภอสันทรายยั ให้ครอบครัวหนึ่ง ๑๕ ไร่ ก็เดี๋ยวนี้ก็ปร ว่าครอบครัวหนึ่งมีตั้งระหว่าง ๖ ๑๐ คน อย่างนี้ ๑๕ ไร่ ไม่พอกินอยู เป็นต้นนั้นน่ะท่านประธาน อยากจะ ถามท่านรัฐมนตรีสหกรณ์ว่า ท่านจะไ การเปิดสหกรณ์นิคมกสิกรรมในท อำเภอฝางในตำบลแม่นาวางในปี พ. ๒๕๐๒ นี้จะได้หรือไม่ อันนี้ก็ข้าพเจ ซักถามท่านเป็นครั้งแรกก่อน

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (รัฐมน ช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์): กระท สหกรณ์ขอเรียนชี้แจงข้อซักถาม ของ ผู้มีเกียรติดังนี้ คือในปัญหาข้อแรกที่ ผู้มีเกียรติได้ตั้งประเด็นซักบอกว่าการ สหกรณ์นั้นเป็นของเก่า ทางกระท สหกรณ์ก็ไม่ได้ปฏิเสธว่าเป็นของเก่า กระทรวงสหกรณ์ ได้เรียนชี้แจงท่าน เกียรติแล้วว่ามันเป็นด้วยฐานะการเงิน ประเทศที่ไม่สามารถจัดตั้งสหกรณ์ทั ได้ทั่วถึงดังที่เรียนในคำถามอันแรก แต่อย่างไรก็ตามในการจัดตั้งสหกรณ์ ในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะอย่าง ท่านผู้มีเกียรติในขณะที่ท่านเป็นเลขานุ รัฐมนตรีอยู่นั้นใน พ.ศ. ๒๔๙๘ ได้ขอให้ตั้งสหกรณ์อำเภอแม่แตง สมาคม และอำเภอจอมทอง ๔๐ สม รวมทั้งท่านผู้มีเกียรติผู้เดียวกันนี้คือ

ทองดี อิสราชีวิน ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยชื่อท่าน ได้ตั้งคำถามให้ตอบในราชกิจจานุเบกษาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ อีกครั้งหนึ่ง ขอให้รัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงสหกรณ์ตั้งสหกรณ์หาทุน ในจังหวัดเชียงใหม่ ในเรื่องนี้กระทรวงสหกรณ์ได้พิจารณาจัดตั้งไปแล้ว ๕ สมาคมที่อำเภอแม่แตงตามที่ท่านได้ตั้งคำถามและขอร้องไว้ในครั้งนั้น และได้กำลังดำเนินงานอยู่ถึง ๗ สมาคม ซึ่งคาดว่าจะตั้งได้ในปีนี้ ถ้าหากเป็นไปตามที่ท่านขอร้องไว้ก็เต็มเหมือนกัน แต่ก็ไม่เต็มจำนวนที่ท่านขอร้องได้ ส่วนประเด็นเรื่องสหกรณ์นิคมอำเภอฝางนั้น กระทรวงสหกรณ์ขอประทานเรียนชี้แจงแก่ท่านผู้มีเกียรติดังนี้ การจัดตั้งสหกรณ์นิคมกสิกรรมที่อำเภอฝางนั้น ท่านผู้มีเกียรติคือ ขอประทานโทษนายทองดี อีกนะแหละก็ได้เป็นผู้เสนอไว้ ทางกระทรวงสหกรณ์ก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจแล้ว และต่อมากรมประชาสง-เคราะห์ กระทรวงมหาดไทยได้รับไปจัดดำเนินการซึ่งเชื่อว่า ท่านผู้มีเกียรติคงจะทราบดีอยู่แล้ว ส่วนปัญหาการจัดหาที่ดินให้แก่สมาชิกสหกรณ์ เพราะว่าท่านบอกลูกหลานโตขึ้นนั้นแล้วก็จำเป็นต้องขยายนิคมสหกรณ์นิคมกสิกรรมขึ้นอีก ซึ่งทั้งนั้นเป็นไปด้วยกำลังเงินเท่าที่รัฐบาลพอจัดให้ได้

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถามท่านรัฐมนตรีสหกรณ์เป็นครั้งที่ ๓ ตามที่ท่านว่าได้เสนอไปเมื่อสมัยข้าพเจ้าเป็นเลขานุการรัฐมนตรีกระทรวงสหกรณ์เสนอให้เปิดสหกรณ์ประเภทหาทุนที่อำเภอแม่แตงกับอำเภอจอมทองนั้น ข้าพเจ้าขอขอบคุณที่ท่านได้กรุณาบ่งชื่อของข้าพเจ้าต่อสภานี้ แต่ที่นี้ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าเป็นเพราะเหตุใดในเขตอำเภอจอมทองท่านจึงไม่จัด เพราะข้าพเจ้าขอถึง ๒ อำเภอ ท่านประธานที่เคารพ ท่านไปจัดตั้งเฉพาะอำเภอแม่แตง แม้แต่จัดตั้งที่อำเภอแม่แตงก็ยังรู้สึกว่ายังไม่พอใจราษฎรทั่วกัน สำหรับอำเภอจอมทองนั้นท่านจะกรุณาเปิดสหกรณ์หาทุนขึ้นได้เมื่อไร ภายในปี ๒๕๐๑ นี้จะทันหรือไม่ และภายในปี ๒๕๐๒ จะทันหรือไม่ และนอกจากนี้ทราบว่าทางกระทรวงสหกรณ์ไม่มีโอกาสจะได้จัดตั้งแล้ว ท่านก็บอกว่าทางกระทรวงมหาดไทยจะได้จัดตั้งนิคมสร้างตนเองอะไรนี้เป็นต้นนั้น ข้าพเจ้าขอถือโอกาสรวบรัดถามเสียเลยว่ากระทรวงมหาดไทยจะไปรีบเร่งจัดตั้งนิคมสงเคราะห์หรือสร้างตนเองนะเมื่อไร นี่เรื่องนี้มันคาราคาซังมานานแล้ว ก็อยากจะขอถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ขอกรุณาตอบด้วยอันนี้ เรื่องนี้มันคาราคาซังมานาน

ท่านประธานและงบประมาณก็ตั้งไปทุกปี ไปสำรวจตรวจสอบที่ดินก็ไม่ได้ผล . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่คนละเรื่องคุณ อย่าไปถามเลย คนละเรื่องคุณรอให้ขึ้นกระทู้ใหม่เถอะ

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าก็ขอฝากไว้ เพราะฉะนั้นอยากจะขอเรียนถามอย่างนี้ครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์จะกรุณาเร่งรัดไปยังกระทรวงมหาดไทยจะได้ไหม เร่งรัดว่าขอให้จัดตั้งนิคมสงเคราะห์หรือสร้างตนเองนี้โดยด่วนจะได้หรือไม่ เพราะเดี๋ยวนี้ปรากฏว่าบรรดาสมาชิกสหกรณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม้แต่สมาชิกสหกรณ์นิคมกสิกรรมท้องที่อำเภอสันทรายเวลานี้มีไม่น้อยกว่า ๓ พันคนที่ต้องการที่ดินทำกิน ท่านประธานที่เคารพที่เป็นลูกหลานของบรรดาสมาชิกและนอกจากนี้ปรากฏว่าในท้องที่อำเภอฝางอีก ๑๒๐๐ กว่าครัวเรือนท่านประธานที่เคารพไม่มีที่ดินทำกินของตนเอง ต้องไปเช่านาแบ่งครึ่งเขาทำเวลานี้รัฐบาลทราบไหม ถ้าหากว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์จะช่วยเหลือแล้ว ขอความกรุณาเร่งรัดติดต่อไปทางกระทรวงมหาดไทยให้จัดสร้างนิคมสร้างตนเองโดยด่วน ที่ตำบลแม่นาวางในท้องที่อำเภอฝางนั้นภายในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ นี้จะได้หรือไม่ และนอกจากนี้ก็อยากจะขอเรียนถามอีกครั้งหนึ่งว่าสำหรับขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าสำหรับสหกรณ์ประเภทหาทุนในอำเภอจอมทองนั้นท่านรัฐมนตรีจะกรุณาตอบให้ชัดได้ไหมว่าท่านจะจัดตั้งภายในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นอย่างช้า ข้าพเจ้าขอซักถามท่านเพียงเท่านี้เป็นครั้งที่สอง

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์) : กระทรวงสหกรณ์ขอเรียนชี้แจงข้อซักถามของท่านผู้มีเกียรติดังนี้คือ เฉพาะที่อำเภอจอมทองที่ท่านผู้มีเกียรติขอถามกระทรวงสหกรณ์ว่าจะตั้งได้ใน พ.ศ. นี้หรือ พ.ศ. หน้าจะได้หรือไม่นั้น กระทรวงสหกรณ์ก็ได้เรียนชี้แจงต่อท่านผู้มีเกียรติแล้วว่า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกำลังเงินของประเภทเท่าที่งบประมาณสหกรณ์จะได้รับ อย่างไรก็ตามสำหรับท่านผู้มีเกียรติ ในปัญหาเกี่ยวกับสหกรณ์นิคมนั้น ท่านได้ขอตั้งอำเภอฝางและอำเภอสันทราย อำเภอสันทราย กระทรวงสหกรณ์ก็ได้ดำเนินการให้ไปแล้ว เหลืออำเภอฝางซึ่งกระทรวงมหาดไทยรับจะไปดำเนินการที่ท่านขอร้องให้กระทรวงสหกรณ์ติดต่อกับกระทรวงมหาดไทยนั้น ทางกระทรวงสหกรณ์คิดว่าท่านผู้มีเกียรติจะสละเวลาอันมีค่าของท่านไปสอบถามทางกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทยจะได้ข้อความละเอียดยิ่งกว่ากระทรวงสหกรณ์จะตอบให้ท่านทราบ

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอถามเป็นครั้งสุดท้าย ที่ท่านบอกว่าสหกรณ์ประเภทหาทุนที่จะจัดตั้งในเขตอำเภอจอมทอง นั้น ตั้งแล้วแต่งบประมาณยัง นี้ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามว่าในปี ๒๕๐๒ ทางกระทรวงสหกรณ์จะได้ตั้งงบประมาณขึ้นไว้เฉพาะสำหรับอำเภอจอมทองจะได้หรือไม่ นี่ข้าพเจ้าขอถาม และนอกจากนี้ขอทราบอีกว่าในปี ๒๕๐๒ นั้น ธนาคารเพื่อการสหกรณ์จะให้กระทรวงสหกรณ์ได้กู้เงินจำนวนสหกรณ์ประเภทหาทุนไปช่วยเหลือชาวนาทั่วราชอาณาจักรทั้งหมดนั้นเป็นจำนวนเงินสักเท่าไร นี่ข้าพเจ้าขอทราบ และนอกจากนี้ที่เกี่ยวนิคมกสิกรรมนั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีได้กรุณาติดต่อไปทางกระทรวงมหาดไทยที่จะให้ข้าพเจ้าไปเองนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันไม่ค่อยสะดวก เพราะอยากจะให้รัฐบาลติดต่อกันเอง เพราะรัฐนโยบายร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอยู่ในลำเภาเดียวกันอย่างนี้ ท่านไม่น่าจะขัดข้องทั้งนี้ทั้งนั้นเรา ทำเพื่อความผาสุกของประชาชนเป็นใหญ่ อย่างนี้ขอท่านรัฐมนตรีได้รีบไปติดต่อ เพราะว่าตำบลแม่นาวางในท้องที่อำเภอฝาง ท่านประธานที่เคารพ เคยเสียเงินเฉพาะค่าสำรวจไปเท่านั้น เมื่อสมัยที่ข้าพเจ้าเป็นเลขานุการรัฐมนตรีกระทรวงสหกรณ์ถึง ๘ หมื่นบาท จนบ่านนี้ยังไม่ได้ทำอะไรกัน ในที่สุดพอกระทรวงสหกรณ์จะจัดเข้าทำนิคมกสิกรรมที่ไหนได้ก็มีมติคณะรัฐมนตรีกลับเรื่อพิ่มมติอันนี้เอามอบให้กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย แล้วจนบ่านนี้กระทรวงมหาดไทยก็ไม่ไปจัดการอย่างนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้รัฐบาล ฯ พณ ฯ พลเอกถนอม ได้รับทราบไว้ด้วย อย่างนี้ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะให้โอ้เอ้ล่าช้า เพื่อช่วยเหลือราษฎรให้ได้รับความผาสุกตามนโยบายของรัฐบาล เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรัฐมนตรีกรุณาตอบข้อซักถามของข้าพเจ้า นี่เป็นเพียงครั้งสุดท้าย แต่เพียงเท่านี้ท่านประธาน

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์) : กระทรวงสหกรณ์ได้เรียนชี้แจงกับท่านผู้มีเกียรติแล้วเกี่ยวกับการติดต่อกับกระทรวงมหาดไทย ถ้าหากว่าท่านผู้มีเกียรติสละเวลาไปท่านจะทราบรายละเอียด เพราะกระทรวงสหกรณ์ไม่ทราบหัวใจของท่านว่า ท่านจะถามอะไรบ้าง ถ้าท่านไปเองท่านก็จะได้รายละเอียด นี่เป็นประเด็นหนึ่ง ส่วนประเด็นที่ท่านตั้งคำถามว่า ขอให้กระทรวงสหกรณ์ยืนยันว่าจะตั้งสหกรณ์หาทุนที่อำเภอจอมทองในพ.ศ. นี้หรือ พ.ศ. ๒๕๐๒ ได้หรือไม่ กระทรวงสหกรณ์ได้เรียนชี้แจงแก่ท่านไปแล้วว่า ทั้งนี้ขึ้นอยู่แก่งบประมาณแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน พ.ศ. ๒๕๐๑

สหกรณ์หาทุนนั้นเรามีงบประมาณในการดำเนินการอยู่สองล้านเศษ และได้จัดตั้งไปแล้ว ๕ แห่ง คือในท้องที่จังหวัดนครบุรี บุรีรัมย์ ปราจีนบุรี สุพรรณบุรี แล้วยังเหลือเงินอยู่อีกแปดแสนมาซึ่งยังมีจะต้องจัดตั้งอีกในที่ที่สำรวจไว้แล้ว คือจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดอื่น ๆ ดังนั้นใน พ.ศ. ๒๕๐๑ ทางกระทรวงสหกรณ์ยังไม่มีงบประมาณพอที่จะเจียดไปให้แก่อำเภอขอมทอง ส่วน พ.ศ. ๒๕๐๒ นั้น กระทรวงสหกรณ์ขอรับไปพิจารณาว่าสมควรจะดำเนินการได้แค่ไหน ส่วนการที่ท่านซักว่า พ.ศ. ๒๕๐๒ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์นั้นจะให้ทุนกู้ได้เท่าใด ธนาคารเพื่อการสหกรณ์เป็นนิติบุคคลต่างหาก ทางกระทรวงสหกรณ์ไม่สามารถไปบีบบังคับได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องแล้วแต่ธนาคารเพื่อการสหกรณ์ จะอนุมัติวงเงินให้กู้ได้เท่าไร กระทรวงสหกรณ์จึงไม่สามารถที่จะเรียนท่านผู้มีเกียรติได้ในขณะนี้.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้ด่วนอันดับ ๒ ของนายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ ถามเรื่อง โครงการปราบปรามโจรผู้ร้ายในฤดูแล้ง

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ด่วนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องจากปรากฏว่า ปัจจุบันนี้เกิดโจรผู้ร้ายชุกชุมตามชนบท มีการฆาตกรรมกำนันผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองราษฎร ปล้นสะดม ลักโคกระบือของราษฎร ขอเรียนถามว่า มีคดีที่เจ้าหน้าที่จับผู้กระทำผิดค้างอยู่ในปี ๒๕๐๐ กี่ราย มีโครงการปราบปรามโจรผู้ร้ายในฤดูแล้งนี้อย่างไร.

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

คดีอุกฉกรรจ์ทั่วราชอาณาจักรที่คงดำเนินการอยู่ขณะนี้มีรวมทั้งสิ้นประมาณ ๔๕๐๐ ราย สำหรับโครงการปราบปรามโจรผู้ร้ายในฤดูแล้งนั้น เรามีโครงการที่จะทำการปราบปรามโจรผู้ร้ายในฤดูแล้ง ซึ่งเป็นฤดูว่างการทำนาอยู่เป็นการประจำทุกปี แต่โดยเฉพาะในขณะนี้นั้น เนื่องจากว่า มีโจรผู้ร้ายชุกชุม มีสถิติเพิ่มสูงขึ้น กระทรวงมหาดไทยดำเนินการจัดตั้งกองปราบพิเศษร่วมกัน โดยใช้ตำรวจหลายท้องที่เพิ่มขึ้น ทั้งตำรวจส่วนกลาง และตำรวจตระเวนชายแดน ดำเนินการปราบปรามอยู่โดยเข้มงวดแล้ว.

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงใหม่) : กระผมอยากจะเรียนซักถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า สถิติคดีอุกฉกรรจ์

นี้น่าจะสูงกว่าปีก่อนก็ราย ปีก่อนมีคดีท้าย โดยเฉพาะในภาคอีสานและภาคเหนือเวลานี้ได้เกิดโจรผู้ร้ายชุกชุมขึ้นมาก แต่ก่อนนี้จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดเชียงรายโดยมากก็ไม่ค่อยมีคดีอุกฉกรรจ์เกิดขึ้น แต่ในปีนี้มีคดีอุกฉกรรจ์เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เป็นต้นว่าระหว่าง เดือนมีนาคมกับ กลาง เดือนพฤษภาคมนี้เป็นเวลา ๔๕ วัน มีคดีฆ่าคนตายถึง ๒๕ ศพ เฉลี่ยแล้ว ๒ วันต่อ ๑ ศพ สำหรับจังหวัดเชียงรายนั้นเคยเป็นแดนสงบ ไม่เคยมีการปล้นมีการจี้ มีแต่เพียงโจร ลักขโมยวัว ควายเท่านั้น แต่ในปีนี้ตามที่ราษฎรได้ส่งข่าวมา เขาเดินทางไปบ้านนอกเพียง ๓ วัน เท่านั้นพบ ๓ ศพ ทางอำเภอตามสถิติที่สูงนี้ต้นเหตุเกิดมาจากอะไร ท่านรัฐมนตรีได้ค้นหาต้นเหตุที่เกิดโจร ผู้ร้ายชุกชุมว่าเกิดมาจากเหตุใดบ้าง เกิดจากการพนันหรือว่าการกินรวบ หรือว่าอาชีพของราษฎรฝืดเคืองประการใด เท่าที่ผมได้เคยสังเกตดูแล้วเห็นว่าส่วนมากที่เกิดโจรผู้ร้ายชุกชุมนี้เนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ไม่ค่อยเอาใจใส่ในการปราบปราม อยากทราบว่ามีโจรผู้ร้ายลักขโมยวัวควายมากที่สุดในประเทศไทยนี้มีจังหวัดใดบ้าง อำเภอใดบ้าง

พลโทประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ตามข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินั้น กระทรวงมหาดไทยขอตอบดังนี้ สำหรับจังหวัดเชียงรายในปี ๒๕๐๐ คือตั้งแต่มกราคมถึงธันวาคม ๒๕๐๐ มีคดีเกิดขึ้นทั้งคดีอุกฉกรรจ์และคดีสามัญรวมทั้งสิ้น ๕,๙๙๒ ราย ได้ตัวผู้ต้องหามาสอบสวนดำเนินคดี ๕,๗๔๐ รายยังไม่ได้ตัวผู้ต้องหาซึ่งอยู่ในระหว่างการสืบสวนและติดตามจับกุมอยู่ ๒๕๒ ราย แยกประเภทคดีต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือเป็นคดีอุกฉกรรจ์ทั้งสิ้น ๑๗๒ รายได้รับตัวผู้ต้องหามาสอบสวนได้ ๘๙ ราย ยังค้างติดตามและสืบสวนจับกุมอยู่อีก ๘๓ ราย นอกจากนั้นเป็นคดีสามัญรวมทั้งสิ้น ๕,๘๒๐ รายได้ตัวผู้ต้องหามาสอบสวน ๕,๖๕๐ รายยังไม่ได้ตัวผู้ต้องหามาสอบสวน ๑๖๙ ราย สำหรับคดีต่าง ๆ ที่มีการเพิ่มขึ้นนั้น ตามที่ท่านถามว่าทางกระทรวงมหาดไทยได้ติดใจที่จะสืบสวนและสอบสวนถึงสาเหตุแห่งการที่มีโจรผู้ร้ายเพิ่มขึ้นนี้หรือไม่ อันนี้เองทางกระทรวงมหาดไทยได้มีสถาบันที่ทำการวิจัยในเรื่องนี้อยู่แล้วโดยศูนย์ป้องกันอาชญากรรมและหน่วยวิจัยโจรผู้ร้ายต่าง ๆ ได้กระทำอยู่เป็นการประจำตลอดมา หาได้ทำแต่เฉพาะในปีนี้อย่างเดียวไม่ และในการนี้เองเราก็ได้สาเหตุอันหนึ่งว่า ในระยะระยะตั้งแต่ ๒ ปีที่แล้วมาจนกระทั่งปีนี้จะเป็นปีที่ ๓ นี้ฝนฟ้าตกไม่ถูกต้องฤดูกาล และการทำนาของเราเสียหายทำให้ราษฎรนั้นขาดอาชีพในการที่จะทำนาให้ได้ผลนั้น

เป็นประการหนึ่งที่ทำให้ตึงเครียด และอีกประการหนึ่งก็เนื่องจากว่าสถานะทางเศรษฐกิจของเราในปัจจุบันนี้ทำให้รัฐบาลไม่สามารถที่จะเพิ่มงบประมาณในการที่จะไปลงทุนในการทำกิจการต่าง ๆ อันเป็นผลให้ราษฎรได้รับค่าจ้างนั้นอีกประการหนึ่ง จึงทำให้ผลต่างๆเป็นดังนี้และทำให้ราษฎรมีอาชีพได้น้อยลงจึงทำให้ได้ขวนขวายในการที่จะหาอาชีพในทางอื่น แม้ทางทุจริตเช่นการลัก ปล้นสะดมต่างๆเป็นต้น จึงทำให้มีการโจรผู้ร้ายมากขึ้น สำหรับในด้านการปราบปรามนั้นทางรัฐบาลมิได้นิ่งนอนใจดังได้เรียนท่านสมาชิกเมื่อกี้นี้แล้วว่า รัฐบาลนี้เมื่อเริ่มเข้ารับงานก็ได้จัดการสั่งการโดยทันทีในเรื่องการโจรผู้ร้ายนี้ โดยจัดตั้งกองปราบพิเศษขึ้นไปทำการปราบในท้องที่ที่มีสถิติโจรผู้ร้ายสูงมากเป็นพิเศษรวมทั้งสิ้นถึง ๒๑ จังหวัด ดังที่ได้ปรากฏแล้ว ซึ่งเรามีโครงการทำอยู่เพียง ๔ เดือนเท่านั้นและในระหว่าง ๔ เดือนนี้ก็ได้ทำสถิติลดโจรผู้ร้ายใน ๒๑ จังหวัดเท่าที่มีอยู่นั้นลดลงไปได้เป็นอย่างมากมายเป็นการได้ผลเป็นการเพียงพอ แต่เหตุการณ์นั้นหาได้เป็นการสงบลงเป็นผลเพียงพอใจของกระทรวงมหาดไทยไม่ จึงได้ขยายเขตการปราบปรามออกไปอีกขณะนี้เท่าที่จำได้ดูเหมือนอีก ๔ จังหวัด และได้เพิ่มระยะการปราบปรามขึ้นไปอีก ๒ เดือนเป็น ๖ เดือนอย่างนี้เป็นต้น เป็นความตั้งใจของเรานั่นในการปราบปรามโจรผู้ร้ายต่าง ๆ ให้เสร็จสิ้น โดยด่วนและโดยเร็วที่สุดที่จะให้ประชา ได้รับความสงบและร่มเย็นเป็นสุขโดยทั่วกัน สำหรับตัวเลขสถิติต่าง ๆ นั้นผมเสียใจว่าไม่ได้มีอยู่ในมือขณะนี้ แต่พร้อมให้กับท่านได้ทันทีเมื่อไปถึงกระทรวงมหาดไทยหรือท่านจะไปรับเองก็ได้

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย) ตามที่ท่านรัฐมนตรีอ้างถึงต้นเหตุมีโจรผู้ร้ายชุกชุมเกิดจากการทำนาเสียหาย และเกิดจากฐานะทางเศรษฐกิจนั้น สำหรับภาคอีสานและภาคกลาง ผมเข้าใจว่าอาจจะเป็นเช่นนั้น แต่สำหรับภาคเหนือนั้นการทำนาได้ผลดีตลอดเวลา ในปีนี้ก็ได้ข้าวมากกว่าที่อื่นหมด ฐานะการครองชีพก็ดี แต่น่าเสียดายที่ว่าได้เกิดโจรผู้ร้ายชุกชุม เนื่องมาจากการพนัน โดยเฉพาะการพนันสลากกินรวบซึ่งผมจะซักถามในกระทู้ในคราวต่อไป นอกจากนั้นแล้วเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามและเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร คือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปราม คือเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นมีจำนวนน้อยไม่พอกับการปราบปรามโจรผู้ร้าย แล้วการคัดเลือกเจ้าหน้าที่ออกไปประจำท้องถิ่นต่าง ๆ นั้นไม่เหมาะสม เลือกตัวบุคคลไม่ถูกกับภูมิประเทศและเหตุการณ์ในท้องที่นั้น เป็นต้นว่านายอำเภอ

ในภาคเหนือ เกิดโจรผู้ร้ายชุกชุม ท่านก็ทราบ ซึ่งนายอำเภอที่มีตัวทางรับผิดชอบไม่ไม่เข้มงวด แคว ไปอยู่เฉยๆ ก็มี ตำรวจบางอำเภอก็อ่อนไป โจรผู้ร้ายก็ชุกชุมขึ้น นอกจากนั้นตำรวจชั้นผู้น้อยไปร่วมกับบรรดาพวกโจรทำการลักขโมยวัวควาย คืออยู่เบื้องหลังของพวกเหล่านี้ อย่างบางอำเภอนั้นเท่าที่ทราบเจ้าหน้าที่ได้คุมบรรดาพวกเหล่านี้ทำการปล้นสะดมและลักขโมยวัวควายของราษฎร ท่านทราบหรือไม่ ความเดือดร้อนของราษฎรที่ยากจนและเป็นชาวนามีวัวควายเพียงตัวสองตัวเท่านั้น มีความเดือดร้อนแค่ไหน บางครอบครัวก็อาศัยการทำนาใช้ควายไถนา แต่เวลานี้ได้ถูกโจรผู้ร้ายลักขโมยวัวควายไป ก็หมดอาชีพที่จะทำนา ในที่สุดก็กลายเป็นโจรผู้ร้ายไปด้วยก็มี นอกจากนี้แล้วตามที่ท่านกล่าวว่าได้ส่งกองปราบพิเศษ กองปราบและตำรวจท้องที่ไปปราบปรามในท้องที่ ๒๐ จังหวัดนั้น ผมคิดว่าคงไม่มีในจังหวัดเชียงรายด้วย ขอให้ท่านพิจารณาในจังหวัดเชียงรายด้วย เพราะว่าจังหวัดเชียงรายเวลานี้ อำเภอพะเยา อำเภอพาน อำเภอเมือง และอำเภอแม่จัน ๔ อำเภอนี้มีโจรผู้ร้ายชุกชุมเหลือเกิน ออกไปบ้านนอกที่ไรจะต้องมีผู้ติดตามตั้ง ๗—๘ คนขึ้นไป แม้ราษฎรที่อยู่บ้านนอกจะเดินทางมาในเมือง จะต้องเดินกันเป็นกลุ่มถึงจะได้มา

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): สรุปตามข้อถามตามที่ท่านสมาชิกได้ถามมาเป็นความยืดยาวในครั้งที่แล้วนี้เป็นใจความว่ามีเหตุการณ์ ๓ ประการ ที่เกี่ยวกับโจรผู้ร้ายเพิ่มขึ้น คือ ๑. เจ้าหน้าที่ไม่พอ ๒. ราษฎรนิยมการเล่นการพนัน ๓. เจ้าหน้าที่บกพร่อง ๓ ประการนี้ในเรื่องนี้ผมขอเรียนข้อเท็จจริงและที่กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการอยู่ เพื่อให้ท่านสมาชิกได้ทราบว่า ก็เป็นความจริงอยู่ทั้ง ๓ ประการ ที่ท่านสมาชิกได้กล่าวมานั้น แต่ทั้ง ๓ ประการนี้มันเป็นเรื่องทั่วๆ ไป ความมากความน้อยเพียงไรเท่าไร หรือความเอาใจใส่จะแก้ไขเรื่องเหตุ ๓ ประการนี้ของเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ปกครองส่วนภูมิภาคนั้นอย่างไร เป็นความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องนี้ผมขอเรียนว่าดังนี้ ๑. ที่ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่พอนั้น ก็เป็นความจริงซึ่งเราคำนวณกันแล้ว ได้มีข้อแถลงการณ์ของกระทรวงมหาดไทยไปแล้วว่าจำนวนตำรวจที่เรามีอยู่ในการที่จะคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชนโดยแท้จริงในเวลานี้มีจำนวนน้อยมาก แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่แก่กำลังเงิน และงบประมาณที่เราจะเพิ่มกำลังในด้านนี้ให้ดีขึ้น ซึ่งก็เป็นนโยบายอันหนึ่ง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยกำลังดำเนินการอยู่แล้ว และได้แก้ไขในกาลเฉพาะหน้าในเรื่องนี้เป็นพิเศษ ก็คือเรา

ได้โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนนี้มาร่วมกับตำรวจภูธร ซึ่งจะทำได้สำเร็จภายในปีหน้านี้แล้ว เราจะใช้กำลังตำรวจอันนี้เองให้ทำทั้งหน้าที่ตระเวนชายแดนและปราบปรามโจรผู้ร้ายด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดเชียงรายนี้เป็นจังหวัดที่อยู่ในทางด้านชายแดน ข้าพเจ้าหวังว่าผลอันนี้จะถึงท่านได้ในไม่ช้านี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมขอรับเอาไปกวดขันและชี้แจงเป็นพิเศษ โดยเฉพาะรายการที่ท่านได้ขอร้องมา

ประการที่สองในเรื่องการเล่นการพนันอันนี้ก็เป็นเรื่องสนิมจับเหล็กหรือสนิมจับหัวใจของประชาชนราษฎรเรามานานแล้ว มีการนิยมในการพนันกันเป็นส่วนมาก เราจะเห็นคำพังเพยกันง่าย ๆ พูดกันธรรมดาก็เอะอะถามว่าพนันกันไหม พนันกันเอาไหมอย่างนี้เป็นต้น นี่แสดงว่าการพนันมันฝังอยู่ อันนี้ก็อยู่ด้วยการที่จะอบรมศีลธรรมต่าง ๆ ที่จะให้ราษฎรเลิก ในการที่จะคิดถึงเรื่องว่าไม่ใช่การพนัน ไม่หวังชอบในการพนันและนอกจากนั้นก็พยายามจะปราบปรามด้วยในเรื่องนี้ เราจะต้องเอาคู่กัน คือ ๑. สร้างทางศีลธรรม ๒. สร้างทางการปราบปรามให้คู่กัน ในเรื่องนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงมหาดไทยก็ได้ดำเนินการร่วมกันอยู่แล้วในนโยบาย

ประการที่ ๓. ที่เรื่องของเจ้าหน้าที่บกพร่องนั้น กระผมก็มีความเห็นชอบที่ท่านเหมือนกันว่ามันก็เป็นบ้าง คนร้อยคนพันคนจะให้มันดีทั้งร้อยคนพันคนนั้น ผมถือว่าเป็นเรื่องยากที่จะกระทำได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามขอยืนยันว่า นโยบายของรัฐบาลนี้และกระทรวงมหาดไทยไม่ส่งเสริมให้ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ที่เป็นคนทุจริตคดโกงชอบเลย และพร้อมเสมอที่จะร่วมมือกับราษฎรและท่านผู้แทนที่จะชี้แจง และแม้แต่ทางราชการเองก็ได้สอดส่องกวดขัน ผมอยากจะให้ท่านได้ไปรับสถิติที่เราปลดข้าราชการทุจริตคดโกง และทำงานผิดพลาดโดยเจตนานี้ไว้ไม่ใช่น้อยเลย แต่เรื่องนี้เราไม่มีทางที่จะประกาศเป็นอย่างอื่นได้ ถ้าหากท่านอยากทราบจากสถิตินี้แล้ว ผมใคร่ที่จะส่งให้ท่านได้ในโอกาสต่อไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องนี้ในฐานะที่ผมเป็นประธาน ก.ก.พ. ของกระทรวงมหาดไทยเอง มีการปลด การย้าย หรือการลงโทษกันทุกครั้งทุกวันที่มีการประชุมทีเดียว จะไปดูได้ในเรื่องยืนยันเรื่องการแก้ไขข้าราชการที่บกพร่องนี้ เพราะฉะนั้นผมก็หวังว่าท่านคงจะได้เห็นใจว่าสิ่งต่าง ๆ นี้เราจะทำเพียงวันเดียวนั้นไม่ได้ รัฐบาลนี้ได้เข้ามาเพียง ๔ เดือนเท่านั้น เงินก็อยู่ในมืออย่างยอบแยบ งบประมาณก็ยังไม่ทันออกเลย แล้วก็จะไปอะไรให้มันกว้างขวาง

ขวางกว่านี้นั้น ผมก็ขอให้เราได้มีโอกาส เวลาที่เราจะพิสูจน์งานที่เราจะกระทำต่อไปบ้าง

นายบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (เชียงราย): กระผมขอซักถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับเรื่องสถิติ คือสถิติที่ท่านได้รับมานั้น กระผมเข้าใจว่าคงจะเป็นสถิติที่ไม่แน่นอน คือได้มีราษฎรที่เดือดร้อนไปแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ โดยมากเจ้าหน้าที่ไม่เอาใจใส่เลย พวกราษฎรเอือมระอาที่จะไปแจ้งความ โดยมากมักจะปราบปรามด้วยตนเอง กระผมขอยกตัวอย่างเช่นที่อำเภอเมืองจังหวัดลำปางได้เกิดรถชนกันขึ้น ทางเจ้าของรถไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ สถานีตำรวจบอกว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ไปดูเหตุการณ์ นอกจากนั้นเกี่ยวกับความไม่เอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ของท่านนั้น เมื่อ ๒ วันนี้ได้เกิดผู้ร้ายแย่งชิงบนรถไฟที่บ้านภาชี เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๔ คนนั่งรับประทานอาหารอยู่ที่บนรถไฟ ราษฎรผู้ได้รับความเดือดร้อนและได้รับความเสียหายได้ไปแจ้งกับเจ้าหน้าที่ทั้ง ๔ คนนั้น เจ้าหน้าที่ทั้ง ๔ คนนั้นบอกว่าไม่มีเวลาที่จะไป รอให้รับประทานอาหารเสร็จก่อน ก็พอดีผู้ร้ายหายไปแล้ว เป็นแบบนี้ ที่กระผมกล่าวมานี้ไม่ใช่ว่าปรักปรำเจ้าหน้าที่ทุก ๆ คน ที่ดีก็มี ที่ไม่ดีก็มี แต่บางตำบลบางหมู่บ้านนั้น ผมขอยืนยันเป็นความจริงว่า เจ้าหน้าที่โดยมากคุมบ่อนการพนัน นอกจากนั้นยังอยู่หลังฉากในการลักขโมยวัวควาย ปล้นสะดมนี้ด้วย ทั้งนี้ไม่ได้เจาะจงว่าอำเภอไหน จังหวัดไหน แต่ว่าเหตุการณ์ทั่วไปเป็นแบบนี้ เพราะฉะนั้นขอท่านรัฐมนตรีได้รับทราบไว้ด้วย กระผมอยากจะขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าอำเภอใดมีคดีลักขโมยวัวควายมาก เจ้าหน้าที่จับตัวผู้กระทำผิดไม่ได้ ขอให้มีการสับเปลี่ยนนายอำเภอ ปลัดอำเภอ เจ้าหน้าที่ตำรวจและนายสิบตำรวจจะได้หรือไม่ เพราะว่าเท่าที่เคยปรากฏมาเป็นต้นว่าที่จังหวัดตราดโจรผู้ร้ายชุกชุม ในสมัยหนึ่งมีนายตำรวจคนหนึ่งเข้าไปอยู่ที่อำเภอตราดก็ได้ปราบปรามโจรผู้ร้ายสงบเรียบร้อยลง พอนายตำรวจคนนั้นไป โจรผู้ร้ายเกิดชุกชุมขึ้นทั้งนี้เกี่ยวกับสมรรถภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้าท่านรัฐมนตรีจะรับพิจารณาในเรื่องนี้ด้วยก็จะเป็นการดีมาก ผมเข้าใจว่า นายตำรวจหรือนายอำเภอบางคนนั้นไม่เหมาะที่จะเป็นฝ่ายปราบปรามก็ควรอยู่ที่อำเภอที่สงบ นอกจากนั้นนายตำรวจกับนายอำเภอโดยมากแตกร้าวกันไม่สามัคคีไม่ร่วมมือกัน ในที่สุดราษฎรก็เดือดร้อนไปแจ้งความแล้วทางเจ้าหน้าที่ไม่รับแจ้งความบ้าง บอกไม่มีเวลาไปบ้าง เหตุการณ์ตามชนบทเป็นแบบนี้ ขอท่านรัฐมนตรีได้กรุณาพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย โดยเฉพาะเกี่ยวกับการลักขโมยวัวควายนี้

กระผมได้ตั้งกระทู้ถามเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๙ แล้วว่า จังหวัดเชียงรายนั้นมีหมู่บ้านที่มีอาชีพในทางลักขโมย วัว ควาย อำเภอแม่จัน ๑ หมู่บ้าน อำเภอพาน ๒ หมู่บ้าน และอำเภอพะเยา ๑ หมู่บ้าน แต่ว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้ทำการปราบปรามเลย เมื่อวานนี้หมู่บ้านนั้นก็ยังลักขโมย วัว ควาย เป็นอาชีพอยู่ นอกจากนั้นแล้วก็ยังขยายออกไปอีกหลายหมู่บ้าน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ไม่ได้สนใจไม่เอาใจใส่ จึงขอให้ท่านรัฐมนตรีได้โปรดพิจารณาในเรื่องตัวบุคคลและในเรื่องวิธีการที่จะปราบปรามโจรผู้ร้ายลักขโมย วัว ควาย นี้ด้วย การส่งเจ้าหน้าที่กองปราบไปก็ดี กองปราบพิเศษไปก็ดี เท่าที่ผมได้ทราบว่าที่อำเภอประจันตคามได้ลงข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์บอกว่าเวลานี้โจรผู้ร้ายชุกชุม ทำการปล้นสะดมชาวบ้านแทบไม่เว้นแต่ละวันเจ้าหน้าที่กองปราบเหล่านี้โดยมากไปจากกรุงเทพฯ ไปถึงก็ไปเที่ยวจับสุราเถื่อนเสีย ไม่ได้ปราบปรามโจรผู้ร้ายแม้แต่รายเดียว

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ตามที่ท่านสมาชิกฝากข้อสังเกตและขอให้เอาไปพิจารณาต่าง ๆ นั้น กระทรวงมหาดไทยขอนอมรับเอามาไว้เป็นข้อสังเกตและจะเอาไปพิจารณาในการที่จะบำบัดบัดเป่าตามความต้องการของท่านสมาชิกทุกประการ แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่ท่านกล่าวมานี้ก็มีการกล่าวอย่างนี้เป็นการหนาหูเป็นอย่างมากมายทีเดียว มีข้อหนึ่งที่กระทรวงมหาดไทยมีความหนักใจอยู่มากในเรื่องการปราบปราม ก็คือการร่วมมือระหว่างราษฎรกับเจ้าหน้าที่ แม้กระทั่งผู้แทนราษฎรบางท่านก็ได้เคยมาบอกกับผมอย่างนี้ คล้าย ๆ กับที่ท่านมาบอกผม บอกว่า แหม ผมขอบคุณเหลือเกิน โปรดกรุณาเถิดครับทำเป็นบันทึกให้ผมสักหน่อยซิ ผมจะได้รู้มันรายไหน อยู่ที่ไหน หมู่บ้านอะไร ไอ้คนนี้มันชื่ออะไร ต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านบอกว่าไม่ได้หรอก ๆ อย่างนั้นมันไม่ถูก ผมบอกให้แล้วก็ไปหาเขาเองซิ นี่ขาดความร่วมมืออย่างใกล้ชิดอย่างนี้ หรืออย่างอย่างเช่นในเรื่องที่เวลาไปสืบสวนและสอบสวนต่าง ๆ นั้น พอเข้าไปแล้วราษฎรก็ยังเกิดความหวั่นเกรงและถือเสียว่าธุระไม่ใช่ และอีกอย่างหนึ่งคือว่าขึ้นศาลกินขี้หมาดีกว่า อะไรเป็นแบบนั้น ก็ไม่อยากมายุ่งเกี่ยวด้วย ไม่ให้ความร่วมมือด้วยอันนี้เองจึงทำให้ผลในการปราบปรามน้อยไป ผิดกับในต่างประเทศเขา ท่านเองเป็นผู้ที่ได้เคยเดินทางไปในต่างประเทศเกือบรอบโลก และได้รู้เรื่องและเห็นจริงในข้อนี้มามากมายแล้วว่าราษฎรในต่างประเทศนั้นเขามักช่วยกันในการที่จะรักษาสิทธิของประชาชน แม้แต่เขาไม่เดือดร้อนเอง นี่แหละเป็นความสำคัญ

อันใหญ่ยิ่งที่ไม่ได้ผลในการปราบปราม แต่ถึงกระนั้นกระนั้น อย่างไรก็ตามเราจะไปโทษเขาก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยจะพยายามต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดเชียงรายที่ท่านได้อ้างมานั้น ผมจะขอให้เจ้าหน้าที่ได้ไปติดต่อ และเราหวังว่าจะได้รับความร่วมมือโดยใกล้ชิด ที่จะทำให้จังหวัดของท่านเป็นไปโดยสงบเรียบร้อย โดยท่านเป็นผู้นำและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทู้ด่วนอันดับ ๓ ของนายฉันท์ จันทชุม เรื่องการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเด็กไม่มีที่เรียนในปีการศึกษา ๒๕๐๑ เชิญได้

นายฉันท์ จันทชุม (ร้อยเอ็ด): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

เนื่องจากปรากฏว่าทุก ๆ ปี การศึกษามักจะประสบความยุ่งยากและเดือดร้อนเกี่ยวกับเด็กไม่มีที่เรียนพอ และเป็นที่เชื่อได้แน่นอนว่า ในปีนี้ก็จะประสบการณ์เช่นนั้นอีก เพราะปริมาณเด็กนักเรียนมีแต่เพิ่มขึ้น ฉะนั้น จึงขอเรียนถามว่า

๑. ทางการกระทรวงศึกษาธิการได้เตรียมดำเนินการล่วงหน้าเกี่ยวกับอาคารสถานที่เรียนไว้เพื่อขจัดปัญหาดังกล่าวแล้วเพียงไร และอย่างใด

๒. รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายไว้ว่าจะทำนุบำรุงการศึกษามากยิ่งขึ้น โดยจะพัฒนาการศึกษาในส่วนภูมิภาคตลอดจนการศึกษาชั้นสูงและอื่น ๆ จึงอยากทราบว่ากระทรวงศึกษาธิการมีโครงการเกี่ยวกับเด็กที่จบชั้นประถมศึกษาตามส่วนภูมิภาคไว้อย่างไรหรือไม่

๓. รัฐบาลนี้โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ดำริที่จะเปิดสอนชั้นมัธยมปีที่ ๑ ตามตำบลต่าง ๆ หรือไม่ แม้ไม่สามารถจะเปิดได้ครบถ้วนทุกตำบล เพราะระอ้างว่าเกี่ยวกับการเงินไม่พอ แต่ค่อย ๆ ทำไปจะได้หรือไม่

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) **:** ข้าพเจ้าขอตอบคำถามกระทู้ถามของท่านผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

กระทรวงศึกษาธิการทราบเป็นอย่างดีว่าปัญหาจัดสถานที่เรียนเป็นปัญหาใหญ่และปริมาณนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกปี จึงได้เตรียมการเท่าที่สามารถจะเตรียมได้ กล่าวคือ บรรดาโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งกำลังก่อสร้างค้างอยู่ก็ได้เร่งรัดให้สร้างเสร็จโดยเร็วเพื่อทันรับนักเรียนในปีการศึกษาใหม่ นอกจากนั้นยังได้ของบประมาณเพื่อสร้างโรงเรียนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

สำหรับข้อ ๒ ที่ถามว่ากระทรวงศึกษาธิการมีโครงการพัฒนาการศึกษาส่วนภูมิภาค ตลอดจนการศึกษาชั้นสูงกระทรวงศึกษาธิการจะจัดอย่างไรหรือไม่ เกี่ยวกับเด็กจบชั้นประถมศึกษานั้น ขอเรียนว่ากระทรวงศึกษาธิการมีโครงการเช่นนั้นจริง คือโครงการพัฒนาการศึกษาส่วนภูมิภาค และกำลังเริ่มดำเนินการอยู่ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการรับเด็กจบชั้นประถมปีที่ ๔ นั้น กระทรวงศึกษาธิการก็พยายามเป็นอย่างยิ่งที่จะเปิดโรงเรียนมัธยมให้มากขึ้นทั่วประเทศ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทั้งในตลอดจนถึงในตำบลบางแห่งด้วย นอกจากนั้นยังจะต้องทำงานสอดคล้องกัน คือการตระเตรียมครูเพื่อจะสอนในโรงเรียนเหล่านั้น

โดยเฉพาะข้อ ๓ ที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติได้ถามว่าโรงเรียนจะมีชั้นมัธยมในทุกตำบลหรือไม่ ขอเรียนตอบว่ากระทรวงศึกษาธิการมีโครงการที่จะขยายให้นักเรียนประถมศึกษาได้เรียนถึงชั้นมัธยมโดยทั่วถึง แต่เป็นโครงการระยะยาว ขณะนี้จำเป็นจะต้องค่อยทำค่อยไป ดังที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติกล่าวมานั้น เวลานี้ก็ได้เพิ่มจำนวนโรงเรียนตามอำเภอและบางแห่งก็ไปถึงตำบลแล้ว และจะทำต่อไปในปีหน้า

นายฉันท์ จันทชุม (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอซักทางรัฐบาลเป็นครั้งที่หนึ่ง ดังนี้ ตามที่ท่านได้ ท่านได้มีโครงการเกี่ยวกับการ ศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกไม่เป็นที่กระจ่าง ข้อถามของข้าพเจ้าจากการตอบ รัฐมนตรี เพราะเหตุว่าวันนี้กระ ข้าพเจ้านี้ก็ได้เข้ามาล่าช้าหน่อย เหตุการณ์ของกระทรวงศึกษาก็บังเอิญ ประจวบกับเหตุการณ์ยุ่ง ๆ ทางปัญหา ไม่มีที่เรียน ข้าพเจ้าก็มีความวิตกเหลือ ในการที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ให้คำแถลงการณ์ สัมภาษณ์บอกว่าในการเกี่ยวกับการ นี้ โดยเฉพาะการเก็บค่าเล่าเรียน ค่า นี้ท่านตกอกตกใจมากทีเดียว เพราะว่า ประเทศรัสเซียเขาไม่เก็บแล้ว ในเมืองไ ก็จะกลายเป็นคอมมิวนิสต์ไปด้วย ถ้าห ว่าจะไปทำอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในคำ อันนี้ข้าพเจ้าขอประทานโทษท่านประธาน อยู่ในข้อซักของข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าได้ถาม ท่านได้จัดการอย่างไรเกี่ยวกับปัญหาเด็ก มีที่เรียน ข้าพเจ้าถามมาตั้งแต่เดื กุมภาพันธ์เพื่อจะให้ท่านได้มีโอกาส ไม่ ข้าพเจ้าจะมาไล่รัฐบาล แต่ว่าเป็นก เตรียมการ การให้โอกาสของกระทร ศึกษาธิการ ที่จะตกลงกับคณะรัฐมนตรี ท่าน ที่นี้เกี่ยวกับการจัดการอาคารสถา เรียนท่านจัดไปแล้วเพียงใด เวลานี้ จัดการในเรื่องหน่วยแนะ ๆ นั้นท่านก็ได้

รับเป็นการล่าช้าเป็นอันมาก ดังที่ท่านได้ตอบคำถามของท่าน ส.ส. เชียงราย เมื่อคราวก่อนนี้ อาคารสถานที่เรียนท่านจัดไปแล้วได้เพียงใด เวลานี้ควรจะจัดอยู่อีกประมาณเท่าใด ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่าท่านมีโครงการเพียงที่จะจัดการศึกษาเฉพาะชานพระนครธนบุรีเท่านั้นหรือ นั่นเป็นข้อซักข้อที่สอง ส่วนข้อซักข้อที่สามนั้น ท่านรัฐมนตรีบอกว่าจะได้เปิดให้เด็กมีโอกาสได้เรียนต่อชั้นมัธยมปีที่ ๑ แต่ก็ค่อยทำค่อยไปนั้น ท่านก็เอาคำถามของข้าพเจ้าไปตอบว่าจะค่อยทำค่อยไป บัดนี้ท่านได้เริ่มไปแล้วเพียงใดหรือไม่ในส่วนภูมิภาค และจำนวนเด็กที่จบชั้นประถมศึกษาทั่วประเทศไทยนี้มีจำนวนเท่าใด ท่านรับเข้าไปแล้วเป็นจำนวนเท่าใด

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้นี้ต่อไป ในเรื่องโครงการนั้นกระทรวงศึกษาธิการมีโครงการระยะยาว แต่เรื่องที่ท่านผู้แทนราษฎรกล่าวว่าเรื่องประเทศที่ว่า หาว่าข้าพเจ้ากล่าวว่าประเทศใดไม่เก็บค่าเล่าเรียนนั้น เป็นประเด็นปลีกย่อย ไม่ใช่เรื่องสำคัญที่จะต้องกล่าวถึงในที่นี้ ขอเรียนว่าเมื่อกระทรวงศึกษาธิการทราบว่าจะมีนักเรียนจำนวนมากมาเข้าศึกษานั้นก็ได้ติดต่อกับกระทรวงการคลัง ขอเงินเพื่อดำเนินการก่อสร้างและขอเงินเพื่อจัดสอนและอุปกรณ์สำหรับโรงเรียนอาชีวศึกษา ได้มา ๖,๒๗๒,๐๐๐ บาท กรมวิสามัญศึกษา ๖,๘๖๗,๓๒๔ บาท กรมสามัญ ๒,๑๔๘,๖๐๐ บาท เช่นนี้เป็นต้น เป็นการเตรียมการ เมื่อที่ไหนขาดตกบกพร่องก็จะจ่ายเงินเหล่านี้ได้ เพื่อจัดให้เด็กนักเรียนได้เข้าเรียนตามที่ท่านกล่าวว่าได้จัดไปแล้วเพียงไรจำนวนเด็กนักเรียนจบชั้นประถม ๔ เพียงใดได้รับเข้าเพียงใด และในการที่ข้าพเจ้าตอบว่าค่อยทำค่อยไปนั้นเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าขอรวมตอบบอกว่า นักเรียนจบชั้นประถมปีที่ ๔ ในปีการศึกษาที่แล้วมาประมาณ มีปริมาณ ๔๑๐,๐๐๐ คน ที่ข้าพเจ้าเรียนว่าประมาณนั้นเพราะตัวเลขยังไม่มาถึง แต่เป็นการประมาณที่ใกล้เคียงที่สุด และขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการรับเข้า ๑๒๕,๐๐๐ คน โดยประมาณเช่นเดียวกัน ที่ข้าพเจ้าตอบว่าค่อยทำค่อยไปนั้นเพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่จะทำงานสวบสาบไม่ได้ เพราะว่าไม่มีงบประมาณนั่นเป็นข้อใหญ่ ถ้าจะดูสถิติในปีที่แล้ว ๆ มานั้นก็เป็นเช่นนี้ เราพยายามเพิ่มจำนวนคนเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นเช่นเมื่อปี ๒๔๙๔ เรารับได้เพียง ๒๐.๙ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๔๙๕ ๒๓ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๔๙๖ ๒๒.๙ เปอร์เซ็นต์ ลดไปนิดหน่อย ปี ๒๔๙๗ ได้ ๒๔.๕ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๔๙๘ ๒๖.๒ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๔๙๙ ได้ ๒๗ เปอร์เซ็นต์ถ้วน ปี ๒๕๐๑ ๒๘.๕ เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนนักเรียน

จบชั้นประถมศึกษาทั้งหมด ในปี ๒๕๐๑ นี้คาดว่าจะได้ ๓๐.๕ เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ท่านจะเห็นได้ว่าถ้าสำรวจประวัติศาสตร์ดู ตั้งแต่ตั้งกระทรวงศึกษาธิการ มาขึ้นทีละเปอร์เซ็นต์สองเปอร์เซ็นต์เช่นนี้เรื่อย ๆ มาและในปีนี้คาดว่าจะได้ถึง ๒ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าประเทศอยู่ในสภาวะที่ทางเศรษฐกิจไม่สู้จะดีมากนักจึงทำได้แต่เพียงเท่านี้ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าตามที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติกล่าวว่าจะทำเฉพาะในชานพระนครเท่านั้น หรือนี่ก็เป็นโครงการปลีกย่อยข้าพเจ้าขอเรียนว่าความปั่นป่วนเกี่ยวกับสถานที่เรียนมีมากในจังหวัดพระนครมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ เพราะว่าประชาชนหลั่งไหลเข้ามาในจังหวัดพระนคร กระทรวงศึกษาธิการถือว่านักเรียนอยู่ที่ไหนจะต้องทำโรงเรียนที่นั่นไม่ใช่ว่าจะต้องเป็นในพระนครหรือหัวเมืองขอเรียนว่านักเรียนที่จะเข้าเรียนในจังหวัดพระนครนั้นมีอยู่ ๓ ประเภท ประเภทที่ ๑ คือคนที่อยู่ในพระนครอยู่แล้ว ประเภทที่ ๒ คือคนที่อยู่ในชานพระนคร ประเภทที่ ๓ คือคนที่อยู่ในต่างจังหวัดซึ่งหลั่งไหลเข้ามาในพระนคร กระทรวงศึกษาธิการจะยันไว้คือจะตรึงคนในชานพระนครไว้ไม่ให้เข้ามาเรียนในพระนครในใจกลางพระนครเพื่อนักเรียนต่างจังหวัดเข้ามาจะได้หาที่เรียนได้ จึงได้สร้างโรงเรียนในชานพระนครมากพิเศษสำหรับในศกที่แล้ว มาเมื่อได้ทำ แล้วก็ปรากฏว่านักเรียนต่างจังหวัดที่ เข้ามาในจังหวัดพระนครก็มีที่ศึกษา โดยทั่วถึงกัน

นายฉันท์ จันทชุม (ร้อยเอ็ด) ข้าพเจ้าขอซักท่านรัฐมนตรีเป็นครั้ง เกี่ยวกับประเด็นปลีกย่อยที่รัฐมนตรี นั้น ถ้าหากว่าเป็นการรุนแรงข้าพเจ้า ประทานโทษท่านอาจารย์ของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าในฐานะที่ท่านอาจารย์ ข้าพเจ้านี้ได้ดำรงตำแหน่งในหน้าที่ป กระทรวงศึกษามาเป็นเวลานานเหลือเกิน ยุคทุกสมัย ในฐานะที่ท่านเป็นนักการศึกษ เป็นเจ้ากระทรวงและบัดนี้ท่านได้มีอำนา ปกครองบังคับบัญชาดำเนินนโยบายก ศึกษานี้ท่านไม่ได้มีโครงการมาตั้งแ เก่าก่อนบ้างเลยหรือ ท่านไม่ได้ทราบส อันแน่นอนจากความลำบากยากแค้นข บรรดายุวชนและผู้ปกครองเขาหรือ ถ้าท่ ว่าท่านมาตอบว่าในการที่ท่านจะต้องสร้ โรงเรียนในชานพระนครหรือธนบุรีและที่ กล่าวต่อไปว่าตามธรรมดานั้นจะต้องสร้ สถานศึกษาใกล้กับแหล่งนักเรียน ข้าพเจ้ ขอเรียนซักท่านว่าในการที่ทำให้เด็กนักเรีย ส่วนภูมิภาคได้หลั่งไหลเข้ามาเรียนใน พระนครนั้นน่ะเป็นเพราะเหตุใดไม่ใช่เพร ท่านสร้างสถานศึกษาไว้ในแห่งเดียวหรือ หรือถ้าท่านกระจายออกไปเด็กต่างจังหวั

เข้ามาก็จะเป็นจำนวนน้อยมาก เพราะฐานะความเป็นอยู่ของผู้ปกครองเขาไม่อยากเข้ามาหรอก ถ้าเขามีอาจารย์ ถ้าเขามีครูบาอาจารย์เขามีสถานที่เรียนกำหนดชั้นวิทยฐานะตามโรงเรียนต่าง ๆ นั้น เช่นโรงเรียนอาชีพ โรงเรียนเตรียมอุดมหรือ โรงเรียนชั้นสูงอื่น ๆ แต่นี่ท่านไม่ได้จัดท่านก็อ้างว่าเพิ่มขึ้น ๑ เปอร์เซ็นต์บ้าง ๒ เปอร์เซ็นต์บ้าง ของท่านนั้นมันไม่ได้ส่วนเรโชหรือไม่ได้ใกล้กันเลยกับความเพิ่มขึ้นของพลเมือง ในปีหนึ่งเด็กไทยของเราทั่วประเทศไทยนี้ตามสถิตินั้นเกิดร่วม ๕ แสนคนและท่านได้จัดให้เขาได้เข้าเรียนเพียงเด็ก ๑ แสนคน เท่าที่ท่านตอบข้าพเจ้านี้กระทรวงศึกษาในฐานะที่ท่านเป็นผู้ดำเนินนโยบายการศึกษาท่านจะคิดอย่างไร เด็กอีก ๓—๔ แสนคนท่านจะปล่อยให้เป็นชาวป่าชาวดงเลี้ยงวัวเลี้ยงควายอย่างนั้นหรือ รัฐบาลจะถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่ควรจะจัดทำอันรีบด่วนหรือไม่ ข้าพเจ้าขอซักท่านว่าดังนี้และนอกจากนั้นตามที่ปรากฏข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์จากประชาชน ผู้ร่ำร้องและบรรดาผู้ปกครองนักเรียนเวลานี้เขามีความปรารถนาที่จะจัดตั้งมูลนิธิเพื่อศึกษาขึ้น และมีการบริจาคเงินเป็นจำนวนแสน ๆ อย่างนี้กระทรวงศึกษาไม่พร้อมที่จะรับเขา เป็นเพราะเหตุไรและยิ่งไปกว่านั้นเหตุผลอ้างว่าไม่รับนั้นบอกว่าเป็นเรื่องของค่ายคอมมิวนิสต์เขาจัดกัน ท่านมักจะหวาดในเรื่องคอมมิวนิสต์มากมาย ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอเรียนถามว่าท่านมีความสนใจในมูลนิธินี้และจะอนุญาตให้เขาจัดตั้งได้หรือไม่ เพื่อบรรเทาเบาบางในทางผู้ปกครองนักเรียนจะได้ช่วยเหลือทางรัฐบาล

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ข้าพเจ้าขอตอบท่านผู้แทนผู้มีเกียรติต่อไปนี้ ความจริงข้าพเจ้าได้ทำงานเกี่ยวกับการศึกษามาเป็นเวลาช้านานจริง กระทรวงศึกษาธิการได้มีโครงการตลอดมาและเปลี่ยนแปลงโครงการเป็นระยะ ๆ แต่ว่าโครงการทุกโครงการเกี่ยวกับการศึกษาต้องการเงินมากมายก่ายกอง เพราะฉะนั้นก็ถูกบังคับด้วยสถานเศรษฐกิจจำเป็นให้รั้งรอขอมาบ้างเปลี่ยนแปลงโครงการไปบ้าง กระทรวงศึกษาทราบดีว่าประชาชนในส่วนภูมิภาคต้องการสถานที่ศึกษามีความยากจน ไม่อยากจะมาเรียนในกรุงเทพ ฯ แต่ในการที่มาสร้างโรงเรียนชานพระนครนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ตอบแล้วว่าเป็นเรื่องโครงการย่อยเฉพาะคราวและเพราะโรงเรียนชานพระนครนี้เองเราจึงได้รับสถานการณ์เรื่องการศึกษา ไม่มีที่เรียนไว้อยู่ในคราวนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่าในกรณีอื่น ๆ เช่นเมื่อ ๓ ปี ที่แล้วมา เรามีเงิน ๒๕ ล้านบาท เพื่อจัดสร้างโรงเรียนเพื่อเด็กนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๖ เราก็ได้ให้ส่วน

ภูมิภาคทั้งหมดนั้นเป็นตัวอย่าง และในปีนี้ เราก็ได้ให้ส่วนภูมิภาคนับจำนวนโรงเรียนกันก็มากมายกว่ากรุงเทพฯ เฉพาะเงิน ก.ศ.ส. ก็ไปหลายสิบจังหวัด เป็นจำนวนโรงเรียนเล็ก ๆ น้อย ๆ ประมาณ ๒๐๐ แห่งด้วยกัน ในการที่นักเรียนหลั่งไหลมาในกรุงเทพฯ นั้นมีเพราะเหตุหลายประการด้วยกัน มิใช่เพราะว่ากระทรวงศึกษาทำโรงเรียนดี ๆ ไว้รอในที่นี้ไม่ เรื่องนี้เรื่องจิตใจเป็นเรื่องลำบาก ในกรณีกระทรวงศึกษาธิการเปิดชั้นเรียนในส่วนภูมิภาค แต่นักเรียนไม่เข้าเรียนก็มีอยู่มากเหมือนกัน เป็นต้นว่าชั้นเตรียมอุดมศึกษาเวลานี้ได้เปิดถึง ๔๓ จังหวัด และอยู่ในส่วนภูมิภาคสัก ๔๑ จังหวัด จังหวัดพระนคร ธนบุรีมีหลายโรงเรียนก็จริงแต่ก็ ๒ จังหวัดเท่านั้น แต่เมื่อเทียบจำนวนนักเรียนดูแล้ว นักเรียนหลั่งไหลเข้ามาในพระนครกันเอง โรงเรียนในส่วนภูมิภาคไม่สู้จะเต็มเท่าไรนัก คิดเฉลี่ยแล้ว ๒ ต่อ ๙ เข้ามาอยู่ในพระนคร ๙ อยู่ในส่วนภูมิภาค ๒ ทั้ง ๆ ที่มีโรงเรียนในภูมิภาคมากจังหวัด ส่วนทางด้านอาชีวศึกษาก็เหมือนกัน ในปีนี้ได้เปิดโรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นสูงเพิ่มขึ้นอีก ๑๙ แห่งในส่วนจังหวัดรวมเป็น ๔๙ แห่งแล้ว แต่กระนั้นก็ดี นักเรียนก็หลั่งไหลมาสู่พระนครจนมีอัตราส่วน ๑.๑ ต่อ ๒ อยู่ในภูมิภาค ๒ มาอยู่ในพระนคร ๑๑ เช่นซอยเข้ามาเรียนโรงเรียนก่อสร้าง โรงเรียนช่าง... อย่างนี้ทางกระทรวงศึกษาก็ได้สร้างโรงเรียน... ในส่วนภูมิภาค ๒ จังหวัดด้วยกันแล้ว สำหรับนักเรียนที่ท่านบอกว่ามีประชาชนเกิดประมาณปีละ ๕ แสนคนนั้นข้าพเจ้าขอเรียนความจริงว่า ๖ แสนเศษ เพราะกระทรวงศึกษาธิการรับเข้าในชั้นประถมปีที่ ๑ ... คราวที่แล้วมา ถึง ๖๓๓,๒๐๐ คน ใน... ชั้นประถมปีที่ ๑ กระทรวงศึกษาธิการรับได้ ๑๒๕,๐๐๐ คน ในปีนี้ที่เข้าเรียนใน... ชั้นมัธยมปีที่ ๑ ก็เพราะว่างบประมาณเพียงนั้นเอง เราพยายามทำอย่างยิ่ง ข้าพเจ้า... เคยร้องหลายหนว่า เรื่องการจัดการศึกษานี้ถ้าต้องทำให้ดีจริง ๆ ขอให้กระทรวงศึกษาได้สัก ๒ พันล้าน ถ้าจะจัดเฉพาะชั้นมัธยมให้เรียบร้อย ถ้าจะคลุมจัดไปโรงเรียน... ทั่วประเทศ ขอ ๔ พันล้านบาท เมื่อ... ประมาณจำกัดเช่นนี้ก็ต้องค่อยทำค่อยไป... เพราะว่าการตั้งเปิดโรงเรียนโดยไม่มีครู โดย... ไม่มีเครื่องมือ โดยไม่มีอาคารนั้น ... นำความเสื่อมเสียมาให้เป็นอย่างยิ่ง ...

นายฉันท์ จันทชุม (ร้อยเอ็ด)

ข้าพเจ้าขอซักเป็นครั้งสุดท้าย ข้าพเจ้า... ความเห็นใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จากกระทู้อันนี้อาจจะเป็นประโยชน์กับท่านในการที่ท่านจะไป... ต่อรองทางรัฐบาล โดยเฉพาะท่านนายก...

ฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ารคลัง เพราะว่าท่านบอกว่าไม่มียุคใด
ม รัฐบาลระบอบประชาธิปไตย โดย
ฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้
ถลงต่อสภานี้ว่า ไม่มียุคใดในระบอบ
าร ปกครองแบบประชาธิปไตยของ
มืองไทยจะให้งบประมาณการศึกษามาก
งกว่าปีนี้ ข้อเท็จจริงจะเป็นประการใด
าจะพูดในวาระที่ ๒ ของงบประมาณ
าพเจ้าขอเรียนซักว่า ในการที่ท่านบอกว่า
ามเรโช เด็กหัวเมือง ๒ ต่อ ๑๑ อะไร
อะไรของท่านนั้น ท่านบอกว่าเปิดแล้ว
กเรียน ไม่เรียน ท่านยังไม่เข้าใจ
ลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริง ก็ท่านเปิด
งเรียนเตรียมอุดมศึกษาก็ดี อาชีวศึกษา
สูงก็ดี เด็กไปสอบเข้าก็มีอุปสรรค
ง ๆ นา ๆ ในการสอบเข้า เพราะ
องจากจำกัดสถานที่เล่าเรียนและจำนวน
เรียน นั้นประการหนึ่ง ประการที่ ๒
นเปิดขึ้นมีคำสั่งเปิดขึ้น แต่อุปกรณ์การ
นก็ดี อาจารย์ก็ดี ตำราก็ดีไม่มี แล้ว
นพูดก็เปิดไป อย่างนี้เด็กมันจะไปเรียน
ย่างไร มันเป็นความบกพร่องของ
ะทรวงศึกษาธิการใช่หรือไม่ ในเรื่องนี้
นอ้างว่าบอกว่าขาดครู ไม่จริง ครูไม่
ด ท่านไม่มีอัตราให้เขาจะจ้างเขาใช่
อไม่ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้กระผมขอ
เรียนว่า ขอให้ท่านได้มีความเข้มแข็ง

ในฐานะที่จะเป็นผู้บริหารในทางการศึกษา
โดยท่านก็เป็นผู้ที่เชี่ยวชาญในทางศึกษา
เป็นอันมากอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
เชื่อว่า ถ้าท่านยืนยันอย่างนี้ ถ้าไม่ได้
จัดการอย่างนี้ ในฐานะที่ท่านเป็นผู้รับ
ผิดชอบในกระทรวงศึกษาธิการ อย่างนี้
ถ้าหากว่าท่านยืนคำขาด ไปจะพิจารณา
ตนเองอย่างนี้ ทางรัฐบาลก็คงจะเห็นใจ
ท่าน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าพเจ้าขอ
ฝากกำลังใจท่านรัฐมนตรีด้วย ว่างบ
ประมาณที่เราได้ตัดกันอยู่เวลานี้ ทาง
รัฐบาลจะเห็นใจท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการเพียงใดนั้น ข้าพเจ้า
ก็ขอฝากไว้ด้วย และขอซักต่อไปว่า รัฐบาล
นี้มีนโยบายที่จะเลิกโรงเรียนราษฎร์ และ
รับจะดำเนินการจัดการเองหรือไม่ ถ้าหาก
ไม่มีนโยบายดังกล่าวนี้ ขอท่านได้โปรด
แถลงว่า ข้อ ๑ เหตุใดจึงลดการอุดหนุน
มาก จนถึงโรงเรียนราษฎร์จะตั้งอยู่ไม่ได้
ข้อ ๒ เฉพาะการให้เงินกู้ เงินสร้างอาคาร
โรงเรียนนั้น เหตุใดจึงไม่ได้ดำเนินการ
คือมีแต่ระเบียบไว้ แต่ไม่ปฏิบัติ ท่านมี
ระเบียบไว้ว่า ให้โรงเรียนราษฎร์ไป
กู้เงิน แต่เวลาเอาจริงท่านไม่ปฏิบัติอย่างนั้น
ข้อ ๓ มีทางที่จะประคองให้โรงเรียน
ราษฎร์ตั้งอยู่ได้โดยรัฐไม่ต้องช่วยอย่างไร
หรือไม่ แล้วอีกประการหนึ่งมูลนิธิของท่าน
ที่ข้าพเจ้าได้ซักไปนั้นท่านก็ยังไม่ได้ตอบ
ขอให้ท่านตอบด้วย

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ข้าพเจ้าขอโทษที่ไม่ได้ตอบเรื่องมูลนิธิเพราะลืมไป จะขอเรียนเดียวนี้ว่า เรื่องมูลนิธิการศึกษานี้ก็เป็นเรื่องของกฎหมายคือว่าเป็นเรื่องของไม่ใช่ฝ่ายกระทรวงศึกษาธิการจริง ๆ เป็นเรื่องของกระทรวงอื่น แต่ก็ได้ทราบว่าเมื่อขอมาแล้วถ้ามีวัตถุประสงค์ไม่แน่นอนอะไรเช่นนี้ทางราชการอาจจะยังไม่ให้ตั้งก็ได้ แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่าเมื่อเอกชนหรือคณะมีเงินที่จะจัดบำรุงการศึกษาดำเนินการได้ ไม่จำเป็นจะต้องให้ทางราชการสั่งให้ตั้งเป็นมูลนิธิ คือทำได้ เพราะฉะนั้นไม่มีข้อขัดข้องประการใด ทีนี้ในเรื่องอื่น ๆ ที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติถามว่าในเรื่องการศึกษาส่วนภูมิภาคที่ข้าพเจ้าว่าเปิดโรงเรียนแล้วไม่มีใครเรียนนั้นมักจะมากรุงเทพฯ นั้น ท่านคิดว่าก็เพราะว่ากระทรวงศึกษาธิการไม่ได้อุดหนุนให้อุปกรณ์การศึกษาหรือครูเพียงพอนั้นก็มีส่วนจริงด้วยกันทั้งนั้น คืออุปกรณ์ก็ขาดแคลนมากทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทีนี้ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าส่วนภูมิภาคได้เปรียบเป็นอันมาก เช่นไม่ต้องมานั่งเรียน ๒ ผลัดอย่างนี้เป็นต้น ถ้าไม่มีอุปกรณ์บางอย่างก็มีเวลาที่จะอบรมสั่งสอนมีเวลาเล่นกีฬาเช่นนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นว่าโรงเรียนส่วนภูมิภาคจะเลวกว่าอะไรมากนัก ทีนี้ในเรื่องที่ข้าพเจ้าได้กล่าว

บอกว่านักเรียนชอบมาเรียนกรุงเทพฯ [...]
มีพยานหลักฐานเพราะกระทรวงศึกษา[...]
สอบถามไปยังโรงเรียนที่มีชั้นมัธยมนี้ที่[...]
ทุกโรงเรียนทั่วพระราชอาณาจักร บอกว่า
เมื่อเรียนเสร็จแล้วต้องการจะไปเรียนที่ไห[...]
ทั้ง ๆ ที่เขามีโรงเรียนอยู่ในส่วนภูมิภา[...]
เขาก็ใส่ว่าจะมาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ เช่น[...]
เตรียมอุดมศึกษาที่ภูมิภาคในจังหวัดนั้น[...]
มีแต่เขาก็เขียนลงมาบอกว่าจะมาเรียน[...]
เตรียมอุดมที่กรุงเทพฯ ตัวเลขหลักฐาน[...]
ยืนยัน แต่ข้าพเจ้าไม่ได้นำมาในวันนี้ ที่[...]
ขาดครูหรือขาดอัตรา ท่านคิดว่าขาดอัตร[...]
นั้นที่จริงเป็นด้วยกันทั้งสองฝ่าย ขาดอัตร[...]
จริง เราต้องการอัตราอีกเป็นจำนวน[...]
อัตรา แต่ว่าขาดครูก็มีเหมือนกัน เพรา[...]
ในบางท้องถิ่นโดยเฉพาะตามตำบลแ[...]
อำเภอห่าง ๆ ออกไปหาครูได้ยาก มีอัตร[...]
ก็ไม่มีครู คือขาดทั้งสองอย่าง กระทร[...]
ศึกษาธิการก็จะพยายามอย่างยิ่งในเรื่อง[...]
ที่จะแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นทุก ๆ ปี ทีนี้ในเรื่[...]
โรงเรียนราษฎร์นั้นที่จริงจะนับว่าเกี่ยว[...]
กับกระทู้นี้บ้างก็ได้เพราะว่าโรงเรียน[...]
ราษฎร์มีส่วนช่วยรับนักเรียนเข้าศึกษาใ[...]
ชั้นมัธยม ที่ท่านถามว่ามีนโยบายจะ[...]
โรงเรียนราษฎร์หรือไม่นั้น ขอเรียนว[...]
ขณะนี้ยังไม่มี เพราะโรงเรียนราษฎร์[...]
ช่วยเหลือรัฐบาลเป็นอันมากในการ[...]
นักเรียน ส่วนการลดเงินอุดหนุนส่ง[...]

นโรงเรียนไม่สามารถจะดำเนินการได้นั้น พเจ้าขอเรียนว่าทางกระทรวงศึกษาธิการ ด้ทำสถิติไว้เป็นรายโรงเรียนมากมาย ลาย โรงเรียน คิดรายรับรายจ่าย แทน งเรียนโดยขอตัวเลขจากโรงเรียนมา ปรากฏว่าก็พอจะผดุงโรงเรียนไปได้เป็น วนมาก โรงเรียนที่จะต้องขาดทุนมีบ้าง กน้อยมีจริง แต่มีบ้างเพียงเล็กน้อย ใน องการกู้เงินนั้น กระทรวงศึกษาธิการก็ าเนินการให้กู้ไปจริงแต่เมื่อเงินหมดก็ต้อง งับไว้เพียงเท่าที่มีเงินเท่านั้น ที่นี้ท่าน ด้ถามข้อสุดท้ายว่าทางรัฐบาลจะประคับ ะคองโรงเรียนราษฎร์โดยให้รัฐบาล ม่ต้องช่วยอย่างไรได้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอ ยนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยากอยู่ในขณะนี้ ราะว่ากระทรวงศึกษาธิการต้องคิดถึง ลายทางด้วยกัน ทางหนึ่งคือว่าคิดจะ ม่ให้ผู้ปกครองต้องเสียค่าเล่าเรียนสูงเกิน ปนักคิดให้ครูผู้สอนในโรงเรียนราษฎร์ ด้เงินเดือนสูงพอสมควร และคิดถึงเจ้าของ งเรียนราษฎร์ซึ่งคงจะไม่ยอมขาดทุน นแน่ คงจะขอให้มีผลประโยชน์บ้าง ด ๆ น้อย ๆ ซึ่งไม่ถึงการค้ากำไร นควรหรอก เพราะฉะนั้นขณะนี้เห็นว่า ะทรวงศึกษาธิการยังจะต้องประคับ ะคองช่วยเหลือต่อไป มิฉะนั้นจะเกิดเหตุ ประการหนึ่งผู้ปกครองนักเรียนจะต้อง ยค่าเล่าเรียนสูงมาก ประการที่สอง คือ ครูโรงเรียนราษฎร์จะไม่ได้เงินเดือนขึ้นหรือได้เงินเดือนลดลงก็เป็นได้ ถ้าทางรัฐบาลไม่ช่วยขณะนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดระเบียบวาระกระทู้แล้ว

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๔ เรื่องที่ค้างการพิจารณามาจากคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒/๒๕๐๑ หมายเลข ๑. ร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. . . . . (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ครั้งที่แล้วมาคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ที่เสนอ แล้วก็อภิปรายเหตุผล จบกันแค่นั้น ต่อนี้ไปเป็นวาระการอภิปรายของฝ่ายค้าน เพราะฉะนั้น ผู้ใดต้องการอภิปราย เชิญครับ

พลโท ชิด มั่นศิลป์ สินาดโยธารักษ์ (พระนคร) **:** วัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวงที่จะรวมกองไฟฟ้า เรียกง่าย ๆ ว่า ที่สามเสนกับการไฟฟ้าที่วัดเลียบเข้าด้วยกันเพื่อที่จะปรับปรุงการไฟฟ้าให้กว้างขวาง และเป็นประโยชน์แก่ชาวพระนครและธนบุรียิ่งขึ้นนั้น ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย และมีความประสงค์และความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้กิจการอันนี้ดำเนินไปสำเร็จตามความประสงค์ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่ว่าในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ผมมีเรื่องที่จะต้องทักท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: นี่ ๆ ข้าพเจ้าคอยฟังอยู่แล้ว ฟังเขาก่อนซีท่าน

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): มิได้คือเป็นอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ วันก่อน รัฐมนตรีมหาดไทย ลุกขึ้นมาอ่านร่างพระราชบัญญัติไฟฟ้านครหลวงนั้นตอนนั้นท่านยังแถลงไม่จบ และไม่ครบองค์ประชุมเสียด้วย ข้าพเจ้าได้ขึ้นมาท้วง วันนี้ควรจะปล่อยให้ท่านแถลงใหม่ แล้วจึงจะปล่อยให้สมาชิกขึ้นมาคัดค้านหรืออะไรเหล่านี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เอาละนั่งเถิด ๆ เอาเถิดน่า ข้าพเจ้าก่อนจะมาข้าพเจ้าตรวจดูเสร็จแล้ว ระเบียบวาระการประชุมที่แล้วมา คุณหลวงประกอบได้เสนอขอให้เลิกประชุม คุณดิเรกค้านก็ระหว่างนั้นสมาชิกก็ไม่ครบองค์ประชุมต้องเลิกไป คุณ โธ่ อย่าเถียง หลักฐานมีอยู่พร้อม น่ะ พุทโธ่ ข้าพเจ้าไม่ได้ลืมเปล่าหรอกข้าพเจ้าเรียกเจ้าหน้าที่มาเหมือนกัน คุณทองดีนำมาดูหลักฐานเถิด เสียเวลาน่าคุณเชื่อข้าพเจ้าเถิด เชื่อประธานเถิด อย่าน่า นี่หัวเราะทุกคนเขาเข้าใจ คุณหลวงประกอบเสนอ แล้วคุณดิเรกค้าน แล้วก็เผอิญไม่ครบองค์ ก็เลิกกันในตอนนั้น ก็เป็นอันเลิกไป รัฐมนตรีจบ คุณอย่าเถียง เสียเวลาน่าคุณ อย่าเลิกน่า คุณทองดีเชื่อข้าพเจ้าเถิดคุณ ข้าพเจ้าดูหลักฐานเสร็จแล้วก่อนจะมา นี่ข้าพเจ้าไม่ผิดพลาดหรอกคุณ เสียเวลาเปล่า ๆ เชื่อข้าพเจ้าเถิด ต่อไป ก็คุณหลวงประกอบ คุณทองดีเชื่อเถิดพ่อคุณ อย่าเลย ไม่มีอะไร เชิญได้ท่าน

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ไม่ใช่ คือเป็นอย่างนี้ครับท่านประธานครับ วันก่อน ผมนั่งฟังใน ที่ประชุมนี้ตลอดเวลา เพราะเห็นว่าท่านรัฐมนตรียังแถลงไม่จบจริง ๆ นี่เป็นความสัตย์จริง ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เชื่อข้าพเจ้าเถิด นั่งเถิด

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ผมถึงท้วงว่า ไม่ครบองค์ประชุม และเป็นโมฆะด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: นี่คุณทองดี นั่งเถิด เสียเวลาเปล่า ๆ นั่งเถิด ขอให้นั่งเถิด เชื่อเถอะ ไปดูรายงานการประชุม ถ้าหากว่าผิด ว่าประธานเถอะ

พลโท ชิต มั่นศิลป์ สินาดโยธารักษ์ (พระนคร): แต่ว่าในเรื่องที่จะตั้งอำนวยการเพิ่มเติมขึ้นใหม่นั้น ข้าพเจ้ารู้สึกข้องใจเป็นอันมาก ข้าพเจ้ารู้ดีอยู่ว่าหลักการบริหารนั้นจำเป็นจะต้องตั้งอำนวยการขึ้น มิฉะนั้นการจะดำเนินไปไม่ได้ แต่ว่าในเรื่องการที่จะตั้งองค์การ

บริหารนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าอาจจะกระทำได้ ๒ ประการ คือใช้ส่วนที่มีอยู่แล้วแต่เดิมนั้นมาประกอบกันขึ้นอำนวยการ โดยไม่ตั้งใหม่อย่างหนึ่ง กับอีกอย่างหนึ่งนั้นตั้งองค์อำนวยการขึ้นใหม่โดยเฉพาะสำหรับในร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นเรื่องที่ตั้งองค์อำนวยการขึ้นใหม่ ข้าพเจ้าแลเห็นว่ามันจะเป็นโทษและมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ ที่ว่าเป็นโทษนั้นเพราะว่าในข้อที่หนึ่ง ก็จะหมดเปลืองในเรื่องค่าใช้จ่าย เป็นที่เข้าใจกันอยู่ว่าประเทศไทยเรานั้นในขณะนี้อยู่ในฐานะฝืดเคือง คณะรัฐมนตรีคณะนี้ก็ตระหนักในความข้อนี้จนถึงกับดำริที่จะยุบย่อกรมกองต่าง ๆ ที่ไม่มีประโยชน์พอ หรือซ้อนซอกเป็นอันมาก ก็เหตุไฉนถ้ามีทางจะหลีกเลี่ยงได้ ทำไมจึงจะมาตั้งองค์การเพิ่มขึ้นนี่ข้อ ๑ ในข้อที่ ๒ เมื่อมีการใช้จ่ายหมดเปลืองมากขึ้นเช่นนี้ ก็น่าจะคำนึงถึงในอัตราค่าจำหน่ายกระแสไฟฟ้าการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าในขณะนี้ก็เป็นที่รับกันอยู่ว่าค่อนข้างจะสูงอยู่แล้ว ท่านจะต้องมาเจียดจ่ายกับการใช้จ่ายในกองอำนวยการนี้ที่เพิ่มขึ้นนี้ ค่ากระแสไฟฟ้าก็อาจจะเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว เมื่อเพิ่มขึ้นเช่นนี้แล้วก็ย่อมไม่เกิดประโยชน์กับประชาชนที่ใช้กระแสไฟฟ้าเต็มที่รวมทั้งการอุตสาหกรรมที่ต้องใช้กำลังไฟฟ้าด้วย หรือแม้ว่าทางรัฐบาลจะได้แก้ไข โดยคิดขยับขยายที่จะไม่เพิ่มค่ากระแสไฟฟ้าให้มากขึ้น โดยที่จะไปเจียดจ่ายเอาในเงินของกิจการอันนี้โดยเฉพาะ ก็เช่นนั้นมันก็ทำให้เสื่อมประโยชน์ของการที่จะขยายกิจการขององค์การนี้ที่ประสงค์จะให้แผ่ไพศาลตามความประสงค์นั้นได้ นอกจากนั้นในประการที่ ๓ ในเรื่องการตั้งองค์การต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าขออภัยเถิดที่จะกล่าวว่าเป็นที่หวั่นวิตกของคนส่วนมาก เพราะว่าองค์การที่ได้เป็นมาแล้ว นั้นต้องขอกล่าวอย่างที่เขาก็กล่าวกันว่ามีการกินและการโกงกันซึ่งเราจะปฏิเสธในข้อนี้ก็เห็นจะไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความหรือไม่ได้แน่ใจว่า ถ้าตั้งกองอำนวยการนี้ขึ้นแล้วจะมีการกินการโกงกันเช่นว่านั้น ข้าพเจ้าไม่ได้เจตนา แต่ว่าข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐบาลคงพยายามที่จะหลีกเลี่ยงอันใดที่ไม่สมควรจะให้ขึ้นก็อย่าให้เกิดขึ้นให้เป็นที่ขุ่นข้องสงสัยกินแหนงแก่ประชาชนทั้งหลายทั้งปวง นอกจากนั้นถ้าจะว่าถึงกิจการในรัฐสภาโดยเฉพาะ เรามีหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการของรัฐบาล และการควบคุมนั้นโดยธรรมดาเราย่อมถือจากงบประมาณนั้นแหละเป็นหลักใหญ่นอกจากในวิธีทางอื่น ถ้าหากว่ากิจการนั้น ๆ อยู่ในวงการของรัฐบาลโดยตรง เราก็มีทางควบคุมได้ในทางงบประมาณแผ่นดิน แต่ถ้าหากว่าอยู่ในองค์การแล้ว การควบคุมของเราก็ออกจะไกลไปหน่อย การควบคุมอันนี้

เราไม่หมายความว่าจะไปขี่คอรัฐบาลจะต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ แต่เราจะช่วยรัฐบาลในทางที่จะให้ดำเนินการนั้นเป็นประโยชน์กับชาติบ้านเมืองมากที่สุดที่จะมากได้เป็นการช่วยรัฐบาลนั้นอีกประการหนึ่ง นอกจากที่กล่าวมาแล้วนี้ก็ยังจะนำคำนึงถึงว่าในร่างพระราชบัญญัติอันนี้ที่ตั้งผู้ว่าการกับกรรมการสำหรับบริหารงานนั้น ดูจะมีวัตถุประสงค์จะให้แยกออกจากความเกี่ยวข้องของการเมือง และต้องการให้มีผู้ที่ทรงคุณวุฒิโดยตรงที่จะจัดให้กิจการไฟฟ้านั้นเจริญขึ้น แต่ว่าเมื่อได้อ่านดูในตัวร่างพระราชบัญญัติแล้วจะแลเห็นว่าผู้ว่าการนั้นจริงอยู่ มีข้อกำหนดบังคับไว้ว่า จะเป็นพวกที่เกี่ยวกับการเมืองไม่ได้ แต่ว่าก็ไม่ปรากฏที่จะได้กำจัดความข้อนี้ไปถึงพวกที่เป็นกรรมการบริหารงานในองค์การบริหารงานในองค์การอันนี้ นอกจากนั้นในคุณลักษณะของกรรมการ ก็มีความกำหนดเอาไว้หลายข้อ แต่ว่าในจำนวนหลายข้อนั้นยังไม่เป็นที่ประกันได้ว่า จะได้บรรจุคนที่ทรงคุณวุฒิแท้จริงโดยตรงอันจะเกิดประโยชน์จากการไฟฟ้านั้นได้อย่างจริงจัง เพราะฉะนั้นในข้อนี้ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนให้รัฐบาลได้พึงตระหนักในข้อนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้อาจเอื้อมที่จะกล่าวว่าท่านรัฐมนตรีมหาดไทยจะมีเจตนาไม่บริสุทธิ์ เที่ยวตั้งใครต่อใครขึ้นแล้วแต่ใจชอบ แต่ว่ามันมีเรื่องที่เคยเป็นกันมาบ้างแล้ว ประชาชนกำลังสนใจคอยมองดูอยู่ และถึงแม้จะมีบริสุทธิ์ใจแค่ไหนในการแต่งตั้งออกไปนั้นก็จะทำให้คนที่เขามองไปในทางที่ไม่ดีไม่งามได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะหลีกเลี่ยงเสียซึ่งข้อนี้ได้ก็จะเป็นการดีอยู่[illegible]อันมาก นอกจากที่กล่าวมาแล้วนี้ [illegible] ในองค์การที่จะตั้งขึ้นนี้ก็ไม่มีความ[illegible]ตลอดไป เพราะว่าโดยพระราชบัญ[illegible]การไฟฟ้ายันฮีนั้นถ้าหากว่าการไฟฟ้า[illegible]ได้จ่ายกระแสไฟมาถึงพระนครแล้วก็จะ[illegible]อันนี้ก็ต้องเลิกล้มไป ซึ่งอาจจะตกอยู่[illegible]ของเทศบาลสำหรับจำหน่ายไฟฟ้า[illegible]แห่ง แยกออกจากกันคือ จากทางพระ[illegible]แห่งหนึ่ง หรือทางธนบุรีแห่งหนึ่ง[illegible]ก็เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เมื่อองค์การอันนี้ไม่[illegible]ที่ถาวรแน่นอนยืนยาวไปนานแล้ว เหตุใด[illegible]จึงจะมาตั้งให้เป็นการใหญ่โตให้เป็น[illegible]หมดเปลือง และเผยช่องให้เป็นที่[illegible]ตำหนิได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่เห็น[illegible]ในข้อนี้ ก็มีปัญหาว่าถ้าหากว่าเราไม่[illegible]อย่างนั้นจะทำอย่างไร ข้าพเจ้าก็ได้[illegible]เท่าที่ข้าพเจ้าจะทราบได้ก็แลเห็นว่า[illegible]พระราชบัญญัติการพลังงานของชา[illegible]ข้อความกล่าวชัดเกี่ยวข้องกับพลัง[illegible]กระแสไฟฟ้านี้ด้วยส่วนหนึ่ง เพราะฉะ[illegible]ถ้าหากว่าจะให้งานชั่วคราวนี้มอบ[illegible]องค์การพลังงานของชาติตามหน้าที่ของ[illegible]

ซึ่งโดยอำนาจและหน้าที่นั้นย่อมจะก้าวมาถึงกรมโยธาเทศบาลซึ่งควบคุมไฟฟ้าสามเสนอยู่ในขณะนี้และมีเจ้าหน้าที่ที่รู้งานในขณะนี้อยู่บ้างแล้ว รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของโรงไฟฟ้าทั้ง ๒ นี้ประกอบกันเข้าก็ย่อมจะทำให้กิจการอันนี้ดำเนินไปได้ด้วยดี นี่แหละเป็นความเห็นของข้าพเจ้าที่คัดค้านและคัดค้านเฉพาะการตั้งองค์การขึ้นเท่านั้น และคัดค้านด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ได้มีเจตนาอย่างอื่น ก็หวังว่ารัฐบาลนี้ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องนี้น่าจะได้รับพิจารณาด้วยดี

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ขึ้นมากล่าวคัดค้านนั้น ผมก็ได้พิจารณาไตร่ตรองตามฟังโดยละเอียดและรอบคอบแล้วก็รู้สึกว่าคำคัดค้านของท่านสมาชิกดังที่ได้กล่าวมานั้นฟังไม่ขึ้นนักว่าจะเป็นคำคัดค้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นเรื่องการตั้งข้อสังเกตบางประการอันเอาเรื่องแต่อดีตมากล่าวเป็นส่วนมาก เป็นการสงสัยว่าในต่อไปนี้จะทำอย่างไรหรือไม่ อันนี้เองผมใคร่ที่จะกราบเรียนเป็นข้อ ๆ และตอน ๆ ไปตามที่ท่านได้ชี้แจง แต่ถึงอย่างไรก็ดีก่อนอื่นกระผมรู้สึกขอบคุณที่ท่านได้มีเจตนาสุจริตที่จะเห็นแก่ที่รวบรวมเอาเงินของชาติไม่ให้สิ้นเปลืองไปอย่างมากมาย และเป็นการที่จะให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนและมีความมุ่งหวังที่จะเห็นการไฟฟ้านี้ก้าวหน้าต่อไป โดยเฉพาะข้อแรกที่ท่านกล่าวว่าจะเป็นการสิ้นเปลืองนั้น ในการที่ตั้งองค์การใหม่ขึ้นนี้จะเป็นการสิ้นเปลืองนั้นกระผมขอเรียนชี้แจงว่าเป็นการตรงกันข้ามทีเดียวกับความมุ่งหมายของกระทรวงมหาดไทยเท่าที่ได้พิจารณาและจัดการองค์การนี้ขึ้น เราจัดการเอาองค์การ ๒ องค์การ หรือที่เราเรียกง่าย ๆ กันว่า ไฟฟ้าสามเสนกับไฟฟ้าวัดเลียบนี่มารวมกันเข้า เอา ๒ มารวมเป็น ๑ นี่ก็ประหยัดไปอันหนึ่งแล้ว เดิมเขียนว่าเลข ๒ นี่เหลือเลข ๑ เท่านั้น เมื่อมันเหลือเลข ๑ ดังนี้แล้วละก็เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ในการทำงานทำการอะไรต่าง ๆ อย่างน้อยที่สุดในฝ่ายอำนวยการก็ต้องลดลงเหลือจาก ๒ คณะเป็นคณะเดียวนี่ผมขอเรียนว่าอย่างนี้ มันเป็นการประหยัดลงไป ไม่ใช่จะเป็นการที่จะสิ้นเปลืองมากขึ้นในการตั้งเจ้าหน้าที่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปรับปรุงเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ก็เช่นเดียวกันนายช่างที่เคยมีซ้ำกันอยู่สองอัน เราก็อาจจะเอามารวมกันได้เป็นอันเดียว การตรวจอะไรต่าง ๆ นี้มีการได้ประหยัดลงได้หลายอย่างหลายประการ และเป็นธรรมดาอย่างยิ่งที่ว่าการเปลี่ยนแปลงองค์การซึ่งมี ๒ องค์การมาแล้วเหลือองค์การเดียวแล้วจะสิ้นเปลืองมากกว่าเมื่อมี ๒ องค์การนั้นเป็นไปไม่ได้ และผมขอยืนยันว่าเจตนา

ของกระทรวงมหาดไทยนั้นก็ได้คิดในแง่เรื่องประหยัดนี้เป็นความสำคัญอันหนึ่งว่า เท่าที่เรามีอยู่ ๒ องค์การขณะนี้มันซ้อนกันอยู่ จำหน่ายไฟฟ้าที่พระนครและธนบุรีด้วยกันนี่แหละ แต่เกิดมี ๒ องค์การขึ้นและอยู่ภายใต้กระทรวงมหาดไทยทั้งคู่ แล้วทำไมเราจะต้องเสียเงินมากมายมาจ้างเจ้าหน้าที่อะไรเลอะเทอะเปรอะเปื้อนไปอย่างนั้นจึงได้คิดเอา ๒ องค์การนี้มารวมกันโดยหวังผลประหยัด นี่เป็นข้อแรก เพราะฉะนั้น ปัญหาที่ท่านเกรงว่าจะเป็นการสิ้นเปลืองนั้น ผมเข้าใจว่าจะเป็นการคลายวิตกได้ หากได้ทราบตามข้อชี้แจงของผมนี้เป็นความเจตนาที่จะไม่ให้สิ้นเปลืองมากกว่าที่จะให้สิ้นเปลือง เป็นการประหยัด เป็นการประหยัด ในเรื่องการตั้งตัวกรรมการก็เช่นเดียวกัน ท่านมีเจตนาสุจริต คือได้เห็นสิ่งที่ไม่ดีมาแล้วก็กลัวว่าข้างหน้าจะไม่ดีต่อไป แต่ในเรื่องการตั้งกรรมการในองค์การต่าง ๆ นั้น ท่านจะเห็นได้ว่าองค์การต่าง ๆ เท่าที่ได้เคยทำกันมาแล้วนั้นไม่ได้เคยกำหนดคุณสมบัติไว้ มาในที่นี้เองในพระราชบัญญัติฉบับนี้เองได้กำหนดคุณสมบัติของกรรมการและประธานอะไรต่างๆ ไว้หลายข้อหลายประการ อย่างน้อยที่สุดในมาตรา ๒๒ ก็ได้กล่าวไว้ว่าผู้ที่มีลักษณะจะเป็นประธานกรรมการ หรือกรรมการจะต้องเป็นอย่างไร ซึ่งเมื่อก่อนนี้ไม่ได้เคยกล่าวไว้เลย นี่เราต้องเอาผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับการไฟฟ้า [illegible] วิศวกรรมอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ คือ[illegible] ความว่าไม่ใช่ว่าใครเป็นพวกกัน [illegible] ฝ่าย ข. ที่ไหนก็ยกมาตั้งเป็นกรรมการ[illegible] ไม่ใช่อย่างนั้น จะต้องมีการพิจารณาและ[illegible] ว่ามีความรู้ในเรื่องนี้ไหม มีความชำนาญ[illegible] จัดเจนในเรื่องนี้หรือเปล่า มีอะไร[illegible] เครื่องแสดงว่ามีทางวิศวหรือการไฟฟ้า[illegible] ต่าง ๆ ดังมาตรา ๒๒ ได้กำหนดไว้แล้ว[illegible] เรื่องนี้ เพราะฉะนั้น ผมก็คิดว่าความที่[illegible] หวั่นเกรงนั้นก็จะได้เห็นเจตนาของกระทรวงมหาดไทยแล้วว่าได้พยายามอย่างยิ่ง[illegible] กีดกันมิให้การตั้งพรรคตั้งพวก เป็นการ[illegible] ต้องการ เจ้าหน้าที่แท้ ๆ ต้องการผู้ที่ส่งเสริมความเจริญให้แก่การไฟฟ้าอันเป็นสาธารณูปโภคของประชาชน กระทรวงมหาดไทยได้ตระหนักดีและได้เห็นอยู่แก่ตาอยู่แล้ว[illegible] สาธารณูปโภคในทางแสงสว่างและพลังงานในการที่จะป้อนให้แก่ประชาชนในจังหวัดพระนครและธนบุรีเวลานี้มันไม่พอ จึงต้องจะแก้ไขกันนี้ ต้องการผู้ชำนาญ ต้องการผู้ที่รู้ดีจริงเอามาทำงานเพื่อกิจการสาธารณูปโภคแท้ๆ จึงได้กำหนดคุณลักษณะของกรรมการและประธานกรรมการต่างๆ ไว้ดังในมาตรา ๒๒ ซึ่งกระผมได้ยกตัวอย่างมาแล้ว นี่อันนี้เองผมก็เชื่อว่าท่านจะเบาใจได้ แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่านกล่าวไว้

ถึงเรื่องนักการเมือง คำว่านักการเมืองอันนี้มันก็เป็นเรื่องที่มีความกว้างขวางอยู่มาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการอันนี้เป็นกิจการสาธารณูปโภคซึ่งอยู่ภายใต้ความอำนวยการของกระทรวงมหาดไทย การที่จะไม่ให้ทางกระทรวงมหาดไทยหรือเจ้ากระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นนักการเมืองหรือเป็นตำแหน่งการเมืองไปควบคุมดูแลให้เป็นไปตามนโยบายบ้างนั้นมันก็เป็นเรื่องที่จะไม่ให้ไปเกี่ยวข้องเลยนั้นมันเป็นเรื่องที่ยากแก่การทำไปได้ ตัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ควบคุมนโยบายก็ย่อมที่จะต้องได้ควบคุมกิจการนั้นบ้าง รู้ในนั้นได้ดี ที่ไม่ให้สัมผัสกันเลยนักการเมือง คำว่านักการเมืองแล้วไม่ให้สัมผัสเลยนั้น มันก็เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอยู่ที่เกี่ยวแก่กิจการสาธารณูปโภค เพราะว่าตัวเจ้ากระทรวงย่อมต้องมีการที่จะได้มีส่วนในการสั่งการหรือแก้ไขหรือบงการบ้าง เพื่อกิจการสาธารณูปโภค ที่ประชาชนเขาต้องการ ถ้าหากว่าปล่อยแต่เจ้าหน้าที่ที่เป็นทางเทคนิคหรือทางวิชาการแต่ฝ่ายเดียวดำเนินการไปแล้วก็อาจจะมุ่งไปในทางวิชาการมากเกินไป ไม่ได้ทราบซึ้งถึงนโยบายที่รัฐบาลหรือผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับประชาชนโดยตรงจะดำเนินการได้ จึงจำเป็นในบางข้อบางตอนที่ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งการเมืองจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องได้บ้าง แต่ว่าทั้งนี้ต้องน้อยที่สุดและอย่าให้เป็นการที่เข้าไปเป็นการวุ่นวาย เป็นการเข้าไปมีอำนาจหน้าที่ที่จำเป็นจริง ๆ เพื่อสาธารณูปโภคจริง ๆ และอย่าลืมว่ากิจการไฟฟ้านี้เป็นสาธารณูปโภคอันสำคัญยิ่งที่ทุกรัฐบาลได้ถูกต่อว่าและต่อขานและถูกสาปแช่งมาแล้ว ผมตระหนักดีและทุกวันนี้ตัวเองก็ได้รับภาระอันนี้อยู่ และต้องทนคำสาปแช่งไปต่าง ๆ โดยที่ความไม่เข้าใจซึ่งกันและกันว่าต้องการที่จะให้เพิ่มขึ้นเท่าไร ทุกวันนี้ได้คิดอยู่ทุกนาทีและได้เพิ่มขึ้นมาเรื่อย ๆ ดังได้แถลงไปแล้ว แต่ก็ยังไม่เป็นการเพียงพอเขาก็ยังไม่พอใจที่จะหยุดว่า ผมก็ต้องยอมรับที่จะให้เขาว่าต่อไป เพราะเรามีหน้าที่ให้เขา แต่ให้เขาไม่พอก็ต้องให้เขาว่า แต่ว่านี่แหละในการที่เรารวมสององค์การนี้จะเป็นการแก้ไขไปสู่จุดให้พอให้ได้ในโอกาสข้างหน้า และนอกจากนั้นท่านยังได้กล่าวถึงเรื่องว่าองค์การไฟฟ้านครหลวงที่ตั้งขึ้นนี้หากเมื่อมีไฟฟ้ายันฮีมาแล้วจะทำอย่างไร มิจะต้องเลิกไปชั่วระยะเวลาที่ตั้งขึ้นมาด้วยเวลาอันสั้นนี้หรือ ความจริงอันนี้ผมเคยกราบเรียนว่าท่านยังไม่ทราบถึงข้อเท็จจริง การที่ตั้งไฟฟ้านครหลวงนี้ขึ้น ไฟฟ้านครหลวงนี้เรามีความประสงค์เอามารวมกันนี้เพื่อไปรวมกิจการเอามาบวกเป็นก้อนเดียวและจะรับทอดไฟฟ้ายันฮีเข้ามาสู่พระนครและธนบุรีนี้ให้เป็นการถูกต้องภาย

ในอำนวยการอันเดียวกัน แต่ว่าถ้าเมื่อไฟฟ้ายันฮีมาแล้วก็หมายความว่าคล้าย ๆ กระแสน้ำไหลเป็นแม่น้ำมาจากไฟฟ้ายันฮี แล้วที่เป็นบ่ออยู่ที่กรุงเทพ ฯ และธนบุรีต้องเลิกอย่างนั้นหรือไม่ใช่ เราจำเป็นที่จะต้องมีเครื่องสำรองหรืออย่างที่เรียกง่าย ๆ ว่าแสตนด์บาย (Stand-by) ไว้ในขณะที่มีการขัดข้องจากทางยันฮีมา อันนี้ก็จะได้เป็นเครื่องแสตนด์บายหรือเครื่องสำรองอยู่ต่อไป แต่ว่าถ้าสำรองมากนักหรือมันเกินต่อความจำเป็น อันนี้ก็เป็นการพิจารณาทางเทคนิคที่เราจะได้แยกและยกย้ายเอาไปไว้ในที่ความต้องการซึ่งยังไม่มี อันนี้ก็เป็นเรื่องต่อไป แต่ว่าเรื่องไฟฟ้านครหลวงนั้นไม่ใช่ว่าพอยันฮีมาแล้วจะต้องเลิก กลับตรงกันข้ามกลับจะต้องทำงานหนักขึ้นในการที่จะเป็นผู้รับกระแสนั้นมาและมาจำหน่ายจ่ายแจกให้แก่ประชาชนตามความต้องการในด้านสาธารณูปโภคแห่งแสงไฟฟ้าและพลังงานที่ต้องการกันอยู่ในขณะนี้ ผมหวังว่าตามที่ได้กราบเรียนชี้แจงมาก็คงจะเป็นที่เข้าใจดี และเป็นการซาบซึ้งในเจตนาดีอันตรงกันทั้งสองฝ่ายว่าไม่ได้เป็นการเคลือบแฝงในการที่จะต้องการเอามาดังที่ท่านคิดว่าอดีตมีมาอย่างไรแล้วปัจจุบันต่อไปนี้จะเป็นอย่างนั้น

นายไกรสร ตันติพงษ์ (เชียงใหม่): ผมฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตอบข้ออภิปรายของท่านสมาชิกผู้อาวุโสเมื่อกี้นี้ ผมรู้สึกสงสัยมาก เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวงนี้ซึ่งทางรัฐบาลมีเจตจำนงเพื่อจะรวมองค์การไฟฟ้า ๒ แห่งเข้ามาเป็นแห่งเดียวกัน เพื่อสะดวกในการควบคุมนั้น ผมเห็นด้วย แต่เห็นด้วยไม่ใช่โดยวิธีการแบบนี้ เพราะวิธีการที่จะรวมการไฟฟ้าวัดเลียบ การไฟฟ้าสามเสนเข้ามารวมเป็นการไฟฟ้านครหลวงนั้นเป็นการรวมที่ผิดหลัก ทั้งนี้เพราะประการใด กระผมอยากจะขอฝากข้อคิดให้ท่านรัฐมนตรีรับไปพิจารณาก่อนที่ท่านจะเข็นเอาร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านรัฐสภาของชาติ เพราะว่าการไฟฟ้านครหลวงนั้นเมื่อตั้งเป็นองค์การแล้วจะเกิดผลเสียหายหลายประการ ๆ แรกประชาชนไม่สามารถจะควบคุมการไฟฟ้านี้ได้ การไฟฟ้าเป็นการสาธารณูปโภคท่านก็ย่อมทราบดีแล้ว และท่านรัฐมนตรีผู้ทรงเกียรติท่านย้ำนักย้ำหนาว่าการไฟฟ้าเป็นสาธารณูปโภค แต่เหตุไฉนเล่าท่านจะเอาสาธารณูปโภคของประชาชนไปตั้งเป็นองค์การอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งมันน่าขันอย่างที่สุด ทั้งนี้เพราะประชาชนไม่ได้ควบคุมการสาธารณูปโภคนั้นอย่างใกล้ชิด ถ้าหากท่านจะรวมไฟฟ้านครหลวง

แบบนี้ไปเป็นการรวมไฟฟ้าขึ้นกับโยธาเทศบาล แล้วผลดีจะเกิดขึ้นกับประชาชนสาธารณูปโภคนั้น ประชาชนจะได้ควบคุมอย่างใกล้ชิด การกินโกงคอร์รัปชั่นในองค์การนั้นจะไม่มีขึ้น หากจะมีก็มีน้อยเต็มทน ทั้งนี้เพราะเมื่อประชาชนควบคุมโดยทางสภาเทศบาล ผู้ซึ่งมาทำงานไม่ดีสภาเทศบาลลงมติทิ้งไป การคอร์รัปชั่นการโกงก็หมดไป มันผิดกับการตั้งองค์การการไฟฟ้าเพราะองค์การไฟฟ้าเมื่อตั้งขึ้นไปแล้วประชาชนไม่ได้ควบคุมอย่างใกล้ชิด ก็จะมีการอภิสิทธิ์คอร์รัปชั่นเหมือนอย่างองค์การสลากกินแบ่งของรัฐบาลไทย องค์การน้ำตาลและองค์การอื่นๆ อีกจิปาถะ ซึ่งประชาชนเอือมระอาอย่างที่สุด แล้วท่านรัฐมนตรีผู้ทรงเกียรติ ท่านประธานที่เคารพ ท่านลองคิดดู การไฟฟ้าสาธารณูปโภค ถ้าท่านมาตั้งเป็นองค์การแล้วผลที่สุดจะเกิดการเสียหายแก่ประชาชนเป็นข้อที่ ๒ ข้อที่ ๒ นั้นอย่างไรคือราคาค่าไฟฟ้าจะต้องสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว เพราะเมื่อตั้งเป็นองค์การแล้วจะต้องมีการแบ่งผลกำไรเงินปันผลซึ่งผิดกับอยู่ในการควบคุมของสภาเทศบาล เมื่อมีการปันผลกำไรให้แก่ผู้ทำงานในองค์การไฟฟ้าแล้วผลที่สุดทางองค์การไฟฟ้าจะต้องคิดกระแสจำหน่ายไฟฟ้าในราคาสูงขึ้น เมื่อสูงขึ้นเกิดผลเดือดร้อนแก่ประชาชนอย่างอเนกอนันต์ นั่นคือจะต้องเพิ่มราคากระแสไฟฟ้าขึ้น นี่หรือท่านมีเจตจำนงที่จะให้ประชาชนได้ใช้สาธารณูปโภคให้เกิดผลดี มันผิดหลักประชาธิปไตยอย่างที่สุด ที่นี้ที่ท่านว่าส่วนที่ข้าพเจ้าอยากจะรวมให้กับโยธาเทศบาล ไม่อยากจะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติไฟฟ้านครหลวงโดยเหตุผลย่อ ๆ เพียง ๒ ประการนั้น ท่านลองคิดดู ถ้าหากการไฟฟ้ายันฮีขึ้นแล้วผลดีจะเกิดขึ้นในเมื่อท่านไม่รวมเป็นการไฟฟ้านครหลวง เพราะกระแสไฟฟ้าจ่ายจากยันฮีนั้นจะเข้ามาสู่ในองค์การไฟฟ้าซึ่งอยู่ในกรมโยธาเทศบาลจ่ายอีก แล้วที่สภาเทศบาลจะควบคุมจะบริหารงานทุกจุดตามความประสงค์ เพราะเทศบาลใกล้ชิดกับประชาชนอยู่แล้ว ย่อมจะรู้ดีว่าสาธารณูปโภคเป็นสิ่งจำเป็นแก่ประชาชนขนาดไหน และท่านสมาชิกสภาเทศบาลจะเป็นปากเสียงแนะนำในสภาเทศบาลให้คณะเทศมนตรีให้รับทราบว่า ถ้าหากว่าเป็นแบบนี้แล้วจะจ่ายกระแสไฟฟ้าไปที่ไหนบ้างประการใด แต่ถ้าอยู่ในองค์การไฟฟ้าแบบองค์การไฟฟ้านครหลวงแล้ว พนักงานองค์การนั่งอยู่เฉยๆ ไม่ไปเหลียวแลแล้วสาธารณูปโภค ในเมื่อเขาพอใจในผลกำไรเงินโบนัสเหล่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านมีไฟฟ้ายันฮีเกิดขึ้นแล้ว ถ้าหากท่านป้อนมาสู่ในองค์การไฟฟ้าของเทศบาล ซึ่งหากว่าท่านจะมีโครงการมากมายทั่วประเทศแต่ละจังหวัด

ท่านแจกจ่ายไฟฟ้าไปแล้วเทศบาลทุกแห่งจะสามารถทำได้อย่างใกล้ชิดผิดกับท่านจะตั้งองค์การแบบนี้ ที่นี้ท่านลองมาคิดย้อนไปอีกอย่างหนึ่งหากท่านตั้งองค์การแบบนี้แล้ว เสียงครหานินทาจะไม่เกิดกับรัฐบาลของท่านกระนั้นหรือ เพราะทุกวันนี้ท่านเต็มไปด้วยองค์การต่างๆ ส่อแสดงเจตนารมณ์ออกมาทุกระยะทุกตอน แม้กระทั่งองค์การน้ำตาลเป็นระยะหลัง และทำไมเล่ารัฐบาลของท่านเข้ามาด้วยเจตนาบริสุทธิ์ กระผมทราบว่ารัฐมนตรีมหาดไทยซึ่งผมได้พูดหลายครั้งว่าเป็นคนตรง ทำไมท่านไม่เอาความตรงของท่านเข้าไปอยู่ในร่องรอยของประชาชนที่เขาเรียกร้อง ทำไมท่านจะมาตั้งองค์การแบบนี้ขึ้นมา ที่ท่านว่าจะส่งนักการเมืองเข้าไปควบคุมนั้นเป็นการกระทำที่สัมพันธ์กันนั้นผมเห็นด้วย แต่ไม่ใช่ควบคุมโดยคณะรัฐบาลผู้บริหาร เพราะว่าท่านเข้าไปก้าวก่ายกับงานสาธารณูปโภคของประชาชนเกินไปควรจะเป็นการควบคุมโดยท้องถิ่นโดยประชาชนโดยตรง ถ้าหากท่านจะทำทุกอย่างแล้ว การกระจายอำนาจมันจะมีหรือ ทำไมท่านไม่คิดอย่างนี้บ้าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอค้านร่างพระราชบัญญัติไฟฟ้านครหลวงอย่างเด็ดขาด อยากจะสนับสนุนอย่างที่สุดแต่ถ้าหากท่านเอามารวมกับโยธาเทศบาลมาอยู่ในความควบคุมรับผิดชอบของประชาชนโดยตรงแล้วข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่สามารถจะรับหลักการนี้ได้ ถึงแม้ว่าท่านจะเกลี้ยกล่อมพูดอย่างใดประการใด ผมก็ไม่เห็นด้วยอย่างที่สุด

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) กระผมจำเป็นต้องขึ้นมาสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยเหตุผลหลายประการ ซึ่งจะขอประทานกราบเรียนให้ทางสภานี้ได้รับทราบไว้ สำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดพระนครได้กล่าวไปเมื่อกี้นี้ รู้สึกว่าพูดไปในแนวของการที่จะเห็นด้วยเป็นส่วนมาก แต่ว่าก็มีข้อข้องใจในเหตุที่ไม่ไว้ใจบางประการ ซึ่งรัฐมนตรีมหาดไทยในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการสาธารณูปโภคเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้าก็ได้ชี้แจงไปแล้ว กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนต่อสภานี้ ในปัญหาเกี่ยวกับเรื่องไฟฟ้านั้น มันเป็นประโยชน์เพราะเป็นการสาธารณูปโภคที่ไปถึงมือประชาชนโดยตรง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่พัฒนาการในด้านการเศรษฐกิจมันก็ต้องอาศัยซึ่งกำลังแรงไฟฟ้า อันนี้มีปัญหาใดๆ ทั้งสิ้นที่จะปฏิเสธไม่ได้ กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนเท่าที่ได้เป็นอยู่ปัจจุบันนี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเชียงใหม่ได้อภิปรายเมื่อกี้นี้ กระผมจำเป็นต้องขอประทานโทษที่ขอชี้แจงให้เพื่อความเข้าใจสักเล็กน้อย

กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนเกี่ยวกับเรื่องเทศบาลนั้นหรือโยธาเทศบาลนี้ มันคนละแง่คนละมุม กรมโยธาเทศบาลนี้ขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทยโดยตรงและกรมนี้มีหน้าที่ควบคุมในเรื่องการไฟฟ้าอยู่ในปัจจุบันนี้ หาใช่เป็นเทศบาลไม่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดเมื่อกี้นี้ถ้าอยู่ใกล้ชิดเทศบาลแล้ว คณะเทศมนตรีก็ดี สมาชิกสภาเทศบาลก็ดีมีส่วนที่จะควบคุมโดยใกล้ชิด ก็เลยแยกประเด็นออกมาว่าเกี่ยวกับเรื่องประชาชนเขาจะได้ควบคุมนี้ กระผมเห็นดี แต่ว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งมันเป็นเรื่องในส่วนภูมิภาคมากกว่า เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ การไฟฟ้าทั้งสองแห่งคือที่วัดเลียบก็ดี สามเสนก็ดี ทั้งสองแห่งนี้ก็อยู่ในความควบคุมของมหาดไทย หรือกรมโยธาเทศบาลเช่นเดียวกัน ในประเด็นที่กระผมจะขอประทานกราบเรียนต่อไปก็อยากจะขอชี้แจงว่าในเรื่องเกี่ยวกับการที่จะปฏิรูปงานให้เป็นผลดีขึ้นนั้น กระผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีผู้นี้ ซึ่งทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้ชมแล้วว่าเป็นผู้ตรงไปตรงมาบ้าง กระผมอยากจะขอประทานชี้แจงต่อไปว่าก็เมื่อเจ้ากระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่โดยตรงในอันที่จะรับผิดชอบในงานเกี่ยวกับสาธารณูปโภคนี้เราก็คิดว่าควรจะได้ลองดูกันในนโยบายในอันที่จะมารวมองค์การนี้เข้าเป็นแห่งเดียวกัน คือเรียกว่าองค์การไฟฟ้านครหลวง เท่าที่ท่านชี้แจงมาเมื่อกี้นี้เกี่ยวกับเรื่องว่าจำเป็นที่จะต้องรับงานในขั้นใหญ่ต่อไป เกี่ยวกับการไฟฟ้า ยันฮีซึ่งพลังงานอย่างนี้อาจจะต้องมีมาบ้าง กระผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อไปอีกว่าอันนี้ก็เป็นผลดีอันหนึ่งจะต้องมีการเตรียมพร้อมสำหรับที่จะต้องรับงานในโครงการใหญ่ต่อไป ซึ่งคิดว่าคงจะปฏิเสธกันไม่ได้ เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สำหรับการไฟฟ้าสองแห่งนี้ ประชาชนเขาเดือดร้อนจริง ๆ และก็ได้มีการสวดว่ารัฐบาลกันมาทุกยุคทุกสมัย มาสมัยปัจจุบันนี้รัฐบาลชุดนี้ก็พยายามที่จะแก้ในสิ่งที่ประชาชนเขาห่วง และเขาติงเขาว่า อย่างการจ่ายกระแสไฟฟ้านี้ ทั้งพระนครและธนบุรีได้มีความเดือดร้อนอยู่เป็นอันมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการไฟฟ้าก็ให้ไฟฟ้าไปไม่ทั่วถึง กระผมยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นจังหวัดธนบุรีเป็นต้น ซึ่งกระผมเชื่อเหลือเกินว่าท่าน ส.ส. ธนบุรีที่เคารพของผมคงจะรู้เรื่องนี้อยู่ด้วย ที่อำเภอบางขุนเทียนเขตติดต่อกันนั้น เมื่อที่แล้วมาภาษีเจริญ เขตติดต่อกันนี้ได้มีการรัฐบาลที่แล้วก็ปล่อยให้มีการให้สัมปทานไปเพราะเอกชนเขาไปดำเนินการในเรื่องการไฟฟ้าอยู่ฝ่ายหนึ่งแต่ก็ไม่ได้ผล แล้วมีการร้องอะไรกันขึ้นก็เลยเลิกไป ผลสุดท้ายข้อเท็จจริงที่จะกราบเรียนว่าความเหลื่อมล้ำต่ำสูงสำหรับผู้ที่เขาเสียภาษีอากรนี้ ฟากนี้ใช้

ไฟฟ้าของการไฟฟ้าวัดเลียบได้เสียค่าแรงไฟถูกเป็นพิเศษตามอัตราทั่วไปถึงที่เก็บอยู่ในเขตพระนครและธนบุรี แต่ว่าอีกฝ่ายหนึ่งเอาสัมปทานข้ามฟากไปเท่านั้นแหละครับ ยืนกันแค่นี้ แค่นี้เห็น ไอ้ข้างโน้นเก็บสูงขึ้นไปอีกแล้ว ก็จ่ายไฟให้ปิดๆ เปิดๆ ไม่สามารถที่จะจ่ายบริการให้กับประชาชนได้ในด้านสาธารณูปโภค ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นอยู่อันหนึ่งว่า เท่าที่จะมาปรับให้เป็นองค์การนี้ มันเป็นเรื่องที่จะต้องทุ่มเทกันบ้าง เพราะฉะนั้นเมื่อทำโดยเหตุนี้ก็ไม่ได้เอาไปไหน ก็เป็นเรื่องที่ถึงมือประชาชน กระผมเชื่อเหลือเกินว่าภายในภาคหน้าถ้าร่างพระ-ราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปด้วยดีแล้ว ก็เป็นผลงานที่จะแสดงฝีมือกันดีว่า รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ได้เข้ามาแก้ไขในสิ่งบางประการที่ประชาชนเรียกร้อง เพราะฉะนั้นกระผมจึงจำเป็นต้องขึ้นมาสนับสนุนร่างฉบับนี้ ประการต่อไปที่กระผมจะขอประทานกราบเรียนนั้นก็มีอยู่ว่า การที่รัฐบาลได้หันเหเข้ามาทุ่มกำลังเพื่อจะให้เป็นไปตามคำเรียกร้องของประชาชนโดยที่เราได้บ่นกันมากว่ามีการสะสมอาวุธยุทธภัณฑ์อะไรกันแล้ว แต่ถึงในการช่วยเหลือจากทางต่างประเทศก็ไปเอาอาวุธไปเอาโน่นเอานี่มา แต่ในปัจจุบันนี้รัฐบาลเหหัวและพยายามที่จะมาดำเนินตามคำเรียกร้องของประชาชนโดยที่พยายาม จะพยายามสร้างสรรค์ในด้านการเศรษฐกิจให้ดีขึ้น อย่างนี้กระผมคิดว่าก็เป็นเรื่องที่เราควรจะได้ดูกันต่อไป รัฐบาลนี้ได้เข้ามาดำเนินงานเพียง ๖ เดือน ในโอกาสที่มาเป็นรัฐบาล อันนี้ท่านผู้มีใจเป็นธรรมทั้งหลายคงจะได้ทราบดี ส่วนให้ผู้เป็นเรื่องที่ประชาชนตำหนิก็ได้มีการแก้ไขปรับปรุง และก็ได้สะสางอะไรมา ซึ่งเรื่องนี้กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะได้รู้แก่ใจดี ส่วนที่ไม่ดีบ้างก็ได้มีการได้พยายามเช็คกันต่อไปอย่างนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องการไฟฟ้านี้ กระผมหวังใจเป็นอย่างมากว่าถ้าเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้มองไปในแง่ว่า ที่รัฐบาลกำลังจะคล้อยตามประชาชนในอันที่จะสร้างการสาธารณูปโภค การศึกษา การคมนาคม การเกษตร การสาธารณสุขให้มันดีขึ้น สิ่งไหนที่ประชาชนติมา ก็พยายามที่จะรับฟังและพยายามจะปรับปรุง อย่างนี้กระผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่จะให้ความกรุณาในอันที่จะดูกันต่อไป สำหรับที่จะดำเนินการไปว่าจะทำอะไรให้ประชาชนบ้าง ในข้อต่อไปที่กระผมจะขอกราบเรียนเกี่ยวกับเรื่องในปัญหาที่ว่านักการเมืองจะเข้ามายุ่งกับองค์การนั้นนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ได้แถลงต่อสภานี้และต่อหน้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้วว่า เราจะพยายามอย่างยิ่งที่จะเอาพวกที่มีคุณวุฒิและเชี่ยวชาญในเรื่องเกี่ยวกับการไฟฟ้า

จริง ๆ เข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน้าที่สำหรับบุคคลที่จะเป็นฝ่ายของนักการเมือง ที่จะเข้ามานั้น แต่ผมคิดว่าคงจะไม่มาเป็นแบบทีมที่จะมานั่งทำลายองค์การนี้หรือทำลายเงินทองของประชาชนให้หมดไป กระผมก็คิดว่าอาจจะมีท่านผู้ใหญ่บางคนซึ่งต้องมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการที่จะให้การสาธารณูปโภคนี้ไปถึงมือประชาชนที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการรับผิดชอบนี้ กระผมคิดว่าในการที่ได้มีผู้ใหญ่ในฝ่ายบริหารมาควบคุมงานอันนี้นั้น มันเป็นเรื่องที่เราสภานี้จะควบคุมหรือจะเช็ครัฐบาลในฐานะที่มาดำเนินงานนี้ได้ดีกว่า กระผมเชื่อเหลือเกินว่าเพื่อนสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรทั้งหลายที่นั่งอยู่ที่นี่คงจะไม่มีหน้าที่โดยตรงจะไปควบคุมเกี่ยวกับกิจการเทศบาลซึ่งถ้าปล่อยงานอันนี้ไปให้ตกอยู่ในมือของเทศบาลแล้ว ผู้แทนราษฎรทั้งหลายที่นั่งอยู่นี้ที่ประชาชนเลือกมา มันก็เป็นเรื่องที่จะไปก้าวก่ายในหน้าที่เขา เพราะเทศบาลเขาก็มีสมาชิกของเขาอยู่แล้วที่จะควบคุมกิจการของเทศบาล ในปัญหาที่สำคัญต่อไปว่าเราจะควบคุมกิจการนี้โดยที่รัฐบาลมีส่วนไปรับผิดชอบดีกว่า หรือว่าเราจะปล่อยให้ผู้ที่อยู่ห่างไกลจากหูจากตาเรานั้นไปควบคุมด้วยเหตุผลดังที่กระผมได้กราบเรียนนี้ กระผมจึงอยากจะให้เพื่อนสมาชิกและท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้โปรดพิจารณาว่าการไฟฟ้านี้ เมื่อรวมกันขึ้นมันทุ่นโสหุ้ยอย่างปัจจุบันนี้ผู้อำนวยการมี ๒ แห่ง การไฟฟ้าวัดเลียบแห่งหนึ่ง การไฟฟ้าสามเสนแห่งหนึ่ง แล้วตำแหน่งเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่หรือชั้นผู้น้อยลดหลั่นกันลงไป นั่นก็เป็นตำแหน่งที่ต้องกินเงินเดือนเท่านั้น แต่เมื่อกลับมารวมกันเข้าแล้วการปฏิรูปในสิ่งเหล่านี้ สมมติว่าเงินเดือนขนาดผู้อำนวยการก็เหยียบชั้นพิเศษ ชั้นพิเศษไปมีสองคนกับมีคนเดียวมันทุ่นเงินไปเท่าไร ชั้นรอง ๆ มาก็เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุผลสำคัญที่กระผมจำเป็นต้องสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เพราะผมเชื่อว่าสิ่งใดนั้นถ้าได้ปฏิบัติไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและหวังดีต่อประเทศชาติด้วยกันแล้ว กระผมคิดว่าสิ่งนี้จะเป็นประโยชน์ และเป็นเรื่องที่ถึงมือประชาชน จึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้.

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์): กระผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของรัฐบาลที่เสนอมาแล้ว กระผมยังไม่เห็นด้วย ความจริงเจตนารมณ์ของรัฐบาลนี้กระผมรู้สึกว่าดีอยู่บ้างแต่ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้จะทำให้มันดีไปกว่านี้หรือจะมอบร่างนี้มาให้ฝ่ายค้านพิจารณาอีกทีหนึ่งก็จะดียิ่งขึ้น

และผมก็จะรับรอง ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะที่กฎหมายฉบับนี้ได้ร่างขึ้นมา เราก็ได้เห็นแล้วว่าเขาได้เตรียมการมาเพื่อจะได้มีกฎหมายฉบับหนึ่งคือพระราชบัญญัติยันฮีที่ได้ผ่านไปเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง เตรียมการที่จะรวมเอาการไฟฟ้าที่วัดเลียบและสามเสนขึ้นเป็นกิจการอันเดียวกัน กระผมยังสงสัยอยู่ต่อไปว่าก็ทำไมในเมืองไทยเรานี้มีกิจการไฟฟ้าไม่ใช่แต่เพียง ๓ หน่วยนี้เท่านั้น หน่วยของโยธาเทศบาลก็มี หน่วยไฟฟ้าภูมิภาคก็มี เราทำไมไม่รวมกันเสียให้มันเป็นหมดไปเลยทีเดียว อย่าเอาเป็นไฟฟ้าแห่งนครหลวงเลย เอาเป็นไฟฟ้าแห่งประเทศไทยเลยจะดีกว่าจะได้ทุ่นทั้งหมดและมีประโยชน์อีกตั้งหลายนานาประการที่กระผมจะได้กล่าวถึงแต่ก่อนที่จะกล่าวถึงอันนี้กระผมก็ใคร่ที่จะขอชี้แจงถึงคำอภิปรายของท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความปรารถนาอย่างยิ่งว่าจะให้เอาไฟฟ้านี้เข้าไปอยู่ในองค์การของเทศบาล ในการที่จะเอาไฟฟ้านี้เข้าไปอยู่ขององค์การเทศบาลแต่ละแห่ง ๆ เช่นว่าสามเสนจะโอนไปให้อยู่กับฝั่งธนแล้วก็ที่นี่จะให้มาอยู่ที่พระนครนั้น กระผมคิดว่ายังไม่ควรจะเป็นไปได้โดยเช่นนั้นทำไมหรือเราอยู่กันแถวเดียวกันตรงนี้แหละมีความขัดแย้งกันอยู่เสมอ ในความคิดเห็นอย่างนี้กระผมเองก็ยังไม่ทราบในเรื่องที่เราจะพิจารณาดูเราควรจะต้องพิจารณาดูว่าไฟฟ้านี้เราจ่ายกระแสไปทั่วทั้งจังหวัดพระนครที่ไปทุกจังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่รอบเขตภายนอกนี้ถ้าหากว่าเราจะเอาเฉพาะเทศบาลนั้นซ้ำนั้นจะเทศบาลก็ไม่มีถึง ความคิดอันก้าวหน้านี้ก็จะคิดให้ก้าวหน้าต่อไปอีกเหมือนที่กลุ่มของกระผมคิดแล้วจะต้องคิดถึงทั่วทั้งประเทศไทย การไฟฟ้าที่เราจะทำนี้เราจะต้องทำให้เป็นองค์การอันเดียวกันเลยทีเดียวทั่วทั้งประเทศไทยและได้มีอีกหลายสิ่งหลายอย่างเอาความคิดอย่างนี้ ผมจะขอชี้แจงและนำต่อไปอีกด้วยว่า ในบางสิ่งบางอย่างที่รัฐบาลควรจะทำอีกและก็ปล่อยให้เป็นกรรมการซึ่งกรรมการนี้ผมก็ยังไม่ชอบใจ ถ้าจะเอาอีกอย่างหนึ่งจะให้เป็นสภาการไฟฟ้าจะเอาไหมท่านรัฐมนตรี และยิ่งกว่านั้นอีกในวิทยุกระจายเสียงนี้ ที่เขาพูดกันอยู่เสมอว่าเป็นกระบอกเสียงของรัฐบาลเมื่อสมัยก่อนเขาจึงเรียกว่าอะไร ไอ้กรีวกๆ อะไรเหล่านั้น ถ้ารัฐบาลจะตั้งเป็นเอกเทศเสียเป็นอิสระเสียให้มันเป็นองค์การขึ้นมาแล้วก็ตั้งเป็นสภาวิทยุขึ้นมาอย่างนี้ทำได้ นี่การไฟฟ้านี้ก็เช่นเดียวกัน กระผมปรารถนาที่จะให้รวมทั้งประเทศให้เอาทั้งโยธาเทศบาลเข้ารวมอีกด้วย แล้วก็เปิดเป็นสภาการไฟฟ้าแห่งประเทศไทยแล้วเมื่อพอเสร็จขึ้นมาแล้วก็มีการเลือกตั้งเอาขึ้นมาทีเดียวจัดการทำกันขึ้นมาเราก็จะได้เสร็จสรรพกันไป

เรียบร้อย ไฟฟ้าที่จะจ่ายมาจากเขื่อนยันฮี ที่จะมาถึงในคราววันข้างหน้าอีกต่อไปก็เป็นจำนวนตั้งมากหลายจ่ายไปได้ถึง ๓๓ จังหวัดด้วยกัน มีเครื่องอยู่ ๘ เครื่อง ๆ ละ ๗ หมื่นกิโลวัตต์ นี่จะจ่ายไปได้ทั่วแล้ว ที่มีจังหวัดอื่น ๆ อีกที่มีอยู่อีกเราก็รวมกันมาเสียเป็นองค์การ ในขณะนี้ท่านประธานที่เคารพ ท่านทราบไหมว่าโยธาเทศบาลก็เอาไฟฟ้าไปทำ โยธาเทศบาลหน้าที่อย่างอื่นมีอีกตั้งมากมาย ผังเมืองมีไปสร้างเข้าเถิด ผังเมืองนั้นนะเดี๋ยวนี้ผังเมืองแผนเมืองมันใช้ไม่ได้เลยท่านประธาน ท่านประธานเคยข้ามไปฝั่งธนบ้างไหม มันเต็มทีไปหมดแล้ว ไอ้โรงงานอุตสาหกรรมก็เกะกะอยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำ โรงฟอกหนังก็อยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำ นี่พร้อมกันนี้ท่านสมาชิก ท่านนายกเทศบาลธนบุรีก็นั่งอยู่ด้วย โปรดรับฟังไปด้วยแล้วพอไถหนังถูหนังลงในแม่น้ำลำคลอง ไอ้โรงแซลแล็คอะไรต่ออะไร ลงมาในแม่น้ำลำคลองนี่แหละ อหิวาต์จึงได้เกิดขึ้น เสร็จแล้วท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยก็เลยจะถูกเปิดอภิปราย เพราะข้อนี้นี่แหละหน้าที่กรมโยธาเทศบาลมีเรื่องที่จะต้องทำอีกตั้งมากมาย ผังเมืองแผนเมืองอะไรต่าง ๆ เหล่านี้จัดการเถิด อย่ากลัวเลยว่าจะไม่มีเงินทำ โอนมารวมกับเขาเสีย ให้หมดเสีย แล้วก็ไม่ต้องเป็นห่วงมากว่าเมืองไทยเรานี้มันจะไม่เป็นของสวยของงาม ถ้าเราช่วยกันอย่างนี้ ผมขอร้องขอให้ท่านรัฐมนตรีของผมเอาไปทำเป็นสภาการไฟฟ้าแห่งประเทศไทยเสีย แต่นี้ไม่ใช่เอาไปเป็นสภาเทศบาลไฟฟ้า ผมเอาอย่างนี้ ทีนี้การรวมไฟฟ้ากันอย่างนี้ไม่ใช่ว่ามันไม่มี เขาทำมาแล้ว ผมขอกราบเรียนว่าแม้แต่ในต่างประเทศน่ะ เขาจะไม่ต้องประเทศอะไร ประเทศที่มีชื่อเสียงที่สุดอย่างประเทศอังกฤษอย่างนี้เขาก็มีการไฟฟ้าทั้งประเทศรวมกันหมดเลย ไม่ทิ้งไว้เป็นของกรมโยธาเทศบาลหยอดหนึ่ง แล้วก็ของมหาดไทยหยดหนึ่งอย่างนี้แล้วเขาไม่มีทิ้งกัน เขาเอาเป็นไฟฟ้าของแห่งประเทศอังกฤษเลยทีเดียว ที่เขาชื่อว่า บริทิช อิเล็คตริกซิตี้ ออร์เธอริตี้ (British electricity authority) ใช้ชื่อย่อว่า บี.อี.เอ. (B.E.A.) แล้วต่อมาภายหลังบริษัทการบินบริทิช แอร์เวย์ (British airvay) มาตั้งขึ้น ทำไฟฟ้าจ่ายให้สำหรับของบริษัทแอร์เวย์ (British airway) ขึ้นมาก็เลยไปตั้งชื่อ บี.อี.เอ. (B.E.A.) ย่อเหมือนกัน เขาเลยเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นชื่อองค์การควบคุมไฟฟ้าทั่วทั้งประเทศ รวมไปหมด ให้ชื่อว่าเซ็นตรัล อิเล็คตริกซิตี้ ออร์เธอริตี้ (Central electricity authority) ใช้อักษรย่อว่า ซี.อี.เอ. (C.E.A.) นี่แหละท่านประธาน คือเราทำอย่างนี้เลยจะไม่สวยหรือ แล้วในการที่เรามาทำแยกกันไปคนละหยดตรง

นี้หน่อย ตรงโน้นนิดหนึ่งน่ะ ทำให้การจำหน่ายราคากระแสไฟฟ้าแตกต่างกันไปตามเรื่องตามราวของแต่ละบุคคล แต่หน่วยแต่ละแห่งในกรุงเทพฯ นี่ยูนิตหนึ่ง ไฟฟ้าของท่านที่จะจำหน่ายกระแสไฟฟ้ายูนิตละ ๕๖ สตางค์แต่ในท้องที่อำเภอลำปลายมาศของกระผมน่ะ นี่กระผมบอกกล่าวท่านเสนาบดีด้วยนะครับโดนเข้าไปตั้ง ๒ บาท ๕๐ สตางค์นะครับยูนิตหนึ่งนะ แหม ท่านเพิ่งทราบเดี๋ยวนี้นี่เองนะครับ ขอให้ท่าน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ๆ ขอให้พูดกับประธาน

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) : มันเพลินไปนิดหนึ่งครับ กระผมขอเรียนให้ท่านประธานทราบ เราแย่งกันไปแย่งกันมาอย่างนี้ มันจึงได้เกิดความยุ่งยากกันขึ้นมาอย่างนี้ ราคาก็ต่างกัน และในข้อสุดท้ายท่านบอกว่า ท่านเสนาบดีได้กล่าวบอกว่าเมื่อรวมกันเสร็จแล้ว จะทำให้ลดจากสองลงมาเป็นหนึ่ง และที่ถูกลดลงมานั้นท่านจะเอาไปไว้ที่ตรงไหนระวังนะครับ เขาจะมาเบิดอกิปรายอีก เขาอดข้าวท่านจะโดนเข้าอีก ท่านก็จะต้องคิดในเรื่องนี้ด้วย แล้วที่นี้ในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บอกว่า ไฟฟ้าวัดเลียบและไฟฟ้าสามเสนจะรวมกันในระยะระหว่าง ๖๐ วันนั้นน่ะการปรับปรุงเงินเดือนก็ให้กินไปเท่าไร ก็ให้กินไปเท่านั้น คือสามเสน สมมติว่ากินหนึ่งหน่วย ก็ให้กินหนึ่งหน่วย วัดเลียบกินสองหน่วย ก็ให้กินอยู่สองหน่วย ทีนี้ระหว่างวัดเลียบและสามเสนมันต่างกัน ท่านประธาน ที่สามเสนเป็นข้าราชการ ส่วนที่วัดเลียบเป็นพนักงาน ถ้าเทียบคนที่กินเงินเดือนอยู่ในขณะนี้ต่างกันไปมาก คนที่เทียบเท่าชั้นหัวหน้าแผนกที่สามเสนกินเงินเดือนในอัตราเดือนละประมาณ ๒,๐๐๐ ถึง ๓,๐๐๐ บาท แต่ส่วนที่วัดเลียบในขณะนี้เทียบเท่าหัวหน้าแผนกกินเงินเดือนรายได้ ๕,๐๐๐ ถึง ๖,๐๐๐ บาท มันต่างกันอยู่ ท่านจะปรับปรุงอย่างไรจะให้ความยุติธรรมขึ้นแก่สังคม ถ้าหากว่าเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีแก้ไขได้ กระผมก็จะสนับสนุนถ้าแก้ไขไม่ได้ส่งมาทางกลุ่มกระผม และที่นี้องค์การอันนี้กระผมมีความสงสัยอีกว่าจะมีการกู้หนี้ยืมสินได้อีกด้วยองค์การอันนี้มีการกู้หนี้ยืมสินได้ แต่ในขณะเดียวกันองค์การนี้รับประทานไปจากเงินงบประมาณตั้งขึ้นเงินรายได้ที่ได้ไปนั้นได้จากงบประมาณที่รัฐบาลจะตั้งขึ้น และต่อไปเกิดมีบทบัญญัติขึ้นมาในฉบับเดียวกันนี้ บอกการกู้หนี้ยืมสินที่จะทำได้นั้น องค์การไฟฟ้านครหลวงกู้ได้เลยทีเดียว ยืมได้เลยทีเดียว หมายความว่า

อย่างไรท่านประธานที่เคารพ ในตอนที่จะเอาเงินไปสร้าง ในตอนที่จะเอาเงินไปทำ เอาเข้ามาในสภา เพราะว่าเป็นงบประมาณ ต้องเข้าสภา แต่อีกบทเดียวกันบอกว่าจะกู้ได้ ยืมได้ คำว่ากู้ก็ได้ ยืมก็ได้ โดยมีสิทธิทำเองแล้วอย่างนี้ไม่ต้องผ่านสภาอย่างนี้เป็นอะไร คาบลูกคาบดอกจะเป็นราชการก็ไม่เป็น จะเป็นองค์การก็ไม่เป็น เป็นอะไรก็ไม่ทราบ หัวมงกุฎท้ายมังกร ระวังมันจะไม่ถูกต้องกับรัฐธรรมนูญ เพราะเหตุว่าสภานี้ย่อมมีหน้าที่ควบคุมทั้งได้มาของเงินและทั้งจ่ายไปของเงิน และทั้งในการกู้หนี้ยืมสิน เสร็จแล้วรัฐบาลเองเป็นคนออกงบประมาณๆ ให้ไป แล้วมันชอบด้วยหรือไม่ ในเมื่อขณะที่เราวางงบประมาณให้เขาใช้จ่ายลงทุนและใช้จ่ายเป็นประจำทุกปีไป เสร็จแล้วเขายังแอบไปเที่ยวดอดลักลอบไปเที่ยวยืมใครก็ได้กู้ใครก็ได้ โดยไม่ต้องมาผ่านสภานี้ ทำอย่างนี้ดีหรือท่านประธาน อย่างนี้ไม่ถูกต้องแน่ กระผมคิดว่าควรให้ท่านได้พิจารณาเรื่องนี้ด้วยอีกอย่างหนึ่ง แล้วอีกปัญหาหนึ่ง ปัญหาบทลงโทษร้ายแรงเหลือกำลังทั้งติดคุกหกเดือนทั้งปรับตั้งพันบาท อ้ายเรื่องอย่างนี้กระผมรู้สึกว่า รัฐบาลจะพยายามที่จะหาวิธีสร้างเรือนจำบางขวางให้ใหญ่ขึ้นเสียเมื่อก เอางบประมาณไปสร้างอย่างอื่นเถอะ อย่าเอาคนเข้าไปอยู่ในบางขวางเลยหรือลหุเลยกระผมไม่เห็นด้วย ลดลงมาหน่อยเถิดท่านรัฐมนตรีที่เคารพ ลดลงมาให้มันน้อยลงหน่อย ให้มีแต่โทษปรับก็ยังดี อย่าไปมีโทษจำด้วย แล้วบางคนกระทำผิดโดยไม่ตั้งใจเลยทีเดียว พอไม่ตั้งใจเข้าครั้งแรก ศาลยังกรุณาให้เพียงแต่ปรับ แล้วทีนี้เผื่อมันมาถูกเข้าอีกครั้งหนึ่งเข้ามาจะเป็นครั้งซ้ำสองล่ะ ศาลจะต้องลงโทษจำคุกเข้าไป ท่านคิดข้อนี้แล้วหรือเปล่า กระผมอยากจะขอให้ท่านเสนาบดีได้คิดด้วย แล้วอีกสถานหนึ่งในบทบัญญัติฉบับนี้บอกว่า จะไปปักเสาที่ตรงไหนก็ได้ในที่ดินของใครก็ได้ โดยแจ้งล่วงหน้า อย่างนี้กระผมเห็นว่าอ้ายคำว่า "แจ้งล่วงหน้า" เขียนให้ชัดลงไปอีกที แจ้งเป็นหนังสือ ถ้าแจ้งเป็นล่วงหน้าเข้าเฉยๆ อย่างนี้ กระผมคิดว่าเดี๋ยวก็จะเกิดเถียงกัน ทางโน้นเขาก็เถียงว่าไม่ได้รับ ทางนี้ก็เถียงว่าไม่ได้รับ มันจะเกิดเป็นปัญหายุ่งกัน นี่กระผมขอให้ทางฝ่ายท่านผู้เสนอกฎหมายนั้นได้ตอบปัญหาเหล่านี้ ถ้าหากว่าตอบปัญหาเหล่านี้ได้ผ่านพ้นจากความข้องใจแล้ว กระผมยอมรับ ในขณะนี้กระผมไม่รับ

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): โดยเฉพาะก็มีท่านสมาชิกหลายท่านได้มาให้ข้อสังเกตและห่วงติงในรายละเอียดหลายประการ ผมใคร่ขอเรียนชี้แจงไปซึ่งอาจจะไม่ติดต่อกันบ้างก็เป็นขั้นตอนตามเท่าที่ที่จดได้ตามที่รายสมาชิกบางท่านได้ขึ้นมาอภิปราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเชียงใหม่ได้กล่าวถึงเรื่องว่าควรที่จะให้กิจการนี้เป็นเรื่องของเทศบาลเสีย ไม่ควรที่จะมาตั้งเป็นองค์การอะไรเกิดขึ้น ในเรื่องนี้กระผมขอเรียนชี้แจงว่าดังนี้ครับ งานนี้มันไม่ใช่เป็นงานที่เราทำเริ่มต้นขึ้นใหม่มันเป็นของที่มีและได้ดำเนินการมาแล้ว และเป็นเรื่องที่เราจะต้องสานต่อให้กว้างขวางขึ้นไปข้างหน้า นี่เป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการดำเนินการโดยทางเทศบาลนั้น เราก็ต้องดูภาวะและสถานะตลอดจนกำลังของเทศบาลเสียก่อน ว่ากิจการนั้นน่ะเขาจะดำเนินการไปโดยลำพังได้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการสาธารณูปโภคที่เกี่ยวกับการไฟฟ้านครหลวงนี้เป็นกิจการไฟฟ้าอันกว้างขวางและหลายเทศบาลด้วยกัน นอกเขตเทศบาลก็มี จังหวัดโน้นก็มี จังหวัดนี้ก็มีถ้าเราจะเอาไปมอบให้เทศบาลนครกรุงเทพทำหรือว่ามอบให้เทศบาลนครธนบุรีทำ มันย่อมเป็นเรื่องที่ขัดกับหลักการอยู่บ้าง แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วกิจการไฟฟ้านครหลวงนี้ นั้นก็ไม่ได้จากเทศบาลไปเลยเป็นประโยชน์ของเทศบาลนั้นเอง เทศบาลก็ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงมหาดไทย และการไฟฟ้านครหลวงนี้ก็อยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงมหาดไทยอันเดียวกัน ซึ่งก็มีทางที่จะประสานงานและทำให้เป็นไปได้ประโยชน์ตามท้องถิ่นที่ต้องการมา ไม่มีปัญหาอย่างใดเลย เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ที่ท่านเป็นห่วงว่าจะไม่ถึงมือประชาชนหรืออะไรอย่างนั้นน่ะย่อมเป็นไปไม่ได้ ผมเข้าใจเสียว่าจะเป็นการถึงมือดีกว่าที่จะไปแยกแต่ละเทศบาลดังที่กล่าวมาแล้วเสียด้วยซ้ำไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เทศบาลจะรับไปดำเนินการนี้ สำหรับงานของไฟฟ้านี้นั้นเป็นงานที่ใหญ่และกว้างขวางมาก ดังได้กราบเรียนมาแล้ว ตัวไฟฟ้านี้เองก็ต้องได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมา และเทศบาลเองก็ต้องได้รับเงินอุดหนุนของเทศบาลมาเช่นเดียวกัน จึงทำให้ไม่สะดวกในการที่จะไปรวมเป็นกิจการของเทศบาลใดเทศบาลหนึ่งโดยเฉพาะดังที่ท่านมีความต้องการ โดยหลักการตามทางเทียรี่ (Theory) นั้นน่ะทำได้ แต่การปฏิบัติของกิจการไฟฟ้านครหลวง หรือเรียกว่าไฟฟ้าวัดเลียบและไฟฟ้าสามเสนที่เราดำเนินการอยู่เดี๋ยวนี้นั้นในทางเทคนิคแล้วมันทั่วไป[illegible]

มันเป็นการขัดกันอยู่ เราจึงจำเป็นที่จะต้องมารวมเป็นกิจการอันเดียว ตามความมุ่งหมายเพื่อให้กิจการก้าวหน้าและสะดวกในการที่จะจ่ายเป็นสาธารณูปโภคให้แก่ราษฎรและประชาชน ดังที่ผมได้ชี้แจงไปแล้ว นอกจากทางด้านกิจการและอำนวยการแล้ว กิจการไฟฟ้านี้แหล่งกำเนิดไฟฟ้าก็มาจากที่ต่างกัน ไม่ได้มาทางเดียวกันที่ได้กล่าวมาแล้ว เพราะแหล่งกำเนิดไฟฟ้านั้นมาจากยันฮี และมาจากไฟฟ้านครหลวงที่ตั้งขึ้นนี้ด้วย นี่ในโอกาสต่อไป เพราะฉะนั้นถ้าเราไปรวมอยู่ในเทศบาลอันเดียวแล้วจะก็มันก็ทำให้เกิดความหวาดในเรื่องที่ว่าจะประสานงานได้อย่างไร ที่เทศบาลจะก้าวไปถึงแหล่งกำเนิดไฟฟ้าที่ต่างกันนี้ด้วย จึงจำเป็นที่จะต้องรวมกัน และนอกจากนี้ก็ในเรื่องทุนก็มาจากที่ต่างๆ กัน ทุนของทางยันฮีมันก็ทางหนึ่ง ทุนของการไฟฟ้านครหลวงอันนี้ก็อีกทางหนึ่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีท่านสมาชิก ขอโทษ คือคุณโต๊ะได้ลุกขึ้นกล่าวว่า ทำให้เป็นสภาเสียเลยไม่ได้หรือในเรื่องนี้ก็รู้สึกว่าก้าวหน้ามากในเรื่องเป็นสภาไฟฟ้านี่ผมก็รู้สึกว่าก้าวหน้ามาก แต่ว่ากิจการไฟฟ้าแห่งประเทศเราเวลานี้มันก็ยังเป็นหลายอัน มันมีรากฐานมาหลายอันเสียแล้วและเป็นรากฐานที่เราจะรวมกันทันทีทันใดละก็มันจะเป็นกิจการที่ใหญ่เกินกว่าพลังงานที่จะผลิตให้ได้ เพราะฉะนั้นผมจึงขอเรียนว่าอย่างไฟฟ้ายันฮีนี่ก็ไม่ใช่หมายความว่าจะไปผลิตไฟฟ้าให้ได้ทั่วทั้ง ๗๑ จังหวัด นี่รากฐานมันมีอย่างนี้ มันจึงจำเป็นที่จะต้องเป็นไฟฟ้าภูมิภาคอยู่บ้าง ไฟฟ้านครหลวงบ้าง ไฟฟ้ายันฮีบ้าง ดังที่เป็นอย่างนี้ แต่ว่าเราพยายามรวมให้หน่วยน้อยที่สุด ไม่กระจัดกระจายอย่างแต่ก่อนนี้ นอกจากนี้ยังมีไฟฟ้าเอกชนอีกละขออนุญาตสัมปทานไปแล้วในสมัยก่อนนี้ และดำเนินการอยู่เช่นนี้แหละ ผมจึงบอกว่ารากฐานที่มามันยังกระจัดกระจายกันอยู่ เราจะรวมกันทันทีทันใดเป็นสภาไฟฟ้าก้าวหน้าดังที่ท่านสมาชิกเรียนมานั้นก็ยังจะต้องรอหาโอกาสข้างหน้าต่อไปที่พอจะทำได้ ในเรื่องรายได้ของพนักงานที่ท่านบอกว่านี่น่ะเป็นภาระของรัฐบาล ระวังเถอะเขาจะแห่มาร้องท่านอีก อ้ายที่โน่นกินอยู่ ๑ ยูนิต ที่นี่กิน ๒ ยูนิต นี่ทำอย่างไร ก็นี่เป็นภาระที่ผมรับทราบอยู่แล้วและก็หนักใจจริงอย่างคุณโต๊ะว่าเหมือนกัน แล้วก็กำลังพิจารณาอยู่ แต่เราก็เห็นช่องทางอยู่แล้วที่จะดำเนินการไปได้เราคิดดูโดยง่ายๆ ดังนี้ก็แล้วกันว่า คนที่เขาออกจากราชการน่ะ เขาก็มีบำเหน็จบำนาญติดตัวมา มาทำทางองค์การนี้ก็รับเงินเดือนอีกส่วนหนึ่งเมื่อบวกกันแล้วก็ขยับขยายมันก็อาจจะพอเท่ากันได้ แต่เรื่องนี้ต้องเป็นเรื่องรายละเอียด

ผมก็รู้สึกว่ารัฐบาลขอรับภาระหนักใจนี้มาแต่ผู้เดียว แล้วก็ขอให้ท่านสมาชิกคอยท้วงติงเอาเป็นการควบคุมก็จะเป็นการได้ และนอกจากนี้อีกท่านยังได้กล่าวว่าจะให้เทศบาลคุมบ้าง โดยอาเทศบาลคุมบ้างมันถึงจะถึงมือประชาชนหรือจะถึงจิตใจประชาชนเป็นการควบคุมโดยใกล้ชิดในเรื่องนี้ผมก็รู้สึกว่าเท่าที่เราจัดการเป็นองค์การไฟฟ้านครหลวงขึ้นมานี้ ประชาชนควบคุมโดยใกล้ชิดได้เหมือนกัน แล้วได้อย่างดีด้วย คือบรรดาท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ในรัฐสภานี้แหละสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ควบคุมตรงได้เลยทีเดียวแหละ และเสียงดีเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิและเป็นคนที่ประชาชนเขาเลือกมาแล้ว คุมได้โดยตรง ไม่ต้องไปรอเทศบาล ไม่ต้องไปรอนาย ก. นาย ข. ละ ท่านทั้งหลายนี้ควบคุมเขาและคุมได้ตรงเลย ไม่ห่างไกลเลย ใกล้ชิดที่สุด เพราะฉะนั้น ในเรื่องนี้ผมจึงเห็นว่าเป็นการที่ไม่ไกลนัก ในเรื่องภาระกู้ยืมเงินทุนอะไรต่าง ๆ นั้น เป็นเรื่องที่ผมรู้สึกว่าท่านยังพิจารณาไม่ครบถ้วน เพราะทุนของรัฐบาลก็หมายความว่ารัฐบาลตัดตั้งแต่บัดนี้ยกขึ้นเป็นองค์การเป็นทุนไป ต่อไปก็ไม่มีแล้วในการตั้งงบประมาณเป็นดังนั้น ส่วนที่เขาจะกู้จะยืมก็เป็นเรื่องององค์การ เขากู้เขายืมเขาดำเนินกิจการไป รัฐบาลจะได้ไม่ต้องรับภาระสภานี้จะไม่ต้องรับภาระว่าไปกู้ไปยืม เข้าไปค้ำประกันเขาหรืออะไรอย่างนี้เป็นของกององค์การเขาไปทำ ผมว่าก็ดีอยู่แล้ว เราตัดภาระไปเสียได้ นี่ผมว่าเป็นดังนี้แหละ ส่วนเรื่องโทษที่ท่านว่ามานั้นเป็นการต่อรองกันอยู่บ้างในเรื่องว่าโทษมันหนักไป สร้างบางขวางกว้างใหญ่จะเอาไล่ไว้ให้เยอะอย่างนั้นหรือ ก็ไม่ปรารถนาดังนั้น การที่ทำดังนั้นก็เพื่อว่าจะเป็นการส่งเสริมให้กิจการนี้ดำเนินไปด้วยดีเรื่องยกเสาของสายเท่านั้นแหละ บางทีต้องเข้าไปที่เอกชนบ้าง และก็ต่อไปนี้ไฟฟ้าแรงสูงนะสายที่สูงที่สุดที่ส่งมาจากไฟฟ้ายันฮีนี้มีอันตรายมาก ถ้าเกิดชอร์ตขึ้น เกิดขัดข้องขึ้นแล้วเจ้าหน้าที่เข้าไปทำไม่ได้ทันทีแล้วละก็เป็นอันตรายอย่างใหญ่หลวง เพราะว่าสายทองแดงตั้งเท่า ๆ แขนกำลังไฟฟ้าไหลมาเป็นจำนวนมากมาย ถ้าพรึบพรับขึ้นอาจจะไหม้ได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ทำไม่ได้ทันท่วงที เพราะฉะนั้นจึงกำหนดไว้ว่าให้เจ้าหน้าที่นั้นได้มีอภิสิทธิ์บ้าง พอสมควร ในการไปแก้ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ท่านบอกว่าถ้าจะเอาเป็นว่าแจ้งล่วงหน้า มีเป็นเอกสารหรืออะไร ผมว่าเป็นขั้นรายละเอียดที่เราจะไปต่อรองกันได้ในชั้นกรรมาธิการ ผมนึกว่าเรามาพิจารณากันถึงหลักการว่าไฟฟ้าวัดเลียบกับสามเสนนี้จะรวมกันเป็นอันเดียวกันเพื่อประโยชน์ของประชาชนจะดีหรือไม่ผมก็หวังว่าสภานี้คงจะได้พิจารณาด้วยความเห็นใจในหลักใหญ่ ส่วนรายละเอียดขอไว้ไปพูดกันเป็นที่เราพอพูดกันได้

นางอรพิน ไชยกาล (อุบลราชธานี): ดิฉันไม่เห็นด้วยในการที่รัฐบาลจะตั้งองค์การไฟฟ้าขึ้น และโดยเฉพาะถ้าเผื่อไม่ตั้งองค์การไฟฟ้าอันนี้ขึ้น กองไฟฟ้าหลวงก็ดี ไฟฟ้าสามเสนก็ดี ไฟฟ้าวัดเลียบก็ดี มีความสามารถหรือมีภาระที่จะรับพลังงานจากไฟฟ้ายันฮีได้ไหม หรือว่าต้องตั้งองค์การขึ้นเสียก่อนจึงจะรับพลังงานของไฟฟ้ายันฮีได้ ท่านประธานที่เคารพ แล้วโดยเฉพาะ ดิฉันอยากจะกราบเรียนให้รัฐบาลนี้ให้ได้ทราบด้วยว่า เวลานี้ประชาชนเขากำลังวิพากษ์วิจารณ์กันว่า รัฐบาลนี้กำลังจะตั้งองค์กินขึ้นอีกองค์หนึ่ง คือแต่ก่อนนั้นมีองค์การหลายองค์การ เวลานี้จะตั้งองค์กินคือองค์กินไฟฟ้าขึ้นอีก ท่านประธานที่เคารพ ได้โปรดรับทราบไว้ด้วย แล้วตามที่ผู้แทนจังหวัดสุพรรณได้กล่าวขอความร่วมมือจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติทั้งหลายซึ่งนั่งอยู่ในที่นี้ว่ารัฐบาลนี้พยายามจะทำงานตามมติของมหาชน สาธารณูปโภคต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ในขณะนี้นั้น บางทีขาดตกบกพร่องไม่สมบูรณ์ รัฐบาลนี้จะพยายามช่วย จะพยายามทำ เพราะฉะนั้นให้ท่านสมาชิกผู้แทนผู้มีเกียรติทั้งหลายให้ความร่วมมือ เป็นต้นว่าการไฟฟ้าก็ดี การประปาก็ดี และการสาธารณสุขอะไรต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค ความจริงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดที่นั่งอยู่ในสถาบันอันมีเกียรติก็ยินดีที่จะสนับสนุนและพร้อมที่จะให้งบประมาณแก่รัฐบาลในการที่จะช่วยเหลือราษฎรทุกด้านทุกกระทรวงทบวงกรม ไม่มีใครขัดข้อง แต่ประเด็นที่เถียงกันนั้น ท่านประธานที่เคารพ มันเพียงผิดประเด็น ท่านฝ่ายรัฐบาลว่าผู้แทนราษฎรไม่ร่วม ไม่ใช่ฝ่ายค้าน หรือฝ่ายที่ตรงกันข้ามกับรัฐบาลนั้นแสดงความคิดเห็นให้รัฐบาลได้ทราบว่าให้ได้รับทราบว่าประชาชนไม่ต้องการให้รัฐบาลตั้งเป็นองค์การต่างหาก ส่วนที่จะให้มีกองไฟฟ้าหลวงอย่างเดิมหรือกรมโยธาเทศบาลนั้นก็คงให้เป็นไปอย่างเดิม แล้วถ้ารัฐบาลจะสนับสนุนให้กิจการนี้ใหญ่โตไปอย่างไร รัฐบาลนี้ก็ให้ทุนแก่กองไฟฟ้าหลวงหรือกรมโยธาเทศบาลไป กิจการนั้นก็คงจะดำเนินไปโดยสะดวก ไม่ใช่ว่าถ้ายังเป็นของกรมโยธาเทศบาลอยู่หรือยังเป็นการไฟฟ้ากรุงเทพฯ อยู่ละก็จะดำเนินงานนั้นไปโดยไม่สะดวก ถ้าอย่างนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้กรุณาชี้แจงให้ดิฉันทราบด้วย หรือให้ที่ประชุมนี้ทราบด้วย เพราะดิฉันยังไม่เข้าใจชัดเจนว่าถ้ายังเป็นของกรมโยธาเทศบาลอยู่หรือยังเป็นการไฟฟ้าหลวงกรุงเทพฯ อยู่ละก็จะดำเนินการให้ความสะดวกให้ราคาไฟฟ้าถูกแก่ประชาชนไม่ได้ แต่ถ้าเป็นองค์การขึ้นเมื่อไร

ละกิจการของรัฐบาลจะสะดวก เรื่องนี้ดิฉันสงสัย เพราะฉะนั้นใคร่โปรดชี้แจงด้วย ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวว่า ถ้าเอาทั้งสองแห่งนี้มารวมกันเข้าละก็ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ก็จะไม่หมดเปลือง คุณโต๊ะ ได้เรียนถามแล้วเมื่อกี้นี้ว่าคนเหล่านี้ท่านจะปลดออกอย่างนั้นหรือ ในนี้ก็บอกไว้ชัดเจนว่าเงินเดือนที่ได้รับนั้นคงไม่น้อยกว่าเดิม เพราะฉะนั้นคนงานต่าง ๆ ก็คงจะมีหน้าที่บริหารครบสมบูรณ์อย่างเก่า เพราะถ้าจะตัดคนใดคนหนึ่งออกแล้วงานนั้นจะดำเนินไปได้อย่างไร เพราะฉะนั้นในเรื่องที่ค่าใช้จ่ายจะลดน้อยถอยลงนั้นเห็นจะเป็นไปไม่ได้ โดยเฉพาะดิฉันอยากจะกราบเรียนตามที่ผู้แทนสุพรรณว่าอยากจะให้รัฐบาลได้ลองทำเสียก่อน ดิฉันไม่เห็นด้วยในการที่รัฐบาลจะมาใช้หยาดเหงื่อของราษฎรเป็นเครื่องทดลอง ถ้าเห็นว่ามันจะมีประโยชน์จริง ๆ นำความสมบูรณ์พูนสุขให้แก่ประชาชน ในการที่จะตั้งองค์การนี้แล้วละก็ฝ่ายค้านก็ยินดีที่จะสนับสนุนทันที ไม่จำเป็นจะต้องมีการทดลองเสียก่อน ท่านประธานที่เคารพ แล้วก็เป็นที่รู้กันทั่วไปว่าองค์การของรัฐบาล ขอประทานโทษไม่ใช่แต่รัฐบาลนี้ รัฐบาลเก่า ๆ มาก็เช่นเดียวกัน ถ้าตั้งเป็นองค์การเมื่อไรละก็เป็นที่ทราบกันว่าการกินการโกงการคอร์รัปชั่นอะไรต่าง ๆ เต็มไปหมดในองค์การนั้น และถ้าเป็นองค์การเมื่อไร ผู้แทนเชียงใหม่ก็ได้เรียนแล้วว่าเงินที่ได้นี้ต้องเป็นเงินปันผล แทนที่รัฐบาลให้เงินมาลงทุนผลกำไรที่ได้ หรือรายได้ทั้งหลายนั้นแทนที่จะเข้าไปสู่งบประมาณแผ่นดินให้มากตามสมควรที่จะได้ กลับเป็นเงินปันผลของเจ้าพนักงานต่าง ๆ ในองค์การนั้น แล้วเงินปันผลนั้นถ้ามันไปสู่พนักงานผู้น้อยซึ่งได้ทำงานหนักนั้นผู้แทนราษฎรก็คงพอใจ แต่มันเป็นของผู้ใหญ่ละมากกว่าผู้ของผู้มีอำนาจในองค์การนั้น ท่านประธานที่เคารพ แต่ถ้ากิจการของไฟฟ้านี้เป็นของกรมโยธาเทศบาลหรือเป็นของการไฟฟ้าหลวงอยู่อย่างทุกวันนี้เงินปันผลก็ไม่จำเป็นจะต้องจ่ายให้เจ้าหน้าที่ก็ให้เงินเดือนที่ได้รับก็ให้ตามวิชาความรู้และความสามารถของบุคคลนั้น ๆ แต่ละคนไม่จำเป็นต้องเอาเงินรายได้ซึ่งลงทุนด้วยหยาดเหงื่อของราษฎรนี้ไปปันผลให้แก่ผู้มีอำนาจ ท่านประธานที่เคารพ ที่บอกว่ารัฐบาลนี้จำเป็นจะต้องเตรียมพร้อมเพื่อจะรับไฟฟ้าเขื่อนยันฮี อันนี้ดิฉันก็ได้กราบเรียนถามแล้ว ถ้าเป็นการไฟฟ้าหลวงอยู่ทุกวันนี้ก็แปลว่ารับพลังงานของยันฮีไม่ได้อย่างนั้นหรือ ท่านประธาน สมมติว่าสายไฟฟ้า ขอประทานโทษ ดิฉันไม่เข้าใจ สมมติว่าสายไฟฟ้าเวลานี้สายมันเล็ก กำลังที่จะผ่านมันแรงมาก ท่านว่าเปลี่ยนสายไปเสียซิ ท่านประธาน

ไม่ใช่ว่าเป็นองค์การแล้วจึงจะรับกำลังแรงของยันอีได้ อันนี้ดิฉันไม่เข้าใจจึงขอเรียนซักถาม ดิฉันขออนุโมทนาด้วยในการที่รัฐบาลจะได้เตรียมพร้อมเพื่อสาธารณูปโภคของราษฎร ดิฉันได้เคยเห็นตัวอย่างมาแล้วว่าเมื่อตั้งเป็นองค์การนั้นนอกจากเงินที่จะให้บังผลแก่เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์การแล้วองค์การมักจะใช้อำนาจโดยรัฐบาลก็ดีหรือผู้แทนราษฎรก็ดีควบคุมไม่ถึง องค์การนั้นได้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย ยกตัวอย่างเช่นโรงงานบุหรี่ทุกวันนี้แหละ ไม่ใช่องค์การละ ท่านประธานที่เคารพ องค์การยาสูบเหล่านี้เป็นต้น องค์การได้ใช้อำนาจจ่ายเงินขององค์การโดยผู้แทนราษฎรไม่ได้ควบคุมไปถึงหรือประชาชนควบคุมไม่ถึงเป็นต้น เช่นองค์การได้จ่ายเงินซื้อรถยนต์ให้แก่รัฐมนตรีบางคนหรือให้แก่ผู้มีอำนาจบางคนในรัฐบาลนั้น รถยนต์คันหนึ่งเป็นเรือนแสน องค์การหรือโรงงานนั้นก็ได้ใช้อำนาจจ่ายเงินเหล่านั้นไป แทนที่เงินจำนวนนี้จะเข้ามาสู่รัฐบาลเพื่อให้ไปถึงมือราษฎร พวกชาวไร่ชาวนาคนยากคนจนและกลับเป็นของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทั้งหลายในองค์การนั้น ๆ เสีย และองค์การนั้น ๆ ก็ต้องประจบประแจงข้าวนายของตนเพื่อให้กิจการของตนได้ดำเนินไปโดยสะดวก ท่านประธานที่เคารพทราบไหม แม้แต่หัวหน้าแผนกก็มีรถยนต์ใช้อย่างหรูหรา เงินเดือนจำนวนเท่าไร ถ้ากิจการนั้นเป็นองค์การขึ้นเมื่อใดเงินของชาติต้องสูญเสียไปแล้วเงินจำนวนนี้ไม่ใช่องค์การไปหามาต่างหาก แต่เป็นหยาดเหงื่อของราษฎรคือภาษีอากรของราษฎรซึ่งเราจะไปตั้งอยู่เดี๋ยวนี้ แล้วเสร็จแล้วท่านรัฐมนตรีบอกว่าต่อไปเมื่อเป็นองค์การแล้วการจะกู้จะยืมเงินหรือการจะลงทุนต่อไปก็เป็นหน้าที่ขององค์การเขาจะกู้จะยืมของเขาเองใช้เองอย่างนี้เป็นต้น แต่ว่าการที่จะไปตั้งนี้สมมติว่าท่านมีอำนาจที่จะทำได้อย่างนั้นเวลาที่จะตั้งนี้ก็เป็นเงินของราษฎรใช่ไหม ท่านประธาน แล้วทำขึ้นเพื่อราษฎรใช่ไหม เพื่อรายได้ที่ได้จากราษฎรไปเป็นของรัฐแล้วรัฐจ่ายไปเพื่อประโยชน์สุขของราษฎรใช่ไหม เพราะฉะนั้นจะไปแยกแยะออกอย่างนี้ดิฉันคิดว่าไม่ถูกเหมือนกัน ท่านประธาน เพราะฉะนั้นดิฉันจึงไม่เห็นด้วยและไม่อยากให้รัฐบาลนี้โดยเฉพาะรัฐบาลซึ่งนำโดย ฯ พณ ฯ พลเอก ถนอม ฯ นี้ได้เสียชื่อไปอีกในเรื่องหนึ่งอย่างที่เขาเรียกว่าเป็นองค์กิน เวลานี้ก็เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วเช่นองค์การน้ำตาลไทยเป็นต้น ก็ได้ยินข่าวว่าเขาจะเปิดอภิปรายรัฐมนตรีของกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้กล่าวว่าเป็นเรื่องเล็ก ประเดี๋ยวตั้งองค์การนี้ขึ้นมาอีกมีการโกงการกินอีก ประเดี๋ยวก็จะว่าเป็นเรื่องเล็กอีก ถ้าเรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องเล็กเรื่อง

การโกงการกินเป็นเรื่องเล็กแล้ว ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลจะอยู่ได้อย่างไร ประชาชนจะอยู่ได้อย่างไร คนยากคนจนข้าราชการผู้น้อยไปทำผิดนิดผิดหน่อยต้องถูกไล่ออกจากราชการ แต่บรรดาข้าราชการการเมืองชั้นใหญ่ๆ โตๆ ทั้งหลายไปทำความผิดหรือไปทำให้ทรัพย์สินของชาติต้องสูญเสียไปเป็นเรื่องเล็ก อย่าให้มันมีอีกเลย ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นดิฉันไม่เห็นด้วยในการที่รัฐบาลจะตั้งองค์การอันนี้อีก จะทำให้การกินการโกงการคอร์รัปชั่นมีมากมายขึ้นอีก ซึ่งเป็นความเดือดร้อนของราษฎร ดิฉันไม่อยากให้รัฐบาลเอาหยาดเหงื่อของราษฎรไปเป็นเครื่องทดลอง

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชัยนาท): ผมเห็นว่าอภิปรายมาตั้งชั่วโมงเศษแล้ว ผมขอให้สภานี้ปิดอภิปราย ว่าสมควรจะรับหลักการหรือไม่

(มีสมาชิกรับรอง)

นายกลิ่น ปลั่งนิล (อุบลราชธานี): ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิดการอภิปรายต่อไป

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ต่อนี้ไปข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่า สมควรจะเปิดอภิปรายหรือปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไปโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เป็นอันว่าปิดอภิปราย

ต่อนี้ไปข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะรับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่งคณะกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พลโทประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: มีจำนวนเท่าไร

พลโทประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): มีจำนวน ๙ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน ๙ นาย

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องใหญ่ ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ๑๑ นาย ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีใครรับรองบ้างเล่า

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรส่งคณะกรรมาธิการวิสามัญ มีจำนวน ๙ นาย รัฐบาลขอเสนอเท่าไร

พลโทประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): รัฐบาลขอเสนอ ๔ นาย ส่งให้สมาชิก ๕ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมเห็นอนุมัติ เสนอได้

พลโทประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอ ๑. พลโทประภาส จารุเสถียร ๒. หลวงอรรถปรีชาชนูปการ ๓. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ หลวงสัมฤทธิ์วิศวกรรม

นายทนง นิยมะสินธุ (นนทบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเพิ่ม อุปรมัย

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสว่าง แก้ววิจิตร (นครปฐม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ หลวงอรรถพิศาล

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสาคร กลิ่นผกา (พังงา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พลโท ชิต มั่นศิลป์ สินาดโยธารักษ์

พลโท ชิต มั่นศิลป์ สินาดโยธารักษ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอถอน

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองหยด จิตตะวีระ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่

(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอปิดการเสนอชื่อ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอปิดการเสนอชื่อแล้ว ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อท่านกรรมาธิการ ๑. พลโทประภาส จารุเสถียร ๒. หลวงอรรถปรีชาชนูปการ ๓. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๔. หลวงสัมฤทธิ์วิศวกรรม ๕. นายน้อม อุปรมัย ๖. หลวงอรรถพรพิศาล ๗. นายทองหยด จิตตะวีระ ๘. นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่ ๙. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติภายในกี่วัน

พลโทประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: รัฐบาลเสนอขอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอประทาน เพราะเป็นเรื่องใหญ่ ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๕ วันเถอะท่านรัฐมนตรี ๓ วันดูจะเร็วเกินไป วันนี้ก็พฤหัสบดี, ศุกร์, เสาร์ วันเสาร์ก็หมดแล้ว ข้าพเจ้าเสนอขอแปรญัตติภายใน ๕ วัน ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย คือมีอยู่ ๒ ญัตติ คือว่ารัฐบาลขอเสนอ ๓ วัน ท่านผู้หนึ่ง คุณทองดี ขอเสนอ ๕ วันเวลาแปรญัตติ เพราะฉะนั้นขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย จะเอาอย่างไหน ท่านผู้ใดเห็นสมควรแปรญัตติภายใน ๕ วัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรแปรญัตติภายใน ๓ วัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าแปรญัตติภายใน ๓ วัน ขอพักการประชุมชั่วคราว เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

พักประชุมเวลา ๑๒.๓๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้วข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป การประชุมค้างมาจากตอนเช้าต่อไปนี้พิจารณาในหมายเลข ๔ ข้อย่อย ๒ คือร่างพระราชบัญญัติเงินตรา คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินตรา

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยเงินตราเท่าที่ใช้กันมาในระยะเวลา ๓๐ ปีเศษแล้วนั้น มีจำนวนมากมายหลายสิบฉบับ ตัวบทในพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา และกฎกระทรวง มีทั้งหลักจัดการเงินตราระบบถาวรอันเป็นอยู่แต่ดั้งเดิม แต่ถูกระงับการใช้บังคับไปโดยปริยายกับยังมีหลักจัดการเงินตราในระบบชั่วคราวใช้บังคับแทน เป็นการสับสนปะปนกันอยู่ และกระจัดกระจายไม่เป็นหมวดหมู่ เมื่อในปัจจุบันนี้ก็เป็นที่รับรองและได้ใช้หลักจัดการเงินตราระบบชั่วคราว ซึ่งมีการต่ออายุกันตลอดมากว่า ๑๕ ปีแล้วเช่นนั้น จึงสมควรที่จะได้ปรับปรุงตัวบทกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราวโดยแก้ไขเล็กน้อย เพื่อใช้ถาวรสืบไปโดยไม่ต้องมีการต่ออายุกันเป็นคราว ๆ เช่นแต่ก่อน.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ....

....

....

....

....

....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินตรา

....

....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. . . . ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑

(๒) พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๓

(๓) พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

(๔) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๕) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒

(๖) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๓

(๗) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๔

(๘) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๙) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๑๐) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๗

(๑๑) พระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ซื้อหรือขายทันที" หมายความว่า ซื้อหรือขายโดยโอนทางโทรเลข

"หลักทรัพย์ต่างประเทศ" หมายความว่า หลักทรัพย์ของรัฐบาลต่างประเทศ หรือของทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ

"อัตราเผื่อเหลือเผื่อขาด" หมายความว่า ความยิ่งหย่อนแห่งน้ำหนักและเนื้อโลหะของเหรียญกษาปณ์จากอัตราที่กำหนด

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
เงินตราและหน่วยของเงินตรา

มาตรา ๖ เงินตรา ได้แก่ เหรียญกษาปณ์และธนบัตร

มาตรา ๗ หน่วยของเงินตราเรียกว่า "บาท" หนึ่งบาทแบ่งเป็นหนึ่งร้อยสตางค์

คำว่า "บาท" นั้น จะใช้เครื่องหมาย "บ" แทนก็ได้

มาตรา ๘ การกำหนดค่าเสมอภาคของบาท ให้กำหนดโดยเทียบน้ำหนักของทองคำบริสุทธิ์

เมื่อเห็นสมควรกำหนดค่าเสมอภาคของบาทหรือเปลี่ยนแปลงค่าเสมอภาคของบาทให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ จำหน่าย ใช้ หรือออกใช้ซึ่งวัตถุหรือเครื่องหมายใดๆ แทนเงินตรา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐ ให้กระทรวงการคลังจัดทำและนำออกใช้ ซึ่งเหรียญกษาปณ์

ชนิด ราคา โลหะ อัตราเนื้อโลหะ น้ำหนัก ขนาด ลวดลาย และลักษณะอื่นๆ (ถ้ามี) ของเหรียญกษาปณ์รวมทั้งอัตราเผื่อเหลือเผื่อขาด ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ เหรียญกษาปณ์เป็นเงินชำระหนี้ได้ตามกฎหมายไม่เกินจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ เหรียญกษาปณ์ชำรุดไม่เป็นเงินชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย

เหรียญกษาปณ์ต่อไปนี้เป็นเหรียญกษาปณ์ชำรุด

(๑) เหรียญกษาปณ์ที่ถูกตัด หรือถูกตอกหรือตีหรือกระทำด้วยประการใดๆ ให้บุบสลาย หรือชำรุดจนเสียรูปหรือเปลี่ยนแปลงในดุลภาค หรือทำให้น้ำหนักลดลง หรือ

(๒) เหรียญกษาปณ์ที่มีน้ำหนักลดลงเพราะสึกหรอไปตามธรรมดาจนเกินกว่าสองเท่าครึ่งของอัตราเผื่อเหลือเผื่อขาด

มาตรา ๑๓ ให้กระทรวงการคลังรับแลกเปลี่ยนเหรียญกษาปณ์ ชำรุดตามมาตรา ๑๒ (๒)

มาตรา ๑๔ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดทำ จัดการ และนำออกใช้ซึ่งธนบัตรของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ต่อไป

ให้รัฐมนตรีประกาศ ชนิด ราคา สี ขนาด และลักษณะอื่น ๆ ของธนบัตร ที่จะออกใช้ในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ในกรณีที่จะนำออกใช้ ซึ่งธนบัตรถอนคืน

มาตรา ๑๕ ธนบัตรเป็นเงินชำระหนี้ได้ตามกฎหมายโดยไม่จำกัดจำนวน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้นำออกใช้ซึ่งธนบัตร เว้นแต่เป็นการแลกเปลี่ยนทันทีกับ

(๑) ธนบัตรที่นำออกใช้ไปก่อนแล้ว ซึ่งถอนคืนจากธนบัตรออกใช้ หรือ

(๒) สินทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีค่าเท่ากัน และระบุไว้ในมาตรา ๓๐ ซึ่งจะต้องรับขึ้นบัญชีทุนสำรองเงินตราที่รักษาไว้ตามมาตรา ๒๖

ธนบัตรได้ชื่อว่าออกใช้นับแต่เวลาที่นำออกใช้และก่อนถอนคืน

มาตรา ๑๗ ธนบัตรที่ถอนคืนจากธนบัตรออกใช้จะเลิกใช้และทำลายเสียหรือจะเก็บไว้ และนำออกใช้อีกก็ได้

มาตรา ๑๘ ธนบัตรชำรุดไม่เป็นเงินชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย

ธนบัตรต่อไปนี้ เป็นธนบัตรชำรุด

(๑) ธนบัตรครึ่งฉบับ คือครึ่งหนึ่งของธนบัตรซึ่งได้ถูกแยกตรงกลางหรือใกล้กับกลางเป็นสองส่วนตามยืน

(๒) ธนบัตรต่อท่อนผิด คือ ธนบัตรซึ่งมีส่วนของธนบัตรฉบับอื่นมาต่อเข้าเป็นฉบับเดียวกัน หรือ

(๓) ธนบัตรขาดวิ่นหรือลบเลือน คือธนบัตรซึ่งส่วนหนึ่งขาดหายหรือมีเหตุที่ทำให้อ่านข้อความหรือตัวเลขไม่ได้ความ

มาตรา ๑๙ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับแลกเปลี่ยนธนบัตรชำรุดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจถอนคืนธนบัตรออกใช้ ชนิดและราคาใด ๆ โดยให้นำมาแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นได้

การถอนคืนธนบัตรออกใช้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในประกาศถอนคืนธนบัตรออกใช้อย่างน้อยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

(๑) ชนิดและราคาของธนบัตรที่ถอนคืน

(๒) ระยะเวลาให้นำส่งธนบัตรที่ถอนคืนซึ่งต้องกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) พนักงานเจ้าหน้าที่และสถานที่รับธนบัตรที่ถอนคืน

มาตรา ๒๑ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้กำหนดให้นำส่งธนบัตรที่ถอนคืนตามความในมาตรา ๒๐ บรรดาธนบัตรที่รัฐมนตรีประกาศถอนคืนไม่เป็นธนบัตรที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย แต่ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นได้ภายในสองปี นับแต่วันที่ธนบัตรถอนคืนตกเป็นธนบัตรที่ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมาย

มาตรา ๒๒ บรรดาธนบัตรที่ตกเป็นธนบัตรที่ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมายตามความในมาตรา ๒๑ ซึ่งมิได้นำมาแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นภายในเวลาที่กำหนดให้นำมาแลกเปลี่ยนได้ ให้ถือว่าเป็นธนบัตรที่ถอนคืนแล้วจากธนบัตรออกใช้ และจะโอนสินทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่งที่มีค่าเท่ากันซึ่งถือไว้เป็นทุนสำรองเงินตราตามมาตรา ๒๖ ให้เป็นรายได้ของแผ่นดินก็ได้

หมวด ๒

การดำรงไว้ซึ่งค่าของบาท

มาตรา ๒๓ เมื่อได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาทแล้ว ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยซื้อหรือขายทันทีซึ่งดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ปอนด์สเตอร์ลิง หรือเงินตราต่างประเทศอื่นใดที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ตามที่ธนาคารพาณิชย์ในราชอาณาจักรจะเรียกให้ซื้อหรือขาย แต่การซื้อหรือขายคราวหนึ่ง ๆ ต้องไม่ต่ำกว่าสองแสนบาท

ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่จำต้องซื้อหรือขายทันทีตามความในวรรคก่อนในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เงินตราต่างประเทศนั้นมิใช่เป็นเงินตราที่พึงเปลี่ยนได้ หรือ

(๒) ในขณะที่ยังมีกฎหมายว่าด้วยการจำกัดการซื้อขายเงินปริวรรตต่างประเทศใช้บังคับอยู่

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ "เงินตราที่พึงเปลี่ยนได้" หมายความว่าเงินตราของประเทศที่รับปฏิบัติแล้วตามพันธะที่ตั้งไว้ตามหมวด ๘ แห่งข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

มาตรา ๒๔ เมื่อได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาทแล้ว การซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยกับธนาคารพาณิชย์นั้น

(๑) อัตราที่พึงใช้สำหรับการซื้อหรือขายต้องไม่ต่างไปจากค่าเสมอภาคของบาทเป็นจำนวนเกินกว่า ๑ ใน ๒ ของร้อยละหนึ่งของค่าเสมอภาคของบาท

(๒) ธนาคารแห่งประเทศไทยจะรับเงินส่วนลด หรือเรียกเก็บเงินไม่ว่าประเภทใดมิได้ เว้นแต่ค่าโทรเลขหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่นเนื่องในการซื้อหรือขายนั้น

มาตรา ๒๕ เมื่อได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาทแล้ว ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ใดซื้อหรือขายทันที ซึ่งเงินตราต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปจากค่าเสมอภาคของบาทเป็นจำนวนเกินกว่าร้อยละหนึ่งของค่าเสมอภาคนั้น เว้นแต่ในกรณีที่เงินตราต่างประเทศนั้นซื้อหรือขายกันในตลาดต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปจากค่าเสมอภาคสำหรับเงินตรานั้นเป็นจำนวนเกินกว่าร้อยละหนึ่งของค่าเสมอภาคนั้น

ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ใดรับเงินส่วนลดหรือเรียกเก็บเงินไม่ว่าประเภทใด เว้นแต่ค่าโทรเลขหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่นที่ต้องจ่ายเนื่องในการซื้อหรือขายนั้น

หมวด ๓
ทุนสำรองเงินตรา

มาตรา ๒๖ เพื่อดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพของเงินตรา ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรักษาทุนสำรองเงินตราไว้กองหนึ่งเรียกว่า "ทุนสำรองเงินตรา"

มาตรา ๒๗ บรรดาสินทรัพย์ที่มีอยู่ในทุนสำรองเงินตราซึ่งมีอยู่ก่อนและในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นทุนสำรองเงินตราตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ ทุนสำรองเงินตรานั้นให้กันไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากสินทรัพย์อื่น ๆ บรรดาที่เป็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๔ ห้ามมิให้จ่ายทุนสำรองเงินตรา เว้นแต่

(๑) ในขณะเดียวกันนั้นจะได้ถอนธนบัตรเป็นจำนวนเท่ากันคืนจากธนบัตรออกใช้ หรือ

(๒) ในขณะเดียวกันนั้นจะได้รับสินทรัพย์อย่างอื่นมีค่าเท่ากันขึ้นบัญชีเป็นทุนสำรองเงินตรา

การจ่ายทุนสำรองเงินตราดังกล่าวจะกระทำได้ต่อเมื่อได้มีคำสั่งของผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยหรือผู้แทนซึ่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยได้แต่งตั้งเพื่อการนี้โดยเฉพาะ

มาตรา ๓๐ ให้สินทรัพย์ดังต่อไปนี้เป็นสิ่งอันชอบด้วยกฎหมายที่จะประกอบขึ้นเป็นทุนสำรองเงินตรา คือ

(๑) ทองคำ

(๒) ดอลล่าร์สหรัฐอเมริกา ปอนด์สเตอร์ลิง หรือเงินตราต่างประเทศอื่นใดที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ทั้งนี้ ต้องเป็นรูปเงินฝากในธนาคารกลางหรือธนาคารพาณิชย์นอกราชอาณาจักร

(๓) หลักทรัพย์ต่างประเทศที่ใช้ต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงินตราต่างประเทศที่ระบุไว้ใน (๒)

(๔) หลักทรัพย์รัฐบาลไทย

(๕) ตั๋วเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยพึงซื้อหรือรับช่วงซื้อลดได้

(๖) สินทรัพย์ที่นำส่งสมทบกองทุนการเงินระหว่างประเทศที่เป็นทองคำ หรือดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

ทองคำ เงินตราต่างประเทศ และหลักทรัพย์ต่างประเทศที่มีอายุไถ่ถอนไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ฝากหรือซื้อ ซึ่งเป็นทุนสำรองเงินตรานั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจะต้องจัดดำรงไว้ให้มีค่ารวมกันทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของยอดธนบัตรออกใช้

มาตรา ๓๑ ราคาสินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรองเงินตรานั้น ให้ถือราคาโดยคำนวณดังต่อไปนี้

(๑) ทองคำ ตามค่าเสมอภาคของบาท

(๒) เงินตราต่างประเทศ ตามค่าเสมอภาคของเงินตรานั้น ๆ

(๓) หลักทรัพย์ต่างประเทศ ตามราคาตลาดที่เป็นอยู่เมื่อสิ้นปีที่ล่วงแล้วหรือถ้าเป็นหลักทรัพย์ที่ซื้อในระหว่างปี ตามราคาในเวลาที่ซื้อ และให้เปลี่ยนเป็นบาทตามค่าเสมอภาคของเงินตราต่างประเทศนั้น

(๔) หลักทรัพย์รัฐบาลไทย ตามราคาที่ซื้อหรือรับช่วงซื้อลดหรือตามราคาที่ตราไว้ แล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า

(๕) ตั๋วเงินตามราคาที่ซื้อหรือรับช่วงซื้อลดไว้

(๖) สินทรัพย์ที่นำส่งสมทบกองทุนการเงินระหว่างประเทศที่เป็นทองคำตามค่าเสมอภาคของบาท หรือที่เป็นดอลล่าร์สหรัฐอเมริกา ตามค่าเสมอภาคของเงินตรานั้น

ในระหว่างที่ยังไม่ได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาท ทองคำตาม (๑) และ (๖) นั้นให้ถือตามค่าของทองคำในอัตรา ๐.๐๔๔๔๓๓๕ กรัมทองคำบริสุทธิ์ต่อหนึ่งบาท

มาตรา ๓๒ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยตีราคาสินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรองเงินตราทุก ๆ ปี ไม่ช้ากว่าหกสิบวันนับแต่วันขึ้นปีใหม่

มาตรา ๓๓ ผลประโยชน์อันเกิดจากทุนสำรองเงินตราแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ธนบัตร

(๒) ค่าใช้จ่ายในการออกและจัดการธนบัตร

(๓) ค่าเสื่อมราคา หรือสูญไปซึ่งสินทรัพย์ที่ถือไว้ในทุนสำรองเงินตรา

เงินคงเหลือหลังจากการจ่ายที่กล่าวแล้ว ให้รับขึ้นบัญชีสำรองพิเศษไว้

ถ้าผลประโยชน์ที่เกิดในปีใดมีจำนวนไม่พอแก่การจ่ายที่กล่าวแล้ว ให้จ่ายเงินในบัญชีสำรองพิเศษ ชดใช้เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ทุนสำรองเงินตรามีค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง เพราะการตีราคาตามมาตรา ๓๒ หรือเพราะมีการเปลี่ยนแปลงค่าเสมอภาคของเงินตราต่างประเทศใด ๆ ที่ถือไว้ในทุนสำรองเงินตราอันเป็นเหตุให้มีผลกำไร หรือขาดทุน ผลกำไรหรือขาดทุนนั้นให้รับขึ้นหรือจ่ายจากบัญชีสำรองพิเศษตามความในมาตรา ๓๓ แล้วแต่กรณี ถ้ามีไม่พอจ่าย ก็ให้จ่ายรายได้ของแผ่นดินเท่าจำนวนที่ขาดอยู่นั้นไปใช้ทุนสำรองเงินตรา

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ธนาคารพาณิชย์ใดซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปจากอัตราที่กำหนดอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินสามเท่าของจำนวนเงินที่ซื้อหรือขายต่างไปจากอัตราที่กำหนดนั้น หรือเป็นเงินหนึ่งพันบาท แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่ากัน

. . . .

. . . .

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. . . . .

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินตรา

เหตุผล เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยเงินตราเท่าที่ใช้กันมาในระยะเวลา ๓๐ ปีเศษแล้วนั้นมีจำนวนมากมายหลายฉบับทั้งบทในพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกาและกฎกระทรวงมีทั้งหลักจัดการเงินตราระบบถาวรอันเป็นอยู่แต่ดั้งเดิม แต่ถูกระงับการใช้บังคับไปโดยปริยายกับยังมีหลักจัดการเงินตราในระบบชั่วคราวใช้บังคับแทน เป็นการสับสนปะปนกันอยู่ และกระจัดกระจายไม่เป็นหมวดหมู่ เมื่อในปัจจุบันนี้ก็ได้เป็นที่รับรองและได้ใช้หลักจัดการเงินตราระบบชั่วคราวซึ่งมีการต่ออายุกันตลอดมากว่า ๑๕ ปีแล้วเช่นนั้น จึงสมควรที่จะได้ปรับปรุงด้วยทกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราวโดยแก้ไขเล็กน้อย เพื่อใช้ถาวรสืบไปโดยไม่ต้องมีการต่ออายุกันเป็นคราว ๆ เช่นแต่ก่อน

กระผมขอประทานกราบเรียนในเรื่องกฎหมายเงินตรานี้ ท่านสมาชิกคงจำได้ว่าเราได้มีการต่ออายุกฎหมายว่าด้วยเงินตรานั้นหลายคราวด้วยกันเกือบจะเรียกได้ว่าถึงเกือบ ๑๐ คราวระบบเงินตรานี้เราได้เคยใช้พระราชบัญญัติระบบเงินตราฉบับถาวรมาแล้วเมื่อตอนสงครามและหลังสงครามนั้น สภาพเศรษฐกิจและการคลังของประเทศไทยก็ดีเศรษฐกิจของโลกก็ดีได้ผันแปรไปดังสภานี้ได้เคยทักท้วงต่อรัฐบาลมา

หลายครั้ง หลายคราวว่าการต่ออายุระบบเงินตรานี้เป็นการต่อกันไปชั่วคราวไม่มีระบบถาวร ไม่เป็นการสมควรที่จะต่อระบบกันเช่นนั้น เพราะบัดนี้เราได้เลิกจากระบบเงินตรามานานแล้ว ท่านสมาชิกคงจำได้ว่าเราได้มีระบบเงินตราชั่วคราว ระบบเงินตราในภาวะคับขัน ระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉินสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ว่าในบัดนี้รัฐบาลก็เห็นสมควรว่าเราควรจะได้ตราเป็นระบบถาวรเสียสักทีหนึ่ง เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็ได้ขออนุญาตต่อรัฐสภาต่ออายุไปเป็นเวลาไม่เกิน ๑ ปี และรัฐบาลก็ให้คำมั่นต่อสภานี้ว่าจะแก้ไขระบบเงินตราให้ใช้เป็นการถาวรตลอดไป เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอพระราชบัญญัติเงินตรานี้ขึ้นมา หลักการใหญ่ตามที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วนั้นเป็นเรื่องที่ว่ามีกฎหมายเกี่ยวกับเงินตรานี้มากมายหลายสิบฉบับ กระผมเชื่อว่าถ้าหากว่าท่านสมาชิกที่ไม่คุ้นเคยในเรื่องระบบเงินตราและกฎหมายเงินตรานี้แล้วจะไม่สามารถรู้โดยแน่ชัดว่ากฎหมายเงินตรานี้มีหลักอย่างไร ท่านจะต้องดูพระราชบัญญัติต้องดูพระราชกฤษฎีกา ต้องดูกฎกระทรวงหลายต่อหลายฉบับ กระผมคาดจะกราบเรียนได้ว่ามีหลายสิบฉบับซึ่งเป็นการยากที่จะดูแล้วนอกจากนี้เราก็ได้คิดเห็นกันว่าระบบเงินตราชั่วคราวที่เราใช้ไปนั้นก็มีหลักการใหญ่สมควรที่จะดำเนินเป็นหลักถาวรได้แล้ว เพราะว่าเราได้ใช้เป็นการทดลองและก็ได้ผลมาเป็นเวลาประมาณ ๑๕ ปีกว่าแล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอเป็นหลักการในเรื่องกฎหมายเงินตราถาวรนี้ขึ้นเพื่อประโยชน์ในการที่จะบริหารราชการเกี่ยวกับเรื่องการเงินตรานี้เป็นการถาวรต่อไป หลักใหญ่ที่ผมจะใคร่กราบเรียนเพื่อความสังเกตของท่านสมาชิกก็คือว่า เวลานี้เราเข้าอยู่ในเป็นสมาชิกกองทุนการเงินระหว่างประเทศซึ่งความมุ่งหมายของกองทุนการเงินระหว่างประเทศนี้ก็คือว่าจะให้เงินตราของแต่ละประเทศนั้นได้แลกเปลี่ยนกันได้โดยเสรีเหมือนอย่างก่อนสงคราม ท่านจะเห็นได้ว่าก่อนสงครามนั้น ท่านมีเงินบาทท่านจะแลกเป็นเงินปอนด์ ท่านจะแลกเป็นเงินดอลลาร์หรือเป็นเงินตราสกุลอื่นใดนั้น ท่านไปที่ธนาคารก็ขอแลกได้ทันทีไม่ต้องชักช้าไม่ต้องมีการขออนุญาตอย่างไรเลย แต่ครั้นเกิดสงครามขึ้นแล้วก็เกิดมีความขาดแคลนในเรื่องเงินตราต่างประเทศหลายประเทศอาจจะกราบเรียนได้ว่าเกือบทุกประเทศทั่วโลกเว้นแต่บางประเทศเท่านั้นได้มีการกำกัด มีข้อขัดข้องในเรื่องการที่จะใช้เงินตราต่างประเทศ กล่าวคือว่าพูดอย่างง่าย ๆ ก็คือว่ามีการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินซึ่งหมายความว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลมีเงินปอนด์อยู่ก็ดี มีเงินดอลลาร์ก็ดี การที่จะซื้อขายหรือใช้เงินตราต่าง

ประเทศเหล่านี้จะต้องขออนุญาตต่อรัฐบาลก่อน เรียกว่าเป็นการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เมื่อหลังสงครามมา เมื่อตั้งธนาคารโลกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศมาได้ ๑๐ กว่าปีแล้วเป็นปีที่ ๑๒ ในขณะนี้ ความมุ่งหวังของกองทุนการเงินระหว่างประเทศนั้นก็คือว่าอยากจะให้ทุกประเทศที่เป็นภาคีได้มีการแลกเปลี่ยนระบบเงินตราโดยเสรีแต่ละประเทศแลกเปลี่ยนกันได้ แต่ว่าในขณะนี้บางประเทศก็ทำได้ บางประเทศก็ยังทำไม่ได้ ประเทศไทยเราอยู่ในระบบซึ่งยังแลกเปลี่ยนเงินตราอันเสรียังไม่ได้ แต่ขอเรียนว่าในพระราชบัญญัติเงินตรานี้เราก็ได้วางบทบัญญัติเผื่อไว้ในโอกาสข้างหน้า หลักการอันนี้ก็คือว่าพาร์แวลู (Par-Value) เราจะต้องมีการกำหนดซึ่งเขาเรียกว่าค่าเสมอภาค ซึ่งเรียกว่าตามภาษาอังกฤษ เขาเรียกว่าพาร์แวลู (Par-Value) เรียกภาษาฝรั่งเศสปาร์ริเต้ (Parite) ถ้าหากว่าเรากำหนดค่าของเงินตรานี้แล้ว ก็หมายความถึงว่าเงินตราอันนี้เมื่อเรากำหนดค่านั้นไว้แล้วประเทศอื่น ๆ พ่อค้าประชาชนอาจจะแลกซื้อขายเงินได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ อัตรานี้ขณะนี้กราบเรียนได้ทันทีว่าเราไม่สามารถจะกำหนดได้ทันที และเราก็ได้มีการขอผ่อนผันและปรึกษากับกองทุนการเงินระหว่างประเทศว่าในขณะนี้เรายังทำไม่ได้ แต่ต่อไปข้างหน้าในโอกาสจะอำนวยเราจะทำ เพราะฉะนั้นในพระราชบัญญัติเงินตราจึงมีข้อบังคับเผื่อไว้ในประดาหลักการในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องกำหนดค่าเสมอภาคนั้นเป็นไปตามข้อตกลงและที่ใช้กันอยู่ในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และใช้บังคับแก่ภาคีสมาชิกโดยทั่วไป กระผมได้เคยฟังตั้งแต่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาในสภาก็ได้ฟัง ได้ยินข่าวจะเป็นที่น่ากังวลหรือเป็นที่น่าวิตกสองประการ ประการที่หนึ่งคือว่าเราอาจจะใช้เงินตราต่างประเทศสกุลอื่น นอกจากปอนด์สเตอร์ลิงกับดอลล่าร์นั้นเข้ามาเป็นทุนสำรอง การที่จะกำหนดเงินตราต่างประเทศของชาติอื่นเข้าเป็นทุนสำรองของเรานั้น โดยประเพณีที่เราปฏิบัติมา เราได้เคยใช้เงินปอนด์ เว้นแต่ทองคำซึ่งเราถือเป็นหลัก นั้นเป็นที่มาตรฐาน และเป็นที่รับรองกันอยู่โดยทั่วไป เงินปอนด์เราเคยใช้เป็นมาตรฐานอันสำคัญ เป็นทุนสำรองเราใช้ดอลล่าร์สหรัฐเป็นทุนสำรอง ทั้งนี้เพราะเหตุว่าเงินตราสองสกุลนี้เราได้ใช้มาเป็นเวลาช้านานแล้วประการหนึ่ง และนอกจากนี้การค้าที่ปฏิบัติกันอยู่ในทุกวันนี้ เราใช้เงินปอนด์และเงินดอลล่าร์เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งหมายความเงินปอนด์นี้หมายความว่าสามารถจะแลกเปลี่ยนเป็นเงินปอนด์ของประเทศอื่นหรือเงินตรา

ในประเทศอื่น ซึ่งอยู่ในกลุ่มจักรภพของประเทศอังกฤษได้ ส่วนสำหรับเงินดอลล่าร์นั้นจะแลกเปลี่ยนเงินตราชนิดใดนั้นไม่จำกัด เพราะฉะนั้นเขาเรียกว่าเงินดอลล่าร์นั้นเป็นเงินชนิดแข็งฮาร์ดเคอเรนซี (Hard Currency) ซึ่งตามภาษาฝรั่งเขาว่าเช่นนั้น เป็นระบบที่อยู่ในเงินแข็ง แต่ที่นี้เราก็ได้กำหนดไว้ว่าต่อไป เราอาจจะใช้เงินตราสกุลอื่น นอกจากสองสกุลนี้เป็นทุนสำรองก็ได้ ตัวอย่างเช่นว่า เราอาจจะมาใช้เงินแฟรงค์สวิสซึ่งเป็นเงินที่แข็งที่สุด เราอาจจะใช้เงินดอลล่าร์ของคานาดา ซึ่งเป็นเงินที่มีค่าเหนือกว่าดอลล่าร์ของสหรัฐอเมริกาอีก ในเวลานี้เราอาจจะใช้เงินมาร์คของเยอรมันซึ่งปรากฏว่าในเวลานี้มีค่าเท่าเงินแฟรงค์สวิสเหมือนกัน นี่เป็นเรื่องที่เราเผื่อๆ ไว้ในอนาคต เราจะใช้เงินเหล่านี้เป็นทุนสำรองได้หรือไม่ประการใดนั้น เกี่ยวกับเรื่องวิถีทางแห่งการค้า ถ้าหากว่าเรามีการติดต่อกับประเทศเหล่านั้นมาก เราก็อาจจะมีเงินเหล่านั้นมากพอที่จะใช้เป็นทุนสำรองได้ จะใคร่กราบเรียนท่านสมาชิกว่าอย่าได้วิตกว่าเราจะไปเอาเงินตราซึ่งอ่อนแอและไม่เข้มแข็งเข้ามาเป็นทุนสำรองนั้นย่อมไม่เป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะกระทำเช่นนั้น อีกประการหนึ่งก็คือเรื่องการรักษาค่าของเงินบาท ท่านจะเห็นได้ในพระราชบัญญัติเงินตราฉบับนี้เรากำหนดไว้ว่า ถ้าเป็นทองคำหรือเงินตราซึ่งเข้มแข็งนั้น อย่างน้อยต้องมี ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของธนบัตรออกใช้ อีก ๔๐ เปอร์เซ็นต์นั้นเราอาจจะใช้หลักทรัพย์ต่างๆ รวมทั้งตัวเงินในการค้าเข้ามาด้วย คำว่าตัวเงินในการค้านี้ ข้าพเจ้าคิดว่าบรรดาท่านสมาชิกก็คงเข้าใจเป็นส่วนมาก การที่เราใช้ตัวเงินในการค้านี้ก็เพื่อช่วยสนับสนุนในการค้าให้ได้ดำเนินการไปโดยสะดวก และเป็นการป้องกันความขาดแคลนของเงินบาทซึ่งร่ำร้องกันอยู่ในขณะนี้ ในขณะนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าบรรดาท่านสมาชิกซึ่งมีส่วนรู้เห็นในเรื่องการค้าอยู่บ้างก็มีเสียงร่ำร้องกันว่า เงินตราในตลาดเงินบาทในตลาดในขณะนี้มีการขาดแคลนอยู่มาก พ่อค้าไม่พอที่จะใช้ แต่ว่าเราจะปล่อยเงินบาทออกไปนั้นต้องมีประกันอันสมควร หลักการที่เราบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเงินตรานี้ กราบเรียนได้ว่าเป็นหลักการซึ่งเราปฏิบัติตามหลักการและที่ยึดถือกันในนานาประเทศทั่วไปทุกประเทศ เพราะฉะนั้นอาจจะมีข้อตำหนิว่า การที่จะเอาตัวเงินก็ดี หลักทรัพย์ก็ดี เข้ามานี้ ถ้ากล่าวถึงหลักการแล้วข้าพเจ้ากราบเรียนได้ว่าไม่ผิดหลักการ ท่านสมาชิกอาจจะตำหนิว่าการบริหารอาจจะไม่ดี อันนั้นเป็นเรื่องการบริหาร รัฐบาลนี้อาจจะรับรองต่อ

ท่านสมาชิกได้ว่า เรื่องเงินตรานั้นเป็นจิตใจสำคัญของประเทศ ประเทศจะอยู่จะเสียหายอยู่ที่ระบบเงินตรานี้เป็นข้อสำคัญ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าระบบเงินตราของเราไม่เข้มแข็ง ไม่ดีพอแล้วความล้มละเหลวในสถานเศรษฐกิจจะเกิดมีขึ้นโดยฉับพลันและโดยรวดเร็ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงกราบเรียนให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ทราบในข้อนี้ไว้ด้วย รัฐบาลเปิดโอกาสขอความเห็นของทุกท่านซึ่งมีความห่วงใยในเรื่องนี้ แต่ว่ารัฐบาลก็ยืนยันได้ว่า ในฝ่ายการด้านบริหารเกี่ยวกับเงินตราแล้ว ถือว่าเป็นนโยบายอันสำคัญเป็นชีวิตจิตใจและความเป็นอยู่ของประเทศและของรัฐ รัฐบาลนี้จะไม่ปล่อยปละละเลยซึ่งจะไม่กระทำการใด ๆ ให้ประเทศมีเงินตราอันเข้มแข็ง ขณะนี้กราบเรียนได้ว่าเงินตราของเรานี้ในสายตาของต่างประเทศเท่าที่ทราบและได้รับรายงานจากองค์การต่าง ๆ ของโลก องค์การอิสระก็ถือว่าเรามีความมั่นคงตามสมควร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอกราบเรียนท่านสมาชิกทั้งหลายท่านมีส่วนที่จะต้องรู้เห็นในเรื่องระบบเงินตรานี้ด้วย มีอะไรขอได้โปรดแสดงความเห็นความข้องใจและความเป็นห่วงหรือเสนออะไรแก้ไขนั้น รัฐบาลจะรับฟังด้วยความเคารพจากทุกท่าน

พันตรี ควง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ผมมีความเป็นห่วง เพราะว่าท่านรัฐมนตรีบอกว่าเป็นห่วงอะไรก็ขอให้ว่าไป ผมเป็นห่วงในการที่แก้ไขพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเราดูเฉพาะส่วนมาตราของพระราชบัญญัติว่าปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราแล้วเราก็น่าจะรับเถ้าดูเผิน ๆ แต่ทว่าถ้าเราจะดูในวิธีแก้ไขของพระราชบัญญัติระบบเงินตรานี้แล้วทำให้ผมมีความวิตกมาก โดยเหตุที่ว่า การแก้ไขแบบนี้จะเปิดโอกาสให้รัฐบาล หรือรัฐมนตรีคลังได้มีโอกาสที่จะออกธนบัตร หรือหมุนทุนสำรองนี้ได้สะดวกยิ่งขึ้น ถ้ารัฐมนตรีไม่ทำตามระเบียบการ เพราะฉะนั้น ผมขอเรียนชี้แจงว่าอย่างนี้ การที่เราจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควรจะแยกออกเป็น ๒ ประเภท ๒ ข้อ คือ ๑. บทที่จะใช้บังคับได้ตามมาตราต่าง ๆ นอกจากที่ระบุในมาตรา ๘,๒๓,๒๔,๒๕ แล้ว อันที่ ๒. บทที่จะใช้บังคับข้างหน้าตามข้อตกลงด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เมื่อเราแยกออกเป็น ๒ อย่างนี้แล้ว เราจะมาพิจารณาว่าบทบัญญัติที่จะใช้บังคับทันทีนั้น เป็นบทบัญญัติที่อยู่ในกฎหมายปัจจุบัน แต่ก็มีการแก้ไขเพิ่มเติม และแก้ไขเพิ่มเติมที่เป็นสารสำคัญนั้น เกี่ยวกับการออกธนบัตรและทุนสำรองเงินตรา ข้อต่อไปตามกฎหมายปัจจุบัน ธนาคารแห่งประเทศไทยออกธนบัตรได้ก็แต่โดยแลกเปลี่ยนกับ

ทองคำ ปอนด์สเตอร์ลิงหรือดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งจะต้องขึ้นบัญชีไว้ในเงินทุนสำรองเงินตราในทันทีที่ได้มีการแลกเปลี่ยน อนึ่ง ทรัพย์สินที่จะถือว่าเป็นเงินทุนสำรองเงินตรานั้น นอกจากทองคำ ปอนด์ ดอลลาร์แล้ว ก็มีแต่หลักทรัพย์ที่ไถ่ถอนคืนเป็นปอนด์หรือดอลลาร์เท่านั้น การบัญญัติให้ออกธนบัตรได้โดยแลกเปลี่ยนทองคำ ปอนด์ ดอลลาร์ นั้นเป็นหลักที่บัญญัติไว้เพื่อควบคุมการออกธนบัตรให้ออกใช้แต่เฉพาะเท่าที่จำเป็นในการค้า ไม่ใช่ออกพร่ำเพรื่อหรือตามอารมณ์ กล่าวคือ ปอนด์ ดอลลาร์หรือเงินตราต่างประเทศ อินเตอร์แนชั่นนัล เคอเรนซี่ (International Currency) และการค้าของประเทศไทยก็ใช้ปอนด์ อาจจะมีเหรียญฮ่องกงบ้าง หรือมิฉะนั้นก็ใช้ดอลลาร์ ฉะนั้นเมื่อออกธนบัตรได้โดยแลกเปลี่ยนกับปอนด์ ดอลลาร์ การออกธนบัตรจึงเป็นการออกเพื่อค้า ส่วนทองคำนั้นย่อมแลกเปลี่ยนเป็นปอนด์ ดอลลาร์ได้ทุกเมื่อ อนึ่ง ทุนสำรองเงินตรานั้นมีไว้เพื่อใช้ในการทำให้บาทมีราคาเป็นเงินตราต่างประเทศในระดับที่แน่นอนโดยวิธีจ่ายเงินทุนสำรองแลกเปลี่ยนกับธนบัตรเมื่อจำเป็น เมื่อเงินปอนด์เงินดอลลาร์เป็นเงินตราต่างประเทศและใช้ในการค้าของประเทศ จึงบัญญัติว่าทุนสำรองเงินตราต้องเป็นเงินปอนด์ หรือดอลลาร์หรือทองคำ จะได้จ่ายแลกเปลี่ยนกับธนบัตรเพื่อรักษาค่าของเงินบาทไว้เป็นปอนด์หรือดอลลาร์ แต่ร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๑๖ ประกอบกับมาตรา ๓๐ บัญญัติให้ออกธนบัตรได้โดยแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินประเภทอื่น ๆ อีกหลายประเภท แล้วให้ทรัพย์สินประเภทเหล่านั้นเป็นทุนสำรองเงินตราด้วย ต่อไปนี้จะพิจารณาหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ที่รัฐมนตรีชี้ เมื่อกี้นี้ว่า เราจะเอาหลักทรัพย์อื่นเข้าไปเป็นทุนสำรองเงินตราไทยนั้นมีอย่างไร ตามมาตรา ๓๐ วรรค ๑ นั้น คือเอาทองคำมาเป็นทุนสำรอง ข้อนี้เป็นไปตามกฎหมายปัจจุบันไม่มีปัญหาอะไร ดอลลาร์ ปอนด์ หรือเงินตราต่างประเทศอื่นใดที่รัฐมนตรีว่าเมื่อกี้นี้ที่กำหนดโดยกฎกระทรวงข้อนี้ก็เป็นไปตามกฎหมายปัจจุบัน ส่วนเงินตราอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวงนั้น โดยปกติก็ไม่ต้องกำหนด เพราะประเทศไทยต้องใช้ปอนด์และดอลลาร์เท่านั้น ไม่มีปัญหาที่จะไปเอาเงินตราอื่น เพราะเราถือหลักอันนี้เป็นเกณฑ์ มาตรา ๓๐ ในอนุมาตรา ๓ "หลักทรัพย์ต่างประเทศ ที่ใช้ต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงินตราต่างประเทศที่ระบุไว้ใน (๒)" ข้อนี้ก็เป็นไปตามกฎหมายปัจจุบัน ไม่มีปัญหาอะไรในอนุมาตรา ๔ หลักทรัพย์รัฐบาล ถ้าเป็นประเภทที่ไถ่ถอนคืนเป็นปอนด์หรือ

ดอลล่าร์ก็เป็นไปตามกฎหมายปัจจุบัน เมื่อครั้งรัฐบาลมนังคศิลาได้เลี่ยงกฎหมายนี้ ท่านรัฐมนตรีควรจะทราบ เพราะเป็นปลัดกระทรวง เลี่ยงอย่างไร มนังคศิลาได้ออกพันธบัตรซึ่งตามธรรมดาไถ่ถอนธนบัตรเป็นปอนด์หรือดอลล่าร์ ซึ่งตามธรรมดาพันธบัตรเหล่านี้ต้องขายในต่างประเทศ ถ้าขายในต่างประเทศแล้ว พันธบัตรเหล่านี้ก็เอามาเป็นสำรองได้ แต่นี่เปล่า คราวมนังคศิลาเขาทำอย่างไร เขาออกพันธบัตรในเมืองไทยนี้แล้ว แบงค์ชาติเป็นคนซื้อ แล้วเอาไอ้นี่ไปวางการันตีกับแบงค์ชาติ เพื่อออกธนบัตรมา เป็นเงินหมื่นๆ ล้านๆ นี่ถ้าข้าพเจ้าจำตัวเลขไม่ผิด เมื่อ ๒๔๙๔ ทำอย่างนี้ คือออกพันธบัตรในเมืองไทยแล้วไม่มีใครซื้อ แบงค์ชาติเป็นคนซื้อแล้วบอกว่าจะชำระไถ่ถอนเป็นดอลล่าร์ภายในเท่านั้นปี และก็เมื่อแบงค์ชาติซื้อไปแล้วรัฐบาลก็เอาพันธบัตรนั้นไปวางให้กับแบงค์ชาติออกธนบัตรมา นั้นเมื่อปี ๒๔๙๔ นะ ๘๐๐ ล้านดอลล่าร์ นี่โดยประมาณ ผมจำตัวเลขไม่ได้ ผมไปค้นของท่านไม่ได้ ตัวเลขอย่าเอาแน่นอน แต่ในราวนั้น ๒๕๐๐ ออก ๓ ครั้ง เมื่อไม่มีสตางค์ใช้เข้ามา ๗๐๐,๐๐๐ ปอนด์ครั้งหนึ่ง ครั้งแรก ครั้งที่ ๒, ๘๐ ล้านดอลล่าร์ ครั้งที่ ๓, ๙๐ ล้านดอลล่าร์ บวกลงดูซิเท่าไร เอา ๒๐ คูณ ซึ่งเป็นการเลี่ยงพระราชบัญญัติ คือพันธบัตรที่ออกใช้เป็นเงินปอนด์ดอลล่าร์นั้นต้องทำในต่างประเทศ ที่เขาทำกันแล้ว ทีนี้เราเอาเงินยายซื้อขนมยาย ว่าอย่างนั้นเถอะ ง่ายๆ นี่เลี่ยงแล้ว นี่มาตรา ๓๐ ที่ผมกลัวท่านรัฐมนตรี บางทีท่านรัฐมนตรีกับกระผมรู้จักกัน ผมบอกว่าท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่ทำ แต่เราอย่าเข้าใจว่าเราทำกฎหมายไว้สำหรับรัฐมนตรีเสริม วินิจฉัยกุลนะ มันอาจจะใครมาก็ได้ แล้วมาทำแบบนี้เข้าจะทำอย่างไร แต่หลักทรัพย์ของรัฐบาลเป็นส่วนมากนั้นเป็นประเภทที่ไถ่ถอนเป็นบาท ฉะนั้น การมีหลักทรัพย์ที่เป็นบาทไว้เป็นทุนสำรองเงินตรานั้นย่อมไม่เป็นประโยชน์แก่การรักษาค่าของเงินบาทที่เป็นปอนด์และดอลล่าร์ บทบัญญัติที่เปิดช่องให้เสียหายได้ดังนี้ คือตามมาตรา ๑๖ ประกอบร่างของมาตรา ๓๐ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ เป็นบทบัญญัติที่เปิดช่องให้ออกพันธบัตรได้ง่ายกว่าปัจจุบัน เพราะหลักทรัพย์รัฐบาลเป็นบาทนั้นเพียงในขณะนี้มีประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ตัวเงินคลัง นี่ผมตัวเลขไม่แน่นะ แต่ประมาณนั้นแหละ ตัวเงินคลังมีอยู่ประมาณ ๓,๔๐๐ ล้าน และเงินสมทบทุนกองทุนระหว่างประเทศอีก ๑๒.๕ ล้านดอลล่าร์ เมื่อการออกธนบัตรแลกกับทรัพย์เหล่านี้ได้ การออกธนบัตร เพื่อ รัฐบาลก็ง่าย และเป็นที่น่าวิตก จริงอยู่ รัฐบาลนี้ ท่านรัฐมนตรีได้ขมวด

ไว้ในวรรคสุดท้ายว่า ทองคำ และเงินตราต่างประเทศ และหลักทรัพย์ต่างประเทศรวมกันต้องไม่ต่ำกว่า ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของธนบัตรออกใช้ แต่ถึงกระนั้นก็ตาม ก็ยังมีอะไรที่จะออกธนบัตรแลกเปลี่ยนกับทรัพย์ที่เป็นบาท และตั๋วเงินคลัง ได้อีกมากมาย ข้อขมวดนี้ก็ยังไม่ทำให้กระฉับกระเฉงลงไป เพราะฉะนั้น ผมก็ยังวิตกอยู่นั่นเอง ท่านดูข้อขมวดของท่านก็แล้วกัน จริงอยู่ในวรรคสุดท้ายมีข้อขมวดอย่างว่านี้ แต่ความจริงมีอยู่ว่า ถ้าจะว่าตามทฤษฎีสมัยปัจจุบันแล้ว การออกพันธบัตร แลกกับทรัพย์ที่เป็นบาท หรือตั๋วเงินคลังนั้นถ้าออกภายในโดยจำกัด และเพื่อใช้จ่ายของรัฐบาลก็มีเหตุผลสมควร แต่ปัญหามีอยู่ว่าการที่ใช้ทฤษฎีนี้ในปัจจุบันจะเป็นไปสมควรแล้วหรือยัง ข้อที่น่าวิตกมีอยู่ว่าการออกพันธบัตรจะไม่เป็นไปตามประโยชน์ของทฤษฎี นี่ผมบอกกับท่าน บางทีท่านรัฐมนตรีเสริมจะไม่ทำ แต่ขุนพลัด ขุนผลู รัฐมนตรีเสวตร ท่านจะทำกระมังแล้วว่าอย่างไร นี่ผมยกตัวอย่าง ไม่ใช่บอกว่าท่านทำหรอก หรือจะเป็นรัฐมนตรีดวง เข้าไปทำก็ได้ แล้วท่านจะว่าอย่างไร นี่เป็นข้อน่าวิตกเพราะว่าท่านร่างกฎหมายไว้ ท่านเปิดช่อง ท่านไม่ได้ขมวดแล้ว มีอีกข้อหนึ่ง ไอ้ร้ายที่สุดก็คือว่า ที่ท่านบอกว่า พาร์แวลู (Par-value) หรือแอทพาร์ (At-par) มีอย่างนี้ ส่วนบทบัญญัติต่าง ๆ ที่ใช้ในเวลาข้างหน้านั้นเป็นไปตามข้อตกลงของกองเงินทุนระหว่างประเทศ ไม่มีข้อใดน่าวิตก เว้นแต่มาตรา ๘ ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติให้เปลี่ยนแปลงค่าเสมอภาคแอทพาร์ (At par) หรือพาร์แวลู (Par-value) ที่ท่านรัฐมนตรีว่านี่มันน่าระวังของบาท ได้โดยมีพระราชกฤษฎีกา สภานี้ไม่ได้ควบคุม แล้วท่านจะเปลี่ยนอย่างไรก็ได้ อันนี้สภานี้จะยอมหรือ เราจะมาควบคุมเงินของรัฐนี้แล้วนี่ จะออกพระราชกฤษฎีกากัน ถ้าออกเป็นพระราชบัญญัตินั่นอีกเรื่องหนึ่ง เราจะได้โต้เถียงกัน แต่นี่ท่านเล่นเลี่ยงสู้น ท่านจะออกเป็นกฤษฎีกา เอาละ ตวก แล้วเราจะคุมอะไร เราคุมมือเปล่าซินี่ คือปิดตาคุมละก็ไม่รู้เรื่องอะไร การแลกเปลี่ยนค่าเสมอภาคนั้นเป็นเรื่องควรทำต่อเมื่อมีเหตุจำเป็นจริง ๆ นี่ท่านรัฐมนตรีต้องยอมรับผม ข้อนี้ว่าทำด้วยความจำเป็นจริง ๆ จะเปลี่ยนแปลงกันบ่อย ๆ ตามอารมณ์ดังที่เคยเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนมาแล้ว อย่างที่แล้วมาที่ทำให้เงินปอนด์ เงินดอลล่าร์ เราเจ๊งไปบัลลัยจักร์ไปหมด เพราะว่าจะเปลี่ยนอย่างนี้ ความเชื่อถือในเงินบาทก็หมด เมื่อความเชื่อถือในเงินบาทหมดแล้ว ท่านรัฐมนตรีจะเอาอะไร นี่ผมพูดแต่เพียงสั้น ๆ ให้ท่านว่าการที่ออกพระราชบัญญัตินี้ผลสรุปแล้วถ้าเราดูเผิน ๆ เรารวมพระราชบัญญัติ

ตั้งแต่ต้นจนปลายมารวมกันหมด แต่ที่นี้ในระหว่างนี้ นั้นท่านเอาความสะดวก ของท่าน แล้วไหน ๑ ท่านจะแก้ทั้งที่ทำไม่ท่านไม่หมวดให้เป็นหลักเป็นฐาน หรือท่านจะนึกว่าท่านนี่จะนั่งเป็นรัฐมนตรีตลอดอายุขัย เมื่อท่านไม่ทำอย่างนี้ท่านต้องทำไว้เพื่อป้องกันให้ทางอื่นมันทำได้ถูกต้อง ถ้าไม่[illegible]ได้ท่านรัฐมนตรีที่จะเอาอะไรง่าย ๆ เข้าทำอย่างไร ท่านสายเสียแล้วทำอย่างไร นี่พระราชบัญญัตินี้ผมเห็นว่าไม่ควรรับด้วยเหตุผลดังนี้ เพราะว่าที่น่าวิตกที่ท่านรัฐมนตรียกตัวอย่างว่าวิตกอย่างไร นอกวิตกอย่างนี้ในมาตรา ๓๐ นั้นเอง ท่านใช้เลี่ยงสู้นกันได้ ท่านก็ไม่แก้ ใช่ว่ารัฐมนตรีที่จะไม่ทราบเมื่อไร ทราบ แล้วอีกประการหนึ่งเหมือนอย่างท่านจะเอาเงินทุนที่ท่านไปลงทุนกับเขาแล้ว แปลว่าท่านซื้อเขาไปแล้ว เอาเงินไปจ่ายแล้วท่านกลับเอาไอ้นั่นมีร ไอ้กองทุนนะจ่ายเป็นหุ้นสำรองแล้วทำธนบัตรออกมา แปลว่าเอาเงินไปใส่ลมแล้วเอาธนบัตรออกมา นี่ท่านยังทำหรือครับบอกว่าท่านไม่ทำ ท่านทำเอาเงินไปจ่ายแล้วคือไปลงทุนกับเขาแล้วแบงค์โลกสำเร็จ ไปแล้ว ท่านจะเอากระดาษที่ถือหุ้นนั้นไปยัดเพื่อเอาธนบัตรออกมา ก็เงินจ่ายไปแล้วจะไปเอาอะไรอีก นี่ท่านยังทำนี่ตัวหนังสือให้เราเชื่ออย่างไร นี่เท่าที่กระผมสามารู้ผิดหน่อย กระผมก็ไม่ติดของผมมาเท่านี้ แต่ว่ามันคงจะมีอีกเยอะแยะผมค้นไม่ได้ ผมเข้าไปค้นของท่านไม่ได้ แต่เท่าที่เคยผ่านมาอะไรมาอะไรเหล่านี้หรือมารับว่าไม่จริงเรื่องอย่างนี้ถ้าจริงท่านต้องแก้ของท่านก่อนที่จะมารับร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะไม่เช่นนั้นทำให้สภานี้ควบคุมท่านไม่ได้ ไม่ใช่ท่านเท่านั้นรัฐมนตรีที่มาต่อ ๆ ไป ไม่ใช่ว่าพระราชบัญญัตินี้ทำเฉพาะรัฐบาลนี้ ทำตลอดไปสมมติว่าผมถือรัฐบาลนี้ดีละ เรียบร้อยละ แต่รัฐบาลหน้าใครรู้ไหมว่าเป็นใคร เราก็ไม่รู้ ถ้ามันมาไอ้แบบเก่าอีกจะทำอย่างไร แล้วสภานี้เอาอะไรคุม เพราะฉะนั้นที่ท่านทำนี่ผมเชื่อแน่ว่าทั้ง ๆ ที่รู้จักนิสัยกันแล้วเชื่อว่าท่านนี่นั้นเอาความสะดวกของท่านเป็นเกณฑ์เหมือนกันแหละ จะว่าท่านไม่รอบคอบก็ไม่เชิงเพราะผมรู้ว่าท่านรอบคอบเคยกันมานานแล้วรู้จักกันมานานแล้ว ท่านรอบคอบแต่ท่านเอาความสะดวกเป็นประมาณนี่ในนี้ เพราะว่าอย่างเป็นพระราชกฤษฎีกามันสะดวกกว่าเอาไอ้เลี่ยงสู้นกย่าง นี่นิดหน่อยถ้ามันจะเป็นจริง ๆ ฉันก็เลี่ยงเอานิดหน่อยแบงค์ชาติก็ยอม นี่อย่างนี้ซึ่งเราในสภานี้ไม่ควรจะยอม เพราะถ้ายอมไปแล้วนี่แหละข้อวิตกของผมละ ท่านรัฐมนตรีรับรองได้ชั่วของท่าน แต่ใครคนหนึ่งมาแทนทำอย่างไร

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): กระผมขอขอบคุณ ฯ พณ ฯ ควง อภัยวงศ์ หัวหน้าฝ่ายประชาธิปัตย์ ที่ให้ข้อคิดในการที่เป็นห่วงเกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติเงินตรานี้ สำหรับในหลักการในเบื้องแรกที่ท่านเป็นห่วงก็คือว่าในการที่จะออกธนบัตรนั้นเราควรจะต้องใช้ทองคำ ใช้เงินปอนด์และใช้เงินดอลล่าร์ การใช้เงินปอนด์หรือเงินดอลล่าร์นั้นทางรัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทยก็ได้รู้สึกว่าการที่จะมีเงินตราอันมั่นคงนั้นย่อมเป็นที่รู้เห็นและประจักษ์กันไปทั่วโลก เพราะฉะนั้นในการออกธนบัตรของเราที่ปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ก็มีทองคำ มีดอลล่าร์และเงินปอนด์ แม้แต่เงินปอนด์นั้นเราใช้เป็นจำนวนมาก เราก็ต้องดูแลด้วยความระมัดระวัง เพราะฉะนั้นในการจะออกธนบัตรทุกคราวนั้นธนาคารชาติเป็นผู้รับหน้าที่บริหาร ในเรื่องนี้จึงได้จัดให้มีเงินทุนสำรองที่เป็นทองคำ เป็นปอนด์และเงินดอลล่าร์ให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ ในเวลานี้ที่ปฏิบัติอยู่ในขณะนี้เราใช้เงินปอนด์และเงินดอลล่าร์เป็นทุนสำรองทั้งสิ้น ดัง ฯ พณ ฯ จะเห็นได้ว่าตามที่เราประกาศจำนวนปริมาณธนบัตรที่ออกใช้นั้นธนบัตรจะขึ้นหรือลงตามจำนวนเงินตราต่างประเทศที่จะได้มาเพราะเหตุว่าการค้านั้นเราทำกับประเทศที่เป็นปอนด์และประเทศที่ใช้ดอลล่าร์ มีเงินตราต่างประเทศบางสกุลซึ่งไม่ใช่เป็นเงินปอนด์หรือดอลล่าร์ เหรียญฮ่องกง เหรียญมลายู เงินมาร์คเยอรมัน เงินแฟรงค์สวิสส์ เหล่านี้เราเปลี่ยนแปลงเป็นเงินได้ทั้งนั้น คือหมายความเงินที่เป็นเงินเหรียญฮ่องกงเราก็เปลี่ยนเป็นเงินปอนด์ได้ เหรียญมลายูเราเปลี่ยนเป็นเงินปอนด์ได้ เท่าที่เงินเหล่านี้เข้ามาในประเทศไทยนั้นก็อยู่ในสภาพเช่นนี้ ซึ่งตามภาษาของธนาคารชาติของอังกฤษเขาเรียกว่าเงินปอนด์เหล่านี้อยู่ในบัญชีที่โอนกันได้เรียกว่า ทรานสเฟอเรเบิล แอ๊คเค้าท์ (Transferable account) คือเป็นที่โอนกันได้ ส่วนเงินดอลล่าร์นั้นไม่เป็นปัญหา เพราะเหตุว่าจะแลกเป็นเงินตราอะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นในการออกพันธบัตร เราจึงได้ถือเป็นหลักอันนี้ และเท่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้เราไม่ได้ใช้สิ่งอื่นเป็นทุนสำรอง นอกจากเท่าที่เป็นอยู่แล้วในปัจจุบัน เท่าที่เสนอต่อสภาในวันนี้ก็เพื่อจะแก้ไขหลักการนี้ให้กว้างขวางขึ้น โดยว่าใช้เงินตราต่างประเทศในสกุลอื่นหรือว่าใช้ตั๋วเงินในการค้าเข้ามาร่วมในการนี้ด้วย ฯ พณ ฯ คงจะเข้าใจและคงจะทราบว่าขณะนี้การค้าในตลาดนั้นต้องการเงินไทยเป็นอันมากเราจะออกธนบัตรไปนั้น รัฐบาลไม่ได้ออกธนบัตรโดยตรง แต่ว่าเราให้ธนาคารชาติเป็นผู้ออกธนบัตรที่จะออกมา

ใช้ การออกธนบัตรนั้นต้องมีขอบเขตกันจำกัด รัฐบาลจะไม่กระทำเลย กระผมรับรองได้ไม่ว่ารัฐบาลนี้รัฐบาลของ ฯพณฯ ก็ไม่เคยทำ รัฐบาลต่อ ๆ ก็คงไม่กระทำกันในการที่จะเอาธนบัตรทุ่มออกมาเพื่อจะใช้ในการที่จะช่วยงบประมาณ สมมติว่างบประมาณขาดไปสัก ๑ พันล้าน เราจะแก้ไปออกธนบัตรออกมาเปล่า ๆ นั้นย่อมทำไม่ได้ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ชอบด้วยศีลธรรมและไม่ชอบในการปฏิบัติด้วยประการทั้งปวง เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนได้ว่าขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายรวมทั้ง ฯพณฯ ที่กล่าวนี้ได้มั่นใจได้ว่า ในการบริหารกิจการนี้ เราต้องถือหลักความมั่นคงของเงินตราของประเทศเป็นข้อสำคัญ เพราะเหตุว่าจุดนี้เป็นจุดอ่อนที่สุด การที่รัฐบาลจะอยู่หรือไปไม่ได้นั้น จุดนี้จุดเดียว กระผมกราบเรียนได้เช่นนั้น เพราะฉะนั้นจุดนี้จึงเป็นจุดที่ว่าเราจะต้องรักษาให้มั่นคงตามที่ ฯพณฯ ได้กล่าวถึงว่ารัฐบาลมนังคศิลา ได้เคยเลี่ยงเอาพันธบัตรเอาไปใช้เป็นทุนสำรองนั้น ผมก็อาจจะกราบเรียนได้ว่าเป็นเรื่องซึ่งแล้วมาแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะนำเขามากล่าวในเรื่องนี้ก็ครับผมไม่ทำแน่ กระผมกราบเรียนได้ว่ากระผมนะไม่ทำ และรัฐบาลนี้ก็รับรองได้ว่าไม่ทำเป็นเรื่องที่ผ่านมาแล้ว เราก็จะต้องจัดการแก้ไข เพราะฉะนั้นดัง ฯพณฯ จะเห็นได้ว่าในกฎกระทรวงที่เราได้เคยออกในครั้งสุดท้าย เราได้ห้ามไม่ให้เอาตัวเงินคลังของรัฐบาลเข้าไปเป็นทุนสำรอง นี่ปรากฏอยู่ กฎกระทรวงซึ่งเราประมวลกลับเข้ามาในนี้แล้ว ส่วนเงินที่เกี่ยวกับว่าเราไปลงทุนกับธนาคารโลกไว้ ๑๒.๕ ล้านดอลลาร์นั้น ผมกราบเรียนได้ว่าจะเอาใส่ไว้เป็นทุนสำรองหรือไม่ใส่มันเท่ากันแหละครับ กำหนดว่าเราออกจากธนาคารโลกเขาก็คืนมาให้มันเป็นทุนอยู่ คือเป็นสมาคมชนิดที่ว่าไม่กินทุน เล่นสลากก็เรียกว่าถูกแล้วไม่กินทุน คืนมาให้ ไอ้นี่จะใส่หรือไม่ใส่ก็เป็นเรื่องเล็กน้อย ซึ่งกระผมคิดว่า ฯพณฯ คงเข้าใจดี เพราะฉะนั้นกระผมเรียนโดยเรื่องที่ว่า ในการที่ว่าเราจะออกธนบัตรนั้นเราจะใช้อะไรเป็นทุนสำรองนั้นต้องระมัดระวังครับ ผมได้กราบเรียนย้ำมาแล้วหลายหนว่า นี่เป็นเรื่องจุดอ่อนแอการที่จะทำลายเศรษฐกิจของประเทศชาตินั้นง่ายนิดเดียว โดยการทุ่มธนบัตรออกมา หมายความว่าคือความหายนะแห่งเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ ไอ้นี่เป็นจุดง่าย แต่ว่าเราจะทำเช่นนั้นไม่ได้ จึงได้เสนอกฎหมายนี้ขึ้นมา รัฐบาลนี้รับรองได้ว่าจะไม่ทำต่อไป ถ้าหากว่า ฯพณฯ เป็นรัฐบาลก็คงจะไม่ทำ คนอื่นก็คงจะไม่ทำ เพราะเหตุว่าเรามีหลักแห่งศีลธรรม

ความรักชาติเป็นที่ตั้ง มิฉะนั้นเราจะถือว่าเราจะทำลายชาติตัวเอง เพียงแต่ต้องการเอาไว้ให้ทรัพย์สินของชาติ ไม่มีราคาเช่นนั้น ไม่มีใครที่แม้แต่นึกก็ไม่มีการกระทำเช่นนั้น ผมใคร่จะกราบเรียนเรื่องค่าเสมอภาคที่ว่า ฯพณฯ ท่านเป็นห่วง คือว่า เราเอามาทำโดยพระราชกฤษฎีกานั้นเรื่องนี้ที่ได้เสนอมาเป็นรูปว่าเราจะเปลี่ยนแปลงค่าเสมอภาคโดยพระราชกฤษฎีกานั้นก็เพื่อให้ทันความต้องการความหมุนเวียนของกระแสการเงิน ถ้าหากว่าจะต้องมาเสนอเป็นพระราชบัญญัติ เราก็อาจจะทำได้ แต่ว่าจะไม่ทันกับเหตุการณ์ และกิจการ เพราะก่อนที่จะกำหนดค่าเสมอภาคนั้น เราจะต้องรู้กำลังของเราว่าเราจะยึดถืออัตราที่เราเสนอเขาไว้ได้หรือไม่ สมมติว่าเรากำหนดในขณะนี้ว่าปอนด์หนึ่งประเทศไทยจะยึดไว้ในค่า ๖๐ บาท คิดได้ไหม เพราะเหตุว่ากำหนดลงไปตายตัวแล้ว อัตราซื้อขายต่างกันได้เพียง ๑ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เราต้องมีเปลี่ยนให้เขาเสมอ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรายังไม่สามารถที่จะมีเงินตราเพียงพออยู่ในระบบทุนมั่นคงแล้ว เราก็อย่าไปกำหนดค่าเสมอภาค เมื่อเราแน่ใจว่าเรากำหนดค่าเสมอภาคแล้ว เราแน่ใจว่าเรามีปอนด์เท่าไรเราก็มี ดอลลาร์เท่าไรเราก็มี อย่างนี้เราก็กำหนดได้ บางประเทศเขากำหนดไว้แล้ว บางประเทศก็กำหนดโดยมีข้อจำกัดดังเช่นประเทศอังกฤษก็กำหนดมีข้อจำกัด ญี่ปุ่นก็มีกำหนดโดยข้อจำกัด หลายประเทศมีกำหนดโดยข้อจำกัด เพราะฉะนั้นในการที่จะปฏิบัติเช่นนี้เราต้องดูสถานการณ์และความสะพัดแห่งกระแสเงิน เราจะอยู่ดี ๆ เราบอกว่าปอนด์วันนี้ ๖๐ สองวันเราเปลี่ยนเป็น ๕๐ อีก สามวันเปลี่ยนเป็น ๗๐ อย่างนี้ทำไม่ได้ครับ เพราะเหตุว่าการที่จะกำหนดค่าเสมอภาคนั้นเราต้องปรึกษากันโดยถี่ถ้วน เราต้องปรึกษาอย่างน้อยเราก็ต้องหารือกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศซึ่งเขาจะมีสิ่งที่จะหนุนหลังเรา เรากำหนดไว้เท่านี้ เรามีเงินตราต่างประเทศไม่พอ เราเอาเงินบาทไปซื้อเขา ไปซื้อเงินปอนด์ที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ เราเอาเงินบาทไปให้เขาแล้วเอาเงินปอนด์มาช่วยได้ แต่ว่าถ้าหากว่าเรากำหนดไว้โดยไม่มีหลักเกณฑ์ตามอำเภอใจโดยไม่นึกถึงสภาพแห่งเศรษฐกิจของเรา ไม่นึกถึงสภาพในการที่ว่าเราจะขายของออกเป็นเงินปอนด์เท่าไรอย่างนี้ แล้วเราก็ไม่สามารถที่จะกำหนดได้ เพราะฉะนั้นในการที่จะกำหนดค่าเสมอภาคนี้ก็จะต้องกระทำด้วยความระมัดระวังและให้ทันต่อเหตุการณ์ เพราะเหตุว่าการค้านั้นมันหยุดไม่ได้ครับต้องเดินเรื่อย ต้องเดินทุกวัน เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนตามที่ได้ชี้แจงมานี้

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ นายประสิทธิ์ จุลละเกศ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๒ จึงดำเนินการประชุมแทน)

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) **:** ปัญหาเรื่องระบบเงินตรานี้ว่าด้วยหลักการแล้ว ปัญหาเรื่องปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินตรานั้นในสภานี้คงไม่มีปัญหาที่เราจะต้องยอมรับว่าพระราชบัญญัติเงินตรานี้มันมีกฎหมายชั่วคราวอยู่ ซึ่งได้แก้ไขมาหลายครั้งหลายหนหลายปีแล้ว มาบัดนี้ก็มาประมวลเข้าให้เป็นกฎหมายอันหนึ่งอันเดียวกัน นี่ว่าด้วยหลักการที่เขาเขียนไว้อย่างนี้ ที่นี้ปัญหาที่เราพิจารณากันวันนี้ไม่ใช่เพียงหลักการประการเดียว และทางรัฐบาลเราก็ไม่รู้ว่ารัฐบาลจะใจกว้างสักแค่ไหน และจะยอมโอนอ่อนผ่อนตามแก่สมาชิกซึ่งเป็นฝ่ายค้านสักเท่าใดเราก็ไม่รู้ ฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะพิจารณาถึงเพียงหลักการ พูดกันสั้น ๆ ง่าย ๆ ก็คือว่าตกลงก็ต้องรับแน่นอนไม่มีปัญหา ไม่ต้องอภิปรายอะไรกันละทำนองนั้น แต่ว่าความจริงแล้วถึงหลังหรือว่ารายละเอียดในกฎหมายนี้มันไม่ใช่เพียงเท่านั้น เพราะว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นรับสารภาพแล้วว่าหลักการที่เราจะมีทุนสำรองมาออกเป็นธนบัตรนั้น แต่เดิมมาก็คงไม่มีเรื่องตั๋วเงินซึ่งพวกเราหรือว่าคนทั่ว ๆ ไปในท้องตลาดหรือว่ารัฐมนตรีคลังอดีตทั้งหลายซึ่งได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์มา และผู้เชี่ยวชาญการคลังหลายคนซึ่งไม่เห็นด้วย ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าทุกคนนั้นเป็นห่วงเหมือนดังที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อกี้นี้ ยอมรับสารภาพว่าด้วยจิตใจของรัฐบาลนี้นั้นไม่มีประสงค์จะทำเช่นนั้น แต่ว่ารู้ได้อย่างไรในเมื่อในมาตรา ๓๐ นั้นอนุมาตรา ๕ เรามีเรื่องตั๋วเงินที่ธนาคารประเทศไทยพึงซื้อลดได้เป็นทุนสำรองอันหนึ่ง ปัญหาเรื่องตั๋วเงินนี้ก็คือหมายความว่ารัฐบาลออกตั๋วเงินเชื่อให้คนประมูลซื้อ แต่ส่วนใหญ่นั้นที่ทำกันมาในประเทศไทยไม่มีใครซื้อเลย นอกจากธนาคารชาติ แล้วตั๋วเงินนี้รัฐบาลมิได้ออกเป็นครั้งเป็นคราว เกือบจะเรียกว่าออกเป็นนิจสิน อาทิตย์ละครั้ง สองอาทิตย์ต่อครั้ง เดือนหนึ่ง ๓–๔ ครั้งเสมอมา ครั้งหนึ่งเป็นจำนวนเงินร้อย ๆ ล้านบาท และตั๋วเงินนี้ต้องชำระภายใน ๑๒๐ วันเป็นระยะสั้น นี่ไม่มีปัญหา แต่ว่าในระยะ ๑๒๐ วันนั้นเองกว่าตั๋วเงินนี้จะถึงกำหนดชำระใน ๑๒๐ วัน แต่ละอาทิตย์ได้บอกแล้วว่าได้มีการออกตั๋วเงินนี้อยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นใน ๑๒๐ วันมันก็เป็นถึง ๔ เดือน มันก็เป็นถึง ๑๖ ครั้ง ซึ่งเป็นเงินนับเป็นพัน ๆ ล้าน ที่นี้ในพระราชบัญญัติอันนี้รัฐบาลโดยรัฐมนตรี

กระทรวงการคลังชุดนี้จะเอาตัวเงินคลังซึ่งคล้ายๆ ประหนึ่งว่าที่ตัวกู้เขามานี้เอาสัญญากู้นี้จะเป็นหลักประกันอีกเช่นนั้นหรือ เพราะว่าจริงรัฐบาลได้เงินมาจากธนาคารชาติเป็นตัวเงินสด แต่ว่าอย่าลืมว่าตัวเงินสดนี้มันเป็นพันธะที่รัฐบาลนั้นจะต้องจ่ายใช้คืนเขา เพราะว่าตัวเราก็ไปกู้หนี้เขามาออกหนังสือกู้ไว้ให้เขาแก่ธนาคารชาติหรือแก่ธนาคารที่รับซื้อตัวเงินนี้ไป แล้วจะเพียงเอาว่าตัวเงินที่ตัวเพิ่มขึ้นนั้นเป็นหลักทรัพย์ในการจะออกสำรองธนบัตรไปอีกนั้น ซึ่งถ้าหากเป็นเช่นนี้แล้วมันก็คล้ายๆ กับว่าเอกชนเราไปกู้เงินเขามาแล้วก็สัญญาที่เรากู้เงิน ซึ่งได้เงินมามากนี้กลายเป็นมีทรัพย์สินมากขึ้นเช่นนั้นหรือ ว่าโดยหลักธรรมดาแล้วมันเป็นไปไม่ได้ ฉะนั้นเพื่อที่จะให้สภานี้หายข้องใจเราอยากจะฟังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงให้เราฟังซิว่าที่ผมอธิบายมานี้มันถูกต้องตรงกับความเป็นจริงหรือเปล่า ถ้าเป็นจริงอย่างนี้ละก็เราขอให้สมาชิกทุกท่านได้โปรดรับทราบไว้เถอะว่า การที่รัฐบาลชุดนี้ออกกฎหมายระบบเงินตรานี้มา ซึ่งตัวเงินนี้ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์ที่จะเอามาเป็นทุนสำรองของเงินตราเพื่อออกธนบัตรขึ้น ฉะนั้นด้วยการกระทำของท่านเพียงข้อนี้ข้อเดียวถ้าเป็นดังที่ผมได้เรียนมานี้แล้วที่ท่านว่าเราจะไม่พยายามเอาธนบัตรทุ่มๆ เข้ามาในตลาดหรือในประเทศไทยนี้ให้ค่าของเงินบาทนั้นตกไปนั้นมันกลับจะตรงกันข้าม เพราะว่าเมื่อท่านมีตัวเงินคลังออกตั๋วเงินคลังไป ซึ่งเป็นระยะใน ๑๒๐ วัน รับตั๋วหลายพันล้านบาท ท่านก็ต้องมีทุนสำรองอันนี้ เพราะมันต้องติดต่อกันอยู่เรื่อย ออกกันทุกคราวด้วยซึ่งมีอยู่เสมอมา ฉะนั้นเมื่อถ้าหากว่าเป็นอย่างนี้จริงแล้วละก็พวกเราผมเข้าใจว่าคงจะไม่เห็นด้วยแน่ในกรณีที่ไปกู้เงินเขามาแล้ว แล้วยังจะเอาผูกพันหนี้สินนั้นไปเป็นทุนสำรองขึ้นมาอีกแล้ว แม้ทั้งที่ๆ ได้เงินสดมาไว้นี้ไม่เพียงได้เงินมาใช้ แต่ว่ามันเป็นหนี้ซึ่งต้องชำระเขาอยู่ หนี้โดยเฉพาะรูปตัวเงินคลังแล้ว ผมขอให้รัฐมนตรีว่าการคลังอธิบายเรื่องนี้ให้แจ่มแจ้งกันหนึ่งด้วย ถ้าหากว่ามันเป็นอย่างที่ผมเรียนมานี้แล้วมันก็ไม่มีปัญหา แม้ถึงหลักการนี้จะว่าไว้กว้างๆ ถ้าเป็นรูปนี้ในชั้นแปรญัตติ สมมติว่าสภานี้รับหลักการแห่งกฎหมายนี้ไปแล้ว ซึ่งเข้าใจว่าอย่างน้อยมันก็คงไม่มีปัญหาต้องรับหลักการกันแน่ แต่ว่ารัฐบาลนั้นจะยอมโอนอ่อนผ่อนตามให้เราแก้ไขในทุนสำรองมาตรา ๓๐ นี้บ้างหรือไม่ เฉพาะข้ออื่นๆ นั้นผมไม่ติดใจ เพราะแม้แต่ข้อ ๖ ปัญหาเรื่องสมทบทุนกองเงินระหว่างประเทศที่เป็นทองคำหรือ

หรือดอลล่าร์อเมริกา นั้นมันก็มีมูลค่าอยู่ที่คล้าย ๆ กับเป็นเงินลงทุนอันหนึ่งซึ่งมีหลักทรัพย์แน่นอนมั่นคง ก็อาจจะเป็นหลักประกันในการออกธนบัตรได้ อันนี้เป็นเรื่องเล็กแล้วจำนวนก็ไม่มากมายอะไรนักไม่กี่ร้อยกี่พันไม่ถึงเป็นพัน ๆ ล้าน อย่างดีก็ร้อย ๆ ล้านเท่านั้น ฉะนั้น แม้จะเป็นหลักทรัพย์ในการออกธนบัตรก็ไม่ติดใจ ทีนี้ปัญหาต่อไปค่าของเงินบาทที่ท่านรัฐมนตรีว่าการคลังอธิบายตอนใกล้จะจบเมื่อกี้นี้บอกว่าขณะนี้เราไม่สามารถจะตีค่าของเงินบาทค่าเสมอภาค หรือพาร์แวลู (par-value) ให้มันชัดเจนลงไปได้ว่าในปอนด์หนึ่งจะเท่ากับเงินบาทเท่าไร และดอลล่าร์หนึ่งเท่ากับเงินบาทของไทยเท่าไรนั้น นั่นอย่างน้อยแสดงให้เห็นชัดว่าค่าของเงินบาทเรานี้นับแต่หลังสงครามโลกมา ซึ่งแต่ก่อนนั้นเราแน่นอนปัญหาเรื่องเงินตราต่างประเทศกับเงินบาทนี้เราคงเส้นคงวา ๒.๕๐ ต่อดอลล่าร์ ๑๑ บาทต่อ ๑ ปอนด์อยู่เป็นนิจสินหลายสิบปีเพิ่งมาเปลี่ยนแปลงและไม่มีค่าที่แน่นอนเมื่อหลังสงครามโลกมานี้เอง รัฐบาลที่รัฐบาลมาแล้วหลังสงครามโลกตั้งแต่เลิกสงครามโลกมาขณะนี้ก็เป็นเวลา ๒๐ กว่าปีรัฐบาลใดก็ไม่สามารถจะปรับค่าของเงินบาทนี้ให้ได้แน่นอน นอกจากอาศัยไปชั่วครั้งชั่วคราว แม้แต่เงินเดือนเราเองก็ยังมีเงิน พ. เงิน พช. เงินเพิ่มพิเศษ เพิ่มโน่นเพิ่มนี่กันเรื่อย นั่นเพราะรัฐบาลนี้ไม่สามารถจะปรับค่าของเงินบาทนี้ได้ ซึ่งแม้ถึงที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังอภิปรายมาแล้วเมื่อตะกี้นี้ก็ตาม นั้นอย่างน้อยก็รับว่าท่านเองนั้นยังไม่มีความสามารถพอที่จะปรับค่าของเงินบาทหรือจะเรียกว่ารัฐบาลนี้ทั้งคณะไม่สามารถจะจัดสรรเรื่องเศรษฐกิจของประเทศนี้ให้ไปสู่ดุลในค่าของเงินได้ เพราะว่าเศรษฐกิจทุกวันนี้ ปัญหาเรื่องความหมาย ค่าของเงิน จำนวนตัวเลขของเงินบาทแต่ละบาทนั้นไม่มีความหมายอะไรเลย เรามีตัวเลขได้กันเป็นจำนวนพัน ๆ แต่ก่อนนี้สมาชิกสภาผู้แทนนี่ได้อย่างสูงสุด ๓๕๐ บาท แต่เดี๋ยวนี้เราได้ ๔,๐๐๐–๕,๐๐๐ บาทแล้วพอใช้กันหรือ นั่นเพราะอะไร เพราะความสามารถของรัฐมนตรีกระทรวงการคลังก็ดีจะเป็นรัฐมนตรีเศรษฐการก็ดี หรือว่าทั้งคณะรัฐบาลก็ตาม ไม่สามารถจะจัดสรรได้ เมื่อกี้นี้ท่านบอกว่าค่าของธนบัตรนั้นมันอยู่ที่ว่าถ้าเรามีทุนสำรองมาก มันก็มีค่ามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือเงินตราต่างประเทศ ข้าพเจ้าพอใจเหลือเกินที่รัฐมนตรีกระทรวงการคลังได้กล่าวเช่นนั้น แต่ว่าด้วยผลปฏิบัติล่ะ ท่านรัฐมนตรีคลังได้เอาใจใส่บ้างหรือหาไม่ ว่าการที่ท่านจัดระบบเศรษฐกิจของรัฐบาลชุดนี้นั้นแม้กระทั่งท่านคุมงบประมาณอยู่ แต่ว่าท่านไม่เอาใจใส่เลยสินค้าฟุ่มเฟือย

ทั้งหลายเอาล่ะท่านขึ้นภาษีรถยนต์ซึ่งเป็นรถนั่งเต็มบ้านเต็มเมืองไปหมด มีคนเขาเสนอขอให้งดรถยนต์เข้ามาที่เถิด เพราะว่าเงินตราต่างประเทศของรถยนต์แต่ประเภทเดียวรถนั่งนี้หนึ่งเป็นร้อยๆ ล้านแล้ว ถ้าหากว่ารัฐมนตรีคลังคนนี้หรือรัฐบาลชุดนี้พึงสำเหนียกว่าการจ่ายเงินตราออกไปซื้อเข้าซื้อของเขาเข้ามาแต่ประการเดียวนั้น แล้วนั่งเก็บภาษีเอาที่โรงภาษีศุลกากรเท่านั้น มันไม่ใช่วิธีแก้ไขเศรษฐกิจ มันไม่ได้ทำให้ค่าของเงินบาทสูงขึ้น มันกลับทำลายลงไป ท่านนี้ทำอย่างนี้อีกร้อยปี ค่าของเงินบาทมันก็อลเวงอยู่อย่างนี้ มันไม่มีทางจะสำเร็จได้ มีทางเดียวท่านอย่าจ่ายเงินตราออกไปให้มากในเมื่อท่านขายสินค้าวัตถุดิบออกไปให้เขา ส่งสินค้าออกไปได้เงินตราเข้ามา พยายามเก็บไว้ให้มากอย่าฟุ่มเฟือย อย่าจ่าย แต่นี่หลักเศรษฐกิจของท่าน ท่านบอกว่าเอาพ่อค้าสั่งของเข้ามา ฉันเก็บภาษีละนั้น ท่านเอาแต่ตัวเลขให้สู่ดุลงบประมาณเท่านั้น มันจึงเกิดอลเวงอยู่จนบัดนี้ สินค้าที่ห้ามทั้งหลาย เอ้าเข้ามาเก็บภาษีได้มากขึ้นจริง ท่านโชว์ตัวเลขต่อประชาชนเขาได้ว่างบประมาณนั้นได้ภาษีสูง แต่ว่าท่านนึกถึงค่าของเงินบาทหรือเปล่า ยิ่งส่งมาเท่าไร เดี๋ยวนี้บ้านเมืองจะล่มจม ธนาคารหลายแห่งแย่ พ่อค้าล้มละลายกันเป็นแถวๆ นั้นสาเหตุเพราะของมันสูงมากกว่าอำนาจของการซื้อของคนแต่ละคนที่มิใช่หรือไม่ นี่แหละ มันจึงโยงกัน ทบไปถึงค่าของเงินบาท ที่ท่านว่าปรับไม่ได้ มันโยงไปถึงเรื่องนี้ ถ้าเราไม่จ่ายเงินตราต่างประเทศอย่างฟุ่มเฟือยเท่าที่เป็นอยู่ในขณะเดียวกันนั้น คนนี้ไปนอก เดี๋ยวคนนี้ไปนอก ไปกันเป็นกรุ๊ปๆ นั่นมันเรื่องไปที่คาบเงินบาทที่หนึ่งๆ ไม่มีปัญหา สิ่งเหล่านี้แหละ มันทำให้ท่านไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาเรื่องค่าของเงินบาท ค่าเสมอภาคนี้ให้มันดีขึ้นได้หรือให้แน่นอนลงไป มันถึงเป็นอยู่อย่างนี้ ทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีคลังปัญหาเรื่องที่ท่านอ้างว่าท่านนั้นเป็นผู้มีเจตนาดีต่อบ้านเมือง ไม่อยากที่จะทุ่มเทธนบัตรออกมา ซึ่งความจริงทั้งธนาคารชาติและรัฐมนตรีคลังนั้นจะทำเมื่อไรก็ได้ ไม่มีปัญหาเลยถ้าจะทำ แต่ว่าถึงแม้ว่าท่านไม่ทำ และถ้าหากว่าท่านเขียนกฎหมายไว้กว้างขวางอย่างนี้ โดยนำตัวเงินเข้ามาเพื่อให้โอกาสของจะเป็นรัฐบาลชุดไหนจะเป็นรัฐมนตรีคลังคนใดให้มีโอกาสเช่นนี้ ท่านนึกหรือไม่ว่าค่าของเงินบาทมันยิ่งตกต่ำลงไปใหญ่ ในเมื่อเอาทุนสำรองประเทศตัวเงินคลังอันนี้ขึ้นมาเป็นทุนสำรองในการออกธนบัตรด้วย นั่นประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งนั้น ดังที่ผมได้เรียนมาแล้ว ท่านเพียงแต่มีนโยบายให้สั่งสินค้าเข้ามา

โดยจ่ายเงินตราต่างประเทศออกไป โดยทำให้ค่าของเงินบาทเสื่อม แล้วก็ได้ภาษีท่านนึกว่านี่เป็นรายได้อันเป็นความฉลาดของรัฐบาล แล้วแต่ว่าส่วนจะผลิตสินค้าในนี้ขึ้นมาบ้างไม่สามารถจะทำได้ ผู้เชี่ยวชาญไม่มีถูกคิดกันด้วยประการทั้งปวง แม้ถึงมหามิตรจะช่วยในทางเศรษฐกิจแก่ประเทศไทยคราวนี้ไปเอาเงินที่อเมริกาอย่างดีช่วยทางทหารมาบ้าง เอาอย่างสูงที่สุดเท่าที่ผมทราบ ที่กู้เงินไปขอเขาไป ๕๗๙ ล้านหรือ ๘๗ ล้านจำไม่ได้ อย่างจะดีก็ได้มาค่าถนนกับค่าชลประทาน ส่วนเศรษฐกิจก็ไม่มีทางเลย แล้วอย่างนี้ค่าของเงินจะเป็นอย่างไร มันมีทางเดียวคือทรุดลง ๆ ถึงท่านจะไม่ออกธนบัตรมามากอีกเท่าไร ประชาชนก็หมดกระเป๋าแล้วแห้งกันตาม ๆ ไป ไม่มีปัญหา มีแต่ของ แต่เราไม่มีอำนาจซื้อ ฉะนั้นนี่แหละมันจึงโยงกันค่าของเงินบาท ซึ่งท่านอ้างว่ายังทำไม่ได้ถูก ถึงทำไม่ได้ในขณะนี้ เพราะทำ ท่านไม่สามารถจะทำได้ ในเมื่อท่านจะปรับเศรษฐกิจของท่าน เลิกงดสั่งสินค้าที่ไม่จำเป็น อย่านึกเอาแต่ภาษีด้านเดียวเข้างบประมาณ นั่นคิดดูรถยนต์ที่เราสั่งเข้ามาหลายพันคันต่อปีเข้ามานั้นมันยิ่งสูง ไม่ใช่แต่เรื่องรถยนต์เข้า ค่ารถยนต์ออกไป น้ำมัน ค่ายาง ค่าเครื่องอะไหล่อีกปีหนึ่งเท่าไรนี่เฉพาะที่สั่งเข้ามาในปีหนึ่ง ๆ แล้วที่มีอยู่แล้วเท่าไร นี่มันถึงทำให้ค่าของเงินเราเจ๊ง นี่แหละท่านรัฐมนตรีคลังท่านโปรดให้ความสว่างแก่เราด้วย และถึงอย่างไรก็ตามหลักการนั้นไม่มีปัญหา แต่ว่าพูดถึงแปรญัตตินั้นจะกว้างขวางสักแค่ไหนเราก็ยังไม่ทราบ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): กระผมขอขอบคุณวันนี้ก็มีขนาดชั้นหัวหน้าพรรคได้ออกมาแสดงความคิดเห็น ก็ขอขอบพระคุณที่มีความห่วงใยเช่นนั้น ในข้อแรกที่ท่านกล่าวถึงว่าที่จะเอาตั๋วเงินเข้าไปเป็นทุนสำรองนั้นกราบเรียนด้วยความเคารพว่าเกิดมีความเข้าใจผิดในตัวของท่านเองกล่าวคือว่าตั๋วเงินที่เราจะเอาเข้าไปนี้ไม่ใช่ตั๋วเงินคลัง เท่าที่ท่านกล่าวมานั้นเป็นเรื่องตั๋วเงินคลัง ตั๋วเงินคลังมีอายุ ๓ เดือนเอาเข้าไปไม่เป็นประโยชน์ ในกฎหมายได้เขียนว่าตั๋วเงิน ไม่ใช่ตั๋วเงินคลัง เพราะฉะนั้นเราไม่ใช่ตั๋วเงินคลัง คำว่า "ตั๋วเงิน" นั้นอาจจะวิเคราะห์ศัพท์ได้ดังนี้ ตั๋วเงินคลังนั้นถ้าจะแปลเป็นฝรั่งภาษาอังกฤษเขาก็เรียกว่าเทรเชอรี บิลล์ (treasury bill) แต่อันคำว่า "ตั๋วเงิน" ตามที่เขียนในพระราชบัญญัตินี้ อันว่าตั๋วเงินนั้นท่านก็คงได้ศึกษามาแล้ว หมายความถึงตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน รวมตลอดถึงเช็คด้วย เพราะฉะนั้นในกรณีเช่นนี้จึงกราบเรียนได้

ว่าที่ท่านเข้าใจนั้นน่ะไม่ใช่ตัวเงินคลังหรอก ขอเรียนทำความเข้าใจในเรื่องนี้ด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อท่านเข้าใจในเรื่องนี้แล้ว กระผมก็คิดว่า คงไม่สงสัยในเรื่องนี้ เพราะเหตุว่าเราไม่ใช้ตัวเงินคลังเราใช้แต่ตัวเงินในเรื่องการค้าเท่านั้น กล่าวถึงค่าของเงินบาทนั้น ท่านกล่าวถึงว่าเกี่ยวกับความสามารถไม่สามารถนั้น กระผมไม่ได้อวดอ้างยิงช้างอ้างยิงอื่นอะไรว่าจะมีความสามารถจะมาปรับเศรษฐกิจ กระผมยังไม่ถึงขนาดดอคเตอร์ ชาร์ค ของเยอรมัน แต่ว่ากราบเรียนได้ว่า อันเกี่ยวถึงเรื่องค่าของเงินบาทนั้น ถ้าเราพูดถึงค่าของเงินในนานาประเทศทั่วโลกนี้ ท่านจะเห็นได้ว่าค่าของเงินทุกประเทศในโลกนี้ได้ลดน้อยถอยลงมาเป็นลำดับ ๑๐ ปีหลัง ใน ๑๐ ปี ตั้งแต่คริสต์ศักราช ๑๙๔๗ มาจนกระทั่งถึง ๑๙๕๗ นี้เท่าที่ปรากฏจากการสำรวจของผู้เชี่ยวชาญมีเพียง ๓ ประเทศเท่านั้นที่เงินตราต่างประเทศ ไม่ใช่ว่าคงที่ครับลดลงมา ประเทศสวิสส์ที่มีเงินแข็งแรงแกร่งที่สุดเวลานี้ค่าของเงินแฟรงค์เทียบกับ ๑๙๔๗ กับ ๑๙๕๗เหลือ๘๖เปอร์เซ็นต์ของราคาเดิม เงินดอลล่าร์สหรัฐก็เช่นเดียวกันตกลงมามากกว่าเงินแฟรงค์สวิสส์เสียอีก กระผมคิดว่าคงราว ๗๐ กระผมจำตัวเลขไม่ได้เพราะไม่ได้เตรียมมาในข้อนี้ แล้วก็นอกจากนี้เงินปอนด์อังกฤษ ยิ่งลดลงไปมากกว่าเงินดอลล่าร์สหรัฐเสียอีก เงินไทยเรานั้นลดลงไปก็จริง แต่ว่าเรายังภูมิใจว่าเงินบาทนี้ยังเป็นที่นิยมกันอยู่ ต่างประเทศก็ยังชมเชยว่าเรารักษาเสถียรภาพของเงินบาทไว้ไม่เลวนัก ประเทศรอบบ้านเรานี้ยังมีความนิยมในเงินบาทไม่น้อย เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าท่านสมาชิกซึ่งเคยไปเที่ยวในข้างพรหมแดนของประเทศใกล้ ๆ เคียงเรานี้ก็คงจะเห็นว่า ประชาชนที่อยู่ในเขตบริเวณพรหมแดนนั้นนิยมในเงินบาทไม่ใช่น้อย นี่เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เงินบาทนั้นกระจายออกไปทั่วราชอาณาจักร อีกประการหนึ่งถ้าเทียบกัน เราเป็นประเทศกสิกรรม เราขายแต่ข้าว ขายพืช ขายอะไรเหล่านี้ ไม่ต้องอะไรหรอกครับ เทียบกับประเทศญี่ปุ่นซึ่งเคยเป็นมหาอำนาจและเคยเป็นผู้ผลิตกสิกรรม ท่านลองเทียบซิว่าเงินเยนญี่ปุ่นกับเงินบาทน่ะมันผิดกันเท่าไรในสมัยสงครามนั้น ๑ เยน ต่อ ๑ บาท เวลานี้ดอลล่าร์หนึ่งกี่บาท ซื้อในตลาด ๒๑ บาท เงินเยนเท่าไร ๓๕๐—๓๖๐ เป็นอย่างน้อย นี่แสดงให้เห็นว่าสถานะของอย่างแม้ไม่ใช่เป็นประเทศ อุตสาหกรรมซึ่งสามารถจะผลิตสินค้าได้ขายออกไปทุ่มตลาดได้เงินตรามาทันท่วงที เราเป็นประเทศกสิกรรมก็จริงแต่ว่ารักษาเงินตราได้มั่นคงไม่น้อยเหมือนกัน ทีนี้กล่าวถึงเรื่องค่าของเงินบาท ส่วนที่ท่านกล่าวว่า

เรื่องสินค้าฟุ่มเฟือยนั้นทำไมปล่อยให้เข้ามา แล้วทำไมไม่ห้ามเสียไม่ให้เข้ามาอ้ายเรื่องสินค้าฟุ่มเฟือยนั้นผมได้ศึกษาเรื่องนี้มาก็ได้ตลอดจนกลับไปกลับมาเป็นเวลานานท่านพูดย้ำหนักในเรื่องว่ารถยนต์ รถยนต์ท่านคงหมายความถึงว่ารถยนต์โต ๆ เวลานี้ผมเรียนได้ว่ารถยนต์โต ๆ นั้นร้องเต็มที่แล้ว ไม่มีใครอยากสั่งเข้ามา มีแต่รถเล็ก ๆ ที่สั่งเข้ามา เพราะเหตุว่าเราเก็บภาษีเขาสูง เขาเรียกว่าเป็นภาษีซึ่งห้ามการสั่ง เป็นภาษีซึ่งเขาเรียกภาษาอังกฤษว่าโปรฮิบิติฟ (Prohibitive) คือว่าสั่งเข้ามาก็ขายไม่ได้ แต่ก่อนคันหนึ่งราคาแสนเดียวนี้กลายเป็นเกือบสองแสนแล้ว เพราะเหตุว่าภาษีมันแพง เราเก็บตามกำลังแรงม้า รถโต ๆ นั้น ต้องแรงมาก เราเก็บตามแรงม้ามันก็แพงเกินไป ส่วนถ้าหากว่ากล่าวถึงสินค้าอื่นตัวอย่างเช่นว่าผลหมากรากไม้ที่เข้ามานี้เราเปิดช่องให้เขาเอาเข้ามาได้ ถ้าหากว่าถือตามทฤษฎี ขอโทษ คุณเทพ กล่าวแล้วก็หมายความว่า เราต้องห้ามไม่ให้เข้ามา แต่อ้ายห้ามนั้นแหละครับมันเข้ามามากยิ่งกว่าอนุญาตให้เข้ามา เพราะฉะนั้นเอาอย่างนี้ดีกว่าเก็บภาษีเขาเสียตรง ๆ ดีกว่ามันเป็นการทำให้บ้านเมืองเรียบร้อย พ่อค้าก็ไม่ต้องไปหลบแอบซ่อนขายหลังร้าน คนก็ไม่ต้องมีคอร์รัปชั่น การห้ามทุกอย่างกระผมกราบเรียนต่อสภานี้ได้ว่า การห้ามทุกอย่างนั้นนำไปสู่คอร์รัปชั่นทุกทาง ท่านจะต้องคุมคนนี้ ท่านจะต้องคุมคนนั้น ท่านจะต้องตั้งแต่คนเซ็นใบอนุญาตจนกระทั่งคนตรวจภาษีที่จะเข้ามา นี่เป็นหลักซึ่งยอมรับกันทั่วไปแล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะบริหารเศรษฐกิจโดยรอบคอบ กระผมเข้าใจว่าได้ประโยชน์และก็ได้ศึกษา ปรึกษาหารือท่านผู้รู้ในเรื่องนี้มาหลายต่อหลายทีแล้ว ก็เข้าใจว่าเราเก็บภาษีเขาดีกว่า เอาเข้ามาตรง ๆ ดีกว่าอย่าไปลักลอบเข้ามาเลยเพราะลักลอบนั้น รัฐบาลก็ไม่ได้ภาษี เกิดมีการคอร์รัปชั่นขึ้นยุ่งไปหมด เพราะฉะนั้นทางที่ดีก็คือว่า เราเปิดแต่ว่าภาษีนั้นเก็บให้สูง หมายความว่าใครมั่งคั่งเป็นคหบดียอมที่จะเสียไปได้ก็เสียไปเถิด ให้เข้ามา แต่ว่าคนที่ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ ในเรื่องนี้แล้วก็ไม่ใช้ คราวนี้เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ขอขอบคุณ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร: เป็นวาระของฝ่ายค้าน เชิญคุณญวง

นายญวง เอี่ยมศิลา (อุดรธานี): ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณรัฐบาลที่รักษาคำมั่นสัญญา ซึ่งเมื่อคราวเสนอพระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราวเข้ามานี้ก็ได้รับปากกับสภานี้ไว้ว่าจะเสนอพระราชบัญญัติเงินตราฉบับถาวรเข้ามา และบัดนี้ก็ได้เสนอเข้ามาแล้ว แต่กระผมรู้สึก

เสียใจเหลือเกินในร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก จึงยังไม่สามารถจะรับได้ ข้อที่เห็นง่าย ๆ อย่างที่ในมาตรา ๓๐ ที่ท่านรัฐมนตรีได้พยายามอธิบายเรื่องตั๋วเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยพึงซื้อหรือรับช่วงซื้อลดได้ในอนุ ๕ นั้น เรื่องนี้กระผมไม่ได้เข้าใจอย่างคุณเทพ กระผมเข้าใจว่าเป็นตั๋วเงินเลตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of credit) ที่ธนาคารพาณิชย์นำมาฝากไว้ที่ธนาคารชาติเกี่ยวกับเรื่องเงินพ่อค้าข้าว เรื่องนี้ผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังก็คงจะยอมรับว่าพวกพ่อค้าข้าวแต่ก่อนนั้นเป็นหนี้รัฐบาลอยู่ ๑๓๐ ล้านเศษ เดี๋ยวนี้เป็นหนี้อยู่เกือบ ๑๐๐ ล้าน เป็นหนี้อยู่ ๗๐ กว่าล้านในตั๋วเงินนี้แสดงว่าความเป็นหนี้ของพวกพ่อค้านี้ แต่ว่าตามพระราชบัญญัติจะเอามาเป็นทุนสำรองด้วย มันเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนเราไม่ทราบว่าพ่อค้านั้นจะล้มละลายเมื่อไร จริงหรอก เรื่องตั๋วเงินนั้นธนาคารพาณิชย์เป็นผู้รับประกัน แต่ว่าในร่างพระราชบัญญัตินี้มันมีข้อที่น่าสงสัย ผมอดสงสัยไม่ได้ เพราะมันขัดกันอยู่ ธรรมดาธนาคารชาตินั้นเมื่อรับตั๋วจากธนาคารพาณิชย์ย่อมได้ดิสเค้าท์ (Discount) มา แต่ในมาตรา ๒๔ อนุ ๒ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะรับเงินส่วนลดหรือเรียกเก็บเงินไม่ว่าประเภทใดมิได้ มันขัดกันครับ ธรรมดาธนาคารชาติต้องได้ดิสเค้าท์จากตั๋วเงินของธนาคารพาณิชย์ที่พ่อค้าข้าวเขาเอาเงินไปก่อนแล้วธนาคารพาณิชย์ก็เอาตั๋วนั้นมาขายให้แก่ธนาคารชาติ เรียกว่าตั๋วเงินนี้ ในอนุมาตรา ๕ ของมาตรา ๓๐ ที่นี้ พอธรรมดาธนาคารชาติจะต้องได้ดิสเค้าท์ แต่ในมาตรา ๒๔ ข้อ ๒ ห้ามไม่ให้ดิสเค้าท์แล้ว นั้นเป็นส่วนหนึ่งซึ่งผมยังสงสัย อยากจะขอฟังคำชี้แจง อีกอันหนึ่งเกี่ยวกับมาตรา ๒๕ มีข้อความว่าห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ใดซื้อหรือขายตั๋วที่ซึ่งเงินตราต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปจากค่าเสมอภาคของบาทเป็นจำนวนเกินกว่าร้อยละ ๑ ของค่าเสมอภาคนั้น ความจริงในการแลกเปลี่ยนเงินนั้น พวกพ่อค้าหรือพวกธนาคารทั้งหลายเขาก็ไม่ได้เอากำไรมาก แต่กำไรเพียงร้อยละ ๑ นี่แหละ ทำให้คนรวยกันเป็นล้าน ๆ ท่านประธานที่เคารพ นี่ในข้อนี้มีเว้นบอกว่า เว้นแต่ในกรณีที่เงินตราต่างประเทศนั้นซื้อหรือขายกันในต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปสำหรับค่าเสมอภาคสำหรับเงินตรานั้น ๆ นี่ให้เห็นว่าตัวหนังสือในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แสดงว่าตัวของรัฐบาลเองยังไม่รับประกันว่าค่าของเงินบาทนั้นจะคงที่เพราะว่าให้เขาขายไม่ได้ เว้นแต่อัตราในต่างประเทศมันต่างกัน ก็แสดงว่ารัฐบาลเองก็ไม่กล้า

ยืนยันว่าค่าของเงินบาทที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัตินี้จะคงที่ จะมั่นคงสมกับพระราชบัญญัติระบบเงินตราถาวร มีประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง กระผมรู้สึกสงสัยเหลือเกิน ท่านรัฐมนตรีกระทรวงคลังชี้แจงว่าสินทรัพย์ที่นำส่งสมทบกองทุนการเงินระหว่างประเทศที่เป็นทองคำและดอลล่าร์ในอนุ ๖ นั้น จะเอาใส่ก็ได้ ไม่ใส่ก็ได้ เป็นของเล็กน้อย ความจริง ท่านประธานที่เคารพ มันเอาใส่ไม่ได้ จริงอยู่เงินนั้นไม่ได้หาย ไม่ได้กินทุน เงิน ๑๒ ล้าน ๔ แสนดอลล่าร์หรือประมาณ ๒๕๐ ล้าน ความจริงถ้าเป็นทุนสำรอง ซึ่งรัฐบาลจะออกธนบัตรแล้วจะต้องออกได้ตั้ง ๑๕๐ ล้าน ถ้าสมมติว่าอันนี้เป็นทุนสำรองออกมา ๑๕๐ ล้าน ๑๕๐ ล้านนั้นทำลายเศรษฐกิจไม่ใช่เล็กน้อย ความจริงเงินยอดนี้นั้นเราโอนเงินที่เราไปไว้ธนาคารต่าง ๆ ที่วอลล์สตรีท (Wall Street) ที่อเมริกานั้นเราโอนเข้าสู่ในธนาคารโลกแล้วเท่ากับเงินของเราไปแล้ว ทำไมจะเป็นทุนสำรองอยู่อีก นี่ผมสงสัย มันไม่น่าเป็นไปได้อย่างนั้น ความจริงมาตรา ๖ นี้ไม่ควรจะเอาไปใส่ไว้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรัฐมนตรีช่วยชี้แจงด้วย อีกประการหนึ่ง ท่านพยายามพูดสนับสนุนดอลล่าร์หรือปอนด์ แต่ในขณะเดียวกันท่านไปชมเงินสวิสส์หรือเงินอื่น อย่างในมาตรา ๓๐ อนุ ๓ นั้น กระผมก็สงสัยดอลล่าร์สหรัฐอเมริกา ปอนด์สเตอร์ลิงหรือเงินตราต่างประเทศอื่นใดที่กำหนดโดยกฎกระทรวง นี่แสดงว่ารัฐมนตรีก็มีอำนาจที่จะออกกฎอะไรได้ ความจริงอาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ อาจจะเอาเงินหยวนของจีนซึ่งบางทีใส่กระสอบหนึ่งแลกเงินได้ดอลล่าร์เดียว หรือบางทีก็อาจจะไปเอาเงินเปียสของประเทศลาวซึ่งความจริงดูเหมือนจะแข็งกว่าเมืองไทยด้วยซ้ำ แต่ไม่รู้จะแข็งหรืออ่อน กระผมอยากกราบเรียนให้สภานี้ทราบด้วย อย่างในแคว้นลาวเดี๋ยวนี้เงิน ๕ เปียสเท่ากับ ๑ บาท แต่ ๓๕ เปียสเท่ากับ ๑ ดอลล่าร์แลกเงินไทยได้ ๗ บาท ถ้าไปแลกในประเทศลาวนี่ผมไม่ทราบว่าเงินอ่อนหรือเงินแข็ง ไม่รู้ว่าเงินเปียสของลาวหรือเงินบาทของไทยนี้มันแข็งหรืออ่อนกว่ากัน แต่ว่าทำให้คนร่ำรวยกันมาก ทั้งคนไทยคนลาวรวยด้วยกัน นี่เป็นอย่างนี้ นี่ตามอันนี้แสดงว่ารัฐบาลอาจจะไม่ใช้เงินดอลล่าร์หรือเงินปอนด์ อาจจะเป็นเปียสก็ได้ อาจจะเป็นเงินหยวนหรืออาจจะเป็นอะไรหลาย ๆ อย่างก็ได้ เพราะฉะนั้น อยากจะขอความมั่นใจ อยากจะขอคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีกระทรวงคลังอีกเล็กน้อย

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ตามที่ท่านสมาชิกได้ข้องใจนั้น ผมขอชี้แจงดังนี้ ความจริงที่ท่านข้องใจนั้นมีกฎหมายปัจจุบันอยู่แล้ว คือในกฎหมายปัจจุบันนี้เราได้มีกฎกระทรวง บอกว่า ทุนสำรองนั้นเราอาจจะใช้เงินตราต่างประเทศได้ แต่จนบัดนี้รัฐบาลก็ไม่เคยออกกฎกระทรวง บอกว่าจะใช้เงินอื่นใดนอกจากเงินปอนด์และดอลล่าร์เป็นทุนสำรอง ความประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือฉบับปัจจุบันก็ตาม ก็เพื่อจะต้องการให้ทุนสำรองใช้เงินตราต่างประเทศหนุนหลังยืดหยุ่นได้ คือไม่หมายความว่าเฉพาะเงินปอนด์และดอลล่าร์เท่านั้น อาจจะใช้เงินแข็งอย่างอื่นเช่นแฟรงค์สวิส หรือเงินมาร์คเยอรมันเป็นทุนสำรองได้ ไม่ใช่ว่าจะไปเอาเงินเปียสหรือเงินหยวนอะไร ที่ท่านสมาชิกกล่าวอ้างมาเป็นทุนสำรอง ทำเช่นนั้นก็หมายความว่ารัฐมนตรีก็ไม่มีความหมายอะไร ในเรื่องเงินเปียสที่ท่านสงสัยว่าเงินแข็งหรืออ่อนนั้น ผมขอตอบว่าเงินเปียสนี้เขาวางอัตราที่ไม่จริงไว้ คืออัตราตลาดไม่ใช่ ๓๕ หรอก มันตั้งเยอะแยะแต่เราวางไว้เท่านั้น เมื่อเทียบกับเงินดอลล่าร์ เพราะฉะนั้นจึงเกิดยุ่งกันขึ้นในเรื่องเงินลงทุนของกองทุนการเงินระหว่างประเทศซึ่งธนาคารชาติได้เข้าไปนั้น ความจริงก็เป็นเงินซึ่งไม่สูญ เพราะฉะนั้นจึงได้วางบัญญัติไว้ให้เป็นทุนสำรองได้ สำหรับค่าของเงินบาทที่ท่านสมาชิกกล่าวว่าไม่เป็นสิ่งที่ทำได้ คือหมายความว่าไม่แน่นอนนั้น ขอเรียนว่าดังนี้ ค่าเสมอภาคของเงินตราต่างประเทศทั่วโลกนั้น ความจริงมีเพียงบางประเทศเท่านั้น ที่สามารถกำหนดค่าเสมอภาคได้ เช่นสหรัฐอเมริกา และเม็กซิโก นอกนั้นกำหนดไม่ได้ทั้งนั้นแหละ ถึงกำหนดได้จะมีข้อจำกัดเงื่อนไขต่างๆ เหมือนหนึ่งไม่ได้กำหนดนั่นเอง และก็มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้กล่าวว่า เหตุใดจึงกำหนดให้ออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดค่าเสมอภาคให้เป็นกฤษฎีกา แทนที่จะเป็นพระราชบัญญัติ อันนี้ผมขอเรียนว่าดังนี้ เรื่องนี้เป็นเรื่องต้องทำโดยรีบด่วนให้ใครรู้ไม่ได้ ถ้ารู้ล่วงหน้าแล้วจะเกิดการปั่นป่วนในวงการเงินอย่างมหาศาล เหมือนขึ้นภาษีเหมือนกันคือจะเซ็งลี้ซื้อขายกันเป็นจ้าละหวั่นปั่นป่วนหมดทั้งแผ่นดินทีเดียว เพราะฉะนั้นในการที่จะกำหนดค่าเสมอภาค ถ้าสามารถทำได้ก็จำเป็นจะต้องทำโดยรีบด่วนโดยออกเป็นพระราชกฤษฎีกา แม้ในกฎหมายปัจจุบันนี้ซึ่งใช้อยู่ก็ให้ออกเป็นกฎกระทรวงเท่านั้น และรัฐบาลก่อน ๆ ก็ได้ออกมา ๒ ครั้งที่ค่าของเงินบาทด้วยกฎกระทรวง ไม่ใช่ด้วยพระราชบัญญัติ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้เดียวกันกล่าวต่อไปว่า รัฐบาลก่อนนั้น

ได้เอาพันธบัตรของรัฐบาลไทยเอาไปเป็นทุนสำรองตั้งหมื่นล้าน ถ้าท่านดูในรายงานของธนาคารชาติจะเห็นว่าธนบัตรที่ออกใช้มีเพียงหกพันล้านเศษ ๆ เท่านั้น พันธบัตรที่เอาไปเป็นทุนสำรองนั้นก็เป็นไปตามกฎหมายปัจจุบันนี้ซึ่งใช้อยู่ ไม่ใช่ของที่คิดขึ้นใหม่และตามร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เขียนขึ้นตามกฎหมายปัจจุบันนั่นเอง และผมขอเรียนเพิ่มเติมด้วยว่า พันธบัตรรัฐบาลไทยที่เข้าไปเป็นทุนสำรองนั้น ๑,๒๐๐ ล้านบาทเท่านั้นคือ ๖๐ ล้านเหรียญ และ ๖๐ ล้านเหรียญนี้ไม่ได้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเงินตราในการที่นำเข้าไปเป็นทุนสำรอง แต่อาศัยพระราชบัญญัติเงินกู้คือสภานี้ให้กู้ไป ๑,๒๐๐ ล้าน นี่อาศัยกฎหมาย แต่ที่นี้เมื่อเอาทุนสำรองออกมาก็จำเป็นจะต้องเอาพันธบัตรของรัฐบาลนี้ไปใส่เป็นทุนสำรอง สภานี้ให้กู้ไป นี่ผมเรียนข้อเท็จจริงอย่างนี้ สำหรับเรื่องตั๋วเงินคลังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสงสัยนั้นผมอยากจะเรียนว่าดังนี้ คือที่ไม่เข้าใจตั๋วเงินของการค้านั้นถูกแล้ว แต่ไม่หมายความว่าทางธนาคารชาตินี้จะไปรับซื้อตั๋วเงินคลังหรือรับตั๋วเงินคลังโดยง่าย ๆ วิธีการของธนาคารชาตินั้นจะรับได้ด้วยยากที่สุด คือว่าอย่างน้อยต้องมีธนาคารที่เชื่อถือได้รับรองถึง ๒ ธนาคารและต้องมีสินค้าอยู่ มีเล็ตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of credit) แล้วจึงจะใช้สิทธิรับซื้อตั๋วเงินคลังหรือรับดิสเค้าท์ (Discount) ตั๋วเงินคลังนี้ หรือรับตั๋วเงินคลังเข้าไว้เพื่อที่จะจ่ายธนบัตรออกไป ธนบัตรที่จ่ายออกไปนี้ไม่ใช่ว่าเป็นเวลานาน เพราะตั๋วเงินจะต้องมีอยู่ ๓ เดือน เมื่อครบกำหนด ๓ เดือนเขาก็เอาธนบัตรนั้นกลับคืนมาก็คืนตั๋วเงินคลังไปไม่ใช่ว่าจะอยู่กันชั่วกัลปาวสาน หมายความว่าตั๋วเงินนี้ไม่ใช่ตั๋วเงินคลัง คือตั๋วเงินนี้มันของชั่วคราว เมื่อเข้ามามันก็ต้องออกไป ระยะ ๓ เดือนนี้ไม่ทำให้เงินเฟ้อแต่ประการใด

พลเรือตรีชลี สินธุโสภณ (พระนคร) **:** กระผมได้ฟังคำอภิปรายด้วยเหตุผลต่าง ๆ จากรัฐมนตรีคลังก็ดี รัฐมนตรีช่วยว่าการก็ดี และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ดี ผมรู้สึกว่ายังไม่วายความข้องใจในค่าของเงินบาท ค่าของเงินบาทของเราที่ว่ามีการเสื่อมค่าลงมาว่ามีมาตามลำดับ แล้วและความมั่นคงของค่าของเงินบาทนี้ก็ย่อมอาศัยทุนสำรอง แต่ทุนสำรองต่าง ๆ นั้นเราได้อ้างไว้แล้วโดยชัดเจนว่าเราอาศัยดอลล่าร์อย่างหนึ่งเราอาศัยเงินปอนด์อย่างหนึ่งซึ่งเป็นเงินตราต่างประเทศและเราอาศัยทองคำอีกอย่างหนึ่ง ทีนี้ผมใคร่จะย้อนหลังกลับไปถึงสมัยโบราณว่าธนาคาร ๒ ธนาคารที่เรายึดเป็นหลักอยู่นี้คือธนาคารของอังกฤษที่เราอาศัยเงินปอนด์ซึ่งเรียกว่าแบงก์ออฟอิงแลนด์ (Bank of England) แบงก์ออฟอิงแลนด์คือหลักเกณฑ์ประกัน

เงินได้วิธีใดมีค่าค้ำประกันเงินวิธีใด ท่านรัฐมนตรีคลังท่านก็ว่ามีการควบคุม ที่นี้ผมใคร่จะขอเสนอว่าควบคุมอย่างไรเพื่อให้ชัด การควบคุมเงินเพื่อการออกธนบัตรของแบงก์ออฟอิงแลนด์นั้นเมื่อปี ๑๘๔๔ มีกฎหมายให้แบงก์ออฟอิงแลนด์ออกธนบัตรได้ ๑๐ ล้านปอนด์โดยไม่ต้องมีทองคำประกันต่อทุก ๆ ปอนด์ที่เกินกว่า ๑๐ ล้านปอนด์นั้นจะต้องมีทองคำ สมัยปี ๑๘๔๔ และสมัยต่อมาสมัยสงครามนโปเลียน และจนกระทั่งสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๑ ได้ทวีอัตราที่จะให้แบงก์ออฟอิงแลนด์ออกธนบัตรได้ถึง ๑๒๐ ล้านปอนด์โดยไม่ต้องใช้ทองคำ ทุก ๆ ปอนด์ที่เกินนั้นต้องมีทองคำเป็นทุนสำรอง และต่อมาจนกระทั่งหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ แบงก์ออฟอิงแลนด์ได้สิทธิที่จะออกพันธบัตรได้ ๒๖๐ ล้านปอนด์ และทุก ๆ ปอนด์ที่เกินนั้นต้องมีทองคำประกัน รายละเอียดอื่น ๆ ผมไม่ขอกล่าวเพราะจะเป็นเรื่องยืดยาว นั่นหลักหนึ่งโดยอาศัยเงินที่มีทองคำค้ำประกัน ทีนี้ถ้าเกินนั้นไปก็ต้องมีทอง ทีนี้หลักก็อันหนึ่งซึ่งเราได้ยึดเงินดอลล่าร์ เงินดอลล่าร์นั้นเวลาเราจะเทียบดูได้ว่าเราอาศัยหลักเกณฑ์อเมริกันซึ่งเรียกว่า เฟดเดอรัลรีเสิร์ฟแบงก์ (Federal Reserve Bank) มีทุน ที่นี้การที่จะค้ำเงินดอลล่าร์ราคาอย่างไรนั้นมีหลักเกณฑ์โดยถือทองคำ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของธนบัตรที่จะออกเป็นทุนสำรอง นอกจากนั้นยังจะต้องมีสินทรัพย์อื่น ๆ อีกให้คุ้มกับค่าของเงินที่ธนบัตรออกนั้น ที่ผมขอกราบเรียนหลักย่อ ๆ ที่เงินที่เรายึดอยู่ต่อจากนั้นก็มีท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการคลังว่าเราจะอาศัยเงินแฟรงค์สวิสส์และเงินมาร์กเยอรมัน การธนาคารของ ๒ ประเทศนี้ก็เข้าหลักเดียวกันกับอังกฤษและอเมริกา ส่วนประเทศอื่น ๆ ในยุโรปซึ่งถือหลักการออกธนบัตรก็ย่อมอาศัยหลักคล้าย ๆ กันนี้ บางประเทศก็ไม่มีทองคำเป็นหลักอาศัยเงินตราต่างประเทศ บางประเทศก็อาศัยทองคำด้วย ซึ่งบางประเทศก็ถือเรียกว่า โกลด์ รีเสิฟ (Gold reserve) และบางประเทศก็เรียกว่า ปรอปาร์ชั่นนัล โกลด์ แอนด์ โกลด์เอกเชนจ์ รีเสิฟ (Propartional gold and gold exchange reserve) นี่หลักอันนี้เป็นหลักที่ทั่ว ๆ ไปพูดกัน ทีนี้เมื่อมาพิจารณาการค้ำประกันหรือการทุนสำรองของเงินบาทกระผมรู้สึกว่ากว้างขวางมาก ซึ่งมีท่านทั้งหลายได้อภิปรายมาแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ความห่วงใยของผมในเรื่องค่าของเงินบาทที่จะเสื่อมนั้นยังมีอยู่ จึงใคร่จะขอวิงวอนให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้กรุณาสนใจอีก ท่านจะถือว่าเงินบาทมีค่าสูงในขณะนี้ โดยเหตุอ้างว่าประเทศอื่นได้ลดค่าของเงินลงตามลำดับนั้นมีหลักฐาน

ง่าย ๆ ที่จะพอสันนิษฐานเหตุใดที่ทำให้ต้องลดค่าของเงินลงมาในต่างประเทศ ถ้าเราจะเอาประเทศที่เป็นหลัก ที่เราเกาะเงินเงินปอนด์อยู่ ประเทศอังกฤษได้ลดค่าของเงินอังกฤษลงมาเมื่อคราวก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ นี้ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ของราคาเงินแล้ว แต่ก็มีความจำเป็นต้องลดค่าของเงินปอนด์ลงมาอีกในปี ๑๙๔๙ การลดค่าของเงินปอนด์ครั้งนี้ กระผมยังจำได้ว่าได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเงินบาทเป็นอย่างมากมีส่วนเรื่องอะไร มีส่วนในเรื่องครั้งหนึ่ง นั้นรัฐบาลเรามีอัตราเงินบาทเทียบเงินดอล-ล่าร์ อัตราเงินบาทเทียบกับปอนด์สเตอลิงรัฐบาลจะพิจารณาว่าเราจะจัดอัตราเงินบาทเข้ารับอัตราแลกเปลี่ยนของเงินปอนด์อังกฤษที่เสื่อมค่าลงในขณะนั้นอย่างไรอันนี้ผมยังจำได้ และได้ติดตามเรื่อยมา มีทางเดิน ๒ อย่างถ้ารัฐบาลจะฉวยโอกาสในครั้งกระนั้น ถ้าหากว่าเงินปอนด์สเตอลิงลดค่าลงไปด้วยวิธีนี้เราจะขึ้นค่าของเงินบาทขึ้นเป็นหลัก โดยเราไม่ลดค่าของเงินบาทเทียบเข้าไปหาการเสื่อมราคาของเงินปอนด์ และให้ได้ประโยชน์ในการที่จะรักษาค่าได้เปรียบในอัตราแลกเปลี่ยนของเงินดอลล่าร์ แต่รัฐบาลในครั้งนั้นผมจำได้ว่ามิได้ทำโดยวิธีนี้ คงจะมีผู้รู้หลายท่านและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านด้วยกันพิจารณาไม่ได้ฉวยโอกาสอันนั้นตรงกันข้ามกลับยอมเสื่อมค่าเงินบาทที่โยงเกี่ยวอยู่กับเงินดอลล่าร์ ในครั้งนั้นว่า ๑ ดอลลาร์เท่ากับ ๑๐ บาท และ ๑ ปอนด์เท่ากับ ๔๐ บาทเปลี่ยนไปเป็น ๑ ดอลลาร์เท่ากับ ๑๒.๕๐ บาท และ ๑ ปอนด์เท่ากับ ๓๕ บาท เป็นอัตรายึดถือในครั้งกระโน้น อันนี้ถ้าจะเกี่ยวพันกับสินค้าเข้าสินค้าออกอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น ท่านผู้รู้ในวิชาเศรษฐกิจย่อมเข้าใจดี ผมไม่ขอกล่าว แต่ว่าเงินบาทเราเวลานั้นก็ไม่ใช่ว่าดีขึ้น ทีนี้ต่อมามีเหตุการณ์อื่นอีก ซึ่งเกี่ยวกับค่าของเงินบาทจะเสื่อมลงเมื่อสงครามเกาหลี เมื่อสงครามเกาหลีเกิดขึ้นมีการตื่นตัวมีการขึ้นราคาสินค้ามีอะไร ๆ ต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องยืดยาว แต่ค่าของเงินบาทเมื่อในขณะนั้นเรามีโอกาสขายสินค้าได้มาก โดยรัฐบาลอเมริกันจะสะสมวัตถุเพื่อการสงครามพรวดขึ้นมาในระยะหนึ่ง แต่ทั้งนี้เงินบาทเรามิได้มีค่าเปลี่ยนไปมากในเวลานั้นราคาตลาดผมจำได้ว่าอยู่ในราว ๕๖—๕๔ ทีนี้จะว่าค่าของเงินบาทเราดีกว่าเงินประเทศญี่ปุ่นซึ่งในขณะนั้นท่านกล่าวว่า ๑ บาทเท่า ๑ เยน แล้วก็เดี๋ยวนี้อัตราแลกเปลี่ยน ๑ ดอลลาร์เท่ากับ ๒๑ บาท ๒๐ บาท แต่ ๑ ดอลลาร์เท่ากับ ๓๐๖ เยน ข้อนี้ผมคิดว่าถ้าเราจะมองสำหรับประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยเอาคุณงามความดีของค่าเงินบาทเรามาเปรียบเทียบนั้น ยังไม่ถนัด

เพราะค่าของเงินของประเทศหนึ่งถ้าหากตัวเลขสูง ประเทศนั้นหาอยู่ในภาวะอันตรายในเรื่องค่าของเงินเพื่ออย่างเราไม่ เขามีอะไรเป็นเครื่องหนุน เพราะมีการผลิตส่วนเกี่ยวข้องใน ๓ อย่างนี้ก็คือ วอลลุ่ม ออฟ เคอร์เรนซี่ อิสซิว (Volume of Cerrency issue) คือการที่ออกธนบัตร วอลลุ่ม ออฟ กู๊ดส์ โปรดิ๊ว (Volume of Goods produced) วอลลุ่ม ออฟ ไพร้ส์ เลฟเวล (Volume of Price Level) เรียกว่าสามอย่างนี้มีความเกี่ยวพันกัน เพราะฉะนั้น จะถือเอาเกณฑ์อันนี้มาเปรียบเทียบ กับประเทศไทยนั้น กระผมยังสงสัย เพราะประเทศไทยไม่ได้อยู่ในฐานะที่ผลิตได้อย่างเช่นว่านี้กับประเทศญี่ปุ่นนี้ถ้าให้ผมพิจารณาต่อไปอีกว่า เงินบาทของเราเสื่อมเรื่อย ๆ มา ค่าของเงินบาทได้ลดลงเรื่อยนั้นได้ยืนยัน และกล้ายืนยันว่าไม่ได้ขึ้น แม้จะมีอัตราแลกเปลี่ยนทางราชการได้กำหนดว่า ๑ ดอลลาร์ เท่า ๑๐ บาท ต่อมาเปลี่ยนเป็น ๑๒ บาท ๑๓ บาท แล้วกระทั่งมาเลิกใช้ไป ในขณะนี้มาถืออัตราตลาดและเงินปอนด์สเตอร์ลิง ในขณะนี้ก็หันมาใช้อัตราตลาด อัตราที่เปลี่ยนนั้นก็เป็นอันเปลี่ยนในทางที่เลวลงในระยะ ๕ – ๖ ปีที่แล้วนั้น ผมจำได้ว่าทางธนาคารชาติ และทางธนาคารพาณิชย์ทั้งหลายได้พยายามที่จะแสดงตัวว่าค่าของเงินบาทเราดีอยู่ได้ขณะหนึ่ง รัฐบาลออกขายเงินปอนด์สเตอร์ลิงให้แก่พ่อค้าโดยอัตรา ๔๕ บาท ใน ๒ – ๓ วัน ๔ – ๕ วัน นั้นท่านยังคุยอยู่ท่านจะรักษาค่า ๔๕ บาทได้ตลอดไป แต่พ่อค้าได้ซื้อเงินปอนด์สเตอร์ลิงนั้นเข้าไม่กี่วันเข้าใจว่าทุนของท่านคงจะหมด อัตราแลกเปลี่ยนที่ปรากฏ ตามธนาคาร ต่าง ๆ ไม่ได้เหลือ ๔๕ ได้ทวีขึ้นเป็น ๕๐, ๕๑, ๕๒, ๕๓, ๕๔ จนกระทั่งถึงเกือบ ๖๐ อันนี้กระผมจำได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ในความห่วงใยของกระผมที่มีว่า ค่าของเงินบาทในการที่รัฐบาลจะออกพระราชบัญญัติใหม่นี้ปรับปรุงทุนสำรองไว้ต่าง ๆ นั้นจึงยังไม่หายความแคลงใจ แล้วผมแน่เหลือเกินว่าถ้าหากว่ารัฐบาลท่านจะคิดเป็นพ่อค้าหรือธนาคารท่านจะคิดเป็นพ่อค้า ในหลักของพ่อค้าก็บอกว่าถ้าเราจะออกธนบัตรโดยวิธีที่เราหาทางที่เราจะเอาเงินทุนสำรองที่เป็นทองคำนั้นให้มีน้อยที่สุดได้เป็นกำไร นั้นพูดถึงในทางธุรกิจ แต่พูดถึงในทางความมั่นคงของค่าของเงินตรานั้น ผมคิดว่าใช้ไม่ได้ จริงอยู่ท่านจะได้สามารถ ขายทองคำที่เอาเป็นทุนสำรองนั้นออกไปได้ประโยชน์อย่างอื่น ไปทำดอกออกผลได้ แต่ในเวลาเดียวกันท่านก็เสียความเชื่อถือ ท่านเสียความเชื่อถือในน้ำเงินในค่าของเงินทันที ท่านจะเอาอะไร ๆ มาทำให้เข้าใจเป็นอย่างอื่นนั้น กระผมเข้าใจว่ายาก ยิ่งประชาชนส่วนใหญ่เพ่งเล็งอยู่ในหนี้สินของรัฐบาลที่มีอยู่ก็ดี ใน

ความสามารถในด้านผลิต ด้านอื่นเกี่ยวข้องอยู่ก็ดี แล้วความรู้สึกอันนี้ย่อมหายได้ยาก แต่ท่านผู้บริหารเอง ท่านจะเข้าใจ ทึกทักเทา เอาว่าเราดีพอเราได้พอเงินก็แล้วแต่ท่าน แต่ความรู้สึกของกระผมในฐานะที่ประชาชนรู้สึกทั่วๆ ไปยังเป็นห่วงใยอยู่มาก เพราะฉะนั้น การที่เปิดโอกาสให้มีพระราชบัญญัติที่จะใช้ทุนสำรองได้กว้างขวางนั้นยังรู้สึกว่าไม่เป็นผลดีอยู่นั่นเอง ตามหลักของประเทศเป็นหลักที่เราได้อาศัยเงินของเขาเป็นหลักอยู่ที่ดอลลาร์และปอนด์สเตอรลิงนั้น นั้นเป็นประวัติที่เชื่อถือและยึดถือได้ ในเวลาเดียวกัน ถ้าหากว่าจะเพ่งเล็งถึงด้านอื่นซึ่งเกี่ยวกับด้านสินค้าและด้านลดค่าของเงินนั้นนั้น บางประเทศหาได้เป็นไปตามส่วนที่ของเราเป็นอยู่ขณะนี้ไม่ ผมกล้าจะเรียนกล่าวได้ว่าเพื่อนบ้านเราที่เคยค้าขาย มีสัญญาพันธไมตรี เงินของเขาถ้าจะเทียบกับเงินของเราในครั้งเมื่อก่อนสงคราม ถ้าเราจะมองไปแต่ด้านอื่นประเทศเล็กๆ ไม่แต่ประเทศอื่นที่ใหญ่โต เช่นประเทศที่ค้าขายกับเรามาก คือประเทศเดนมาร์กก็ดี ประเทศสวีเดนก็ดีเหล่านี้ได้สัมพันธ์เกี่ยวข้องการค้ากับเรามาก ซึ่งกับเงินบาทเขาก็สนใจ ถ้าหากท่านได้พิจารณาขณะนี้เงินบาทของเราในราคาตลาดก็เป็นตั้ง ๕๕,๕๖,๕๗, ต่อ ๑ ปอนด์ แล้วถ้าท่านหวนกลับไปคิด....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ขอโทษ เวลาของคุณเกินแล้ว ผมขอให้รวบรัด เวลานี้เข้าไป ๑๖ นาทีแล้ว ผมให้อีก ๒ นาที

พลเรือตรี ชลี สินธุโสภณ (พระนคร): เปรียบเทียบกับเงินโครนของเดนมาร์ก เงินโครนของสวีเดนก็ราวๆ ๑๑ โครน ๑๒ โครน ต่อ ๑ ปอนด์ เมื่อก่อนสงครามนั้นก็ยังเป็นอยู่เช่นนี้ แล้วเงินโครนของเดนมาร์กก็ราวๆ ๑๔-๑๕-๑๖ โครนต่อ ๑ ปอนด์ และเวลานี้ก็อยู่ใกล้เคียงนั้น แต่ของเราเมื่อก่อนสงครามนั้นเรา ๑๑ บาทต่อ ๑ ปอนด์แล้ว เดี๋ยวนี้เราเป็นอย่างไรท่านทั้งหลายก็ทราบแล้ว เพราะฉะนั้น เราจะภาคภูมิใจไปอย่างไรก็ตามเถอะว่าเงินบาทมีค่าๆ นั้นสำหรับกระผมในนามของประชาชนคนหนึ่งไม่เชื่อ เพราะความแตกต่างถ้าจะให้กระผม เปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ข้างเคียงในหลายแห่ง นี่ เพราะฉะนั้น ถ้าหากสนใจว่าค่าของเงินบาทเราเพิ่งและเลื่อมแล้วก็น่าจะระมัดระวังและหากจะให้อ้างเหตุว่าการเสื่อมนั้นประเทศอื่นๆ ก็เสื่อมๆ จริง เสื่อมด้วยกันทั้งนั้นในภาวะสงครามครั้งที่ ๒ นี้ก็มีเสื่อม แต่เสื่อมตามส่วนตามสัด ของเราค่าของเงินเพิ่งมากกว่าอยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้น ในการที่จะอาศัยทุนสำรองโดยวิธีกว้างขวางตามพระราชบัญญัตินี้กระผมไม่เห็นด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ที่นี้เป็นวาระของฝ่ายอภิปรายสนับสนุน ใครจะทำการอภิปรายสนับสนุนเชิญ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ผมยังจับประเด็นไม่ได้ ว่าท่านสมาชิกที่กล่าวเมื่อ

ตะกี้นี้มีความประสงค์จะชี้แจงเรื่องอะไร แต่เท่าที่จับได้นั้นก็คือท่านเป็นห่วงในเรื่องที่ว่าค่าของเงินบาทนั้นจะเสื่อมลงและเวลานี้ก็เสื่อมไปแล้ว ตามทัศนะที่ท่านเห็นอย่างนั้นท่านได้กล่าวถึงเรื่องธนาคารชาติของอังกฤษซึ่งได้เคยออกธนบัตรโดยไม่มีทุนสำรอง แต่ท่านอย่าลืมว่ารัฐบาลอังกฤษก็เคยออกธนบัตรในสมัยสงครามโดยออกมาเฉย ๆ ไม่มีอะไรเลยรัฐบาลออกไม่ใช่ธนาคารชาติ และบัดนี้ธนาคารชาติของอังกฤษนั้นเป็นของรัฐไปเสียแล้ว ไม่ใช่เป็นเอกเทศอย่างแต่ก่อน สำหรับระบบพีเดอรัล รีเสิฟ (federal reserve) ของอเมริกานั้นเป็นระบบอีกอย่างหนึ่งต่างหากจากระบบของอังกฤษและของประเทศในทวีปไมคอนติเนนต์ (continent) เป็นเรื่องระบบที่ว่า พีเดอรัล รีเสิฟ แบงก์ (federal reserve bank) นั้นเป็นระบบที่ว่าเขาเป็นนายธนาคารกลางซึ่งมีรูปสมาชิกเป็นธนาคารต่าง ๆ ทั่วสหรัฐ การที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึงว่าเป็นเรื่องที่ว่าเขากำหนดว่ามีทุนสำรองเป็นทองคำเพียง ๔๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ก็เห็นได้ว่านี่เขาต้องการทองคำเพียง ๔๐ และอย่าลืมว่าอเมริกาขณะนี้จะเอาทองคำเป็นทุนสำรองเท่าไรก็ได้ที่ฟอร์ตนอคเยอะแยะมหาศาล เพราะเหตุว่าในระหว่างสงครามนั้นสหรัฐอเมริกาได้เก็บทองคำของบรรดาประเทศต่าง ๆ ในยุโรปไปเก็บเกือบหมดสิ้น แต่อย่างนั้นก็ดีทางพีเดอรัลรีเสิฟในระบบเงินตราของสหรัฐนั้นก็ถือว่าทุนสำรองนั้นอย่างน้อยต้องมี ๖๐ เปอร์เซ็นต์จะเป็นทองคำ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ หรืออะไรก็แล้วแต่ แต่อีก ๔๐ เปอร์เซ็นต์นั้นมีระบบเหมือนอย่างที่เราทำใช้กำลังเสนอท่านอยู่ ณ บัดนี้ ในการที่เราจะเทียบค่าของเงินบาทนั้นกระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกคงมุ่งไปถึงระบบมาตราทองคำมากกว่า คือหมายความว่าตามทฤษฎีของท่านนั้นเป็นนิกายเก่าคือเป็นนิกายเก่าที่ถือว่าธนบัตรที่ออกใช้นี้ต้องมีทุนสำรองหนุนหลัง เป็นการเถียงกันในทางทฤษฎี คือว่าแล้วแต่อารามไหนจะว่ามาสำนักวัดไหนจะว่า จะเอาทองหรือว่าจะเอาอีกอันหนึ่งอีกสำนักหนึ่งซึ่งเป็นสำนักใหม่นั้นเขาถือว่าอำนาจซื้อซึ่งเรียกตามภาษาอังกฤษว่าเพิชเชสซิ่ง พาวเวอร์เทียวรี (purchasing power theory) แล้วนอกจากนี้ยังมีบรรดาศาสตราจารย์อีกหลายคณะอีกหลายวัดเหลือเกิน อีกหลายอารามซึ่งมีความเห็นว่าทฤษฎีเหล่านี้ใช้ไม่ได้ต้องใช้ทฤษฎีจิตวิทยามีหลายคาถาด้วยกันก็เป็นการยากที่ว่าถ้าเราจะมาเถียงกันในเรื่องทฤษฎีแล้วเป็นการยากระบบมาตราทองคำนี้บรรดาศาสตราจารย์ทั้งหลายเถียงกันมามากมายไม่ตกลงกัน แต่ว่าก็มาจำนนในข้อหนึ่งว่า เมื่อเกิดวิกฤตการณ์เกิดสงครามขึ้นแล้วการที่จะถือทองคำเป็นมาตรฐานนั้นมีได้แต่เพียงประเทศเดียวคือสหรัฐอเมริกา หรือว่าสวิสเซอร์แลนด์ที่มีทองคำ นอกจากนั้นสู้ไม่ไหวทั้งนั้นพูดกว่าถ้าจะเอาทองคำเป็นทุนสำรองไม่มี อังกฤษมีอยู่ ๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นอย่างมาก ไม่มีทุกคนว่าไม่มีทั้งนั้น และยิ่งเวลานี้แต่ละ

ประเทศต่างร้องว่าทองคำนี้ผลิตได้ควรจะขึ้นราคา อเมริกาบอกว่าขายได้เพียงเอานซ์ละ ๓๕ เหรียญเท่านั้น ไม่ยอมให้ขึ้นราคาทองคำในโลกนี้ บรรดาประเทศอื่น ๆ ผลิตทองคำก็บอกว่าต้องขึ้นราคาหน่อย เพราะเหตุว่าพวกเขาน่ะ มีทองคำน้อย อเมริกาก็ไม่ยอม ซึ่งเป็นการโต้เถียงกันมา ๕–๖ ปีแล้ว ซึ่งในการที่ผมไปประชุมกับธนาคารโลกก็มีการโต้เถียงในเรื่องนี้อยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าประเทศต่าง ๆ จริงครับ รับรองนิยมในทฤษฎีที่ว่าควรจะต้องมีมาตรา ทองคำเป็นมาตรฐาน เราต้องถือทองคำเป็นหลัก เพราะเหตุว่าเป็นโลหะอันมีค่าดีกว่าอย่างอื่น นี่ตามคาถาที่บรรดาคาสตราจารย์เก่าๆ ซึ่งได้อธิบายไว้ แต่คราวนี้คาถาเหล่านั้นใช้หนัก ๆ เข้ามันก็ก็เทียบกับพฤติการณ์แล้วมันชักเลือน มันไปไม่ไกล คือต้องเปลี่ยนคาถาให้อ่อนลงไปบ้าง ก็เลยมีการเปลี่ยนแปลงด้วยประการฉะนี้ เพราะฉะนั้นตามที่เราได้อาศัยทองคำเป็นทุนสำรองนี้ เราก็มีทุนทองคำยึดถือเป็นหลักส่วนหนึ่ง ซึ่งก็ยึดถืออยู่ตลอดมา เพราะเหตุว่าแต่ก่อนนี้เราไม่อาศัยทองคำไม่ได้ เราจะไปอาศัยเงินปอนด์สเตอลิงหรือว่าอาศัยเงินดอลล่าร์นั้น เราก็ต้องอาศัยด้วยความระมัดระวัง ไม่ใช่ว่ามั่นใจเราจะถือเอาเงินตราอันหนึ่งอันใดถือเป็นหลักมั่นคงแข็งแรงนั้น ในปัจจุบันนี้ตามสถานการณ์ในปัจจุบันนี้ เชื่อไม่ได้เสียแล้ว เราต้องระมัดระวัง แต่เพราะเหตุใดเล่า เราจึงถือเงินปอนด์หรือว่าเงินดอลล่าร์ ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่า เราใช้เงินเหล่านี้อยู่เสมอ การค้าของเราในปัจจุบันนี้ ถ้าเทียบกันอย่างหยาบ ๆ แล้วจะเห็นได้ว่าเราใช้การค้ากับกลุ่มประเทศใช้เงินปอนด์ คือรวมทั้งอาณานิคมของอังกฤษด้วยแล้ว และทั้งหมู่ในประเทศที่ใช้เงินปอนด์ได้ ซึ่งในระบบที่แลกเปลี่ยนกันได้ เรียกว่า ทรานส์เฟอเรเบิล แอ็คเค้าท์ (Transferable Account) เราใช้เงินปอนด์ เงินเยอรมันนีก็ได้ ใช้เงินปอนด์เดนมาร์กก็ได้ สวีเดนก็ได้ นอรเวย์ก็ได้ แต่ว่าอยู่ในระบบที่ควบคุมบ้างตามสมควร อัตราการค้าของเราใช้เงินปอนด์ประมาณ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ใช้เงินดอลล่าร์ประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นในการที่เราได้ใช้อยู่อย่างนี้ ก็จำเป็น จะต้องมีเงินปอนด์และเงินดอลล่าร์เป็นทุนสำรองอยู่ เผื่อว่าจะต้องใช้ในเมื่อมีความจำเป็น เพราะฉะนั้นในเรื่องเสถียรภาพและค่าของเงินบาทนี้ ผมก็ใคร่จะกราบเรียนว่า เราได้พยายามที่จะรักษาค่าของเงินบาทไว้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะทราบว่าเยอรมันนีตะวันตกได้ฟื้นฟูมีกำลังเข้มแข็ง สามารถให้ธนาคารโลกกู้เงินดอลล่าร์ไปตั้ง ๑๗๐ กว่าล้านดอลล่าร์ ธนาคารโลกกู้เงินเขาไป เขาให้กู้ไปแล้ว ในเวลานี้ก็เงินเดนมาร์คก็มีกำลังเข้มแข็งแข็งแรงเช่นนั้น เพราะเหตุใด ก็เพราะว่าประเทศเยอรมันนีตะวันตกเป็นประเทศที่ผลิตสินค้าขายออกไปต่างประเทศเป็นอันมาก ประเทศเราจะทำให้แข็งเช่นนั้น

ช่วยกัน ส่งสินค้าออกไปได้มาก ๆ มันจะแข็งขึ้นมาเอง ต้องปลุกปั้นให้มันเข้มแข็งสักหน่อย โดยการส่งสินค้าออกไปนอกประเทศเป็นวิถีทางเดียว เพราะเหตุว่าถ้าเราไม่เอ็กซเปอร์ต (Export) แล้วจะอยู่ไม่ได้ครับ กราบเรียนด้วยความตรง เพราะฉะนั้นเอ็กซเปอร์ต (Expert) ดังนี้จะเป็นทางที่จะช่วยให้เราเงินบาทนี้จะแข็งขึ้น จะแข็งขึ้นเป็นลำดับ แต่ว่าแข็งมากนักก็ไม่ได้ ผมจะกราบเรียนเช่นนั้น ถ้าแข็งมากนักก็ไม่มีใครซื้อของเรา ใช้เงินที่แข็งเกินไปนั้นก็ไม่มีประโยชน์อันใด ต้องปลุกปล้ำให้มันอ่อนลงมาอีก เรื่องมันเป็นเช่นนี้ครับ เรื่องเงินตรานี้ผมก็กราบเรียนว่าแข็งมากนักก็ไม่ได้ อ่อนไปนักก็ไม่ได้ ต้องอยู่ในอัตราปานกลาง นี่ในกรณีเช่นนี้ตามที่ได้ประสบพบเห็นและตามความจำเป็นมันเป็นเช่นนั้น กรณีอีกกรณีหนึ่งก็คือว่าเท่าที่ท่านสมาชิกได้กล่าวเทียบถึงเงินเดนมาร์คหรือเงินสวีเดนนั้นก็ใคร่จะกราบเรียนว่าเดนมาร์คเป็นประเทศที่มีกสิกรรม สวีเดนเป็นประเทศอุตสาหกรรม เดนมาร์คนั้นผลิตของได้เท่าไร ก็ขายได้เท่านั้นเป็นผู้เอ็กซเปอร์ต (Expert) ทั้งนั้น สวีเดนก็เป็นผู้เอ็กซเปอร์ต (Expert) ของทั้งหมด เอ็กซเปอร์ต (Expert) เพราะฉะนั้นเงินตราจึงมีเสถียรภาพอันมั่นคงอยู่ได้ เมืองไทยถ้าหากว่าเอ็กซเปอร์ต (Expert) มากตามแวลู (Value) หรือส่วนสัมพันธ์ที่เขามีอยู่แล้ว ผมคิดว่าปอนด์หนึ่งมันคงเหลือ ๑๐ บาทเป็นแน่ เพราะเหตุว่าหลักในเรื่องการส่งสินค้าออกต่างประเทศนั้นเป็นข้อสำคัญนี่เป็นทฤษฎีซึ่งไม่มีใครเถียง และเท่าที่ท่านสมาชิกผู้นี้เกียรติได้กล่าวนั้นผมก็รับว่าเป็นทฤษฎีที่ถูกต้องตามที่ท่านได้ศึกษาและรวบรวมมานั้น แต่ว่าเรื่องนี้แหละครับมันเป็นเรื่องที่ว่าเราจะต้องทำอย่างไรจึงจะเอกซ์เปอร์ตได้ เรามีข้าว แร่ ยาง มีสินค้าไม่กี่อย่างที่จะส่งออกไปขายในต่างประเทศ แล้วก็มีเพื่อนบ้านแข่งขันกันเป็นการใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรามีของอะไรมากยิ่งกว่านี้อีกส่งไปขายต่างประเทศให้ได้มากยิ่งขึ้นไปแล้ว ความร่ำรวยจะเกิดแก่ประเทศเป็นมหาศาล ถ้าหากว่าท่านดูตัวอย่างในปัจจุบันนี้ประเทศเวเนซูเอลาซึ่งปัจจุบันนี้ไม่มีอะไรที่จะขายได้เลยครับ มีแต่ภูเขามีห้วยน้ำลำคลอง แต่ว่าขายน้ำมันอย่างเดียว ขายแต่น้ำมันครับ เวลานี้ประเทศเวเนซูเอลาเป็นประเทศหนึ่งซึ่งมีเงินตราอันมั่นคงแข็งแรงที่สุด เพราะเหตุใดก็เพราะเหตุว่าขายอย่างเดียว ขายตะบันไป ของก็สั่งเข้ามาตามสมควร แต่ว่าใช้ปริมาณที่ขายนั้น ขายแต่น้ำมันอย่างเดียว มันทำให้ร่ำรวยเป็นมหาศาล เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าบุญบันดาลแล้วถ้าหากเราได้รับบุญอย่างนั้นสถุงเจาะลงไปเจอะน้ำมันอย่างประเทศเวเนซูเอลาแล้ว ผมคิดว่าประชาชนคนไทยทุกคนในประเทศเรานี้จะต้องขี่รถยนต์กันอย่างน้อยคนละคันหนึ่ง

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (ชลบุรี): ในการที่กระผมได้มีโอกาสออกมาอภิปรายใน

พระราชบัญญัติเงินตราในคราวนี้นั้น มิใช่ว่าจะมุ่งหน้ามาค้านหามิได้ เพราะว่าในหลักการใหญ่ของพระราชบัญญัติเงินตราฉบับนี้นั้นผมเองก็มีความเห็นด้วยเหมือนกัน แต่ว่ามีผมมีบางสิ่งบางอย่างที่ใคร่จะออกความเห็นให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัยและช่วยกันออกความเห็นให้เป็นประโยชน์เพื่อให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ออกมาโดยรูปร่างที่สมบูรณ์และก่อประโยชน์ให้กับประเทศชาติให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ และสิ่งที่ผมพูดมานี้ไม่จำเป็นจะต้องเป็นสิ่งที่ถูกเสมอไป และถ้ามีสิ่งใดที่ผิดพลาดหรือออกความเห็นไปในทางที่ผิดแล้วก็ขอให้ช่วยกันออกความคิดความเห็นไปด้วยก็จะเป็นพระคุณยิ่งในการดำเนินงานที่จะให้เกิดผลตามผลของพระราชบัญญัติเงินตรานี้เราจะคิดถึงแต่ในแง่ด้านเสถียรภาพของเงินตราอย่างเดียวนั้นเป็นการหาสมควรไม่ เราควรคิดถึงในแง่ของด้านเศรษฐกิจควบคู่กันไปด้วย เพราะว่าอย่างที่เมื่อกี้นี้ท่านสมาชิกผู้หนึ่งอภิปรายในหลักวิชาออกมาก็ตาม ท่านรัฐมนตรีว่าการคลังอภิปรายในหลักวิชาขึ้นมาก็ตาม ย่อมเป็นเครื่องยอมรับแล้วว่าเสถียรภาพของเงินตรากับเศรษฐกิจนั้นเรามีความจำเป็นที่จะต้องเอามาจัดการให้มันควบคู่กันไป ไม่ใช่ว่าเราเถรตรงเอาแต่หลักวิชาของการคลังในเรื่องเงินตรามาใช้อย่างเดียวเท่านั้น แต่เศรษฐกิจมันไปไม่ได้มันก็ใช้ไม่ได้ ชักตัวอย่างที่ท่านชักกันมาเมื่อกี้นี้ ประเทศอังกฤษซึ่งเป็นประเทศที่มีความเข้มแข็งในเรื่องเหล่านี้นั้น เขาเองในบางกรณียังยอมลดค่าของเงินลงไป และในบางกรณีครั้งสุดท้ายเมื่อปีที่แล้วก็ดูเหมือนอังกฤษแก้ไขระบบเศรษฐกิจด้วยการกู้เงินให้ดอกเบี้ยสูงขึ้นเป็นการดูดเงินกลับเข้ามา เพราะฉะนั้นในบางกรณีในการแก้ปัญหาด้วยการคลังนั้น เราก็ปล่อยเงินออกไปเพื่อแก้ปัญหาเงินฝืด แต่ในบางกรณีเราต้องดูดเงินเข้ามาเหมือนกันในเมื่อมันเป็นภัยแก่ในทางเศรษฐกิจ อย่างเช่นของอังกฤษนั้นเป็นภัยในเรื่องการลงทุนทำให้สินค้าเหลือ และเกิดภาวะฝืดเคืองขึ้น เพราะฉะนั้นสำหรับตัวผมเองนั้นไม่ห่วงในมาตรา ๓๐ เท่าไร ที่อภิปรายเมื่อกี้นี้ในเรื่องทุนสำรอง เพราะเหตุว่าสิ่งเหล่านี้มันเป็นเครื่องมืออันหนึ่งเหมือนกันในการที่จะให้รัฐบาลได้ใช้หลักวิชาของการคลังกู้ฐานะเศรษฐกิจโดยการยืดหยุ่นในการดูดเงินเข้าหรือแก้ภาวะบางขณะในการปล่อยธนบัตรออกเพื่อแก้ความล่มจม ผมจึงไม่ห่วงนัก แต่ที่อภิปรายเมื่อกี้นี้นั้นบางครั้งพูดกันไปถึงเรื่องว่าถ้าคุณเสริมเป็นหรือคุณเสริมไม่เป็น ผมว่าเราอย่าพูดกันเรื่องบุคคลเลย เราพูดกันด้วยหลักการดีกว่า สิ่งใดที่เป็นหลักการที่ดีแล้วเรายอมรับกัน ถ้าขืนเอาบุคคลมาเกี่ยวข้องกับหลักการแล้วการบริหารราชการบ้านเมืองเหลวแหลกไปหมด เพราะว่าเรามันมีหลักข้อเท็จจริงที่หนีไม่ได้อยู่อันหนึ่งว่า คนที่ทำไม่ดีมันอยู่

ไม่ได้ คนทำดีเท่านั้นที่อยู่ได้ กรรมนี้เป็นเครื่องพิสูจน์ เราอย่าไปพิถามใครต่อใครเลย ใครทำกรรมอะไรไว้คนนั้นก็รับกรรมไปตามกาลเวลาไปหมดแล้วทั้งนั้น อยู่แต่ตัวเราเท่านั้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่ข้าพเจ้าเป็นห่วงและอยากจะให้แก้ไข ก็คือว่าเมื่อเรายอมรับหลักการในเรื่องพระราชบัญญัติเงินตราว่าการที่จะแก้ไขระบบเงินตราให้มีเสถียรภาพนั้นต้องคำนึงถึงฐานะในทางเศรษฐกิจด้วยแล้ว ผมก็เลยสงสัยถึงมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ เพราะในมาตรา ๓๓ นั้นกล่าวไว้ว่า “ผลประโยชน์อันเกิดจากทุนสำรองเงินตราแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ธนบัตร

(๒) ค่าใช้จ่ายในการออกและจัดการธนบัตร

(๓) ค่าเสื่อมราคา หรือสูญไปซึ่งทรัพย์สินที่ถือไว้ในทุนสำรองเงินตรา

เงินคงเหลือหลังจากการจ่ายที่กล่าวแล้วให้รับขึ้นบัญชีสำรองพิเศษไว้ ถ้าผลประโยชน์ที่เกิดในปีใดมีจำนวนไม่พอแก่การจ่ายที่กล่าวแล้ว ให้จ่ายเงินในบัญชีสำรองพิเศษ ชดใช้เท่าจำนวนที่ขาด” แล้วในมาตรา ๓๔ กล่าวว่า “ในกรณีที่ทุนสำรองเงินตรามีค่าเพิ่มขึ้น หรือลดลงเพราะการตีราคาตามมาตรา ๓๒ หรือเพราะมีการเปลี่ยนแปลงค่าเสมอภาคของเงินตราต่างประเทศใด ๆ ที่ถือไว้ในทุนสำรองเงินตรา อันเป็นเหตุให้มีผลกำไรหรือขาดทุน ผลกำไรหรือขาดทุนนั้นให้รับขึ้นหรือจ่ายจากบัญชีสำรองพิเศษตามความในมาตรา ๓๓ แล้วแต่กรณี ถ้ามีไม่พอจ่าย ก็ให้จ่ายรายได้ของแผ่นดินเท่าจำนวนที่ขาดอยู่นั้นไปใช้ทุนสำรองเงินตรา” ในสิ่งนี้ผมคิดว่าอาจจะถูกหลักวิชาการ แต่ว่าในยุคปัจจุบันนี้ผมไม่มีความเห็นในการที่เอาเงินที่เหลือนั้นไปฟรีซ (Freeze) อยู่เฉย ๆ โดยไม่มาทำคุณประโยชน์แก่สิ่งใดเลย คุณเสริมยอมรับแล้วว่า ประเทศไทยนั้นเป็นประเทศกสิกรรม อยากจะส่งเสริมสินค้าออกให้มากที่สุด แต่ต้นเหตุของการส่งเสริมสินค้าออกให้มากที่สุดนั้นอยู่ที่การลงทุนใช่หรือไม่ ก็เรามีความจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุน ประเทศกสิกรรมนี้ว่าจะเก็บภาษีอากรจากราษฎรมาให้เป็นรายได้ของแผ่นดินได้นั้น มันเป็นเบี้ยหัวแหลกหัวแตก เราจะต้องตามเก็บไปจากประชาชนทีละคน ๆ ซึ่งรายได้ของประชาชนในทางด้านกสิกรรมนั้นไม่มีความแน่นอน แต่ว่าทำไมเล่าธนาคารชาติที่มีรายได้ รายได้ได้เพราะใคร ได้เพราะผลของการกระทำของรัฐบาลใช่หรือไม่ ก็เมื่อใช่แล้วเอาไปใช้จ่ายอย่างใดแล้วเหลือ

แล้วทำไมธนาคารชาติจึงเอาเงินนี้ไปกองนิ่ง ไว้เฉย ๆ เข้าบัญชีสำรองพิเศษ แต่ถ้าปีใดตัวเองไม่พอ ไม่พอก็เพราะรัฐบาลอีกเหมือนกัน กลับจะต้องตั้งงบประมาณชดใช้ให้ ก็ในปีใดที่มันมีรายได้เกินนั้น เราจะเอามาเป็นรายได้ของแผ่นดินเสียมิได้หรือ เพื่อรัฐบาลซึ่งมีรายได้น้อยงบประมาณน้อยอยู่แล้ว ทุกวันนี้งบประมาณปีนี้เราก็ยอมรับว่าไม่พอ เราจะได้เอาเงินเหล่านี้มาลงทุนพัฒนาการเศรษฐกิจ อย่างน้อยก็จะได้ลดเงินจำนวนที่จะไปกู้เขามาซึ่งเสียดอกเบี้ย เพราะว่าถ้าปีไหนมันไม่พอ มันขาดทุน เงินทุนสำรองมันขาดทุนแล้ว รัฐบาลก็แย่ไปด้วย คุณเสริมคิดว่าจะเอาเงินจากรายได้ไปช่วยหรือ ปีไหนราคาเงินมันตกต่ำ เชื่อแน่ว่ารัฐบาลรายได้ของแผ่นดินก็ยิตหิบ ไม่ลง มันต่ำลงไปอีกด้วย ก็ทำไมเมื่อเรามีรายได้สูงแล้ว แทนที่เราจะเอาเงินมาลงทุนเรากลับเอาเงินไปกกไว้เฉย ผมว่าทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีของกระทรวงการคลังตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ ซึ่งสมัยนี้เขาพยายามเอาเงินออกมาหมุนเวียนกันให้มากที่สุดที่จะมากได้ แต่ในขณะเดียวกันข้าพเจ้าก็ยอมรับว่าต้องไม่สะเทือนต่อเสถียรภาพของเงินตราด้วยเหมือนกัน เพราะข้าพเจ้าพูดไว้แต่ต้นแล้วว่า หลักการดำเนินงานในเรื่องพระราชบัญญัติเงินตรานั้นจะต้องคำนึงถึงเสถียรภาพและฐานะในทางเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้น ก็นับว่ายากจะ ไคร่ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังว่าจะยกมให้พวกเราแปรญัตติหรือว่าเงินสำรองพิเศษนี้เมื่อหักจากการใช้จ่ายตั้งเป็นงบประมาณประจำของธนาคารชาติแล้วให้มาเป็นรายได้ของรัฐบาลเถอะ จะเป็นรายได้ด้วยวิธีใดก็ได้ จะเป็นรายได้โดยวิธีจำกัดต้องมาลงทุนพัฒนาการเท่านั้นก็ได้ หรือจะเป็นรายได้ทั่วไปเพื่อให้เข้าในงบประมาณแผ่นดิน แล้วแต่รัฐบาลใช้จ่ายก็ได้ เพราะว่าข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลยในการที่ทำตัวเป็นยายแก่เอาเงินไปเก็บไว้เฉย ๆ เพราะว่าประชาชน เหตุการณ์สิ่งแวดล้อมรอบตัวเรานี้มันเจริญขึ้นเรื่อย ๆ แล้วเราจะปล่อยให้ทุกสิ่งเป็นไปตามยถากรรมไม่ช่วยเหลือนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยในหลักการเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงกล่าวว่าในมาตรา ๓๐ นั้น ข้าพเจ้าไม่เป็นห่วงอะไรนัก เพราะว่าท่านทำไม่ดีท่านก็อยู่ไม่ได้ สภานี้ถึงแม้จะเป็นประเภท ๒ ก็ตาม จะเป็นพรรคชาติสังคมก็ตาม ย่อมไม่อยากเห็นประเทศชาติเสื่อมโทรมหรือฉิบหายไป ก็ไม่สามารถที่จะยกมือให้แก่ท่านได้ ข้าพเจ้าว่า เมื่อถึงขีดสุดแล้วไม่มีใครกล้ายกมือหรอก เพราะประชาชนเขามานั่งฟัง

เขามารับรู้รับเห็นอยู่ แต่ปัญหาใหญ่ที่ว่าเรา ไม่ควรจะสูญเสียประโยชน์ในสิ่งเหล่านี้ไป เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าอยากจะถามรัฐมนตรีคลังในเรื่องเหล่านี้ เพื่อรับความคิดเห็นเขามาพิจารณาและเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในการที่จะปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อไป

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอความเห็นว่าเงินผลประโยชน์ทุนสำรองเงินตรานี้เมื่อหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ หมดแล้วก็น่าที่จะให้ส่งคืนเป็นรายได้ของรัฐบาลนั้น ความจริงถ้ารัฐบาลได้อย่างนี้ก็ดีเหมือนกัน คือได้เงินขึ้นมาเยอะแยะ แต่ทีนี้เมื่อพิจารณาถึงว่าทุนสำรองเงินตรานี้ รัฐบาลไม่ได้ไปจัดสรรอย่างใด เป็นแต่ว่าธนาคารชาติได้นำหลักทรัพย์ต่าง ๆ ไปฝากไว้ หรือไปซื้อพันธบัตรในต่างประเทศ ก็เกิดเป็นผลประโยชน์ขึ้น แต่ความจริงนั้นก็ควรจะเป็นเงินที่จะไปสะสมทุนสำรองให้มากขึ้น แต่ว่าเมื่อพิจารณาดูกฎหมายเก่าเขาก็มีเจตนารมณ์ไว้เหมือนกัน ไม่ให้ถือเป็นรายได้ของรัฐบาล แต่เมื่อหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ หมดแล้วก็ให้ไปซื้อพันธบัตรของรัฐบาลซึ่งได้ออกไปในการกู้เงินจากต่างประเทศในปีหนึ่งก่อน เหลือจากนั้นก็ให้เขาไปสร้างชลประทาน และรถไฟ อันนี้สังเกตให้ดีจะเห็นว่าไม่ให้ถือเป็นรายได้ของรัฐบาล แต่ให้เอาไปเป็นการลงทุนหรือไถ่ถอนเงินกู้ในต่างประเทศ สำหรับร่างใหม่นี้ทางรัฐบาลได้เขียนไว้ว่าให้ตั้งไว้ในบัญชีพิเศษ คือหมายความว่าไม่เข้าเป็นทุนสำรอง แต่เป็นเงินบัญชีพิเศษสำหรับเพื่อประโยชน์ตามมาตรา ๓๔ คือถ้าหากว่ามีการตีราคาทุนสำรอง ถ้าหากว่าเกิดไม่พอ ทุนสำรองมันเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ให้เอาจ่ายจากบัญชีทุนสำรองนี้ ทีนี้ยังมีปัญหาอีกว่าถ้าจ่ายไม่พอบัญชีพิเศษนี้ไม่พอจะเอาที่ไหน ก็ให้เอาจากรายได้ของแผ่นดินเท่าที่ขาดอยู่ อันนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็เห็นว่าที่เราต้องชำระเงินที่ขาดอยู่ทำไม เงินเหลือทำไมไม่ให้รัฐบาลเสียบ้างเล่า ความจริงก็อยากได้แต่ไม่กล้าเขียน ถ้าเขียนแล้วมันก็จะผิดหลักของทุนสำรองเงินตรา เพราะว่าเป็นเรื่องของทุนสำรองเขาไม่เกี่ยวกับรายได้ของแผ่นดิน อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะแปรญัตติอย่างอื่น รัฐบาลก็คิดว่าจะรับไปพิจารณาว่าจะทำอย่างไร แต่ก็ไม่เอาเป็นรายได้นะ ไม่เอาแน่จะทำอย่างไรเพื่อที่จะไม่ให้รัฐบาลต้องขาดทุนโดยไม่ได้กลับคืนตอบแทนมา ซึ่งจะได้พิจารณาในขั้นกรรมาธิการ

นายเปลื้อง วรรณศรี (สุรินทร์): ข้าพเจ้าได้ฟังคำโต้โต้ปฏิโต้ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในการที่อ้างบุญญาธิการอะไรที่จะทำให้คนไทยได้มีรถยนต์นั่งและรู้สึกเคลิบเคลิ้มเพราะว่าถ้าหากว่าเรารับรองให้พระราชบัญญัติเงินตรานี้ออกมาใช้บังคับได้แล้วเราจะต้องแก้ผ้านั่งรถยนต์ ขอได้โปรดอย่านึกว่าข้าพเจ้ากล่าวล่วงเกินหรือใช้วาจาที่ไม่สุภาพ แต่เรามองตามหลักการเหตุผลข้อเท็จจริง ข้าพเจ้าก็อยากจะพาท่านประธานไปมองดูข้อเท็จจริงว่าเหตุใดรัฐบาลนี้จึงออกพระราชบัญญัติเงินตรานี้ นั่นก็เพราะเงินไม่มีประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ทุนสำรองไม่มีลดน้อยลงไป เมื่อทุนสำรองไม่มีรัฐบาลนี้ก็เสนอร่างขึ้นมาโดยเอาตัวเงินมาเป็นทุนสำรอง เอาตัวจำนำใส่กระเป๋าแล้วเที่ยวไปตบกระเป๋าอวดคนอื่นว่าตัวมีเงิน แล้วเพื่อที่จะได้อาศัยพิมพ์ธนบัตรออกใช้ เพราะว่าเดี๋ยวนี้ธนบัตรหมุนเวียนนั้นเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อรอบเดือนเมษายนของปีที่แล้วเรามีธนบัตรหมุนเวียนในท้องตลาดประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านเศษ แต่เมื่อรอบเดือนเมษายนของปีนี้ธนบัตรหมุนเวียนได้เพิ่มถึง ๖,๐๐๐ ล้าน ผมก็หวังว่าความจริงข้อนี้ท่านอาจารย์ ดร. เสริม วินิจฉัยกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านก็คงจะทราบอยู่เต็มอก ที่ท่านพยายามจะให้เสถียรภาพเงินตราไทยเรา เงินบาทเรามีค่าขึ้นนั้น ถ้าหากว่านโยบายรัฐบาลยังดำเนินอยู่อย่างนี้ต่อไปแล้วความหวังของท่านนั้นถ้าตามสำนวนสามก๊กก็ควรจะพูดว่ายังฟังมิได้ เพราะอะไร เพราะว่าเพียงในรอบปีไม่ถึง ๑๐ ปีนี้ รัฐบาลได้ลดราคาสินทรัพย์คือทองคำบริสุทธิ์เพื่อที่จะมาเทียบค่าเงินบาทนี้ลงไปทุกที เมื่อปี ๒๔๘๙ และ ๒๔๙๑ ราคาสินทรัพย์คือทองคำบริสุทธิ์หนัก ๐.๐๘๙๐๒๙ กรัมต่อ ๑ บาท มีการเทียบค่า แล้วต่อจากนั้นมาครั้งที่สอง เมื่อเทียบค่าทองคำบริสุทธิ์ต่อ ๑ บาทอย่างนี้แล้วค่าของเงินปอนด์ ๑ ปอนด์ตก ๔๐ บาท ๑ ดอลลาร์ต่อ ๙.๙๒๕ บาท มาในปี ๒๔๙๕ ถึงปี ๒๔๙๗ ราคาสินทรัพย์ได้กำหนดตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๔๙๒ ออกตามพระราชบัญญัติเงินตราชั่วคราว ๒๔๘๙ ลดลง ลดทองคำบริสุทธิ์ลงอีกเหลือ ๐.๐๗๑๐๙๓๗ กรัมต่อ ๑ บาท เงินปอนด์เหลือ ๓๕ บาท ก็เป็น ๓๕ บาท เงินดอลลาร์เท่าเดิมคือ ๙.๙๒๕ บาทเพียงเท่านั้นยังไม่พอ เนื่องจากเงินคงคลังขาดไปทุกทีเพราะว่าไม่มีการผลิตขึ้นมา มีทุนสำรองเหลือเท่าไร มีเงินคงคลังเหลือเท่าไรเอาใช้หมดในทางที่ไม่เกิดดอกออกผล ไม่มีวิธีอื่นที่จะพิมพ์ธนบัตรขึ้นมาใช้ก็ลดค่าทองคำลงไปอีกครั้งที่ ๓ ปี ๒๔๘๙ เปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับทุนสำรอง

เงินตราอีกคือกระทรวงการคลังได้ออกกฎกระทรวงฉบับที่ ๙ ออกตามพระราชบัญญัติเงินตราชั่วคราว ๒๔๘๕ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๔๙๘ ลดทองคำบริสุทธิ์จากที่ลดมาแล้ว ๒ ครั้ง ไม่พอ ลดเหลือ ๐.๐๔๔๔๓๓๕ ต่อ ๑ บาท ปอนด์หนึ่งเพิ่มพรวดไปเป็น ๕๖ บาท ดอลลาร์เพิ่มพรวดเป็น ๒๐ บาท ในทันทีที่ท่านลดค่าทองคำบริสุทธิ์ต่อ ๑ บาทนี้ลงไป ท่านก็ได้โอกาสทำให้ราคาทุนสำรองเงินตราเพิ่มขึ้นทันที โดยไม่ได้ผลิตอะไรขึ้นมาเลย เพียงแต่ลดทองคำลงไปแล้วก็พิมพ์ธนบัตรขึ้นมา แล้วก็อวดว่าได้เงินมา เงินเพิ่มโดยแบบนี้ทันที ๒๕๑๙,๗๙๓,๐๐๐ บาท แล้วผลเป็นอย่างไร ต้องเพิ่มเงินเดือน เงินไม่พอใช้ ค่อยค่าของเงินบาทต่ำต่ำลงไปทุกที ท่านรัฐมนตรีคลังจะไม่ทราบว่าเดี๋ยวนี้ปลาทูตัวละเท่าไร ผักบุ้งกำละกี่สตางค์ ท่านไม่ทราบเพราะท่านไม่ได้จ่ายตลาด แต่ข้าพเจ้าจ่าย ข้าพเจ้ารับผิดชอบในการครัวที่บ้าน ทราบดีและถ้าขืนเป็นอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ เราจะต้องหอบแบ๊งค์ไปซื้อเป็นกระสอบ ๆ เป็นชะลอม ๆ นี้ด้วยความเห็นอย่างนี้ซึ่งตระหนักอย่างนี้ว่าจะเกิดเหตุร้ายต่อชาติบ้านเมือง เราจึงมาท้วงติง ไม่ใช่ว่าต้องการที่จะมาทำให้ท่านเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์หรือว่ามีแง่เงื่อนอย่างอื่นก็หามิได้ ข้าพเจ้าติดใจในมาตรา ๓๐ ข้อ ๖ ที่ท่านกล่าวว่าตัวเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยพึงซื้อหรือพึงจัดจำหน่ายซื้อลดได้ ข้อนี้และจะต้องทำให้ออกพระราชบัญญัติเงินตรานี้เป็นผลร้ายต่อการเศรษฐกิจของประเทศชาติอย่างที่ได้อ้างมาแล้ว ท่านไม่มีเงิน รัฐบาลไม่มีเงินที่จะใช้จ่าย นั่นเพราะอะไร เพราะว่านโยบายการช่วยเหลือแบบเค้าท์เตอร์พาสฟันด์ (Counterpart Fund) ได้ตัดเงินไปประมาณกี่ล้านบาท นี่ก็หวังว่าท่านอาจารย์ ดร. เสริม ฯ คงทราบดี เมื่อเงินไปนิ่งอยู่ที่นั่นถูกกดเป็นเงินแช่แข็งอยู่ที่นั่น เราจะทำอะไรขึ้นมาทีก็ต้องเรียกร้องไปทางฝ่ายช่วยเหลือคือองค์การไอ.ซี.เอ. ถ้าเขาอนุมัติก็ทำได้ ถ้าไม่อนุมัติก็ทำไม่ได้ เงินจำนวนนี้เท่าที่ทราบประมาณ ๒ พันล้านบาท ไปจอดอยู่ที่ท่าเรือไอ.ซี.เอ. องค์การ ไอ.ซี.เอ. ที่มาช่วย นอกจากนั้นถ้ามองในภาวะการค้าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ พ่อค้าต้องล้มละลายลงไป บริษัทใหญ่ ๆ ที่ไม่มีใครนึกฝันเลยว่าจะล้ม ทุนตั้ง ๒๐ – ๓๐ ล้านบาทต้องเจ๊ง วิ่งหนีไปอยู่ต่างประเทศ ยอมให้พิทักษ์ล้มละลาย เพราะอะไร เพราะมันไม่ไหวจริง ๆ คือไม่มีการส่งเสริมทางด้านตลาดเราก็แคบ ทางการผลิตก็ไม่ได้ช่วย รัฐบาลตั้งหน้าตั้งตาแต่จะเก็บภาษี เมื่อคราวขึ้นภาษีคราวที่แล้ว ท่านก็บอกว่าไม่เดือดร้อนหน่า ไม่เป็นไร ขอให้เห็นใจ ได้เงินมาไม่ได้เอาไปที่

ไหนหรอกไม่ช่วยชาติบ้านเมือง แต่แล้วเป็นอย่างไร คราวนี้ท่านพี่หาเกียรติพงศ์ท่านมาเป็นประกันอีก ลูกเจ้าของเกียรติผู้นั้นทุกคนก็ไม่สามารถจะหมิ่นกันได้ ต่างคนต่างก็รักเกียรติรักษาชื่อเสียง แต่ว่าผลจากการกระทำนี้แหละจะเป็นการทดสอบหรือพิสูจน์ได้ว่าเกียรติที่อ้างมานั้นจะเชื่อได้หรือไม่ได้ นอกจากนั้นเมื่อพ่อค้าไม่สามารถจะขายของได้หรือของที่สั่งมาจากต่างประเทศแล้วก็มานอนนิ่งขายไม่ออก แล้วพ่อค้ามีทางเดียวคือกู้เงินธนาคารเพื่อมาใช้หนี้ แล้วเดี๋ยวนี้ดอกเบี้ยเท่าไร ท่านประธานทราบไหม ร้อยละ ๑๒ จนถึงร้อยละ ๑๕ ขูดเลือดซิบ ๆ พ่อค้าก็ต้องเอาเพื่อมาผ่อนหนี้สินขอกู้ตั้งล้านบาทได้อย่างมาก ๒ – ๓ แสน นี่เป็นความจริงที่กำลังเป็นอยู่ทุกวันนี้ นั่นคือเพราะอะไร เพราะเป็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีก็รู้อยู่แล้วว่าถ้าประเทศไหนมีการผลิต ท่านยกตัวอย่างประเทศเยอรมันตะวันตกว่าเพียงไม่กี่ปีเขาสามารถทำให้ค่าของเงินมาร์คของเขาดีขึ้นคือแข็ง ส่วนค่าของเงินไทยนั้น ท่านก็บอกว่าก็ราคาดีเหมือนกัน แต่ดีที่ไหนข้าพเจ้าก็ไม่ทราบ แต่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่ดีแน่ เพราะได้จับใช้ใบละบาทอยู่บ่อย ๆ ก็รู้สึกว่าค่าของมันลดลงทุกที ทีนี้เรามามองดูอย่างนี้แล้ว วิธีจะแก้ไขนั้นไม่ยากที่จะให้รัฐบาลนี้หลอกตัวเองคือเอาตัวจำนำมาอวดว่ามีเป็นตัวเงินอยู่ ไม่เอาวิธีนั้น เรามาช่วยกันหาวิธีพิจารณาอย่างอื่นเช่นอดการเพิ่มพูนกำลังต่าง ๆ เอง ไม่ให้เหลือ พอสมควร อย่างนี้เพื่อที่จะเอาเงินนี้มาช่วยในการพัฒนาการเศรษฐกิจอย่างท่านผู้แทนฝ่ายค้านหลายท่านได้แนะนำมาทั้งเกษตรทั้งทางอุตสาหกรรม ทางพาณิชย์ทางอะไรอย่างนี้จะเกิดดอกออกผล เพราะว่าท่านทุ่มพูนกำลังอย่างเดียวนั้นกำลังอาจจะช่วยท่านได้เพียงชั่วระยะหนึ่ง อาจจะค้ำบัลลังก์ค้ำเก้าอี้ท่านได้ชั่วระยะหนึ่ง แต่เมื่อจังหวะมันให้ประชาชนทนความหิวโหยไม่ไหวแล้ว อำนาจหรือกำลังที่ค้ำบัลลังก์ท่านอยู่นั้นก็ล้มไปโดยที่ท่านเองก็ไม่มีโอกาสที่จะมาเที่ยวเป็นพระยาน้อยชมตลาดออกซื้อของ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยชอบตระเวณสนามหลวงก็ไม่มีโอกาส นี่ไม่ใช่หมิ่นประมาทเราพูดตามความเป็นจริง เพราะฉะนั้นจะทำอย่างไรจะให้ประเทศผลิตขึ้นได้ ท่านประธานที่เคารพ นอกจากเรามีทหารมีตำรวจแล้ว เรามีทุนเท่าไร มีพระ มีเณรเท่าไร มีคนไข้ในโรงพยาบาลเท่าไร พวกเหล่านี้ล้วนแต่กำลังฉกรรจ์ทั้งนั้น แต่เนื่องจากทุพพลภาพบ้างมีโทษมีคดีอาญาก็เป็นภาระสังคมคือประชาชนที่ต้องเสียภาษีจนหลังโก่งแล้วต้องมาช่วยอีก ความผลิตก็ไม่มีเพิ่มบ้างซึ่งเป็นสินค้าหลักของเรา พอที่จะส่งไป

ช่วยขายเพื่อเอาเงินตราเข้าสู่ประเทศก็ได้ ใช้จ่ายในทางก่อตั้งเป็นประโยชน์ เราก็ถูกจำกัดตลาดไป แม้แต่อินเดียที่เคยคบค้าสมาคมกันขนาดกู้ยืมกันได้ เขาเลิกเชื่อแล้ว เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็ต้องเสียเงินให้เขาฟรี ๆ ไปหมื่นกว่าปอนด์ เพราะไปทำสัญญาค้าข้าวเล่นไม่ซื่อกับเขา มีเรื่องมันเป็นอย่างนี้ นอกจากนั้นผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศที่มาช่วยเราก็แนะนำเราแปลก ๆ ไม่ให้ขยายตลาดไปค้าในประเทศที่เขาต้องการ ในขณะเดียวกันนั้นประเทศที่มาช่วยเหลือเราก็ไปหักล้างถางพงโดยใช้เครื่องแทร็กเตอร์ เครื่องยนต์กลไกทำนาใหญ่โตอยู่ที่ออสเตรเลียภาคเหนือ สามารถส่งข้าวออกขายตีตลาดเขาในระยะรอบปีที่แล้วมา ปีก่อนขายข้าว ๑๘ ล้านกระสอบ แย่งตลาดสิงคโปร์ แย่งตลาดฟิลิปปินส์ แย่งตลาดอินโดนีเซียไป รัฐบาลก็มาคร่ำครวญไม่เป็นไรสู้ได้ ก็แน่ซีท่านสู้ไม่ได้ท่านออกนี่ แต่ประชาชนสู้ไม่ได้ก็ตาย ผลกรรมอันนี้ท่านจะทำไว้ให้ ท่านจะทำไว้ให้ประชาชนเชียวหรือ เมื่อมองเห็นชัด ๆ อยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นวิธีการนั้นท่านประธาน ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะแก้โดยวิธีมาพองตัวแล้วก็บอกว่าข้างในมีแต่สินทรัพย์ทั้งหมดไม่ใช่ลมหรอก ไม่ถูกต้องแน่ ทำอย่างไรเราจึงจะมาช่วยการผลิต เพิ่มพูนการผลิตอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ได้ยืนยันอยู่ว่า ท่านจะใช้โครงการระยะยาว ๕ ปีบ้าง ๑๐ ปีบ้าง ดังที่ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไปเมื่อต้นเดือนเมษายน แล้วในการที่บรรดาพ่อค้าหอการค้ากรุงเทพ ๒๓ - ๒๔ คนได้เข้าพบท่านนายก ท่านนายกก็นำคำสัมภาษณ์นี้มายืนยันอีกทีหนึ่งว่ารัฐบาลจะพยายามใช้โครงการ ๕ ปี ๑๐ ปี โครงการพัฒนาเศรษฐกิจให้มีแผนการเป็นระยะ ๆ แต่ถ้าท่านมาทำแบบนี้จะเอาอะไรมาพัฒนาการ เอาแต่ความฝัน เมื่อกี้นี้ท่านรัฐมนตรีอ้างถึงอารามต่าง ๆ ที่เป็นต้นคิดในเรื่องเศรษฐกิจ อารามหนึ่งให้ถือทองคำเป็นหลัก อีกอารามหนึ่งให้ถือการผลิตเป็นหลัก แต่อารามของท่าน ท่านไม่ได้บอกอารามชาติสังคม นี่ไม่ได้บอกว่าคืออะไรเป็นหลัก ข้าพเจ้าคิดว่าถือการโฆษณาจิตวิทยา อย่างที่ท่านบอกในข้อที่สาม กำลังมาอ้างว่าการเงินมีราคาเสถียรภาพเงินตราไทยดีไม่เป็นไรหรอก เชื่อเถอะ ก็เพราะเราเชื่ออย่างนี้ท่านอาจารย์ ต.ว. เสริมที่เคารพ มันถึงแย่อยู่อย่างนี้ เราเชื่อรัฐบาล รัฐบาลไม่เป็นไรน่าเงินเราหนา การเงินดี เสถียรภาพไม่เป็นไรพอเป็นมาที่ประชาชนนี้แตกทุกที เพราะฉะนั้นทำอย่างไรที่ท่านจะแก้ได้ ในระยะนี้เราฝ่ายค้านก็อยากจะเสนอไปในด้านการแสวงหาตลาดเพื่อช่วยสินค้าต่างประเทศ เมื่อตะกี้นี้ข้าพเจ้าสังเกตตลอดเวลาว่า เสด็จ

ในกรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านก็มีพันธอยู่กับสภานี้อยู่ข้อหนึ่ง คือให้การแถลง เปิดอภิปรายขอรับความไว้วางใจเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคมก็ดี ในการแถลงเกี่ยวกับการงบประมาณปี ๒๕๐๑ ของสภานี้ก็ดี ท่านบอกว่าที่เราเซงซันเรื่องยางนั้น ถ้าตามสิทธิประชาชาติแล้วมีผู้แทนฝ่ายค้านคือฝ่ายแนวร่วมสังคมนิยมได้ทักท้วงขึ้นมาว่า เพราะเหตุใดสหรัฐมลายูซึ่งอยู่แค่นี้และเป็นประเทศที่ได้เอกราชสด ๆ ร้อน ๆ เขาจึงขายยางให้แก่ตลาดทั่วไปในโลกนี้ได้ เสด็จในกรมก็ทรงตอบว่า นั่นเพราะอังกฤษเห็นใจว่ามลายูคือว่า สินค้ายางเป็นเส้นเลือดใหญ่ และก็ภาคใต้ของเราสินค้ายางสินค้าแร่ไม่ใช่เส้นเลือดใหญ่หรือ ท่านไปผูกพันไว้ทำไม จนบ้านนี้ยังไม่เลิกอีก ต้องรอให้พ่อค้ายางส่งยางออกขายที ต้องวิ่งตุน ๆ เสียค่ารถค่ารามาขออนุญาตท่าน ถ้าไม่ขอก็จะกลายเป็นคอมมิวนิสต์ไปอีก เพราะฉะนั้นเราจึงเรียกร้องให้เปิดตลาด แสวงหาตลาด จะเป็นประเทศไหนก็แล้วแต่เขาให้ราคาดีเราก็เอา แทนที่เราจะไปกู้เงินเขามา อย่างที่มาแล้วสภานี้เอง ได้ออกพระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง กู้เงินมาสร้างเขื่อนยันฮี ๖๖ ล้านดอลล่าร์ เราเสียดอกเท่าไรท่านประธานทั้ง ๆ ที่เราฝากเงินฝากทองคำไว้ที่ประเทศเขาไม่รู้เท่าไร เงินเยนเขาอยู่ที่ไหน แต่เวลาเรากู้เขาใช้เขาไม่ได้คิดถึงทุนสำรองทองคำที่เราฝากเขาเลย เขาเอาดอกเรา ๕.๗๕ เปอร์เซ็นต์ ร้อยละ ๕ บาท ๓ สลึง เซ็นสัญญาแกร๊กเดียวกู้เงิน ๖๖ ล้าน เหลือ ๕๙ ล้าน เขาเอาไปทันที ๑๑๕ ล้านบาท มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเราเรียกร้องไม่ใช่ว่าจะให้รัฐบาลนี้หรือประเทศไทยเราไปเป็นศัตรูให้นั่นให้นี่หามิได้ ต้องการให้เราเป็นตัวเราเองแล้วก็มาช่วยกันแก้ปัญหาเศรษฐกิจภายในประเทศชาติของเราทุก ๆ ฝ่ายมาร่วมมือกันฟังกันบ้าง มองเหตุผลกันบ้าง แทนที่จะไปนึกว่านี่ฝ่ายค้านจะต้องเจตนาทำลายล้าง หรือจะเอาเรื่องนั้นเรื่องนี้มาหรือว่าเอะอะขู่ทำแข็งขัน ขู่ว่าจะจับเรื่องจับนี่ละถ้าอยู่ในประเทศที่ไม่ใช่ประชาธิปไตย การจับกุมก็เกิดได้วันยังค่ำ แต่ถ้าเราอยู่ในประเทศประชาธิปไตยฟังกันบ้างแล้วก็การจับกุมก็ไม่ควรจะมาหลอกหรือมาขู่กัน เพราะว่าคนที่จะกลัวนั้นก็มีบางคนเหมือนกัน แต่คนที่ไม่กลัวนั้นมีมากกว่าเพราะว่าที่เราทำ เราทำโดยเปิดเผยเราเสนอโดยเปิดเผย เหตุผลของเราฟังได้หรือไม่ก็พิจารณาดู ควรเชื่อหรือไม่ก็พิจารณาดู . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเปลื้อง เวลาของคุณครบแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้รวบรัด ผมให้อีก ๒ นาที

นายเปลื้อง วรรณศรี (สุรินทร์) : ผมขอสรุปอีกนิดหนึ่งทั้งหมดที่ได้เสนอมานี้ก็ดีหรือถ้าหากทางท่านสมาชิกฝ่ายค้านอื่นๆ ได้เสนอมาตลอดเวลาก็ดี หวังว่าจะช่วยให้รัฐบาลซึ่งเป็นเจ้าของร่าง พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้พิจารณาไตร่ตรองดูว่า ร่างพระราชบัญญัติเงินตรานี้ออกไปแล้วจะเกิดผลดีหรือผลเสียแก่ประเทศชาติ สำหรับเราฝ่ายค้านนั้นเห็นว่าถ้าขืนออกไปแล้ว ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับ นี้ ไม่ใช่วิมานที่จะมาช่วย สร้าง ความ ร่ม เย็น เป็น สุข ให้ แก่ประชาชน แต่จะเป็นเหมือนเครื่องมือบั่นทอนประเทศชาติซึ่งประชาชนกำลังประสบภาวะยากแค้นลำเค็ญแย่อยู่ทุกวันให้ยิ่งยับเยินลงไปอีกคำพูดอันนี้จะถูกจารึกไว้ในบันทึกการประชุมสภานี้ และโปรดคอยดูว่าจะเป็นความจริงหรือไม่.

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : อภิปรายมาพอสมควรแล้วโดยมากประเด็นซ้ำกันทั้งสิ้น ข้าพเจ้าขอเสนอให้ปิดอภิปราย

(มีสมาชิกรับรอง)

นายใหญ่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : ผม เห็น ว่า เรื่อง นี้ คือ ความ หาย นะ ของประเทศ ถ้าจะมารวบรัดกันไปให้ความวิบัติเกิดโดยยังไม่ได้พิจารณาถ่องแท้นั้นผมไม่เห็นด้วย จึงขอให้เปิดอภิปรายต่อไป และผม คิด ว่า คนที่จะทำคงจะไม่ซ้ำกันที่พูดไปแล้ว ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง.

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะเปิดอภิปรายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิก ๖๙ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าปิดอภิปราย ต่อไปนี้ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมนี้ พิจารณาว่าสมควรจะ รับ หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ นี้ หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็น สมควร รับ หลัก การ แห่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่า ที่ ประ ชุม นี้ รับ หลัก การ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ส่งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวนกี่คน

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) **:** ขอเสนอ ๙ นาย รัฐบาลขอเสนอ ๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอ ๙ นาย เป็นของรัฐบาล ๔ นาย มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าอนุมัติให้รัฐบาลเสนอได้

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) **:** รัฐบาลขอเสนอ ๑. นายเสริม วินิจฉัยกุล ๒. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๓. นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ๔. นายพิสุทธิ์ นิมมานเหมินท์

นายเลิศ สัมพันธารักษ์ (ชัยภูมิ) **:** ข้าพเจ้าขอเสนอนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

(มีสมาชิกรับรอง)

พันตรีวิเชียร สีมันตร (ปราจีนบุรี) **:** ข้าพเจ้าขอเสนอร้อยโทจารุบุตร เรืองสุวรรณ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) **:** ข้าพเจ้าขอเสนอพันเอกสุข เปรุนาวิน

(มีสมาชิกรับรอง)

นายโชติ วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี) **:** ข้าพเจ้าขอเสนอนายใหญ่ ศวิตชาต

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) **:** เพื่อไม่ให้ยุ่งยากแก่สภานี้จะต้องมาคัดเลือกชื่อผมขอเสนอตามลิสต์ของพรรคชาติสังคม ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง ผมขอเสนอตามลิสต์อย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาท่านนั้ง ไม่ถูกเรื่อง

นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ (จันทบุรี) **:** ข้าพเจ้าขอเสนอนายทนง นิยมะสินธุ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายประสิทธิ์ แย้มเพียร (ธนบุรี) **:** ข้าพเจ้าขอเสนอพลเรือตรีชลี สินธุโสภณ

พลเรือตรีชลี สินธุโสภณ (ธนบุรี) **:** ข้าพเจ้าขอถอน

นายทนง นิยมะสินธุ (นนทบุรี) **:** ข้าพเจ้าขอเสนอนายศิลป์ พิลึกฤาเดช

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปไม่มีใครเสนอหรือ

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ผมขอเสนอปิดการเสนอรายชื่อ ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อ ๑ นายเสริม วินิจฉัยกุล ๒. นายเลวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๓. นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ๔. นายพิสุทธิ์ นิมมานเหมินท์ ๕. ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ ๖. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ๗. พันเอกถุซ เปรุนาวิน ๘. นายใหญ่ ศวิตชาต ๙. นายหนึ่ง นิยมะสินธุ ๑๐. นายศิลป์ พิสิญฐเดช

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คงเกินไปคนหนึ่ง จะมีผู้ใดถอนหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกถอน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากว่าไม่มีผู้ใดถอน ปกติก็ต้องลงคะแนนเลือกกัน

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่) : เพื่อตัดความยุ่งยากผมว่าไหน ๆ ก็มากันแบบนี้ฝ่ายรัฐบาลจะใจกว้างขวางขอถอนเสียสักคนเถอะ ได้กันตั้งเยอะแยะอยู่แล้ว นี่ก็ให้ฝ่ายค้านได้เข้าไปร่วมสังฆกรรมสักคนหนึ่งก็เห็นจะดีครับ นี่จะว่าอย่างไร ขอถามทางฝ่ายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดู ขอถอนสักคนเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า ท่านรัฐมนตรีคลังจะว่าอย่างไร เพราะสมาชิกเขาเสนอต่างหาก ไม่ใช่ส่วนของรัฐมนตรีนี่

นายทองดี อิสราชีวิน (เชียงใหม่): ขอให้ทางฝ่ายสมาชิกพรรคชาติสังคมที่เขาเสนอตัวถอนสักคนเพื่อไม่ให้มีการเสียเวลาของสภานี้ครับท่านประธาน เราจะมีร่างพระราชบัญญัติอีก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกันทองดีพูดมากไปเปล่า ๆ ฉะนั้นก็ลงคะแนนเป็นการยุติธรรมที่สุดแล้วก็ถูกต้องที่สุดด้วย

(เจ้าหน้าที่นำบัตรลงคะแนนไปแจกให้แก่สมาชิกที่อยู่ในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดยังไม่ได้รับกระดาษบ้าง มีไหม

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยว ๆ จะบอกให้ ประเดี๋ยวท่านเลขาธิการจะได้อ่านรายนามของท่านผู้ที่ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมาธิการทางฝ่ายค้านสมาชิกที่เสนอชื่อรวมจำนวนที่เสนอทั้งหมดมี ๑—๒—๓—๔—๕—๖ ท่านด้วยกัน สมาชิกต้องการเลือกผู้ใดเป็นกรรมาธิการขอได้โปรดกาหน้าชื่อผู้นั้น เช้าเลขาธิการโปรดอ่านชื่อ และขอให้ทุกคนจดชื่อ เขียนชื่อ แล้วกาหน้าชื่อเขียนหมดทุกคน เพราะว่ามันหลายคนด้วยกัน เช้าเขียนชื่อได้ เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อมีดังนี้ครับ ๑. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ๒. ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ ๓. พันเอก สุข เปรุนาวิน ๔. นายใหญ่ ศวิตชาต ๕. นายทอง นิยมะสินธุ ๖. นายคิลป์ พิลึกฤาเดช

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าต้องการท่านผู้ใดเป็นกรรมาธิการ ขอให้ทำชื่อหน้าชื่อผู้นั้น ไม่เกิน ๕ ชื่อ เสร็จแล้วขอให้เจ้าหน้าที่เก็บได้

(เจ้าหน้าที่เก็บบัตรลงคะแนนที่สมาชิกกาชื่อเสร็จแล้ว)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : กระผมขอประทานเชิญท่านผู้มีนามต่อไปนี้เป็นกรรมการตรวจนับคะแนน คุณเทียม ไชยนันทน์ คุณพัฒน์ นิวาศานนท์ คุณทองดี อิสราชีวิน คุณสุธี ภูวพันธุ์ คุณคูเฮ้ง มณีรัตน์ คุณเพียรศักดิ์ นิลสัยสุข เนื่องจากคุณทองดีไม่อยู่ ผมขอเชิญคุณถาวร คะโยธาเป็นกรรมการตรวจนับคะแนน

(กรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่)

นายไกรสร ตันติพงษ์ (เชียงใหม่): ผมอยากจะเรียนถามต่อสภานี้หน่อยว่าก่อนที่จะมีการลงมตินี้ท่านได้นับจำนวนสมาชิกว่ามีจำนวนเท่าไรแน่นอนแล้วหรือยัง เพราะว่าการลงคะแนนแบบนี้ผมสงสัยเหลือเกิน เช่นว่าเจ้าหน้าที่ไปแจกกระดาษให้ลงมติ ถ้าหากท่านผู้หนึ่งผู้ใดได้ ๒—๓ บัตรแล้วเขียนลงไป จะไม่ทำให้การลงคะแนนนี้เป็นโมฆะหรือ เพราะฉะนั้นขอบอกจำนวนสมาชิกว่ามาประชุมเท่าไรเสียก่อนแล้วค่อยบอกคะแนนโดยเปิดเผย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าท่านสงสัย อาจเสนอให้นับใหม่ได้

นายไกรสร ตันติพงษ์ (เชียงใหม่) : แล้วกระดาษที่ให้บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติลงชื่อไปนั้นก็ไม่มีเครื่องหมายว่าเป็นกระดาษของรัฐสภาของชาติ การทำงานของสภานี้ตลอดเวลาที่ผมเข้ามานั่งเห็นว่าหละหลวมอย่างที่สุด บางครั้งนับกันผมก็เห็นว่านับเร็วซึ่งเราก็เชื่อใจท่านเลขาธิการแล้ว ครั้งนี้ผมก็เห็นว่ามันอาจจะไม่ยุติธรรมด้วย เพราะฉะนั้นขอฝากให้ท่านประธานเป็นแง่คิดหน่อย แล้วโปรดแจ้งจำนวนสมาชิกผู้มาประชุมในสภาก่อนใช้สิทธิว่ามีจำนวนเท่าไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็คิดว่าคงจะไม่มีใครทำอย่างนั้น เชื่อในเกียรติของผู้แทนไม่ทำอย่างนั้น ผมคิดว่าเห็นจะไม่มีหรอกท่าน แล้วก็นอกจากนั้นก็ทำกันที่นี่ก็แลเห็นกันอยู่ชัด ๆ เจ้าหน้าที่ก็ไปเก็บก็คงไม่มีใครเอาไป ๒ แจกกันคนละแผ่นเท่านั้น ผมคิดว่าไม่มีอะไรหรอกคุณ

ถ้าสงสัยก็เอากันใหม่อีกหนหนึ่งก็ได้ คุณสงสัยก็เสนอมามีผู้รับรองให้ถูกต้องตามข้อบังคับ ขอให้นับใหม่ก็ทำได้ เชิญ

นายไกรสร ตันติพงษ์ (เชียงใหม่): ท่านประธานครับที่ท่านบอกว่ารับรองในเกียรติผู้แทนราษฎร ผมก็เห็นใจ แต่มันอาจจะไม่แน่นอนพะท่าน ถ้าหากท่านยังปฏิบัติงานกันแยบนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เอาละหากท่านสงสัยว่าในการลงคะแนนคราวนี้จะไม่ถูกต้อง ท่านเสนอได้ พูดเฉยๆ ไม่มีประโยชน์อะไร เสนอมามีผู้รับรองครบตามข้อบังคับ ๑๕ คนแล้ว ข้าพเจ้าจะให้

นายไกรสร ตันติพงษ์: เปล่าครับท่าน ผมอยากจะขอกราบเรียนให้ท่านบอกจำนวนสมาชิกก่อนที่จะลงมติว่ามีจำนวนเท่าไรครับ ซึ่งท่านควรจะปฏิบัติได้ครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ๑๓๔ คนท่าน ครั้งสุดท้ายที่ลงมตินี้ ๑๑๔ ท่าน มีเข้าออกเสมอกล้ำบากอยู่ จะเอายอดเซ็นชื่อก็ได้ หรือเมื่อมาประชุมครั้งสุดท้ายก็ได้ มิฉะนั้นต้องนับกันอยู่เรื่อยไป

(เมื่อกรรมการได้ทำการตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ผลของการลงคะแนนในการเป็นกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินตราปรากฏผลดังนี้ ๑. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ๒. ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ ๓. นายทินกร นิยมระดิษฐ ๔. พันเอก สุข เปรุนาวิน ๕. นายศิลป์ พีสิกฤาเดช ก็แปลว่าท่านทั้ง ๕ นี้เป็นกรรมาธิการรวมกับท่านผู้ที่ทางรัฐบาลเสนอชื่ออีก ๔ รวมด้วยกันก็เป็น ๙ แปรญัตติภายในกี่วัน

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ขอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: รัฐบาลแปรญัตติภายใน ๓ วัน มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติได้ภายใน ๓ วัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๕ ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ (ฉบับที่..) พ.ศ. ... นายโต๊ะ แก้วเสมา นายสอิ้ง มารังกูล นายอนันต์ จันทชุม เป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ

(ฉบับที่..) พ.ศ......

หลักการ

เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๙๙ ให้เหมาะสมต่อเหตุการณ์ และมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๙๙ นั้น เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ก็เพื่อเป็นการปลดเปลื้องผู้ได้รับเคราะห์กรรมเป็นพุทธบูชาเพราะได้มีการกระทำผิดพลาดไม่ตรงกันในบางกรณี แต่เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติที่กล่าวนี้อย่างละเอียด จะเห็นว่ายังไม่ได้ความเป็นธรรมแก่ผู้มีเคราะห์กรรมนั้นอย่างสมบูรณ์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เปรียบเสมือนหนึ่งการทำบุญซึ่งยังไม่ได้กรวดน้ำแผ่กุศลไปยังผู้คอยรับส่วนบุญอยู่ ดังนั้นเพื่อให้สมเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา จึงเห็นควรจะได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อเป็นพุทธบูชาให้สมบูรณ์สมเจตนารมณ์ต่อไป.

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ

(ฉบับที่..) พ.ศ.....

....

....

....

....

....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๕๙๙ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

. . . .

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๙๙

. . . .

. . . .

(ลงชื่อ) **โต๊ะ แก้วเสมา, สอิ้ง มารังกูล, ฉันท์ จันทชุม ผู้เสนอ**

(ลงชื่อ) หนัง นิยมะสินธุ, พรชัย แสงชัจจ์, ชาญยุทธ, ทวีศักดิ์, วิรัตน์ ศุขะพันธุ์, ญวง เอี่ยมศิลา, บูรณะ จึมปาพันธ์, ชัยชาญ งามสง่า, นาถ เงินทาบ, สุข ภูวพันธุ์, ทองหยด จิตตะวีระ, ผนท์ วรรักษา, แผน สิริเวชชะพันธุ์, เกตุ วงศ์กาไสย, เกียรติ นาคะพงษ์, เฉลิม ศรีสุวรรณ, ส. ชมจันทร์, ผัน บุญชิต, ชาญ ศิริกุล, มนัส พรหมบุญ, ส. กลับเจริญ ผู้รับรอง.

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๙๙นั้น เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ก็เพื่อเป็นการปลดเปลื้องผู้ได้รับเคราะห์กรรมเป็นพุทธบูชา เพราะได้มีการกระทำผิดพลาดไม่ตรงกันในบางกรณี แต่เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติที่กล่าวนี้อย่างละเอียด จะเห็นว่ายังไม่ได้ความเป็นธรรมแก่ผู้มีเคราะห์กรรมนั้นอย่างสมบูรณ์ตาม

นายสอิ้ง มารังกูล (บุรีรัมย์) : ในโอกาสนี้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ร่วมกับสมาชิกหลายท่านได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

หลักการ เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ พ.ศ. ๒๔๙๙ ให้เหมาะสมต่อเหตุการณ์ และมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เจตนารมณ์ของกฎหมาย เปรียบเสมือนหนึ่งการทำบุญซึ่งยังไม่ได้กรวดน้ำแผ่กุศลไปยังผู้ตะยรับส่วนบุญอยู่ ดังนั้นเพื่อให้สมเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา จึงเห็นควรจะได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ เพื่อเป็นพุทธบูชา ให้สมบูรณ์สมเจตนารมณ์ต่อไป

ท่านผู้เป็นประธาน ทั้งหลักการและเหตุผลในการที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมานี้ก็โดยที่มีเจตนาและมุ่งหวังถึงความเป็นธรรมจากท่านทั้งหลาย เราเองไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด ถึงแม้ว่าหากว่ามันจะเป็นไปได้ ถ้าหากว่าข้าพเจ้านี้ได้มีโอกาสเป็นรัฐบาล เราก็ยินดีที่จะเสนอกฎหมายอภัยโทษให้กันทุกฉบับและทุกผู้ทุกคน เพราะเราถือว่าการฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันในด้านของการเมืองนั้น ถ้าหากว่าเราจะเป็นนักกีฬาในเรื่องการจะมีความคิดเห็นซึ่งกันและกันแล้ว เราก็ย่อมที่จะมีการอภัยและอโหสิกรรมให้ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องการเมืองทั้งหลายที่ผ่านพ้นมาแล้ว หรือกำลังจะเป็นอยู่ในขณะนี้ หรือภาจจะเป็นต่อไปข้างหน้าก็ตาม เราก็ชอบที่จะมีความเห็นสอดคล้องกันบ้างและขัดแย้งกันบ้าง นั่นเป็นธรรมดา เพราะฉะนั้น ในการเมืองที่แล้วมานั้น รัฐบาลที่แล้วมาก็ตาม รัฐบาลปัจจุบันนี้ก็ตามนั้น จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมขึ้นมาทั้ง ๒ ฉบับ แล้วในการที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ร่วมอยู่ในสภานี้ ทั้งนี้เราก็ต้องการจะอโหสิกรรมในความคิดเห็นในการบริหารของทุกคนให้กับประเทศชาติส่วนรวม แต่ดังที่เป็นมาแล้วนั้น เราเห็นว่ามีบางมาตราในพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมนั้นยังไม่คลุมไปถึงผู้ที่มีความผิดซึ่งได้หนีภัยการเมืองก็ตาม บางคนยังมีชีวิตอยู่และบางคนก็ได้สิ้นชีวิตไปแล้ว เพราะฉะนั้น เมื่อเราเองคำนึงถึงความคิดเห็นและความผิดพลาดซึ่งกันและกันนี้ก็ย่อมที่จะอโหสิกรรมให้กันได้ เพราะว่าทุกคนนั้นย่อมไม่มุ่งหมายและไม่มุ่งมาดที่จะทำลายซึ่งกันและกัน แต่ความคิดเห็นในทางการเมืองเท่านั้นที่ยังไม่สอดคล้องต้องกันอยู่ จำเป็นอย่างยิ่ง จำเป็นจะต้องมีความคิดเห็นขัดแย้งซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้น เท่าที่กฎหมายฉบับนี้ พ.ศ. ๒๔๘๙ ได้ออกไปแล้วนั้นก็หวังมุ่งที่ว่าจะทำบุญสุนทานให้กับผู้ที่มีเคราะห์กรรมและผู้ที่ได้ล่วงลับไปแล้วก็ตาม แต่ว่าเหตุไฉนในการออกกฎหมายฉบับนั้นยังมีว่าผู้ที่ไม่ได้อยู่ในประเทศนั้นและผู้มิได้ตัวเอามาสอบสวนนั้นให้ถือว่ายังไม่ได้อยู่ในข่ายกฎหมายนิรโทษกรรมด้วย เพราะฉะนั้นในเหตุผลในการที่ข้าพเจ้าเสนอนี้ก็ต้องการแต่เพียงว่าเราอยู่ในพระพุทธศาสนา เรามีความต้องการที่จะให้อโหสิกรรมซึ่งกันและกัน แต่ว่าเมื่อกฎหมายฉบับนั้นคลอดออกมา

เราก็ยังไม่ให้สิทธิและความบริสุทธิ์กับผู้ที่ระเหเร่ร่อนอยู่ในต่างประเทศ ทั้งนี้ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทั้งหลายอาจจะเข้าใจว่าเป็นผู้หนึ่งผู้ใดทำมา แต่ความจริงความบริสุทธิ์ใจของข้าพเจ้า ด้วยความบริสุทธิ์ที่แท้จริง เพราะว่าบุคคลทุกคน ตัวเราเองก็เหมือนกัน ก็ยังไม่แน่ว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้น เมื่อเราบริสุทธิ์ใจแต่ไหนเพียงไร เราอาจจะมองผู้อื่นนั้นว่ามีความบริสุทธิ์เหมือนอย่างเราเช่นกัน แต่หว่าถ้าหากว่าเป็นลูกของเราบ้าง เป็นตัวของเราบ้างนั้น ต้องจากบ้านจากลูกจากเมียจากที่อยู่ไปเป็นเวลารอนแรมถึง ๑๐ ปี ๒๐ ปีก็ตาม ทุกคนย่อมอยากคำนึงคิดถึงบ้านและทุกคนก็อาจจะคิดกลับบ้านเมื่อวัยนั้นปลายของชีวิต แต่บัดนี้ผู้นั้นจะคิดด้วยประการใดก็ตามแต่ แต่ก็ยังไม่มีโอกาสที่จะเข้ามาได้บุคคลนั้นเสมือนอย่างว่าเขานั้นไม่มีโอกาสเป็นคนไทย ทั้ง ๆ ที่ตัวเขาเองเป็นคนไทย ทีนี้ถ้าหากว่าเป็นลูกของเราบ้างไปอยู่ ณ ที่อื่น ที่ซึ่งไม่ใช่เป็นประเทศของเราแล้ว ถ้าหากว่าเรายังเอิญไปมีผู้สืบเนื่องมีลูกหลานขึ้น ขอโทษ เป็นอย่างนั้น ก็จะให้เขาผู้นั้นรำลึกได้ว่าเขามีพ่อเป็นคนไทยหรือเป็นคนที่ไหนเป็นอย่างไร ก็ย่อมจะไม่มีธรรมชาติของตนเองขึ้นได้ เพราะฉะนั้น เมื่อเกิดเป็นอย่างนี้แล้วก็ย่อมจะคำนึงถึงข้อเท็จจริงและความจริงทั้งหลาย เพราะการที่เราเป็นนักการเมืองนี้ก็ยังไม่แน่นักว่าเรานั้นจะตกไปอยู่เช่นไรในโอกาสต่อไปข้างหน้า ก็ยังไม่แน่นัก ประการสำคัญผู้ที่ลี้ภัยทางการเมืองเป็นเวลาตั้ง ๑๐ กว่าปีนั้นบางคนก็ได้สิ้นชีวิตไปแล้วในต่างประเทศ แต่ว่าวิญญาณของเขาก็ถือว่าเป็นนักการเมือง แต่อีกอันหนึ่งตรงกันข้าม แทนที่เขาจะกลับมาประเทศไทยได้ก็มาไม่ได้ แม้แต่กระดูกหรือวิญญาณเขาก็มาไม่ได้ โดยหลักกฎหมายนี้ถือว่ามีความผิดอยู่ เพราะฉะนั้น ในการที่พระราชบัญญัติปี ๒๔๙๙ ได้เสนอนิรโทษกรรมไว้แล้วนั้นก็ยังมีข้อที่บกพร่องอยู่ เพราะฉะนั้น ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาก็หวังใจว่าเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติตลอดจนกระทั่งรัฐบาลที่เคารพอาจจะรับพิจารณาและถือว่าเราจะทำบุญทั้งทีสมมติว่าเราจะตรวจน้ำปล่อยปลาสักทีก็เหตุไฉนจะไปตัดหางนิดเดียวเอาไว้ ก็มั่นใจว่ารัฐบาลนี้คงจะปล่อยทำบุญตรวจน้ำไปให้หมดทั้งตัว จึงได้เสนอพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา ก็เหตุที่ว่าการที่เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อแก้ไขนี้ก็มั่นใจเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐบาลในชุดนี้นั้นเป็นรัฐบาลที่ใจกว้างขวางพอและก็เป็นรัฐบาลที่ในความเห็นของข้าพเจ้าแล้วเชื่อมั่นร้อยเปอร์เซ็นต์ว่าท่านเป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์ ก็เมื่อเราเป็นประชาธิปไตยอย่างนี้แล้วคิดมั่นใจเป็น

อย่างมากว่า กฎหมายฉบับนี้ท่านคงรับพิจารณาด้วยดี โดยหวังว่าอนาคตนั้นเป็นของไม่แน่นอน เพราะฉะนั้นจึงมีใจว่ารัฐบาลคงจะกรุณารับกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้เป็นกฎหมายที่เป็นพุทธบูชาและตรวจน้ำอย่างสมบูรณ์แบบตลอดไป

นายประยูร ปานะศิษฐ์ (ชัยนาท): กระผมเห็นเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ นั้น กระผมก็เห็นด้วยเหมือนกัน แต่ว่าเวลานี้ไม่ใช่ พ.ศ. ๒๕๐๐ หรือ ๒๕ พุทธศตวรรษ มันเป็น พ.ศ. ที่เรียกกันว่า พ.ศ. ๒๕๐๑ เป็นการล่วงเลยเข้ามาถึงเดือนมิถุนายนแล้ว แต่ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านจะเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาก็บอกว่านิรโทษกรรม พ.ศ. ๒๕๐๑ ผมก็อยากจะสนับสนุนด้วย นี่เพราะว่าตามหลักการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอมาอย่างนี้แล้ว ผมก็ยังไม่มีความเห็นด้วยที่สภานี้จะรับหลักการเหตุผลอย่างนี้และผมจึงขอคัดค้านกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าในมาตรา ๓ วรรคสอง ได้บอกว่าตามในมาตรานี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้กระทำความผิดฐานกบฏหรือก่อการจลาจลหรือความผิดทำนองเดียวกัน ความผิดดังกล่าวนี้ซึ่งไม่ได้ตัวมาดำเนินคดีก่อนวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๙ ถ้าหากว่าผมอยากจะกราบเรียนต่อสภานี้ว่าเมื่อขณะที่บุคคลต่าง ๆ ที่ได้กระทำตนเป็นปรปักษ์กับรัฐบาลนั้น ๆ มาแล้วและได้หลบหนีไปอยู่ต่างประเทศก็ตาม เมื่อขณะที่ทางรัฐบาลยังไม่ได้เอาตัวเข้ามาดำเนินคดีแล้วก็ทำไมไม่รีบเข้ามาให้รัฐบาลดำเนินคดีเสียเล่า เพราะรู้แล้วว่าพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฉบับนี้ก็จะเสนอเข้ามาต่อสภานี้และตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดว่าควรจะปล่อยปลาหรือทำบุญ ทั้งนี้ก็ให้ตรวจน้ำกัน เมื่อเวลาที่รัฐบาลนั้น ๆ ได้ออกกฎหมายฉบับนี้ไปท่านทำไมไม่ไปชวนท่านสมาชิกหรือเพื่อนฝูงของท่านเข้ามารับกรรมเสียเล่า เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไปก็จะได้นิรโทษกรรมให้ นี่เป็นเหตุผลอย่างนี้ผมจึงว่าหลักการของท่านนั้นดีแต่ว่าท่านไม่ได้เสนอเข้ามาว่าเป็นพระราชบัญญัติ ๒๕๐๑ ถ้าเป็น ๒๕๐๑ ข้าพเจ้าก็จะสนับสนุน แต่นี่เป็น พ.ศ. ๒๕๐๐ หรือ ๒๕ พุทธศตวรรษ เพราะมันเลยมาแล้ว เพราะการที่เสนอนิรโทษกรรมฉบับนี้เข้ามาไม่ถูกกับกาลเทศะ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ก็มีใจกว้างขวางก็พิจารณาเหมือนกันถ้าเสนอเข้ามาเป็นพระราชบัญญัติ ๒๕๐๑ ข้าพเจ้าก็จะสนับสนุนท่านเหมือนกัน แต่ท่านเขียนมาไม่ใช่ ๒๕ พุทธศตวรรษ จึงยังไม่สนับสนุน จึงขอค้าน ฉะนั้นเมื่อท่านสมาชิกฝ่ายค้านได้เสนอเข้ามาท่านจะเข้าใจว่าทาง

รัฐบาลนี้ไม่มีใจกว้างขวาง มีใจกว้างขวางพอ เพราะเจตนารมณ์ของท่านต้องการอยากจะให้รัฐบาลนี้ปล่อยนกปล่อยกาเพื่อทำบุญสุนทานคือคล้าย ๆ ว่าเอาบุญเอาทานในการปล่อยคน แล้วท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อเช้าท่านเคยพูดว่ารัฐบาลนี้อยากจะสร้างบางขวางให้มาก ๆ ขึ้น สร้างบางขวางหรือลหุโทษออกให้กว้างจะได้ขยายหรือจะได้จับกุมคนส่งเข้าไปอีก นี่ท่านอย่าเพิ่งลืมว่าถ้าสถาบันนี้ สภานี้ยังบันทึกคำพูดอภิปรายของท่านอยู่ ข้าพเจ้ายังจำแม่น เพราะฉะนั้นในการที่ท่านจะเสนอพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฉบับนี้เข้ามา รัฐบาลนี้เท่าที่เป็นรัฐบาลมาข้าพเจ้ายังไม่เห็นว่ารัฐบาลนี้ไปทำการจับกุมสมาชิกฝ่ายค้านหรือฝ่ายใด ๆ เลย และก็ยังไม่ต้องมาเสนอพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฉบับ ๒๕ พุทธศตวรรษย้อนหลังออกไปอีก นี่การที่ท่านเสนอเข้ามาเป็นการย้อนหลังผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญด้วย นี่กระผมใคร่อยากจะขอเรียนต่อสภานี้ให้ทราบว่าท่านสมาชิกได้เสนอเข้ามาด้วยอารมณ์ เรียกว่าเดาสุ่มไม่พิจารณากันให้รอบคอบ .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประยูร อย่าไปว่าเขาเลย ของเขาเขาก็พิจารณาเหมือนกัน

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชัยนาท): ไม่ใช่ นี่ตามทัศนะของผมเอง ๆ ซึ่งความรู้สึกของผมเอง ถ้าเห็นว่าจะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปเป็นกฎหมายย้อนหลังด้วยครับประธาน หรือท่านประธานจะให้สภานี้ให้ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ย้อนหลังเข้าไปขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญอย่างนั้นหรือ เพราะว่าตัวร่างพระราชบัญญัติบอกแล้วว่าโอกาส ๒๕ พุทธศตวรรษ ท่านประธานที่เคารพ นี่มัน พ.ศ. ๒๕๐๑ แล้ว ผมจึงยังไม่เห็นด้วยอย่างนี้ ฉะนั้นสภานี้ไม่ใช่ว่าพอเห็นชื่อพระราชบัญญัติก็เอาเลย พ.ศ. ๒๕๐๑ นี่ ๒๕ พุทธศตวรรษหรือครับท่านประธาน นี่ ๒๕๐๑ แล้ว ฉะนั้นผมก็ยังไม่เห็นว่าพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมที่เสนอเข้ามานี้ในขณะนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ก็ยังไม่ได้รับกรรมทำเข็ญกับรัฐบาลนี้เลยว่า ได้ไปจับกุมใครหรือจะเป็นลูกเมียของฝ่ายพรรคก็เปล่า มีแต่ว่ารัฐบาลนี้เขามีเพื่อจะพยายามทำทุก ๆ วิถีทาง ทางฝ่ายสมาชิกฝ่ายค้านก็มาเสนอเข้ามาก็จะหาว่ารัฐบาลนี้ไม่รับหลักการ ส่วนของรัฐบาลเสนอออกไปจะรับหลักการ นั่นมันคนละกาละเทศะ ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานก็ย่อมจะทราบแล้วสภานี้เดี๋ยวนี้ปกครองในระบอบประชาธิปไตยก็จริงแต่ว่าในระบบพรรคถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ถ้าหากว่าทำไม่ดีอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็

ย่อมได้อภิปรายแล้วเมื่อเช้านี้ว่ารัฐบาลนี้จะอยู่ไม่ได้ต้องได้รับกรรม นั่นแหละกรรมเท่านั้นแหละขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ใครทำกรรมไว้กรรมนั้นจะต้องสนองเพราะว่าผมยังเชื่อ มั่นว่ารัฐบาลนี้ได้บริหารราชการแผ่นดินมา ๖ เดือนเศษก็ยังไม่ได้ก่อกรรมทำเข็ญแม้แต่ว่าต้องการจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกฎหมายหรือพระราชบัญญัติใด ๆ ที่ไม่เป็นธรรมต่อสังคม ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้แถลงไว้ต่อสภานี้ พยายามดัดแปลงทุกวิถีทางอย่างท่านสมาชิกฝ่ายค้านก็อยากจะขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อเช้านี้หรือว่าทุก ๆ วันนี้กระผมก็ไม่อยากจะพูดแต่เมื่อมีโอกาสจะพูดก็ขอประทานกราบเรียน อาจจะนอกประเด็นบ้างนิด ๆ หน่อย ๆ เช่นฝ่ายค้านก็บอกว่าองค์การไฟฟ้าให้เป็นนครหลวงท่านก็ไม่เห็นชอบ นี่ท่านจะเอาอย่างไร นี่ผมก็บอกแล้วผมก็เรียนท่านประธานแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะน่า อย่าเลยผมคอยฟังอยู่ อย่านอกเรื่องเลยคุณ ว่าเฉพาะในเรื่องเถอะ ผมคอยฟังอยู่แล้ว

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชัยนาท): ครับ ๆ ที่นี้เปรียบเหมือนพระราชบัญญัตินี้ก็เหมือนกัน ผมยังไม่เห็นด้วยถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอเข้ามาเช่นนี้ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกได้รับกรรมจากรัฐบาลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีนี้หรือคณะรัฐมนตรีชุดนี้ ซึ่งใช้อำนาจหน้าที่ซึ่งผิดกฎหมายซึ่งการปกครองไม่เรียกว่าระบอบประชาธิปไตย เอาท่านไปขังหรือเอาไปอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้ายังยืนยันว่าข้าพเจ้ายังรักสถาบันอันนี้อยู่ว่า ข้าพเจ้าจะพยายามนิรโทษกรรมให้ท่าน แต่ข้าพเจ้าก็ยังไม่เห็นว่ามือของรัฐบาลนี้ได้มีมือที่สามารถยังเป็นมือที่สะอาดอยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้ท่านก็ได้อภิปราย แต่ว่ารัฐบาลนี้ทำไม่ดีทำไม่ดี แสดงว่ากฎหมายนิรโทษกรรมอันนี้ท่านก็ต้องการอยากจะช่วยบุคคลบางคน ถ้าหากว่าบุคคลบางคนนั้นข้าพเจ้าก็เจตนานึกถึงแล้วเขาไม่ผิด ก็อาจจะหัวไปในทำนองเดียวกันกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้ แต่ข้าพเจ้านี้ก็ไม่ใช่เป็นลัทธิฝ่ายค้าน ข้าพเจ้าเป็นลัทธินายทุนเป็นลัทธินายทุนซัด ๆ เลยข้าพเจ้าไม่ชอบด้วยในสิ่งที่จะไปเอาทรัพย์มฤดกของข้าพเจ้าทุกระเบียดนิ้วที่ข้าพเจ้ามีอยู่ไปทำลายอย่างนั้นข้าพเจ้าไม่ชอบ ที่ข้าพเจ้านึกถึงว่าการปกครองประชาธิปไตยได้เปลี่ยนแปลงมาแล้ว ๒๕ ปี แม้แต่อดีตประเทศไทยเรายังมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอยู่อย่างนี้ ถ้าหากเป็นอย่างนี้ข้าพเจ้ายังยืนยันว่าบทเรียนต่าง ๆ ที่ได้ผ่านไปนั้นอาจจะทำลายเสถียรภาพของรัฐบาล และชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และรัฐธรรมนูญด้วย ฉะนั้นท่านจะเสนอร่างพระราชบัญญัติ

นิรโทษกรรมฉบับนี้เข้ามา ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย แม้แต่สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์บางจะเห็นหรือไม่เห็นนั้นเป็นเรื่องของสมาชิกฝ่ายค้าน บางทีท่านอาจจะไม่เห็นด้วยก็ได้ ดังนี้ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอกราบเรียนว่าไม่ใช่ไปล่วงเกิน . . . .

นายประสิทธิ์ แย้มเพียร (ธนบุรี): นี่คุณ ทำไมต้องมากล่าวถ้าวก่ายถึงพรรคด้วย ยุ่งไม่เข้าเรื่อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เอาเถอะน่านิดหน่อย เอาเถอะ ๆ

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชัยนาท): ไม่ใช่ ๆ คุณ ไม่ใช่ ท่านก็เป็นฝ่ายค้าน ข้าพเจ้าว่าอาจจะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยก็ตาม นี่ผมพูดอย่างนี้นาคุณนา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เอาต่อไปเถอะเขาก็บอกว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ไม่เสียหายอะไร

นายประสิทธิ์ แย้มเพียร (ธนบุรี): ทะลึ่ง

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชัยนาท): ทะลึ่งอย่างไรกันคุณ เอ้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เอ้า นี่คุณประยูรอย่าทะเลาะกันเองซี พูดกับประธาน

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชัยนาท): ไม่ใช่ อย่ามาว่าผมทะลึ่งไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เอาละพูดต่อไปเถอะ ระวังคือว่าอย่าให้มันออกไปนอกเรื่องคุณประยูร ๆ ระวังหน่อย

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชัยนาท): ไม่ใช่ครับ ท่านประธาน ผมก็ได้รับพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมฉบับนี้ฉบับหนึ่ง แต่ผมก็ยังไม่ได้รับอภัยโทษเลย ผมก็ติดคุกมาแล้วด้วย กระผมจึงยังไม่เห็นด้วย ขณะที่ว่าผู้ที่ต้องโทษก่อนวันที่๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๙ ผมเคยติดคุกมาก็ยังไม่ได้รับนิรโทษกรรม กฎหมายกุ๊ย ๆ ที่เขาออกไปเมื่อรัฐบาลเก่านะ ผมอยากจะเรียนท่านประธานให้ทราบ . . . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: นี่ ไม่ดีน่าคุณประยูร ๆ มันกระทบกระเทียบ พูดอะไรอย่างนี้ก็ไม่รู้

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชัยนาท): นี่แหละครับ ผมก็อยากจะระบายความเป็นจริงของผมบ้างว่าเป็นการออกกฎหมายของรัฐบาลนั้นมันออกเพื่อพรรคเพื่อพวก ไม่ได้ออกเพื่อความเป็นธรรมต่อสังคม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: นี่พูดในเรื่องเถอะคุณ ถ้าคุณพูดอย่างนี้ก็อย่าพูดเลย มันออกไปนอกเรื่องแล้วละ

นายประยูร ปานะดิษฐ์ (ชัยนาท): ไม่ใช่ครับ เวลาที่ผมอภิปรายผมก็เรียนกับท่านประธานแล้วนะครับว่าผมอาจจะพูดนอกประเด็นไป บ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ขออภัย

ต่อประธานและต่อสภานี้ ในเมื่อท่านประธานไม่ให้ผมพูด ผมก็อยากกราบเรียนว่าเมื่อสภานี้ได้รับพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาส ๒๕ พุทธศตวรรษของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้วผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่าผมยังไม่เห็นด้วยกับหลักการที่สภานี้จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ฉะนั้นผมจึงขอกราบเรียนว่าผมยังไม่เห็นด้วย ผมจึงขอค้านไว้

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์): กระผมสงสัยว่า ทำไมท่านรัฐมนตรีผู้ที่เกี่ยวข้องโดยกฎหมายฉบับนี้ จึงปล่อยให้ทหารผู้มีฝีมือชั้นสูงสุดที่ปรึกษากฎหมาย..

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เอ มันเรื่องของคุณ อย่าไปว่าเขาเลย มันไม่เกิดประโยชน์อะไรนี่ ไปว่าคนอื่นเขาไม่ดี เชื่อผมเถอะ ไม่มีประโยชน์หรอกคุณโต๊ะ

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์): คือมันเป็นอย่างนี้ ความจริงท่านผู้เชี่ยวชาญกฎหมายของฝ่ายรัฐบาลที่ได้มาอธิบายเมื่อกี้นี้ กระผมมองเห็นว่าเชี่ยวชาญไปอย่างชนิดที่เคยทำให้ ๆ พณ ฯ นายกรัฐมนตรีของกระผมได้หลงผิดไปทีหนึ่งแล้วตอนที่มาเซ็นกันต่อหน้าสภานี้มันอธิบายเขาแค่ไหน กระผมอธิบายเหลือเกิน เอาเถอะ ขออภัยโทษที่ต้องระบุชื่อ คือคุณประยูร ปาณะดิษฐ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่เอาละว่าเฉพาะในเรื่อง

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์) มิได้ครับ กระผมจะพูดต่อไปนี้ . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: พูดเฉพาะในเรื่องที่ขออภัยโทษนี่

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์): กระผมพูดตามเรื่องอภัยโทษ . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ขออย่าออกนอกเรื่องเลยคุณขอกรุณาเถอะ อย่าให้มันยุ่งเลย

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์): กระผมเองได้ฟังคำอภิปรายของคุณประยูรแล้ว กระผมรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องผิดตั้งแต่กฎหมายเรียกอีกแล้ว ก็ผิดรัฐธรรมนูญ กระผมอยากจะขอบอกว่าเอาเถอะ เมื่อผิดแล้ว กระผมในฐานะผู้ใหญ่บ้าน กระผมจะสอนกฎหมายให้ แต่ถ้าหากว่า กระผมถือว่ายังไม่เชี่ยวชาญพอ กระผมจะส่งให้ท่านอาจารย์หลวงประกอบไปสอนให้ก็เอาว่าเดี๋ยวท่านจะไปแปลผิดว่ากฎหมายนี้เป็นคอมมิวนิสต์ ท่านจึงไม่สอน เอ้าผมจะสอนให้ที่บอกว่ากฎหมายนี้ทำไมไม่เขียนเขียนว่า พ.ศ. ๒๕๐๑ ก็มันเรื่องอะไรจะไปเขียน พ.ศ. ๒๕๐๑ เขาแก้ไขกฎหมายที่บอกกฎหมายฉบับเก่า พ.ศ. ๒๕๐๐ เมื่อแก้ไขพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๐ เราก็ต้องอ้างชื่อว่า พ.ศ. ๒๕๐๐

นิรโทษกรรมครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๐๐ นี่เรามาแก้ไข ทีนี้พอแก้ไขเสร็จไปแล้ว เขาก็ได้มาเรียกกันว่าจะได้เรียกว่า พ.ศ. ๒๕๐๑ ฉบับแก้ไขที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ นี่จะขอบอกให้ทราบไว้ด้วย ทีนี้โอกาสต่อไปจะพูดถึงรัฐธรรมนูญ กฎหมายย้อนหลัง กฎหมายอะไร แหม ศึกษาชิดลาดินเก่งมากเหลือเกิน กระผมเองก็ไม่รู้สึกว่าท่านไปจำผิดมาจากไหน ทำไมจึงไปเอาคำพูดมาบอกว่ากฎหมายนี้มันกฎหมายย้อนหลัง มันย้อนได้อย่างไร ท่านรัฐธรรมนูญให้ดีเสียก่อนซิ ในรัฐธรรมนูญเขาบอกว่าถ้าจะเป็นกฎหมายย้อนหลังได้จะต้องเพิ่มโทษ นี่มันไม่ใช่เพิ่มโทษผู้ที่จะกระทำผิด เรามีแต่จะยกโทษผู้กระทำผิด กระผมน้อยใจเหลือเกินที่ ฯ พณ ฯ รัฐมนตรีผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องอันนี้ จะมาแสดงให้กระผมแจ่มแจ้งลงไปว่าจะเอาไหม เพราะอะไร แล้วก็ไม่เอาเพราะอะไร เท่านี้เอง กระผมพอใจอย่างมาก แต่ทีนี้จะมาทำซักไซ้ให้เรื่องเสียแกร่งเปล่าให้จนขาดไปอย่างนี้ กระผมเองก็รู้สึกน้อยใจเหลือเกิน ท่านประธานที่เคารพ กระผมแทบจะทนไม่ไหว โดยที่เหตุว่ากฎหมายฉบับนี้ได้สร้างขึ้นมาในสมัยที่ ในยุค ๆ หนึ่งซึ่งจะเป็นยุคอะไรก็ผมไม่สามารถที่จะเอาชื่อนั้นมาใช้ได้ กฎหมายสร้างมาตามขนบธรรมเนียมในการสร้างกฎหมาย เขาย่อมที่จะไม่เพ่งเล็งบุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นเฉพาะราย ๆ บุคคล เขาย่อมที่จะพิจารณาส่วนรวมเป็นหลักที่ตั้งของกฎหมายนั้น ๆ แต่ที่ว่ากฎหมายฉบับนี้ได้ออกมาแล้ว ที่กระผมได้ขอเสนอแก้ขึ้นมานี้ กลายเป็นเพ่งเล็งที่จะยับยั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใดให้บุคคลเหล่านี้มีตราขนันติดหลังอยู่เป็นประจำอยู่อย่างนี้ กระผมจึงเห็นว่าไม่ชอบ และโดยเหตุที่ว่าไม่ใช่ว่าจู่ ๆ จะเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา ถ้าอย่างในกฎหมายเดียวกัน กฎหมายฉบับนี้เข้ามาก็มีมาแล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๗ ก็ได้มีการเสนอกฎหมายนิรโทษกรรมบุคคลผู้ที่กระทำผิดในโทษของการเมืองนี่แหละ กระผมก็ขอย้อนไปถึงผู้ที่กล่าวตำหนิติเตียนร่างกฎหมายฉบับนี้อีกครั้งหนึ่ง คุณประยูรบอกว่าเขาติดคุก ๑๕ วันแล้วก็ไม่เห็นได้รับผลจากกฎหมายฉบับนี้ ที่ออกมาแล้วก็นั้นไม่ใช่โทษการเมือง มันโทษเรื่องอะไรก็ไม่ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เอาเถอะน่า เอาเฉพาะกันนี้เถอะน่า ขออย่าให้กระทบกระเทือนกันเลย

นายโต๊ะ แก้วเสมา (บุรีรัมย์): คือว่าอธิบายถึงลักษณะต่างกันครับ ทีนี้เราพูดกันถึงเรื่องโทษการเมืองต่างหาก เมื่อโทษการเมืองแล้วถ้ากระทำผิดก่อนวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๙ เราก็อภัยโทษให้ แต่อภัยโทษให้กระผมก็ได้กล่าวมา

แล้วอย่างที่กราบเรียนต่อท่านประธานแล้วว่า ได้มีการจำกัดจำเขี่ยอยู่ ผิดหลักในทางออกกฎหมายทั้งสิ้น แล้วก็กฎหมายฉบับนั้นก็ได้ดันออกมา และกระผมก็ได้กราบเรียนแล้วว่า ในเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๗ นั้นก็ได้มีตัวอย่างออกกฎหมายนิรโทษกรรมขึ้นมา ทำให้บุคคลหลายคนที่ยังอยู่นอกประเทศซึ่งกระทำการเป็นกบฏภายในพระราชอาณาจักรและนอกพระราชอาณาจักร ในเรื่องกบฏ ปี ๒๔๗๖ ตั้งแต่สมัยกบฏพระองค์เจ้าบวรเดช บุคคลที่ได้เข้ามาหลายคนทีเดียวอย่าง นายหลุย คีรีวัต อย่างนี้ เจ้าคุณศราภัยวาณิช อย่างนี้ แล้วก็คุณแฉล้ม อย่างนี้ได้เข้ามาเสร็จแล้วก็ทำผลประโยชน์ให้แก่เมืองไทยตั้งมากตั้งมาย บุคคลเหล่านี้เข้ามาก็ประพฤติตนเป็นคนดี ไม่เคยเอาสิ่งที่เขาได้กระทำผิดมาแล้วมากระทำผิดด้วยก่อความเดือดร้อน ก่อความวุ่นวายให้เกิดจลาจลอลหม่านอะไรกันก็หามิได้ ท่านประธานที่เคารพ ทีนี้ถ้าหากว่าเมื่อเราจะพิจารณาดูเมื่อ ๒—๓ วันมานี้ละก็อย่างบุคคลที่ท่านได้ต้องจำคุกจำขังในเรื่องกบฏต่าง ๆ ได้ปลุกปั้นกบฏขึ้นมาภายในประเทศไทยตั้งแต่กบฏวังหลวง วังหลัง กบฏน้ำท่วม กบฏอดข้าวกบฏกินข้าว กบฏแจกเสื้อผ้า กบฏเขียนหนังสือพิมพ์ กบฏอ่านหนังสือพิมพ์เหล่านี้ มีมากมายหลายคนที่ออกมาแล้ว ก็ทำคุณงามความดีให้อย่าง นายเปลื้อง วรรณศรี เดี๋ยวนี้ก็มีเกียรติมาเป็นผู้แทนราษฎร เข้ามานั่งในสภานี้ ขุนเจริญ สืบแสง แห่งพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ก็มานั่งอยู่ในสภานี้ นี่กระผมจึงชี้ให้ท่านเห็นว่า บุคคลเหล่านี้เขาได้มาทำประโยชน์ไว้แค่ไหน ซึ่งไม่ได้เห็นว่า จะมาก่อความอลหม่านซ่านเซ็นแต่ประการใดก็มิได้ ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีที่เคารพ กระผมอยากจะขอให้ท่านรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ ได้โปรดเอ่ยวาจาเปิดปากว่ามาสักคำเถอะว่า จะเอาไหม เพราะอะไรและไม่เอาเพราะอะไร แล้วกระผมก็จะดีใจ ท่านประธานที่เคารพ ความจริงกฎหมายนะอยู่ไป ๆ มันก็ต้องเก่าไป ๆ กฎหมายฉบับนี้มันเหมือนกับกฎหมายสมัยโบราณ ๆ กาลเก่า ๆ มาโดยพิจารณาเอาว่าอย่างชนิดที่ว่า จะมีการกระทำผิดกันแล้วก็ต้องแก้ผิดกันให้ทันทีทันควัน มันเป็นเรื่องเก่า ๆ มาฟันต่อฟันตาต่อตาเอากันไปอย่างนั้น ก็นี่มันเก่าไปแล้ว เมื่อเก่าไปแล้วเราสภานี้จะมาช่วยกันแก้ไขใหม่จะไม่ดีหรือ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงขอวิงวอนท่านรัฐมนตรีของกระผม และก็บรรดาท่านสมาชิกทุก ๆ ท่าน ได้โปรดรับหลักการนี้ด้วย

นายพัฒน์ นิวาศานนท์ (ชัยภูมิ) : ผมรู้สึกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พิจารณากันไปพิจารณากันมา บรรยากาศชักไม่ค่อยจะดี เพราะเนื่องจากเราพิจารณากันเคร่งเครียดเกินไป กระผมจึงขอเสนอให้เลื่อนการพิจารณา

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมยังไม่เข้าใจ เลื่อนการพิจารณาเฉพาะเรื่องนี้หรือทั้งหมดไปวันหลัง

นายพัฒน์ นิวาศานนท์ (ชัยภูมิ) : ทั้งหมดสำหรับวันนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ขอเสนอให้เลื่อนการพิจารณาสำหรับวันนี้ไปวันหลังทั้งหมด

นายญวง เอี่ยมศิลา (อุดรธานี): ก็เป็นที่ทราบกันแล้วว่า วันนี้จะมีการอ่านพระบรมราชโองการให้ปิดสมัยประชุม จะมาเลื่อนกันได้อย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อ่านหรือไม่อ่านอีกเรื่องหนึ่ง

นายญวง เอี่ยมศิลา (อุดรธานี): แต่ผมว่าควรจะพิจารณากันให้เรียบร้อยไป ยังมีอะไรตกค้างอยู่ให้พิจารณาให้เรียบร้อยไปให้หมด จะเป็นอย่างไรให้เป็นกันเสียครับ อย่ามาเลื่อน ๆ อย่างนี้เลย นี่พูดกันเพียงคำสองคำ ถ้าหากหิวข้าวหรือจะเมื่อยอะไรก็ลงไปข้างล่าง ก็แล้วกันไม่เห็นมีอะไรครับ

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ขอประทานโทษออกชื่อคุณพัฒน์ เสนอนั้นไม่มีผู้รับรอง ไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ ผมจึงจะขออภิปรายเพื่อคัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป ไม่มีผู้รับรองท่านประธาน ไม่มีเลยผมจะขออภิปรายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยว ๆ ผู้รับรองมีใครรับรองบ้าง

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ไม่มี ท่านจะถามทำไมละก็ไม่มีมาแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะต่อไป

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ในการออกกฎหมายมาเพื่อจะนิรโทษกรรมเป็นพุทธบูชา เนื่องในโอกาสที่พุทธศาสนามีอายุมาถึง ๒๕๐๐ ปีนั้น กฎหมายฉบับเก่านั้นออกมาไม่ทั่วถึงคือทำบุญไม่ทั่วถึง ฝนตกไม่ทั่วฟ้ายังมีการกีดกันตัวบุคคลบางคน กระผมอยากจะพูดตรง ๆ ท่านประธาน ตัวคนสำคัญนั้นก็คือหลวงประดิษฐ์มนูธรรม ซึ่งผู้บัญญัติกฎหมายในสมัยนั้นได้มุ่งหมายนักหนาที่กีดกันตัวบุคคลผู้นี้ไม่ให้เข้ามาในประเทศไทย เพราะฉะนั้นจึงมีการเสนอกฎหมายฉบับนี้มาเพื่อจะให้หลวงประดิษฐ์มนูธรรมและพวกอีกบางคนซึ่งมีไม่กี่คน

หรอกได้มีโอกาสกลับเข้ามาสู่ประเทศไทย แต่ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลนี้จะมีความรู้สึกต่อหลวงประดิษฐ์มนูธรรมอย่างไหน ประการใดกระผมไม่ทราบ แต่ว่าถ้าสมมติเอาว่ารัฐบาลนี้ไม่รังเกียจตัวหลวงประดิษฐ์มนูธรรม และถ้าหากว่าสภานี้จะยกมือให้กฎหมายฉบับนี้ได้คลอดออกมาบังคับใช้ กระผมก็เห็นว่าไม่มีผลแต่ประการใด คือประเทศไทยจะไม่มีโอกาสได้ตัวหลวงประดิษฐ์มนูธรรมมาเป็นอันขาด ทำไมกระผมจึงกล่าวอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพเนื่องจากหลวงประดิษฐ์มนูธรรมได้ถูกข้อหานี้เป็นข้อหานะท่านประธาน แล้วกระผมขอเรียนเสียเดี๋ยวนี้ด้วย กระผมไม่เชื่อว่าหลวงประดิษฐ์มนูธรรมปลงพระชนม์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๘ กระผมไม่เชื่อกระผมพูดอย่างนี้ใครจะทำไม เพราะกระผมไม่เชื่อท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมกล่าวถึงว่าถึงแม้ว่ากฎหมายฉบับนี้จะได้คลอดออกมาบังคับใช้เราประเทศไทยนี้จะไม่มีโอกาสจะได้ตัวหลวงประดิษฐ์มนูธรรมมาสู่ประเทศไทย ทำไมกระผมจึงกล่าวอย่างนี้ ก็เนื่องจากข้อหาที่เกี่ยวข้องพัวพันอยู่กับตัวหลวงประดิษฐ์มนูธรรมนั้นเป็นข้อกล่าวหาที่ฉกรรจ์มหันตโทษ ซึ่งในทัศนะและความรู้สึกโดยเฉพาะของกระผมนั้น กระผมเห็นว่าข้อกล่าวหาอันนี้เป็นเรื่องทางการเมืองเป็นเรื่องของนักการเมืองต่าง ๆ บางคนบางกลุ่มเป็นเรื่องของนักการเมืองที่ไม่เข้าใจนักที่ฝ่ายจะใส่ร้ายป้ายสีให้แก่กันและกันโดยกระผมก็ไม่อยากจะกล่าวว่า โดยเห็นว่าหลวงประดิษฐ์มนูธรรมนั้นเหนือคน เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะกระผมได้กราบเรียนแล้วว่าถึงคลอดออกมาก็ไม่มีผล เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าไม่ควรรับหลักการ

นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ) : ปัญหาเรื่องนิรโทษกรรมนี้เป็นที่ทราบกันในสภานี้ ว่าบัดนี้มติของพรรคชาติสังคมนั้นไม่ยอมรับหลักการ แต่ว่าจะเป็นที่น่าเสียดายหรือไม่ก็ตามและแม้ถึงกฎหมายนี้จะออกไปแล้วบุคคลบางคนไม่จำต้องออกชื่อจะกลับเข้ามาในประเทศไทยหรือไม่ก็ตาม และผลที่นักการเมืองของเราได้สร้างสมจะเป็นบาปหรือบุญหรือไม่ก็ตาม มันจะกระทบกระเทือนต่อใครหรือไม่ก็ตาม ผลที่เราได้รับกันอยู่ทุกวันนี้มีการสาดโคลนและใส่ร้ายซึ่งกันและกันนั้นมันโยงมาถึงกฎหมายฉบับนี้ ว่าความจริงนั้นเจตนาของรัฐบาลหลายรัฐบาลมาแล้ว ขณะหนึ่งคิดที่จะจองล้างจองผลาญซึ่งกันและกันตามวิสัยของปุถุชน แต่พอเหตุการณ์ล่วงไปความคิดเหล่านั้นได้สำนึกในฐานะที่เป็นพุทธศาสนิกชนจึงคิดแต่ล้างบาป จึงได้

คิดออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมนี้มาเสนอมาหลายครั้งหลายคราวแล้ว แต่ด้วยเหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้นในพระราชบัญญัติสุดท้ายนี้ยังมีด่างพร้อยจนเป็นเหตุให้รัฐบาลชุดนั้นสมัยนั้นออกกฎหมายฉบับนี้มาอย่างไม่รอบคอบ และอย่างมีเบื้องหลังที่ไม่สามารถจะขจัดเสียซึ่งอกุศลทั้งหลายในจิตใจของรัฐบาลชุดนั้นได้หมดสิ้นหรือจะเป็นผู้มีอิทธิพลสูงสุดเหนือประการใด หรือจะเป็นของพรรคใดพรรคหนึ่งก็เหลือที่จะเดา ด้วยเหตุนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นประวัติศาสตร์ที่น่าอับอายที่สุดในประวัติศาสตร์ของเมืองไทยว่ากฎหมายฉบับนี้คลอดออกมาได้อย่างไม่มีเหตุผลและจะจารึกไปต่อชีวิตชั่วลูกหลาน ด้วยเหตุนั้นเองกฎหมายนี้ในคณะกรรมาธิการชุดนั้นซึ่งข้าพเจ้าเองเป็นผู้เดียวได้ขอแปรญัตติทั้งสองประการบวกกฎหมายซึ่งคล้ายคลึงกับกฎหมายกบฏและจลาจลเข้าไปซึ่งเป็นผลเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าได้มาอภิปรายอยู่ในที่นี้ขณะนี้ แต่อีกมาตราหนึ่งคือมาตราที่ขอแก้และขอให้ยกเลิกนี้ ทางกรรมาธิการในชุดนั้นรัฐบาลสมัยนั้นไม่ยอมแก้ โดยอ้างเหตุผลหลายประการซึ่งจะกระทบกระเทือนต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่าถ้าหากว่าขืนปล่อยให้หลวงประดิษฐเข้ามาในประเทศไทย แล้วจะเกิดการกระทบกระทั่งถึงองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนี้เข้า ซึ่งความจริงนั้นอาจจะเป็นการกระทบกระเทือนจิตใจของรัฐบาลนั้นเอง หรือรัฐบาลนั้นคิดเอาเองว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนี้นั้นคงจะรู้สึกเช่นนั้น แต่ความจริงแล้วทั้งหลวงประดิษฐและทั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระองค์นี้กระผมเชื่อเหลือเกินว่าเป็นผู้ซึ่งทรงคุณธรรมด้วยกันทั้งสองทาง ไหนเลยจะมารู้สึกนึกคิดถึงเรื่องเหล่านี้ นี่เป็นเหตุผลซึ่งจะต้องอภิปราย ท่านประธานที่เคารพ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้มันเป็นประวัติศาสตร์ที่ไม่น่าดู เอาล่ะ แม้รัฐบาลชุดนี้จะมีความรู้สึกเป็นประการใดก็ตามทีเถิด แต่กระผมจะขอพูดด้วยหลักเกณฑ์และด้วยความเป็นธรรมด้วยจิตใจที่เที่ยงตรง ทั้ง ๆ ที่กระผมไม่เคยพบหรือไม่เคยเห็นมีส่วนได้เสียในบุคคลซึ่งจะได้นิรโทษกรรมตามกฎหมายนี้เลย เพราะจะเป็นอย่างไรก็ตามที่เราทำนี้ไม่ใช่ว่าเราจะออกกฎหมายมาเพื่อบุคคลบางหมู่บางเหล่าเท่านั้น กฎหมายยศทหารซึ่งผ่านไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ออกมาครั้งกระนั้นเป็นประการใด นี่ประวัติศาสตร์ของสภาเรานั้นมันปรากฏอยู่อย่างนี้ และไม่ใช่แต่เพียงชุดเราชุดนี้ลูกหลานมาเห็นเข้าก็จะมารู้สึกเป็นประการใด นั่นเราก็แก้และลบไปเสียแล้ว นั่นออกกฎหมายมาเพื่อบุคคลบางคนเท่านั้นในตำแหน่งเดียวกัน กฎหมายฉบับนี้ก็ออกมาเพื่อกีดกันบุคคล

บางคนและการกีดกันนั้น ทั้ง ๆ ที่ไม่น่าจะต้องไปกีดกัน และไม่น่าจะตั้งหน้าเก็งคน ๆ เดียว ทำอะไรได้ปัญหาอยู่ที่ว่าประชาชนนั้นเขาเลื่อมใสหรือเปล่า ถึงจะมีอิทธิพลครอบคลุมเขาได้ นั่นเป็นเรื่องที่จะต้องน่าคิด และเราก็กลัวกันมากไป ยิ่งกลัวมากอิทธิพลของผู้ที่ถูกกลัวนั้นแหละมันยิ่งสูงหนักขึ้น ซึ่งประชาชนจะเห็นใจเขายิ่งมากหนักเข้า นี่เป็นเหตุผลซึ่งกระผมถือว่าการที่จะเลิกกฎหมายนี้หรือไม่ และการจะคงกฎหมายนี้ไว้หรือไม่นั้น มันมีส่วนได้เสียและมันมีเหตุผลดังที่ผมกราบเรียนมานั่นประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งนั้นว่าด้วยข้อกฎหมายซึ่งความจริงนั้น การนิร-โทษกรรมนั้นหมายความว่าถึงการกระทำนั้นไม่มีโทษ เราก็ไม่เอาโทษเขาต่อไปแล้ว เพียงแต่การจับตัวเขามาได้หรือไม่และการที่เขาจะอยู่ในประเทศไทยหรือไม่จะได้ตัวมาดำเนินการสอบสวนหรือไม่เท่านี้เป็นข้อยกเว้นในการกระทำว่า เมื่อการกระทำไม่ผิดแล้ว สิ่งเหล่านี้ไม่มีอำนาจอะไรเลย ถ้าหากมีคดีนี้ถึงศาลนั้นเราจะได้รู้ว่าศาลนั้นจะพิจารณากฎหมายฉบับนี้ที่เราจะยกเลิกกันวันนี้นั้นว่าเป็นสถานใด เพราะเหตุว่ามันเป็นเรื่องวิธีพิจารณาอันหนึ่งเท่านั้น แต่วิธีพิจารณานี้เป็นเรื่องข้อยกเว้นในบทคือว่า เป็นวิธีเทคบัญญัติไม่ใช่สารบัญญัติ สารบัญญัตินั้น ก็คือว่าตัวบทกฎหมายที่ว่าถ้าเขากระทำผิดเป็นกบฏในครั้งกระนั้นก่อน ๑๙ พฤศจิกายนมาแล้ว เราไม่เอาโทษ ปัญหาก็มีสรุปเพียงสั้น ๆ ว่า เมื่อการกระทำเขาไม่ผิด แล้วทำไมเพียงการจับตัวไม่ได้ เพราะหนีไปหรือไม่ก็ตาม หรือเขาจะไปด้วยวิธีอื่นใดก็ตาม ทำไมจะต้องยกเว้นว่าคนนั้นถือเหมือนหนึ่งว่าการกระทำเป็นผิดเช่นนี้ ฟังดูด้วยปกติชนธรรมดาแล้วมันขัดกันไหม และผมเชื่อแน่เหลือเกินในกรรมาธิการยุคนั้น ผมจำได้มีท่านผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายหลายท่านบอกว่าคล้าย ๆ กับประหนึ่งว่าเราเขียนกฎหมายฉบับนี้ไว้หลอกประชาชนเล่นเช่นนั้น หรือเอาใจบุคคลคนหนึ่งคนใดเพียงเท่านั้น แต่ผลของกฎหมายฉบับนี้ถ้าถึงศาลแล้ว ผู้ทรงคุณซึ่งเป็นกรรมาธิการชุดนั้นบอกว่าอาจจะไม่ได้รับผลเลย หมายความว่าข้อยกเว้นอันนี้ใช้กับพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมนี้ไม่ได้ แต่ถึงกระนั้นก็ตามเราผู้ออกกฎหมายเราก็ต้องให้ความเป็นธรรมต่อทุกคนไม่ว่าคนนั้นเขาจะเป็นใครจะเป็นอยู่เบื้องบนเบื้องล่างที่ไหนก็ไม่รู้ นั่นเป็นวัตถุประสงค์ของผู้ซึ่งจะรักความเป็นธรรม แต่ว่าเอาเถอะไหน ๆ รัฐบาลชุดนี้ก็ไม่ยอมรับไม่ยอมที่จะปลงอาบัติ ไม่ยอมที่จะยกเลิกข้อยกเว้นของมาตรานี้ที่เขาเสนอมา และข้อที่น่าประหลาดอยู่อีกอันหนึ่ง ขอโทษ เพื่อนสมาชิกชาติสังคมทั้งหลายอ้ายนี่ไม่ใช่เรื่อง

ตลกท่าน หลายท่านในการรับรองของกฎหมายนั้น ๒๐ กว่าคน จริงอยู่ ครั้งกระนั้นเรารู้ว่า ชาติสังคม สมัยนั้น ยังไม่มีระเบียบแบบแผนในการเซ็นรับรอง ญัตติประการหนึ่งประการใด พวกท่านเกือบ ๒๐ คนเซ็นรับรองกฎหมายนี้ทั้งนั้น เขาเถอะถึงแม้การเซ็นนี้ท่านก็อาจจะอ้างได้แบบคุณทองดีอ้างว่าเพื่อให้สมบูรณ์แบบเท่านั้น ความจริงจิตใจไม่ได้เห็นด้วยเลย แต่ผมตรวจดูรายชื่อคนซึ่งเป็นผู้รับรองกฎหมายฉบับนี้เกือบทุกคนแล้ว ทุกคนที่เซ็นขณะนั้นเซ็นด้วยเจตนาบริสุทธิ์และเห็นพ้องด้วยเหลือเกินว่า ควรเลิกและควรให้โอกาสผู้ซึ่งเขาถูกอยู่ในข่ายข้อยกเว้นของกฎหมายนั้น แต่บัดนี้จิตใจของท่านจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นประการใดบ้างนั้น ผมทราบไม่ได้และหยั่งไม่ถึง เพราะมีกฎของพระคุณเราวางไว้เช่นนั้น ฉะนั้นก็ขอฝากไว้ให้ที่ประชุมนี้ได้โปรดวินิจฉัยและเหตุการณ์จะเป็นอย่างไรก็ตาม เราก็ถือว่าแม้เพียงการเราเสนอแม้เพียงการเราอภิปราย อย่างน้อยเราก็จะได้เอาไว้ให้คนรุ่นหลังเขาซัก

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย): ก็มีท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวว่า ในฐานะที่กระทรวงมหาดไทยได้เป็นผู้รักษากฎหมายนี้อยู่ เหตุใดจึงไม่ได้ขึ้นมาว่ากล่าวหรือพูดจาให้ความเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ในโอกาสแรก แต่โดยความเห็นของกระทรวงมหาดไทยแล้ว กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เป็นกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยโดยเฉพาะ เป็นกฎหมายซึ่งเสนอมาในสภานี้เพื่อให้สภาเป็นผู้พิจารณา และกฎหมายฉบับนี้ก็ได้ออกในโอกาสที่เป็นรัฐบาลก่อนโน้นเป็นผู้ออกและได้กระทำการมา เราจึงเห็นว่าควรเป็นสิทธิของสมาชิกจะได้กล่าวและได้วิจัยวิจารณ์กันโดยกว้างขวาง ถ้าหากกระทรวงมหาดไทยลุกขึ้นมากล่าวเสียในโอกาสแรกแล้วก็ดูจะเป็นการรวบรัดและเป็นการผูกขาดเป็นเจ้าของกฎหมายนี้เสียแต่ผู้เดียว กระผมเองจึงได้ถือมรรยาทที่จะละเว้นไม่กล่าวเสียในโอกาสแรก และเมื่อท่านบ่งมา ผมก็ยินดีเรียนชี้แจงว่า ด้วยเหตุว่ากฎหมายฉบับนี้ที่ออกมานั้นออกโดยเจตนาที่จะนิรโทษกรรม นิรโทษกรรมนั้นท่านก็คงเห็นชัดอยู่แล้วเพียงแต่แปลตัวชื่อพระราชบัญญัติก็หมายความว่า การนิรสิ่งที่มีโทษและมีกรรม แต่ที่เป็นปัญหาได้กล่าวกันมานี้อ้างโยงไปถึงบุคคลและเหตุการณ์ แม้แต่รูปคดีในคดีบางเรื่องนั้นก็เป็นที่สรุปได้ว่ายังไม่มีโทษแล้วยังไม่มีการกระทำกรรมอันใดที่เกี่ยวแก่พระราชบัญญัตินี้ที่จะนิรโทษได้เลย เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงไม่เห็นด้วยในการที่จะดำเนินเรื่องนิรโทษกรรม แต่หากว่าถ้าอยากจะให้เข้ากับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว

ผู้ที่ได้อ้างถึงและกล่าวถึงคดีที่ได้กล่าวถึงนั้นมีโอกาสที่จะได้รับนิรโทษกรรมอย่างเต็มที่ทีเดียวในโอกาสนั้น และมีเพื่อนสมาชิกบางท่านที่นั่งอยู่ในสภานี้ ก็ได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมนี้มาแล้ว เพียงแต่เข้ามาได้พิจารณาในคดีเท่านั้น ยังไม่ถึงขั้นชั้นศาลด้วยซ้ำไป และเวลานั้นผู้ที่ได้อ้างได้กล่าวกันก็มีโอกาส ที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศออกไปก็มีโอกาสที่จะมากระทำเช่นเดียวกับท่านสมาชิกเหมือนกัน แต่ก็ไม่มาที่จะรับโทษและรับกรรมอันนั้น มันก็ไม่มีทางจะนิรกันได้ นี่กระทรวงมหาดไทยเห็นดังนี้จึงไม่เห็นด้วยในการที่จะรับหลักการ แล้วอีกประการหนึ่งกฎหมายฉบับนี้ นั้น เป็นกฎหมายที่ได้สร้างขึ้นมาเฉพาะบทเฉพาะกาลเฉพาะคราว ในการฉลองพุทธศตวรรษ ๒๕๐๐ คือในวันที่ครบ ๒๕๐๐ เท่านั้น แล้วนี่มันก็ยึดมันยาวมาแล้วจนกระทั่งบัดนี้แล้วระย้อนกลับไปกล่าวไปว่ากันมันก็ไม่มีที่จบที่สิ้น ประเดี๋ยวเขาจะอ้างพระราชบัญญัติฉบับนี้เอาไปเรื่องโน้นเรื่องนี้อีก กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นว่าควรตัดเสียเอา เพียงแต่ความเจตนาของกฎหมายที่เขาออกมาในครั้งนั้น หากจะเอาอย่างไรก็ว่ากันในเรื่องใหม่ นิรโทษกันในคราวใหม่จะมีเหตุผลอะไรก็ว่ากันมาก็พร้อมที่จะพิจารณาร่วมด้วย นี่แหละเป็นเหตุผลอันใหญ่ยิ่งที่กระทรวงมหาดไทยไม่เห็นด้วยกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากจะสำเร็จไปตามที่ท่านสมาชิกผู้เสนอ ๆ มานั้นก็เป็นประโยชน์แก่บุคคลไม่กี่คน สภานี้นั่งกันอยู่ตั้งเท่าไร ต้องไปทำประโยชน์ของคนกลุ่มเดียวหรือ ๔—๕ คนเท่านั้น ซึ่งก็รู้สึกว่าจะเป็นการอยากจะใช้คำว่า “ฟุ่มเฟือย” คนอื่นก็อาจจะไม่เห็นว่าฟุ่มเฟือย แต่ผมเห็นว่าฟุ่มเฟือยถ้าต้องทำเพื่อคน ๔—๕ คน แล้วต้องออกเป็นร่างพระราชบัญญัติมาทั้งฉบับเช่นนี้ เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้เองผมจึงเห็นว่าไม่ควรรับหลักการและโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีเพื่อนสมาชิกบางท่านได้กล่าวถึงพรรคชาติสังคมว่าพรรคชาติสังคมก็ได้รับรองมาแล้ว แล้วพอถึงเวลานี้ก็จะมาคัดค้านก็ดูจะเป็นการกล่อมเกลาเอาสมาชิกในพรรคของผมไปให้ร่วมมือกับท่านอีกครั้งหนึ่ง ความจริงนั้นท่านก็พูดเอาเองว่าเห็นด้วยพร้อมใจเต็มใจ แต่ส่วนมากที่เซ็น ๆ กันในสภานี้นะเซ็นให้มันครบรูป เพราะฉะนั้นท่านจะมาผูกขาดเอาว่าเซ็นแล้วจะต้องรับรองด้วยนั้น พรรคชาติสังคมโดยข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นควรรับหลักการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายครอง จันดาวงษ์ (สกลนคร): ในการที่ฝ่ายค้านต้องการเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยคำนึงถึงเรื่องที่จะนิรโทษกรรมให้แก่ผู้ที่ต้องหาว่าเป็นกบฏโดยเจตนารมณ์เป็นอย่างนั้น ถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะยอมรับความจริงอีกข้อหนึ่ง ในการกบฏนี้เป็นเรื่องของความคิดความเห็นไม่ตรงกัน ความคิดความเห็นไม่ตรงกันนี้แหละ ฝ่ายหนึ่งเห็นไปอย่างหนึ่ง อีกฝ่ายหนึ่งเห็นไปอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งเรามีตัวอย่างมาแล้ว ผู้ที่เข้าคุกเข้าตะรางก็เพราะเหตุว่าความเห็นไม่ตรงกัน เช่น ตัวอย่างปี พ.ศ. ๒๔๙๕ ประชาชนพลเมืองไม่เห็นด้วยกับนโยบายของรัฐบาลในขณะนั้นที่จะเอาทหารซึ่งเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติบ้านเมืองเป็นคนไทยไปรบในสงครามเกาหลี และประชาชนก็ไม่ต้องการที่จะให้เกิดสงคราม ได้ทำการคัดค้านโดยเปิดเผยมาประชุมกันที่โรงแรมสุริยานนท์ ข้าพเจ้าคนหนึ่งก็เป็นชาวนา ในฐานะที่ข้าพเจ้าไม่ต้องการสงคราม ข้าพเจ้าก็ได้มาคัดค้าน เราไม่ต้องการสงคราม แต่ว่าผลของการคัดค้านนี้เราก็ต้องมาเข้าคุกเข้าตะรางของจำอยู่ในคุกบางขวางถึงเกือบ ๕ ปี แล้วก็ผลของการนิรโทษกรรมกฎหมายฉบับนี้ออกมาถึงได้หลุดออกมาเป็นอิสระอย่างทุกวันนี้ เพราะฉะนั้น เราก็ควรจะคำนึงถึงคนอีกจำนวนหนึ่งซึ่งมีเหตุการณ์เช่นเดียวกับพวกข้าพเจ้านี้ หรือบุคคลอย่างคณะยาวกลุ่มที่ได้หนีออกไปนอกประเทศเพียงไปประชุมสันติภาพก็เข้ามาประเทศไทยไม่ได้แล้ว เราไม่ได้ถือว่าในการที่ยื่นพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามานั้น เราไม่ได้ถือว่าจะต้องการนาย ก. นาย ข. ท่านปรีดี เอาใครต่อใครเข้ามา เราไม่ถือบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวร่วมสังคมนิยมเรานั้นเราถือนิยมหลักการ เราถือหลักการเป็นใหญ่ ถ้าบุคคลใดทำดี รัฐบาลนั้นทำดี จะเป็นใครก็ช่าง เรายกมือให้ทั้งนั้น เราเอาผลไปสู่ประชาชนต่างหาก เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าพระราชบัญญัตินี้ได้นิรโทษกรรมกว้างขวางออกไปตามที่ผู้เสนอได้เสนอมานั้น ก็จะเป็นประโยชน์แก่บุคคลที่เขาไม่ได้มีความผิดอะไรเลย ได้มาเป็นอิสรภาพอีกต่อต่อไป เพราะฉะนั้น จึงขอฝากกราบเรียนรัฐบาลนี้ให้นึกถึงความจริงข้อนี้ไว้ด้วย ถ้าหากว่าผลของการนิรโทษกรรมนี้ออกมาได้แล้วก็จะเป็นคุณต่อรัฐบาลนี้ไม่ใช่น้อย

นายเลิศ สัมพันธารักษ์ (ชัยภูมิ): เท่าที่ฟังอภิปรายทั้งสองฝ่ายแล้ว ผมรู้สึกว่าพูดไปก็ไร้สาระ เพราะฉะนั้นผมขอเสนอให้ลงมติ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสุชี ภูวพันธ์ (สุรินทร์) : การที่สมาชิกจะเปิดอภิปรายหรืออะไร ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ในการที่ได้มีสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมานั้น ก็เนื่องจากเหตุผล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสนอเปิด คุณจะชี้ประเด็นได้ เพราะฉะนั้นขอให้พูดสั้น ๆ ชี้ประเด็นมีอะไรบ้างที่จะได้พูดกันสั้น ๆ อย่าให้เป็นการอภิปรายเลยคุณ

นายสุชี ภูวพันธ์ (สุรินทร์) : กระผมขอชี้ประเด็น ประเด็นในกฎหมายฉบับนี้นั้นก็คือว่าในการที่รัฐบาลชุดเก่าก่อนได้ออกพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสที่ฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษก็เพื่อที่จะให้กบฏทุกรุ่นที่เกิดขึ้นก่อนนั้น วันที่ ๘ พฤศจิกา ได้รับการนิรโทษกรรม ยกเว้นแต่บุคคลที่อยู่นอกประเทศ ไม่ได้เข้ามาอยู่ในประเทศ เพราะฉะนั้น พระราชบัญญัตินี้จึงได้ยกเลิกมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม มาตรา ๓ วรรค ๒ ให้บุคคลที่อยู่ภายนอกประเทศซึ่งได้รับผลกรรมจากการกระทำผิดในฐานกบฏนั้นให้ได้มีโอกาสได้รับนิรโทษกรรมกลับประเทศชาติบ้านเมืองได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมก็ชี้ประเด็นเท่านี้ละครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะปิดอภิปราย หรือเปิดอภิปรายสำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไปโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าปิดอภิปราย ท่านผู้เสนอจะสรุปก็ได้

นายสอิ้ง มารังกูล (บุรีรัมย์) : ท่านผู้เป็นประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้ามีความภูมิใจเป็นอย่างยิ่งเป็นพิเศษในรอบปีนี้ที่มีโอกาสได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ในฐานะที่รัฐบาลเป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้น ในการที่ข้าพเจ้าภาคภูมิใจก็เพราะว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรของคนทุกชั้น ทุกกลุ่ม ทุกพวก ทุกภาษาในประเทศไทย รวมทั้งพระสงฆ์องค์เจ้าและคนในคุกในตะรางก็เป็นผู้แทนของเขาด้วย เพราะฉะนั้น เราจึงมั่นใจและภาคภูมิใจว่าถ้าสิ่งใดที่มันจะเป็นประโยชน์ที่จะเป็นคุณ ที่จะไม่เป็นโทษได้แล้วข้าพเจ้าก็ปรารถนา และต้องการที่จะทำและปฏิบัติ เพราะฉะนั้น ในโอกาสที่ข้าพเจ้าภาคภูมิใจนี้เรา ก็ถือว่าทุกอย่างย่อมมีเหตุผลและ

สาระ ไม่ใช่ไม่มีสาระและเหตุผลและแก่นสาร คนเห็นคนเป็นคนนั่นแหละคน คนเห็นคนไม่ใช่คนหาใช่คนไม่ ถ้าเกิดคนย่อมเป็นคนทุกคนไป จนหรือมีผู้ดีไพร่ไม่พ้นคน คติอันนี้จำได้มั่นแม่นนัก เพื่อนรักคงได้ฟังได้เห็นอยู่ เพราะฉะนั้น เมื่อเราเกิดมาเป็นคนทั้งทีและทั้งชาติ ข้าพเจ้านั้นภูมิใจเหลือเกินที่การเปลี่ยนแปลงการปกครองครั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นการที่ทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสโผล่ขึ้นมาเป็นปากเสียงของคนไทย เป็นไท ในขณะนี้ข้าพเจ้าก็ยังขอบคุณผู้ที่เปลี่ยนแปลงการปกครองมารุ่นนั้น แต่คนรุ่นนั้นไม่ใช่เป็นพ่อข้าพเจ้า และก็ไม่ใช่เป็นลูกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ภาคภูมิใจที่ข้าพเจ้าได้เกิดมาเห็นเดือนเห็นตะวันเพราะเขา ก็จำเป็นจะต้องถือว่าเป็นเพื่อนมนุษย์ในโลกนี้ด้วยกันทั้งนั้น เพราะฉะนั้น ในการที่ข้าพเจ้าได้เสนอกฎหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาหรืออภิปรายสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นก็หมายความว่าข้าพเจ้าทำด้วยบริสุทธิ์ใจ ไม่ถือพรรคถือพวก ไม่ถือพี่ถือน้อง ไม่ถือคนมีคนจน คนขอทานหรือคนขี้คุกขี้ตะราง เพราะสภานี้เราให้เกียรติเท่ากันซึ่งกันแล้วมันเลือกที่เกิดไม่ได้ ท่านประธาน ถ้านายเลี้ยง แห่งบุรีรัมย์นี้เลือกที่เกิดได้ เกิดดียิ่งกว่านี้ แต่มันเลือกไม่ได้ ก็จำเป็นต้องไปเกิดอยู่ภาคอีสานแดนซึ่งเขาดูถูกว่า และเขาหมิ่นเหลือเกินว่าเป็นคอมมิวนิสต์และชั่วช้าสามานย์ นี่เองข้าพเจ้าก็ไม่วายที่จะเคารพบุคคลผู้ที่จะกล่าวหรือไม่กล่าว เราถึงแล้วซึ่งความเจริญทั้งชาติ ศาสนา เรามีทั้งพระมหากษัตริย์ แล้วก็เหตุใดเรารับบุญสุนทานฟังเทศน์ฟังธรรมอยู่ทุกโอกาส ก็ทำไมเราจึงมีใจดำนักหนาที่เราจะไม่อภัยโทษให้กันซึ่งกันและกัน ก็โดยอ้างว่าผิดกฎหมายย้อนหลังบ้างย้อนหน้าบ้าง เขาแก้กฎหมายไม่แก้สิ่งที่ทำมาแล้วจะไปแก้วิมานที่ไหน ท่านประธาน ก็มันไม่มีเหตุแล้วเอาผลที่ไหน ก็มามีเหตุมาว่าของเก่ามันไม่ดีเราจึงมาแก้เดี๋ยวนี้ ใครบ้างมันจะแก้กฎหมายซึ่งยังไม่ออกมา มนุษย์ที่ไหนมันมี ถ้าจะมีก็ช่วยไม่ได้ มันเป็นอย่างนี้ท่านประธาน เราก็ตำหนิกันไปตำหนิกันมา แต่แล้วคนเราตายเท่ากันทั้งนั้นฝังดินเหมือนกัน ไม่มีมนุษย์คนไหนในโลกนี้มันจะฝังบนอากาศบนฟ้า ท่านประธาน ฝังดินทั้งนั้น เพราะฉะนั้น เมื่อเราเป็นอย่างนี้แล้วเราเข้ามาอยู่ในสถาบันนี้มามีเกียรติด้วยกันทั้งนั้น แล้วเราจะไปเหยียดหยามอะไรกัน ทำไมสิ่งที่แล้วไปแล้วก็แล้วไปอภัยให้กัน นั่นคือไทยแท้ เพราะฉะนั้น ในการที่ข้าพเจ้าเสนอกฎหมายนี้มา ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นลูกศิษย์หลวงประดิษฐ์มนูธรรม ไม่ใช่เป็นลูกเป็นหลานเป็นมิตรอะไรกันเลย แต่เป็นคนไทยด้วยกันทั้งนั้น ไม่เคยเลือก แต่เราเข้ามาในนี้ผมก็เข้ามาด้วยใจอันขาวสะอาด

บริสุทธิ์ ก็อยากจะได้สิ่งที่ขาวสะอาดนั้นเป็นประวัติศาสตร์ และจารึกเอาไว้ในรั้วของแผ่นดินไทย ก็จึงได้เสนออันนี้มา ถ้าไม่ท่านยังกลับว่าเป็นเรื่องเล็กของคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มน้อย และที่ออกกฎหมายฉบับนี้นั้น เพื่อจะไปออกเพื่อต้องการจะทำโทษคนกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยใช่ไหม นี่มันถ้าถึงทำเกวียนกลับไปกลับมา แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะย้อนกลับไปให้มากนัก มันเป็นการที่ไม่เหมาะสม เพราะเราอโหสิกรรมให้กันไปแล้ว ทีนี้อีกคนหนึ่งบางคนซึ่งอยู่ไกลแสนไกลเขาก็หลบหนีไป และก็ไปตายแล้วก็มี จวนจะตายแล้วก็มี ถ้าอกเราบ้างคิดถึงเขา ถ้าเขามาเป็นเรา ๆ เป็นเขาจะรู้สึกอย่างไร นี่มันเป็นอย่างนี้ท่านประธาน และท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงภาคภูมิใจเป็นที่สุดที่ข้าพเจ้าทำบุญแล้ว ตรวจน้ำแล้ว ไม่ปรารถนาจะตัดเอาไว้ซึ่งหางปลาเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้มันเป็นเสนียดจัญไรแก่ตัวเองเปล่า ๆ ว่าเก็บเอาไว้ทำอะไรจึงมาออกไปให้หมดเสีย ในขณะนั้นเรายอมรับว่าเรามีอยู่หลายเมา เมาเหล้าก็แก้หาย เมาเงินเมาทองพอแก้หาย ท่านประธานแต่ว่าเมาอำนาจนี่แหละมันแก้ไม่หลุด เพราะฉะนั้นเราจึงช่วยกันแกะเกาเมาอำนาจนั้น เราได้เคยออกกฎหมายฉบับหนึ่งในสภานี้ว่าถ้าผู้ใดขายเหล้าให้คนเมากิน ถือว่าผิดกฎหมาย ถ้าข้าพเจ้ามีอำนาจเป็นรัฐบาลท่านประธาน บุคคลใดที่ส่งเสริมให้คนเมาอำนาจยิ่งขึ้นจะประหารชีวิต ๑๐ ชั่วโคตร ให้จำเอาไว้คำพูดของนายสอิ้ง ฯ ผู้แทนบ้านนอกบุรีรัมย์เป็นอย่างนี้ เราต้องการตำหนิเขาแต่เราเองนั้นให้เขาชม เหตุนี้แหละเราจึงได้เห็นเราจึงได้รู้ เพราะเราได้ดูได้ฟังอยู่ทุกโอกาส เพราะฉะนั้น เราจึงอยากจะให้สภานี้เป็นสภาที่บริสุทธิ์ขาวสะอาดปราศจากมลทินมัวหมองทั้งหลาย ข้าพเจ้าเสนอกฎหมายนี้ตั้งแต่ ๒๕๐๐ แต่ไม่มีโอกาสได้โผล่เข้าไป ก็เพราะรุ่นนั้นไม่ใช่ประชาธิปไตยเราก็ทราบอยู่ แต่รุ่นนี้เสนอมาท่านก็ว่าย้อนหลังไม่มีสาระอะไรกันแน่ ท่านประธานมีสาระแต่ของท่านคนเดียวอย่างนั้นหรือ ก็น่าแปลก นี่แหละเมืองไทยมันจะแหวกแนวแหวกทุกทิศแหวกทุกอย่างแหวกจนกระทั่งว่าไม่มีที่จะแหวกแล้ว ก็แหวกว่าเสนอกฎหมายผิดรัฐธรรมนูญ ก็แปลกเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอันนี้เองเราเห็นแล้วในการที่เรามานั่งอยู่นี้ข้าพเจ้าไม่เคยประณามทั้งสมาชิกประเภท ๑ ประเภท ๒ ทั้งสิ้นถือว่าเป็นเพื่อนกันทั้งนั้น เคารพนับถืออยู่เสมอ แต่ว่าเห็นสิ่งใดที่มันไม่เป็นธรรม รัฐบาลนี้ก็ยอมแล้วว่าจะพยายามให้ความเป็นธรรมทั้งหลายในนโยบายที่แถลงไว้ในสภา แม้แต่กฎหมายที่ไม่มีความเป็นธรรมก็จะเลิก จะไม่ใช่เพื่อความเป็นธรรมและเป็นประชาธิปไตยจริง ๆ นี่แหละข้าพเจ้าจึงได้

เสนอขึ้นมาในฐานะที่เราเป็นนักปกครองแบบประชาธิปไตย แต่ก็ถูกท่านทหารหน้าบึ้งออกไปทิ้งเสียว่าไม่เป็นสาระผิดหลักผิดเกณฑ์ย้อนหลังบ้าง อันนี้ก็ช่วยไม่ได้ความคิดแต่ละบุคคลนั้นข้าพเจ้าเคารพ แต่ความคิดของข้าพเจ้านั้นก็อยู่กันตรงกันข้าม เพราะว่าท่านกล่าวไม่จริงปรักปรำตัวเองโดยเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงรู้สึกภาคภูมิใจว่ากฎหมายฉบับนี้ตกไปในกลางสภานี้โดยที่ว่าไม่มีสาระข้าพเจ้าภูมิใจ นี่เองข้าพเจ้าจึงได้ให้ความเห็นว่าคนเรานั้นถ้าหากว่าส่งเสริมในทางที่ถูกมันก็ดี แต่ว่าถ้าส่งเสริมในทางที่ไม่ถูกมันก็ไม่ดี แต่ว่าจะไม่ดีอย่างไรมากน้อยเพียงไรนั้นสภานี้เป็นประจักษ์พยานและรับทราบในการที่ข้าพเจ้าได้สรุปอันนี้นั้น ก็เพราะว่าเจตนาของข้าพเจ้าบริสุทธิ์ ไม่หมายความว่าจะทำเพื่อผู้หนึ่งผู้ใด และข้าพเจ้าถือว่าบุคคลที่มีความผิดไปนอกประเทศ ด้วยการที่มีความผิดในกฎหมายการเมืองไม่ตรงกันนั้น ก็ไม่ใช่คนที่เลว ถ้าคนเลว ๆ หรือคนไม่มีความคิดเขาคงไม่กระทำการคิดที่ไม่ตรงกับรัฐบาล เพราะฉะนั้นเขาย่อมจะมีดี ก็เมื่อเขาจะมีดีเราก็ต้องรักษาคนดีอะไรบ้างเอาไว้นั้น คนธรรมดา ชาวนาเคยมีไหมที่จะไปปฏิวัติและก็หลบไปเมืองต่างประเทศอยู่ตั้ง ๑๓ ปี ๒๐ ปี เช่นนี้ก็เป็นไปไม่ได้ แต่เราก็ต้องการว่าเพื่อคนเรานั้นถ้าคืนมันตรงปลายคดใช้ไม่ได้ท่านประธาน แต่ว่าต้นคดปลายตรงยังใช้ได้ เพราะฉะนั้นในโอกาสที่เราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าเสนอมานี้รวมทั้งเพื่อนข้าพเจ้านั้นก็ภาคภูมิใจเป็นพิเศษและก็หวังว่าหากว่าท่านจะตำหนิติเตียนกับเราว่าไม่ถูกหลักรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่นั้นเราก็จะพยายามเสนอเข้ามาให้ถูกต้อง เสียใจเพื่อนสมาชิกก็ไม่บอกว่าผิดตรงไหน อะไรตรงไหน เราจะได้แก้มาให้ถูก แต่แน่นอนเหลือเกินตราบใดที่ยังเป็นประชาธิปไตยนี้อยู่เราก็จะเพียรพยายามเสนอ อยากจะให้ท่านทำบุญจริง ๆ ด้วยใจขาวสะอาดบริสุทธิ์ ไหน ๆ ท่านก็พุทธบูชาอยู่แล้ว แต่ท่านจะเป็นพุทธศาสนิกชนแล้วก็เห็นว่าท่านไปวัดไปวาอยู่เสมอ แม้รัฐมนตรีของรัฐบาลบางท่าน ถึงกับว่าขนาดนั่งญาณได้ ก็ควรจะเห็นถึงวิญญาณอันนั้น แล้วควรจะมีการตรวจน้ำทำบุญให้ถึงที่สุด ท่านอย่าไปเชื่อเลยที่ว่าใครทำกรรมได้รับกรรมอะไรอย่าเชื่อเรา ตั้งหน้าทำบุญกุศลให้กับคนมีกรรมนั้นแหละจะได้บุญ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านมั่นใจว่า ข้าพเจ้าได้สนับสนุนให้ท่านทำบุญในทางที่ถูกแล้ว หรือมิฉะนั้นท่านรัฐมนตรีมหาดไทยที่เคารพก็หันหน้าไปถามรัฐมนตรีช่วยว่าการคลังของท่านที่นั่งญาณอยู่เสมอปาฐกถาอยู่เสมอแล้วก็คงจะได้เห็นดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์นั้นอยู่ตรงไหนก็โปรด

สะกิดสะเกาให้ไปถึงด้วยก็จะได้กุศลอย่างแรงกล้า นี่แหละสภาของบ้านเมืองไทยจึงจะเป็นประชาธิปไตยอันสมบูรณ์สืบไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อนี้ไปข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษตามผู้เสนอมานี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอันตกไป ผมเห็นว่าสมควรแก่เวลาแล้ว สำหรับร่างพระราชบัญญัติหมายเลข ๖,๗,๘, และ ๙ ขอเลื่อนไปพิจารณาในวันพรุ่งนี้ เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา วันศุกร์พรุ่งนี้เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา เสร็จแล้วก็จะได้ปิดสมัยประชุมเลย ขอเลิกประชุม —

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๔๐ นาฬิกา

คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม

เอื้อยาวี อุดมสิทธิ	เล็ก จารุนัฏ	ผู้จดรายงาน
ทองดี อิศราชีวิน	โฉมเฉลา ลีพลากร	,,
มนูญ บริสุทธิ์	นันทนา ชานเปี้ยม	,,
อรอินทร์ ภูริพัฒน์	อุดม พลยศสังวาลย์	,,
ขุนวะวาทพิสุทธิ์	สุพงศ์ ศิวพูนเกียรติ	,,
พ.ย.อ. สุขมาก	ธนู บุณยรังค	,,
ประทีป ศิริขันธ์	จำรงค์ ไชยอนนิคม	,,
ถ้วน เวกชาลิกานน	แผ้ว หมู่พยัคฆ์	,,
	สินธุ์ชัย ซื่อสัตย์ดี	,,

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๒/ส.ค./๒๕๐๑

สุขันธ์ จิตรกถึก
หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาต
หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ ปัณฑโร
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประจวบบัจจนึก
ประธานสภาผู้แทนราษฎร